

Ж. К. Ролинг
ХАРРИ ПОТТЕР БА НУУЦ СРЭС

Роман

ГАРЧИГ

Бүлэг 1

ТӨРСӨН СДРЭСС МУУ ЮМ АЛГА

Бүлэг 2

ДОББИ АЮУЛЫН ТУХАЙ АНХААРУУЛАВ

Бүлэг 3

<<ҮҮР>>

Бүлэг 4

<<ФЛОРИШ БЛОТТС>> ДЭЛГҮҮР

Бүлэг 5

ШАЖИГНУУР УД

Бүлэг 6

АЛТАН ХОНГИОТ ТУГ ҮС

Бүлэг 7

ЭРЛИЙЗ БА НУУЦЛАГ ДУУ

Бүлэг 8

ҮХЛИЙН ОЙН БАЯР

Бүлэг 9

ХАНАН ДЭЭРХ БИЧИГ

Бүлэг 10

ГАЛЗУУРСАН БӨМБӨГ

Бүлэг 11

ХАЛЗ ТУЛААНЫ КЛУБ

Бүлэг 12

ХУВИРГАХ УУСАЛМАЛ

Бүлэг 13

ШИДЭТ СДРИЙН ТЭМДЭГЛЭЛ

Бүлэг 14

КОРНЕЛИУС ФАЖ

Бүлэг 15

АРАГОГ ААЛЗ

Бүлэг 16

НУУЦ СРЭС

Бүлэг 17

СЛИЗЕРИНИЙ ҮЕ ЗАЛГАМЖЛАГЧ

Бүлэг 18

ДОББИЙН ХҮРТСЭН ШАГНАЛ

Бүлэг 1

ТӨРСӨН ӨДРӨӨС МУУ ЮМ АЛГА

Улаан модон гудамжны дөрөвдүгээр байшинд өглөөний цайны үеэр бас хэрүүл шуугиан дэгджээ, Өглөө эрт зээгийнхээ өрөөнөөс гарах уульны чанга гуугчих чимээнээр ноён Дурсль сэрсэн аж.

- Долоо хоногт гурван удаа! Түүнийгээ захирч чадахгүй юм бол хурдхан гаргаж хая гэж ширээний голд суух үедээ зандран хэлэв,
- Ууль торонд байхдаа уйдах юмаа. Дураараа байдаг шувуу шүү дээ. Үгүй ядахдаа шөнө гаргаж байхгүй бол гэж Харри дандаа тайлбарладаг байлаа.
- Тэгвэл би хувиа бодсон хэрэг болж байна уу? Ууль шөнийн цагаар чухам яадгийг мэдэхгүй гэж бодоо юу?

Вернон ах нь эхнэрээ харснаа өндөг наалдсан сахлаа арчив. Харри бас л эсэргүүцэх санаатай амаа нээсэн авч үеэл Дадли нь:

- Гахайн утсан мах аль! гэлээ.
- Үр минь, хайруулын тавагнаас авчих. Тэнд зөндөө бий. Одоохондоо олдож байгаа дээр нь сайн идэж ав. Сургуулийн хоолыг хоол гэх арга алга! гэж Петунья эгч хэлээд уярсандаа нулимс мэлтрүүлж байв.
- Петунья, дэмий юм яриад л. Би энэ сайхан сургуульд огт өлсөж үзээгүй юм даг. Хүүгээ ч цатгалан байгаа гэж бодож байна хэмээн Вернон ах дургүйцэн хэллээ.

Дадли хоол хүнсээр дутагдаагүй нь хартал илт. Харвин нь сандал шүргэхээр бүдүүн болчихсон юм чинь.

- Надад хайруулын таваг аваад аль! гэж Харрид тушаав.
- Шидэт үгээ мартчихжээ дээ гэж Харри түүнд санууллаа,

Энэхүү жирийн үг тэдний гэр бүлийнхэнд бух уурлуулдаг улаан даавуу шиг нелеелжээ. Дадли дуу алдаад сандал дээрээсээ түжигнэн унав. Хатагтай Дурсль хашгирах гэснээ болиод алгаараа амаа дарлаа. Харин ноён Дурсль сандлаасаа үсрэн босоход санчигны нь хөх судас гүрэлзэж харагдана.

- Би түүнийг <<ажамуу>> гэдэг эелдэг үгийг мартчихжээ гэж л хэлэх гэсэн юм хэмээн Харри өөрийгөө яаран зөвтгөв.
- Манай гэрт <<ш>> үсгээр эхэлсэн ямар ч үг хэлж болохгүй гэдгийг чамд би хичнээн удаа хэлэх хэрэгтэй болж байна. Бас хүүг маань сургах санаатай шүү! гэж Вернон ах шүлсээ үсчүүлэн, ширээ шаан хорсолтой хэллээ.
- Би өрдөө л...
- Би энэ дээвэр дор байхдаа чиний тэр заваан юмыг чинь тэвчихгүй!

Харри нагац ахынхаа баргар хүрэн царай, шалан дээрээс хүүгээ босгох санаатай амьсгаадан ноцолдож Петунья эгчийнхээ цонхигор царай харлаа. Тэгээд:

- За... за гэж толгой дохив.

Вернон ах сандалдаа суугаад уурласан хирс шиг амьсгаадан байхдаа жижигхэн нүдээрээ Харриг нэвт өрөмдөхийг хүсэх мэт харагдана. Үнэндээ бол Харри бусадтай адилгүй өр бусын хүүхэд байлаа. Харри Поттер бол ид шидтэн шүү дээ. Тэрбээр шидтэнгүүдийн хэлээр <<бодон>> гэгдэх ид шидтэнгүүдийн

<<Хогвартс>> сургуулийн нэгдүгээр дамжааг дүүргээд, амралтаараа гэртээ ирээд байгаа нь энэ. Түүнийг ирэхэд Дурслийхэн баярлаагүй хэдий ч энэ гэрт байхдаа Харрийн үзсэн зүйлтэй харьцуулахад юу ч биш байхгүй юу.

Харри сургууль, шилтгээн, нууц хонгил, хий үзэгдэл, хичээл ном, багш нараа (гэхдээ шидэт уусмалын хичээл заадаг Снегтийг биш шүү) бас их танхимд нийтээрээ иддэг хоол ундаа санаж байлаа. Шилтгээний хамгийн дээр байдаг унтлагын дугуй ерсөн дахь дөрвөн хөлтэй ор нь хичнээн сайхан гээч. Уульнууд шуудан зеегээд л бас Хориотой ойн цоорхойд сайхан сэтгэлтэй ойн сахиул Хагрид суудаг юм. Ялангуяа шидтэнгүүдийн тоглох дуртай квиддичээ бүр ч их үгвйлж байв. Ендөр модон дээрх зургаан цагариг хеерэгч дөрвөн бөмбөг шүүр унасан арван дөрвөн тоглогч.

Вернон ах нь зээгээ гэртээ авчраад хамгийн түрвүнд сурах бичиг, шидэт саваа, жанч, шинэ загварын <<Нисдэг лус-2000>> шүүр зэрэг шидэт зүйлүүдийг нь хураан авчээ. Энэ бүхнийг шатны хонгилд хийгээд цоожилчихсон аж. Зуны даалгавраа хийх эсэх нь Дурслийханд огт хамаагүй хэрэг. Гэтэл Харрийг бэлтгэл сургуулиа хийхгүй бол тэнхимийн шигшээгээс хөөх болно. Судсанд нь ид шидтэний дусал ч цус байхгүй жирийн хүмүүсийг шидтэнгүүд магл гэдэг нь тэдний хэлээр <<эгэл хүмүүс>> гэсэн үг юм. Бүгд биш ч гэлээ эгэл хүмүүсийн хувьд гэртээ шидтэн байлгах нь шившигт тооцогдоно. Ид шидийн ертөнцтэй ямар ч холбоогүй байхын тулд Вернон ах маань Букля уулийг хүртэл цоожтой байлгана.

Харри хүү Дурслийн гэр бүлд онцгой содон байлаа. Вернон ах нь болохоор етгөн хар сахалтай хэвүү гэхээр юмгүй намбатай эр. Харин Петунья эгч нь морь шиг царайтай туранхай цонхигор бол улаан хацартай, цайвар цагаан царайтай Дадли болохоор торойтой тун ч тестэй.

Харри бол жижигхэн туранхай, дугуй шилнийхээ цаанаас орчлон хорвоог гялалзсан ногоон нүдээрээ харна. Хөө шиг хар үс нь ямагт арзайж, духан дээрх цахилгаан шиг нарийхан сорви нь арван нэгэн жилийн тэртээ Харрийг Дурслийн гэрийн үүднээс олж авахад тохиолдсон эмгэнэлт явдлын гэрч болон хоцорчээ.

Тэгэхэд ердөө л ой хүрч байсан юм чинь үхлээс яаж мултарснаа огт санахгүй байх нь мэдээж.

Одоо болтол нэрээрээ бусад шидтэнгүүдийг сүрдүүлдэг агуу их хар шидтэн лорд Волан-де-Морт Харрийн гэр бүлийнхэнд хараал хийсэн билээ. Эцэг эх хоёр нь үрэгдсэн ч хараал жатга хүүд нөлөөлөөгүй юм. Духан дээрх тахир сорви л өнгөрсөн явдлыг сануулна. Хамгийн хачирхалтай нь энэ явдлын дараа харгис Волан-де-Мортын ид шидийн хүч нь яагаад ч юм барагдчихжээ. Ингээд л Харри маань цорын ганц хамаатан болох ээжийнхээ эгч түүний нөхөр хоёрын гэрийн үүдэнд хүргэгдсэн юм даа. Тэдэнтэй хамт арван жил амьдрахдаа, эргэн тойронд нь заримдаа хачирхалтай зүйл болж байгааг огт ойлгодоггүй байв. Эцэг эхээ машины осолд амь үрэгдсэний дараа энэ сорви духан дээр чинь үлдсэн гэж нагац ахыгаа ярихад хэзээ ч эргэлзэж байсангүй.

Тэгтэл жилийн өмнө үнэнийг өгүүлсэн захидал <<Хогвартс>>-аас авсан билээ. Тэнд суралцахаар явж байхдаа гэнэтхэн алдартай хүн бүр сорвиор нь таньж байна гэдгийг мэдсэн юм.

Харин одоо зуны амралт болж ахиад л энэ гэрт шаварт хутгалдсан золбин нохой шиг аашлуулан сууж байна.

Снеедер төрсөн өдөр нь ч гэлээ хэн ч энэ тухай санасангүй. Тэд бялуу ч өгдөггүй юм чинь бэлэг сэлт горьдох хэрэггүй. Гэхдээ бүр мартана гэдэг...

Вернон ах учир битүүлэг ханиалган Харрийн гуниг бодлыг тасалдууллаа. Вернон ах нь:

- Есөөдөр бидний хувьд чухал өдөр шvv дээ... гэжээ.

Харри санамсаргvй байснаа гайхлаа.

Тэгтэл:

- ...Яагаад гэвэл амьдралдаа хамгийн том гэрээ хийнэ гэж ноён Дурсль үргэлжлүүлжээ.

Харри ахиад л талхаа зажилж байв. Энэ гэрээ гэдэг нь тvvнийг бүр залхааж гvйцжээ. Сvvлийн хоёр долоо хоног зөвхөн vvний тухай л ярьцгаасан юм. Есөө орой барилгын пvvсийн баян эзэнд зориулж зоог барих ажээ. Ерөм хийдэг хувийн вйлдвэрийн эзэн Вернон ах тvvнтэй ашигтай гэрээ хийх санаатай байгаа юм. Зочин эхнэртэйгээ хамт ирнэ.

- Есөө орой яах ёстойгоо дахин нэг давтвал гэмгvй байхаа. За, яг найм гэхэд бvгд байраа эзэлсэн байх ёстой. Тэгээд Петунья чи... гэж Вернон ахыг хэлэхэд:
- Зочны ерөөнд. Миний vүрэг бол эрхэм зочдыг хvндэтгэн мэндлэх ёстой гэж Петунья эгч дэмжлээ.
- Сайн байна. Харин Дадлик?
- Би зочдод vүд нээж өгнө. Ноён Мейсон, хатагтай Мейсон та бvхэн хувцасаа өгнө vү! гэж хэлнэ гээд бvдvvн хvv инээмсэглэв.
- Ай даа! Тэд чамайг шууд л хайрлах болно! гэж Петунья эгч уулга алдлаа.
- Сайна байна. Дадлик гэж ноён Дурсль хvvгээ магтаад Харри руу хандан:
- Чи яах ёстой билээ? гэв.
- Ерөөнд огт байхгvй юм шиг чимээгvй сууна гэж Харри нэгэн хэмээр дуржигнууллаа.
- Нэг ч авиа гаргаж болохгvй шvv! Дараа нь би тэднийг зочдын ерөөнд дагуулж ороод Петуньяд танилцуулна. Тэгээд уух юм өгнө. Найм арван тав гэхэд...
- Би зочдыг хоолонд урина гэж Петунья эгч албархуу хэлэв.
- Тэгээд Дадлик...
- Та бvхэн хоолны ерөөнд орцгооно уу гэж байхгvй хvmvvсийн зvг тарган булцгар гараа сунган хэлснээ эцэг, эхээ бардамхан хараад:
- За ямар байна? гэлээ.
- Бяцхан үр минь, ёстой эр хvн! гэж нагац эгч нулимс гvйлгэнvvлэн бахархана.
- Харин чи? гэж Вернон ахыг ширvvн харан асуухад:
- Ерөөнд огт байхгvй юм шиг чимээгvй сууна гэж Харри давтлаа.
- Зvйтэй. Хоолны вээр зочиддоо хvн бvр аятайхан vг хэлэх болно. Петунья юу бодож олсон бэ?
- Ноён Мейсон таныг гольф сайн тоглодог гэж Вернон маань ярьсан шvv! Хатагтай Мейсон та энэ гайхамшигтай пальтог хаанаас худалдаж авснаа хэлж болохсон болов уу?
- Маш сайн! Харин Дадлик?
- Өнгөрөгч долоо хоногт бид хичээл дээрээ <<Миний шvтээн>> гэдэг сэдвээр зохион бичлэг хийсэн юм. Би ноён Мейсон таны тухай бичсэн. Энэ ч арай дэндлээ.

Петунья эгч хэт догдолсондоо болоод хvvгээ цээжиндээ наан уйлахад Харри ширээн доогуур оров. Чимээгvй ч гэсэн инээж байгааг нь харчихвал балрана биз дээ.

- Харри чи?

- Харри ширээн доороос гарч инээхгүй байхыг хичээн:
- Єреєндєє огт байхгүй юм шиг чимээгүй сууна гэж давтлаа.
- Яг зүйтэй. Мейсоныхонд би чиний тухай юу ч яриагүй шvv. Тэд vvнийг мэдэх шаардлагагүй... Хоолны дараа Петунья тэднийг цай уулгахаар зочны єреєнд урих вєэр би єремнийхєє тухай санаандгүй мэт ярина. Оройн мэдээ эхлэхээс ємнє гэрээнд гарын всэг зурах юм. Тэгээд л маргааш єглєє дэлгvvрээр явна даа. Майоркад амрахын тулд юм авах хэрэгтэй байна!
- Одоо Дадли бид хоёр явж хувцас худалдаж авна. Петунья чи бvх юмыг сайхан янзалчих. Харри минь, тvvний хєлд орооцолдон бvv саад болоод байгаарай.

Харри цэцэрлэгт очлоо. Нарлаг сайхан єдєр байв. Тэрбээр ногоон дээгvvр явснаа сандал дээр сууж: <<Тєрсєн єдрийн мэнд хvргєє, тєрсєн єдрийн мэнд хvргєє...>> гэж гунигтайхан аялав. Ил захидал ч vгvй бэлэг ч vгvй vдэш болоход бvр ч хэцvv.

Ийш тийш хааш яашхан харж байснаа таримал бургасан хашаан дээр харц нь тогтлоо. Тvvний сэтгэл санаа хэзээ ч ийм гунигтай, ганцаардмал байсангvй. Дэргэд нь Рон Уизли, Гермiona Грєйнжер гээд тvvний сайн андууд алга. Тэд тvvнийг бvр мартжээ. Бvхэл зуны туршид ганц ч захиа ирсэнгvй! Зургадугаар сард уг нь Рон тvvнийг урьж байсан шvv дээ.

Харри торыг шившлэгээр нээж анд нар лугаа Буклягаар захиа илгээх гэж хичнээн удаа хvссєн гээч. Гэхдээ ингєвэл хэрэг мандах байлгvй. Насанд хvрээгvй шидтєнгvвд сургуулиас гадуур ид шид vзvvлэх хатуу хориотой. Үнэндээ Вернон ах хоригийн тухай юу ч мэдэхгvй л дээ. Хэрэв мэддэгсэн бол зээ дvvгээ аль эрт шvvр, шидэт саваатай нь хамт хонгилд цоожлох байсан байлгvй. Хэрэв тэднийг шивхний цох ч юм уу, єєр ямар нэгєн амьтан болгон хувиргачихвал тэд ямар их айх бол доо. Эхний хоёр долоо хоногт Харри зугаатай юм бодож олжээ. Дадлид дургvй нь хvрэхээрээ нэг юм хэлээд л салхи шиг хийсгєчихдэг байв. Андаас нь захидал ирэхгvй болохоор шидэт ертєнц зэрэглээ болон хувирч вєэлээ даажигнан тоглохоос ч дургvй хvрнэ. Гэтэл тэд єнєєдєр тєрсєн єдрийг нь ч санахгvй байдаг. Сургуулийнхаа хэнээс ч хамаагvй ямар ч хамаагvй сураг дуулах юм сан. Эвлэршгvй байдаг Драко Малфой байсан ч хамаа алга. Хогвартс зvvд биш байсан гэдгийг л итгvvлж байвал болоо.

Сургуульд ч янз бvрийн л явдал гардаг байлаа. Гуравдугаар улирлын сvvлчээр Харри Волан-де-Морттой улаан нvvрээрээ тулгарсан билээ. Хэдийгээр хар лорд маань єнгєрсєн вєє бодвол сvvдєр тєдий байсан ч тийм муухай амьтантай хэн тааралдая гэж бодох вэ дээ. Юутай ч атугай хар шидийн заль, овсгоог хэн ч гvйцэхгvй юм даг. Хvчин чадлаа эргvvлж олохын тулд тэр хэний ч ємнє сєхрєхгvй нь лавтай. Үнэндээ бол Харри хоёрдахь удаагаа амь гарсан хэрэг. Тvvний амь нас дээсєн дєрєєн дээр байсан шvv. Тэр єдрєєс хойш нэг бус долоо хоног єнгєрсєн ч шєнє сэрэхэд нь хvйтєн хєлс цувчихсан байна. Ахиад л аймшигт царай ухаангvй нvд зvvдлэгдэнэ. Үнэхээр аймаар. Одоо Волан-де-Морт хаана байдаг бол?

Харри гэнэтхэн биеэ хєвчлєв. Бутан дундаас хэн нэг хvн тvvнийг ажиглаад ч байх шиг. Харрийг сандлаас всрєн босоход єтгєн навчин дунд хоёр том ногоон нvд жирсхийн vзэгджээ.

- Єнєєдєр ямар єдєр гэдгийг би мэднээ гэх Дадлийн тохуутай дуу сонсогдов. Тэр дєхєж ирлээ.
Том нvд анивчсанаа алга болчихжээ.
- Юу гэнээ? хэмээн Харри бургасан хашаанаас нvд салгалгvй асуув.

- Ёнеедер ямар едер гэдгийг би мэднэ гэж Дадли ойртон ирээд давтан хэллээ.
- Агуу их амжилт! Чи долоо хоногийн бvх гаригийг цээжилчихсэн байна шvv ээ.
- Ёнеедер чиний терсен едер. Баяр хvргэсэн ил захиадал чинь хаана байна? Танай тэр муухай сургуульд чиний анд гэж байдагvй юм уу? гэж Дадли хэлээд шоолон инээлээ.
- Сургуулийн тухай ярьсныг чинь ээж чинь л бvv сонсоосой доо гэж Харри хендий байдалтай хэлэв.
Дадли бvдvvн гэдсэндээ тогтохгvй шувтрах емдее татна.
- Чи яагаад бут руу ингэтлээ ширтээд байгаа юм бэ? гэж Дадли сэжиглэнгvй асуув.
- Шившлэг хийж байгаа юм. Тэгвэл сайн шатна даа.
Дадлийн торойнх лугаа хацар нь цайж буцан гvйх зуураа ээрч:
- Чи... чи... тэгэх ёсгvй. Чамайг ид шид vзvvлэх юм бол гэрээсээ хеене гэж аав хэлсэн. Харин... чи хаачих вэ дээ? Чамд найз нeхeд байхгvй юм чинь! гэлээ.
- Жокер-покер, фокус-покус, фигли-мигли гэж харри сvрдvvлэн дуржигнууллаа.
- Ээж ээ! Ээж ээ! Энэ чинь... юу яагаад байна! гэж орилсоор Дадли гэрлvvгээ гvйжээ.

Харри vвнийхээ телее хатуу шан хvртжээ. Энэ vг юу ч биш, хvvг нь яагаа ч vгvй, бас хашаа ч зvгээр гэдгийг Петунья эгч шууд л мэджээ. Гэхдээ зээгээ айлгахаар хайруулын тавгаа далайхад нь Харри бултаж амжсан ч тvvнийг бишгvй их ажлаар даржээ.

- Vвнийгээ дуусгахгvй юм бол vдийн хоол иднэж гэж бvv бодоорой гэж эгч нь хэлээд ажил терел рvvгээ орлоо.

Дадлийг гуравдахь зайрмагаа идэж байхад Харри алчуур аван цонх машин угааж дараа нь звлэг тайрч тэгшлэн цэцгийн мандлыг бордож янзлаад сарнайн бутыг услаж байв. Нар энэрэлгvй шарж ядарсан хvvгийн ам цангана. Одоо бас сандал будах ёстой.

Уул нь Дадлийг тоох хэрэг байхгvй л дээ. Гэхдээ тvvний vгэнд гомдохгvй байж болно гэж vv? Yнэхээр сургуульдаа анд найзгvй хэрэг vv?

<<Неее алдарт Харри Поттер маань цэцгийн мандлыг шивхээр бордож байгааг тэд харсан ч болоосой>> гэж гашуудан бодлоо. Ууц нь хешиж нvvрэнд нь хелс бурзайна.

Долоо хагаст эгч нь тvvнийг арайхийн дуудлаа.

- Явж хоолоо ид! Дэвссэн сонин дээгvvр яваарай! Тэгэхгvй бол балиартуулчихна шvv.

Харри гал зуухны гял цал болсон, сэрvvн ереенд орлоо. Хергегч дээр баярын бялуу харагдана. Цохисон цэцгий нил цэцэг шиг чихрээр чимэглэсэн ажээ. Халуун зууханд зочдод зориулан шарж буй гахайн гуя хорхой хvргэнэ шаржигнана. Петунья эгч нь тvvнд хоёр зvсэм талх, хэрчим бяслагтай хамт тавган дээр тавиад егчээ. Тэрбээр оройн гоёлд зориулан хул шаргал даашинз емсчээ.

- Алив хурдлаарай. Зочид одоохон ирнэ! гэж яаруулна.

Харри гараа угаагаад зvдэгхэн хоолоо идэхээр яравчлав. Сvvлийн зvсэм талхаа идэж амжаагvй айтал эгч нь тvvнийг ширээнээс хеен:

- Ереендее оч! гэж занган тушаажээ.

Зочны ереений дэргэдvvр енгерехдее Вернон ахыгаа бас Дадлийг харав.

Тэр хоёр шинэхэн хувцсаа өмсөөд эрвээхэй зангиа зүүжээ. Тэгээд дээш гарснаа сүүлчийн удаа үүдний ерөөг эргэн харлаа.

- Сайн бодоорой нэг л авиа гаргах юм бол дэмий шүү гэж Харрид чухам л үүнийг сануулах санаатай зочны ерөөнөөс гарч ирсэн нагац ах нь хэлжээ.

Харри өмий дээрээ гэтсээр өрөөндөө ороод дотроос нь түгжин чимээгүй суулаа. Харин түвний орон дээр бас нэг хүн сууж байв.

Бүлэг 2

ДОББИ АЮУЛЫН ТУХАЙ АНХААРУУЛАВ

Харри гайхсандаа арай л хашгирчихсангүй тэслээ. Орон дээр нь сарьсан багваахай шиг дэлдэн чихтэй, одон бөмбөг шиг бүлтгэр ногоон нүдтэй одой хүн суугаад харж байв. Харри түвнийг шууд танилаа. Энэ хүн л өглөө түвнийг таримал бургасан хашааны цаанаас харж байсан юм,

Одой хүн түвнийг нүд салгахгүй ширтэхэд Харри ч бас түвнийг харсаар.

- Ноён Мейсон, хатагтай Мейсон та бүхэн хувцсаа өгөх ажаамуу? хэмээн Дадлийн хүндэтгэлтэй өгүүлэх нь дороос сонсдоно.

Одой хүн орон дээрээс үсрэн бууж урт нарийхан хамрынхаа үзүүрийг хивсэнд хүртэл тонгойн бөхөлзөв. Тэрбээр хөл гараа гаргах цоорхойтой хуучин дэрний уут углажээ.

- Сайн байна уу гэж Харри түгдчин хэлэв.
- Харри Поттер! Добби тантай танилцах гэж аль эртнээс хүссэн юм... Энэ бол их завшаан гэж урилгагүй зочин маань жингэнэсэн дуугаар хэлэв (Зочны өрөөнд байгаа Вернон ах бараг сонссон байлгүй дээ).
- Баярлалаа гэж Харри хэлэв.

Харри хана даган явж бичгийн ширээнд хүрснээ Букля уулийн унтаж байгаа том торны дэргэдэх сандал дээр суулаа. Танихгүй хүнийг юун хүн гэдгийг асуумаар байсан ч онцгүй гэж үзээд зөвхөн нэрийг нь асуулаа.

- Добби, ноёнтон минь. Зүгээр л Добби. Добби гэрийн үйлчлэгч, хүсвэл сахиул ч гэж болно.
- Үнэхээр үү? Өнөөдөр ...гэрийн үйлчлэгчтэй танилцаад байхаар өдөр ч биш л дээ. Гэхдээ бүү гомдоорой гэж хэлэхдээ Харри өөр үед сэн бол үнэхээр гайхах байсан хэдий ч энэ удаа үүнтэй мантай.

Дор Петунья эгчийн өндөр дуугаар хуурамч инээх нь дуулдана. Добби үйлчлэгч толгойгоо унжуулжээ.

- Тантай танилцахад таагүй байна гэж бүү бодоорой. Гэхдээ би... та надад... яаж гэж ирснээ тайлбарлаж өгөхгүй юу гэж Харри түвнийг яаран тайгаруулав.
- Тийм ээ, ноёнтоон. Тэгэлгүй яахав. Добби ирэхдээ... үүнийг хэлэхэд хэцүү л дээ... Добби яаж эхлэхээ мэдэхгүй байна...
- Суугаач гэж хэлээд Харри өрөө заалаа.
Тэгтэл үйлчлэгч гэнэтхэн чангаар уйлахад Харри бүр айжээ.
- Суу гэнэ шүү! Хэзээ ч... хэзээ ч... гэж тэрбээр чанга хэллээ.
Дор хүмүүс ярилцахаа больсон бололтой.

- Уучлаарай. Би таныг гомдоох гээгвй юм шvv гэж Харри шивнэв.
- Юутай гомдолтой! Нэг ч шидтэн Доббитой эн тэнцvv зиндаанд ярьж, хэзээ ч суухыг урьж байгаагвй юм даа... гэж вйлчлэгч санаа алдав.
- Хvve, та чимээгвй бай гэж Харри гуйгаад царайгаа аль болохоор төв түвшин байлгахыг хичээн түвнийг ор луугаа түлхлээ.

Вйлчлэгч орон дээр авиран гарч аятайхан суугаад мэгшиж байгаа нь том внгэгдсэн хvvхэлдэй шиг харагдана. Тэгээд нулимсаа арчсанаа маргад адил гялалзах том нүдээрээ Харрийг гайхан харлаа.

- Хvmvvжил сайтай шидтэн танд цесн тааралдсан юм байлгвй дээ гэж Харри түвнийг тайвшруулах санаатай хэлэв.

Добби толгой дохино. Тэгснээ гэнэтхэн цонхны тавцан дээр всрэн гараад толгойгоороо цонхны жаазыг мөргөн:

- Муухай Добби! вэлийн муухай Добби! гэж хашгирч гарав.
- Үгвй ээ, болохгвй. Та чинь яаж байнааа? гэж Харри шивнэн хэллээ.

Харри сандлаасаа всрэн босоод гэрийн вйлчлэгчийг ахиад л орон дээрээ суулгав. Тэгтэл гайтай юм шиг Букля сэрчихээд чанга дуугаар гууглан даль жигvvрээрээ торны ханыг галзуурсан мэт балбаж гарчээ.

- Добби еерийгее шийтгэх ёстой, ноёнтоон. Добби гэр бүлийнхээ тухай муу юм ярьсаан, ноёнтон минь... гэж толгойгооо цохьсондоо нүд нь яльгвй селийсен вйлчлэгч маань хэллээ.
- Гэр бүлийнхээ тухай гэнээ?
- Эздийнхээ тухай, ноёнтоон... Добби гэрийн вйлчлэгч болохоор эцсээ хүртэл нэг л байшинд байж нэг л гэр бүлд вйлчлэх тавилантай...
- Одоо тэд таныг хаана байгааг мэдэх vv? гэж Харри сониучирхав.
- Үгвй ээ, ноёнтоон. Яалаа гэж! Үвний телее Доббийг хатуу шийтгэх болно, Маш хатуу шvv, ноёнтоон! Чихийг маань пийшингийн хаалганд хавчуулдаг юм. Хэрэв тэд энэ тухай хэзээ нэгэн цагт мэдэх аваас... гэж вйлчлэгч уулга алдлаа,
- Сөрее еерийгее шийтгэсэн гэдгийг чинь тэд мэдэхгвй гэж vv?
- Добби vvнд эргэлзэж байна, ноёнтоон. Добби еерийгее дандаа шийтгэдэг юм. Эзэд тэгж зарлигддаг байхгвй юу. Шийтгэл давхардах нь илvvдэхгвй гэгцгээдэг юм...
- Та яагаад тэднийг хаячихдаггвй юм бэ? Яагаад оргодоггвй юм?

Эзэн чөлөөлсөн цагт л Добби вйлчлэгч чөлөөлөгдөж магадгвй. Гэхдээ энэ гэр бүл хэзээ ч чөлөөлөхгвй л дээ... Добби vxэн vxэтлээ тэднийд зүтгэх болно.

- Надаас дор заяатай амьтан байхгвй гэж боддог байлаа. Энд уг нь ахиад ганцхан сар л болох юм! Маглууд танай эздийг бодвол сахиулсан тэнгэр юм байна. Танд хэн нэг нь туслаж болдоггвй юм уу? Vгвйдээ би туслаж болох уу?

Харри ингэж хэлэнгvvтээ зогслоо. Учир нь Добби талархан чангаар дуу алджээ.

- Чимээгвй байгаарай. Хэрэв Дурслийнхан ямар нэг юм сонсвол, хэрэв тэд гэрт нь вйлчлэгч байна гэж мэдвэл... гэж Харри цөхрөн шивнэв.
- Доббид туслаж болох уу гэж Харри Поттер хэллээ... Добби таны алдар хүндийг олонтаа сонссон авч таны сайхан сэтгэлийг вээгвй билээ.

Харрийн хацар нvvр халуу оргин:

- Миний алдар хүндийн тухай яриа бол дэмий звйл. Би Хогвартсын хамгийн сайн сурагч ч биш. Гермiona л хамгийн сайн сурдаг юм. Тvvнд... гэснээ харри яриагаа үргэлжлvvлж чадсангвй. Гермiona гэнэтхэн санагдахад зүрх нь догдолжээ.

- Харри Поттер бол даруухан эелдэг. Харри Поттер Хэцүв нэртийг дийлснээрээ түрээ барьдаггүй гэж Добби бишрэн хэлэхдээ бүлтгэр нүд нь гялалзана.
- Волан-де-Мортыг хэлж байна уу? гэж Харри асуулаа.
Добби дэлдгэр чихээ алгаараа таглаад:
- Энэ нэрийг бүү хэл, ноёнтоон. Дурдахгүй байхыг хүсье! Гэв.
- Ершөөгөөрэй. Олон хүнд энэ нэр таалагддаггүйг би мэднээ. Миний анд Рон... гэж харри яаран уучлал гуйлаа.
Тэгээд чимээгүй болчихлоо. Энэ нэрийг санахад хэцүү байжээ.
Добби урагш тэмүүлж, нүд нь машины гэрлээс ч хурц гялалзана.
- Харри Поттер хар Лордтой дахин тааралдсан гэдгийг Добби сонссоон. Ердөө хэдхэн долоо хоногийн өмнө... Харри Поттер ахиад л амьд үлдсэн гэж сөөнгөдүү дуугаар хэлэв.
Харри толгойгоо дохилоо. Доббийн бүлтгэр нүдэнд нулимс мэлтэрчээ.
- Ай даа, ноёнтон минь. Харри Поттер бол ач тустай, зоригтой! Тэр маш олон ялалт байгуулсан! Харин Добби түүнийг хамгаалж аюулын тухай анхааруулах гэж ирсэн юм. Дараа нь чихээ пийшингийн аманд хавчуулах л байлгүй... гэж хэлээд бохир дэрний уутныхаа булангаар нүүрээ арчлаа.
Тэгснээ:
Ерсөнд нам гүм болж Вернон ахын яриа хутга сэрээ харших дуу дороос сонсдоно.
- Я-я-яагаад? Би сургуульдаа явах ёстой. Хичээлийн шинэ жил есдүгээр сарын нэгэнд эхлэнэ. Энд тэсэх арга алга гэдгийг та мэдэхгүй л дээ. Би энд чинь гадны хүн. Би танай ертөнцөд л байх л ёстой. Ид шидтэний сургуульд гэж Харри өөрийн эрхгүй ээрэн хэлжээ.
- Үгүй ээ, үгүй! Харри Поттер түүнд аюулгүй газарт байх ёстой. Харьцуулахын аргагүй агуу их Харри Поттер бол бүх нийтийн бахархал. Хогвартсад Харри Поттерыг аймшигтай явдал хүлээж байна! гэж Добби далбагар чихээ дэлдэгнүүлэн толгой сэгсэрлээ.
- Ямар аюул? гэж Харри улам их гайхжээ.
- Нууцаар үгсэж байна. ид шидтэний сургуульд энэ жил аймаар юм их болно. Добби энэ тухай аль эрт бүр хэдэн сарын өмнө мэдсэн шүү, ноёнтоон Харри Поттер өөрийгөө аюул оруулах эрхгүй. Тэр бүгдэд их хэрэгтэй, ноёнтоон!
- Бас ямар аймаар юм байдаг билээ? Хэн сэдэж байгаа юм бол? Гэж Харри шуудхан асуулаа.
Добби хачирхалтай дорой дуу гаргаснаа ахиад л толгойгоороо хана мөргөж эхлэв.
- Болтугай, болтугай. Таныг юм хэлж чадахгүй гэж би мэдэж байна. Гэхдээ та надад яагаад анхааруулж байгаа юм бэ? гэж хэлээд Харри түүнийг болиулах санаатай гараас нь зуурч байснаа гэнэтхэн ухаарч:
- Байзаарай! Энэ чинь нөгөө Вол... уучлаарай, Хэцүв нэрттэй холбоотой юм уу? Хэрэв чадмааргүй бол бүү хариулаарай. Толгойгоо дохих юм уу, сэгсэрч болно шүү дээ гэж хэлэхдээ Доббийн дух хананд ойрхон байхыг анзаарлаа.
Добби толгойгоо алгуурхан сэгсрэв.
- Үгүй ээ, ноёнтоон. Энэ бол Хэцүв нэрт биш гэж үе үеэр нь таслан хэлсэн авч нүд нь улам бүлтийжээ.
Добби түүнд ямар нэг юм сануулах гээд байгааг Харри мэдлээ. Тэгээд таахыг оролдож:

- Тэр бас тийм муухай ах дүүтэй юм уу? гэв.
Добби толгойгоо улам хвчтэй сэгсэрч, нүд нь аяганаасаа бүлтрэн гарах дөхжээ.

- За яахав. Хогвартсад байхад хэн надад аюул учруулах гээд байгааг тесселж чадахгүй юм. Тэнд Дамблдор байгаа. Та Дамблдорыг мэднэ биз дээ? Добби толгой дохин:

- Мэдэлгүй яахав. Альбус Дамблдор бол Хогвартсын түүхэнд хамгийн агуу захирал Добби үүнийг мэднээ. Тэр ч байтугай Хэцүү нэртийг ид байхад нь ч Дамблдор түүнээс дутахааргүй хвч чадалтай байсныг Добби соссон юм. Гэхдээ ноёнтон минь, Дамблдорын хвчрэхээргүй дайснууд бий шүү... Тэднийг нэг ч шидтэн хүндэлдэггүй юм... гэж Добби шивнэн хэллээ.

Харрийг нүдээ цавчиж амжаагүй байтал Добби орноос үсрэн буугаад ширээний дэнлүүг шүүрэн авч өөрөө өөрийгөө шийтгэн хашгирч толгой дундуураа балбаж гарлаа.

Дор байсан эзэд, зочид цөм чимээгүй болжээ. Вернон ахыгаа хонгилоор явахыг сонссон Харрийн зүрх түвшин булиглав.

- Дүрсгүй Дадли ахиад л зурагтаа унтраалгүй орхичихож! гэж ах нь үглэнэ.

- Хурдхан шүүгээнд ор! гэж Харри шивнэн хэлээд Доббийг шүүрэн авч шүүгээ рүү түлхээд хаалгыг нь хаамагцаа ганцхан үсрэн орон дээрээ суучихлаа. Яг энэ агшинд үүдний бариул эргэв.

- Четгер ав... юу болоод байнаа? гэж Вернон ах шүднийхээ завсраар сийгүүлэн хэлээд уурлаж минчийсэн царай гаргах ойртож ирээд:

- Намайг <<японууд гольф яаж тоглодог вэ>> гэдэг сайхан шогоо ярьж байтал чи тасалдуулчихлаа. Ахиад чимээ гаргах юм бол энэ дэлхий дээр төрсөндөө харамсах болно шүү! гэв.

Ингэж хэлээд хүнд алхалсаар Харрийн өрөөнөөс явлаа,

Харри айсандаа чичирсээр елмий дээрээ гэтэн шүүгээ рүү очоод Доббийг гаргалаа.

- Энд намайг ямар байгааг хараа биз дээ? Яагаад Хогвартс руу буцах хэрэгтэй гэдгийг ойлгов уу? Энэ бол надад... үгүйдээ гэхэд анд найз нар минь байгаа цорын ганц газар...

- Харри Поттерт нэг ч захидал бичдэггүй анд найз нар уу?

- Тэд зүгээр л... Алив, байзаарай. Миний найзууд захидал бичээгүй гэдгийг чи яаж мэддэг юм бэ? Гэж Харри асуулаа.

- Харри Поттер Доббид уурлах ёсгүй шүү. Добби сайн санаж л тэгсэн хэрэг... гэж үйлчлэгч хөл дээрээ дайвалзан хэллээ.

- Чи миний захидлуудыг хулгайлсан юмуу?

- Захидал цөмөөрөө энд байгаа гэж хэлээд Добби ямар ч атугай Харригаас үсрэн холдсоноо цүндгэр өврөөсөө баахан захиа гаргаж ирэв.

Харри Гермионагийн нямбай Ронын хайнга тэр ч байтугай Хагрид л бичсэн бололтой муруй саруй бичгийг ялган танилаа.

Добби буланд зогсоод Харрийг айсан байдалтай харна.

- Добби найдсан юм... нехед нь түүнийг мартсан гэж Харри Поттер бодог гэсэндээ...

Харри Поттер сургуульдаа буцаж очихыг хүсэхгүй байх гэсэн дээ...

Гэвч Харри сонссонгүй. Тэрбээр захидлыг авахаар гараа сунган Добби руу дайртал цаадах нь эвтэйхэн бултаад:

- Хэрэв Хогвартс руу буцаж очихгвй гэж Доббид ам егех юм бол Харри Поттер захидлуудыг авах болно, ноёнтоон. Ноёнтоон та еерийгее тийм аюулд оруулах ёсгвй шvv! Ахиад сургуульдаа явахгвй гэж Доббид амла гэв.
- Яагаад ч үгвй! Найз нарын маань захидлыг одоохон ег! Гэж Харри дуржигнууллаа.
- Та мэдэж ав, ноёнтоон. Добби сvvлчийн аргаа хэрэглэхээс дээ. Еер арга алга гэж вйлчлэгч гунигтайяа хэлэв.

Тэгээд Харрийг ухаарч амжаагвй байтал Добби ереенеес всрэн гарч хаалга тvлхээд шатаар енхрен одлоо.

Харрийн хоолой аргаж зvрх нь хэнхдэгнээсээ всрэн гарах шахна. Тэрбээр чимээ гаргахгвйг хичээн вйлчлэгчийн араас ухасхийлээ. Шатны сvvлчийн зургаан гишгvvрийг алгасан харайснаа вvдний ереений хивсэн дээр муур шиг зеедхен чимээгвй буужээ. Добби хаачих ваа? гэж эргэн тойрноо харлаа.

- Ноён Мейсон та негее америкийн сантехникчидийн тухай инээдтэй явдлаа Петуньяд ярьж егехгвй юу. Тэр сонирхоно гэж жигтэйхэн гэх Вернон ахын дуу гал зуухнаас сонсдоно.

Харри гал зуух руу гvйн орсноо гайхан зогслоо.

Нагац эгчийн гараа гаргаж хийсэн цецгий нил цэцгийн чимэг бvхий енеех сайхан бялуу агаарт хевен хеерне. Ереений дээд булан Добби атийчихсан сууж байлаа.

- Болохгвй ээ. Тэд намайг ална шvv... гэж Харри хэллээ.
- Харри Поттер сургуульдаа буцаж очихгвй гэж амлах ёстой.
- Добби минь, гуйя...
- Үгвй ээ.

Добби тvvнийг их л гайхаж харснаа:

- Тэгвэл Добби ингэхээс еер аргагвй. Таны тулд ноёнтоон гэв.

Ингэж хэлмэгц бялуу их чимээ гарган шалан дээр уналаа. Цецгий всэрч цонх ханыг будав. Харин Добби ташуур шиг тас няс хийсэн дуу гаргаад огт байгаагвй юм шиг алга болчихлоо.

Гал зуухны ереенд чимээ гарч Вернон ах нь орж ирээд хелеесее толгой хvртэл бялуугаар будагдсан Харрийг харлаа.

Вернон ах нь байдлыг аятайхан болгож ойлгуулах санаатай:

- Манай веэл дvv л байна... Энэ жаахан тийм юм аа... Танихгвй хvнээс их айдаг юм... Тэгээд л дээр байлгасан хэрэг... гэж хэлээд Мейсоныхныг буцааж оруулав,

Тэрбээр буцаж ирээд Харрийн гарт шал угаах мод бариулаад зочдыг явсны дараа нэвширтэл балбана гэж заналхийллээ. Петунья эгч нь зайрмаг авахаар хергегч руу очиж Харри гал зуухыг цэвэрлэж эхлэлээ.

Вернон ах энэ орой амьдралдаа хамгийн том гэрээ хийж магадгвй байсан ч ахиад л нэг будлиан гарчээ.

Петунья эгчийг зочиддоо гаатай шоколад бvхий хайрцаг ерген барьж байх вед гэнэтхэн ереений цонх нээгдэн асар том ууль далавчаа саржигнуулсаар нисэж ирээд хатагтай Мейсоны толгой дээр захидал унагааснаа харанхуй цэцэрлэг рvv нисэж одлоо. Хатагтай Мейсон вхлийн тухай мэдээлэгч ирландийн хий взэгдлээс ч дутахааргвй муухай хашгиран гэрээс гарч гvйлээ. Ноён Мейсон тэндээ влдээд, эхнэрийгээ ямар ч шувуунаас хамаагвй айдаг, иймэрхvv наргианыг ойлгохгвй гэж тайлбарлаж байлаа.

Харри шал угаадаг модоо барьсан хэвээр гал зуухандаа зогсож байв. Вернон ах нь жижигхэн нvдээ шулмас шиг гялалзуулсаар дехеж ирээд:

- Унш! Чанга унш! гэж уулийн авчирсан захидлыг Харрийн хамрын өмнүүр даллан хашгирав.
Харри захидлыг авлаа. Тэгээд уншихад:

<<Эрхэм ноён Поттер!

Таны оршин суугаа газарт өнөө оройн хорин нэгэн цаг арван хоёр минутад Левитацын шившлэг хэрэглэсэн тухай мэдээлэл бид хүлээн авлаа.

Насанд хүрээгүй шидтэнгүүд сургуулиас гадуур ид шидийн арга хэрэглэх хориотой гэдгийг та мэднэ. Хэрэв энэ явдал дахин нэг удаа давтагдвал насанд хүрээгүйчүүдийг ид шид хэрэглэхийг хязгаарлах тухай Зарлигийн дагуу (1875 он, зүйл С) дээр дурдсан сургуулиас хөөх болно.

Мөн ид шид үзүүлж үл чадах иргэдийн (эгэлчүүдийг) анхаарлыг татахуйц ид шидийн ямар ч үйлдэл Илбэчин, ид шидтэний олон улсын холбооны нууцлалын журмын дагуу хуулийг ноцтой зөрчсөнд тоогцогдох болно гэдгийг анхааруулъя.

Амралтаа сайхан өнгөрүүлээрэй!

Хүндэтгэн ёсолсон, Муфалда Хмелкирк

Ид шидтэний яамны ид шидийг хэтрүүлэхтэй тэмцэх хэлтэс>> гэжээ.

Харрийг уншиж дуусахад хоолойд нь бөөн юм тээглэв.

- Сургуулиас гадуур ид шид үзүүлэх хориотой гэж чи бидэнд яагаад хэлээгүй юм бэ? Зүгээр л мартчихаж... огт санасангүй гэх биз... хэмээн Вернон ах нь довтолоно. Нүдэнд нь уур хилэнгийн оч бадрах шиг Харрид санагджээ.

Вернон ах нь түүн рүү яг л амаа ангайсан аварга том бух нохой шиг харснаа:

- Харин чамд дуулгах таатай мэдээ байна. Өнөөдөр эхлээд чи цоожтой байх болно... Нөгөө сургуульдаа дахин хэзээ ч очихгүй шүү... хэзээ ч. Илбэ жилбэ үзүүлэх аваас тэртэй тэргүй чамайг хөөх юм чинь! гэлээ.

Тэгээд солиотой юм шиг инээсээр Харрийг дээш чирэн өрөөнд нь оруулав.

Вернон ах дэмий ярьдаг хүн биш ээ. Маргааш өглөө мужаан дуудаж авчраад багаахан хөлсөөр Харрийн өрөөний цонхонд модон тор хийлгэв. Тэгээд өөрийнхөө гараар үүдэнд муур орох тедий онгорхой нүх гаргажээ. Хоригдон буй хүүд едэрт гурван удаа ялыгуй идэж уух юм өгөхийн зэрэгцээ өглөө орой хоёр жорлонд оруулна. Үлдсэн бүх л хугацааг Харри Поттер цоожтой өрөөнд сууж өнгөрүүлэх боллоо.

Иймэрхүү байдлаар гурван өдөр өнгөрлөө. Дурслийхан өршөөн нигүүлсэж, энэрэн хайрлах сэтгэл гаргасангүй. Харри орон дээрээ суугаад торлосон цонхоор нар алгуурхан жаргахыг харж байв. Одоо яах ч юм билээ дээ? Цехерсендөө зүрх нь шимширч, чухам яахаа ч мэдэхгүй байлаа.

Ид шид хэрэглээд хорионоос гарчихвал Хогвартсаас хөөгдөх юм инь ямар нэмэр байх билээ. тэгээд ч Улаан модон гудамжинд сайн сайхан юм болно гэж бодолтгүй. Нэгэнт л шөнө сарьсан багваахай болоод хувиргахгүй юм хойно шөнө тайван унтаж болно гэдгээ Дурслийхан мэдэж байлаа. Одоо Харрид тэдний эсрэг хэрэглэх зэвсэг байхгүй.

Хогвартсад учирч болох ямар нэг аюулаас Добби түүнийг аварсан ч байж болох л юм. Гэтэл түүнийг энд өлсөж үхэх аюул хүлээж байдаг.

Муур орохоор зайтай нөгөө нүх онгойж Петунья эгчийн гар тавагтай шөл оруулж өглөө. Харри өлссөндөө дотор нь харанхуйлж байсан болохоор орноосоо

всрэн босоод тавагтай шөл руу ухасхийв. Шөл хэдийгээр цэв хүйтэн байсан ч хэдхэн агшны дотор хагасыг нь идчихээд, ногооны үлдэгдэлтэй шелийг нь торонд суугаа Букля уулийн идвүрт хийж өглөө. Ууль өд сөдөө өрвийлгөн Харрийг ажиглангуй харна.

- Хошуугаа унжуулах хэрэггүй ээ. Байгаа нь л энэ гэж Харри уруу царйлан хэлэв.

Хоосон тавгаа муурны нүхний ойролцоо шалан дээр тавиад ахиад л орондоо орж хэвтлээ. Улам их өлсөж байв.

Үлдсэн дөрвөн долоо хоногийг арай үхчихэлгүй өнгөрөө гэж бодъё л доо. Хэрэв түүнийг өсдүгээр сарын нэгэнд ирэхгүй бол Хогвартсынхан үгүйлэх болов уу? Хэн нэгнийг түүний хойноос явуулах болов уу? Дурслийхныг ятгаж түүнийг суллуулж денгөх болов уу?

Өрөөнд харанхуй боллоо. Зовж зүдэрч өлссөндөө ходоод нь хоржигнох Харри баахан асуултанд дарагдсаар түгшвүрт нойронд автлаа.

Түүнийг амьтны хүрээлэнд бэлэглэсэн байна гэж зүдэлжээ. Тэрбээр <<Насанд хүрээгүй шидтэн>> гэсэн пайз бүхий торонд суух юм. Хүмүүс түүнийг сараалжин торны цаанаас харахад өлсөж сульдсан тэр өөрөө сүрлэн хэвтэр дээр хэвтэнэ. Олон хүний дунд Доббийн чих нүд харагдахад нь туслахыг гуйн хашгиртал Добби өрөө л:

- Харри Поттер та энд байвал аюулгүй шүү, ноёнтоон гэх юм.

Тэгтэл Дурсль, Дадли нар ирээд сараалжин торны төмрийг саваагаар цохиж гарлаа. Харрийн толгой хагарах шахан өвдөнө.

- Болиоч дээ, надад бүү саад бол... Би унтмаар байна... гэж гуйна.

Харри нүдээ нээлээ. Өрөөг сарны гэрэл гийгүүлнэ. Гэтэл үнэхээр хэн нэгэн хүн торны цаанаас харж байв. Сэвхтэй шаргал үстэй урт хамартай юм.

Мэдээж энэ бол түүний дотны анд Рон Уизли байлаа.

Бүлэг 3

<<ҮҮР>>

- Рон! Гэж Харри уруулаа денгөж хөдөлгөн хэлэв.

Цонх руу арайхийн мөлхөж очоод ярихад арай амар гэж бодоод нээлээ.

- Рон чи яаж энд ирэв ээ? Чи яагаад...

Тэгтэл Рон цонхны дэргэд агаарт дүүжигнэх хуучивтар цэнхэр машинд суугаад түүнийг харж байгааг ажиглалаа. Харри гайхсандаа амаа ангайжээ. Түүнийг ингэхэд урд нь сууж буй ихэр Фред, Жорж хоёр ихэр баясан хөсрөв.

- Сайн уу, Харри! Гэж тэд нэгэн зэрэг хэллээ.

- Юу болж байнаа? Чи яагаад хариу захиа бичихгүй байсан юм бэ? Би чамайг бараг арван удаа урьсан шүү дээ. Харин счигдөр аав ирээд, чамайг маглуудын нүдэн дээр илбэ жилбэ үзүүлсэн тэгээд сануулга авсан гэж ярьсан юм... гэж Рон хэллээ.

- Би тэгээгүй ээ. Аав чинь яаж мэдсэн юм бол?

- Аав Ид шидтэний яаманд ажилладаг юм. Сургуулиас гадуур ид шид хэрэглэж болохгүй гэдгийг чи мэднэ шvv дээ.
- Чи надад vvнийг хэлэх хэрэг байна уу? гэж хэлээд Харри тvvний хеерен буй машиныг асуусан янзтай харав.
- Энэ огт хамаагүй ээ. Бид vvнийг твр зуур авсан юм. Аавын машин байхгүй юу. Бид ямар ч ид шид хэрэглээгүй. Амьдарч байгаа эгэл хvmvvсийнхээ нvдэн дээр ид шид vзvvлнэ гэдэг чинь еер хэрэг шvv дээ.
- Би тэгээгүй гэж чамд хэлээд байна шvv... Тайлбарлавал бишгүй удна. Дурслийхан намайг хорьчихоод ахин Хогвартс руу явуулахгүй гэснийг чи сургуульдаа очоод ярьж чадахгүй биз. Хэзээ ч явуулахгүй гэсэн! Харин би ид шид хэрэглэхгүйгээр эндээс гарч чадахгүй. Тэгвэл енее яаман дээр чинь намайг гурван едрийн дотор бvхэл бvтэн хоёр зерчил гаргасан гэлцэх байлгүй.
- Тайвшир даа, учир нь олдож л таарна. Бид чамайг авах гэж ирсэн юм. Амралтынхаа сvvлчийн сарыг чи манайд енгervvлнэ гэж Рон хэлэв.
- Та нар ч бас ид шид хэрэглэх эрхгүй шvv дээ...
- Бид хэрэглэхгүй ээ. Хэнийг авчирсныг чи харахгүй байна уу? гэж Рон хэлээд ах нараа заалаа.
- Энэ уяаг торонд бэхлэ гэж хэлээд Фред олсны vзvvрийг тvvнд егев.
- Хэрэв Дурслийхан сэрвэл намайг баллана шvv гэж уяаг сараалжин торны хендлевчинд зангидах зуураа Харри шивнэлээ.
- Одоо хажуу тийшээ холд. Айж чичрэхийн хэрэггүй гээд Фред сайтар хаазлав.

Харри шувууныхаа тор руу очлоо. Букля ууль эзнийхээ тvгшиж байгааг мэдсэн мэт огт хеделгеснгүй сууна.

Машин урагш ухасхийж хеделгvvр нь улам хvчтэй дvнгэнэхэд тор еерийн эрхгүй шажигнан цонхны жаазнаас мултарлаа. Машиныг дээш хеерехэд Харри цонхоор сараалжин тороо харав. Тэр нь газраас алд дэлэм хэртэй дээр дvvжигнэн санжиганан. Рон амьсгаадсаар торыг машинд оруулав. Харри хеделгеснгүй болон чагнахад Вернон ах, Петунья эгчийн нь унтлагын ереенеес чимээ гарахгүй ажээ.

Сараалжин торыг машиндаа арайхийж оруулаад Фред ухарсаар цонхонд аль болохоор ойртож ирэв.

- Үсэр гэж Рон тушаалаа.
- Би хичээлийнхээ хэрэгслийг яах юм бэ?

Шидэт саваа, шvvрээ...

- Хаана байгаа юм?
- Шатны хонгилд. Хаалга нь цоожтой байгаа.
- Энэ юу ч биш ээ. Харри минь цонхноос холд гэж урд суудлаас Фред хэлэв. Ах дvv нар болгоомжтой мелхен ереенд орлоо.

<<Би еерее л юмныхаа хойноос явдаг байж дээ>> гэж бодсон Харри маань Жоржыг халааснаасаа сvлбээр гаргаж ирсээд цоожинд шургуулахыг харж байлаа.

- Маглуудын ийм илбэ сурах нь шал дэмий гэж ихэнх шидтэнгvvд боддог юм. Харин бид тэгж боддоггүй. Тэднээс бас сурах юм бий шvv. Үнэндээ бол тэд цахилгаан шиг хурдан хийж чаддаггүй юм л даа гэж Фред егvvлэв.

Тэгтэл цоож торхийн дуугарч vvд нээгдлээ.

- Бид чемоданыг чинь авчрахаар доош буулаа. Харин чи ереендее байгаа хэрэгтэй юмнуудаа цуглуулаад Ронд ег гэж Жорж шивнэв.

- Болгоомжлоорой. Сvvлчийн гишгvvр шажигнадаг юм шvv гэж Харри мөн л шивнэн санууллаа.

Ингээд ихэр хоёр харанхуй шат руу алга боллоо.

Харри эд хогшлоо цуглуулан ерөө дотуураа гvйж цонхоор Ронд өгнө. Тэгээд чемоданаа авахад туслахаар доош яарлаа. Унтлагын ерөөнөөс Вернон ахын ханиалгах сонсогдоно.

Тэд чемодан бас бус юмаа эхлээд vvд дараа нь цонх хvртэл чирсээр авчирлаа. Фред машинд суугаад Роны хамт татаж Харри Жорж хоёр ерөөн дотроосоо tvлхэж байна.

Чемодан сөөм сөөмөөр ахисаар машинд орох дөхжээ.

Вернон ах ахиад ханиалгалаа.

- Амжина аа. Нэг, хоёр tvлхээд! гэж Фред тушаалаа.

Харри, Жорж хоёр чемоданыг мөрлөн tvлхтэл цонхоор сугаран гарч арын суудал дээр уналаа.

- Одоо боллоо. Хурдан ороод ир! гэж Жорж шивнэв.

Харри цонхны тавцан дээр всрэн гартал:

- Ахиад л нөгөө золигийн ууль! гэж хашгирах Вернон ахын дууг таслан чангаар гууглах дуу ард нь гарлаа.
- Би Букляг мартчихжээ гэж Харри сандран шивнэлээ.

Тэгээд тавцан дээрээс всрэн буутал шатны гэрэл мэлсхийн асав. Харри тортой уулиа шvvрэн авч цонхны зvг ухасхийн Жоржын гарт бариулчихаад, хайрцагнаасаа бас нэг юм авах санаатай эргэлээ. Энэ вед хаалга цоожтой гэж бодоод Вернон ах хаалга балбатал аяндаа нээгдчихлээ. Вернон ах vvдний тэнд хэсэг зуур алмайран зогссоноо улангассан бух шиг орилоод цонх руу ухасхийснээ Харрийн хөлөөс зуурч амжлаа.

Ах дvv нар Харрийн гараас барин байдаг чадлаараа машин руугаа чангаана.

- Петунья! Тэр зугтааж байна! Харри оргож байна! гэж Вернон ах хашгирлаа.

Ах дvv нар ахиад угз таттал Харрийн хөл Вернон ахын гараас алдуурчээ. Харри машинд ороод хаалгыг тасхийтэл хаалаа.

- Фред минь, гишгээд бай! гэж Рон хашгирахад машин бvх хурдаараа дээш хөөрч сарыг чиглэн нислээ.

Харри чөлөөтэй болсон гэдгээ ч сайн ухаарч чадахгvй байв! Машины цонхыг нээхэд шенийн агаар всийг нь хийсгэнэ. Доошоо харахуй Улаан модон гудамжны байшингууд харьцангуй жижигхэн болчихжээ. Вернон ах, Петунья эгч, Дадли нар Харрийн ерөөний цонхны дэргэд зогсож харагдана.

- Дараа зун уулзацгаая! гэж Харри тэдэнд гараа даллан хэллээ.

Ах дvv Уизли нар инээлдэж ямар нэг юм чанга хашгирцгаан. Аврагдсан нөхөр маань арын tvшлэг налж суугаад олон өдрийн туршид анх удаа нvvр дvvрэн инээмсэглэлээ.

- Букляг гарга. Яахав араас л ниснэ биз. Олон хоног хоригдож байсан юм чинь! гэж Рон хэллээ.

Жорж сvлбээрээ Ронд өгөхөд хормын дараа баясаж хөөрсөн Букля хий вээгдэл адил нисэн гараад машины дэргэд чимээгvйхэн элин хальж явлаа.

- За юу болсон бэ? Хурдхан яриарай гэж Рон тэсэлгvй шаардана.

Харри тэдэнд Доббийн ирсэн тухай tvvний анхааруулж хэлсэн зvйлийн тухай хатагтай Дурслийн бялуу хэрхсэн тухай цемийг ярьж өглөө.

- Хачин юм даа гэж Фред уянгалуулна.

- Худал юм шиг санагдана. Ийм муухай юм хэн сэдэж байгааг тэр хэлээгүй юу? гэж Жорж асуулаа.
- Тvvнийг хэлж болохгүй юм шиг надад санагдсан. Хэлэх гэснээ л толгойгоороо хана балбаад унадаг юм гэж Харри тайлбарлахыг оролдоно.
Фред Жорж хоёр бие биеэ харлаа.
- Бvгдийг зохиосон гэж та нар бодож байна уу? гэж Харри асуув.
- Гэрийн вйлчлэгчид ид шид vзvvлж чаддаг ч гэлээ эзнийхээ зөвшөөрөлгvйгээр тэгж зvрхлэдэггvй юм. Юутай ч атугай чамайг сургуулиас гаргахын тулд Доббийг хэн нэгэн хvн чам руу явуулжээ. Хогвартсад чиний естен бий юу? гэж Фред хэллээ.
- Бий гэж Рон, Харри хоёр юу ч бодолгvй нэгэн дуугаар хариулав.
- Драко Малфой. Тэр намайг vзэн яддаг юм гэж Харри тайлбарлалаа.
- Драко Малфой гэнээ? Люциус Малфойн хvн юу? гэж Жорж эргэж харан тодруулж асуув.
- Тийм байхаа. Малфой гэдэг чинь ховор нэр. Энэ тийм чухал юм уу? гэж Харри хэллээ.
- Тvvний тухай аавын ярьж байхыг соссон юм. Тэр чинь Хэцvv нэртийн хамтран зvтгэгч. Гол хvmvvсийн нэг нь гэж Жорж ярив.
- Харин Хэцvv нэртийг алга болоход Люциус Малфой есрийгсэ тvvнтэй ямар ч холбоогvй гэж бvх хvнийг ятгаж байжээ. Энэ нь худлаа байхгvй юу. Тvvний хамгийн дотны туслагч гэж аав ярьсан хэмээн Фред бараг бvтэн эргэж хараад хэллээ.

Харри Малфойн гэр бvлийн тухай иймэрхvv яриа нэг ч удаа сонсоогvй болохоороо найз нарынхаа vгэнд огт гайхсангvй. Гэхдээ л Драког бдвол Дадли хавьгvй элэгсэг дуулгавартай хvvхэд билээ.

- Малфойнх хувийн вйлчлэгчтэй эсэхийг мэдэхгvй юм дээ... гэж хэлээд Харри мєрєє хавчив.
- Доббийн эзэн хэн ч байлаа гэсэн маш баян эртний шидтэний удам байгаа байлгvй гэж Фред хэллээ.
- Магадгvй л юм... Ээж вйлчлэгч байхгvй гэж гомдоллоод л байдаг юм. Манайх енер етген болохоороо угаах индvvдэх хэрэг их гарна. Тэгтэл ид шид тус болдоггvй. Манайд нэг зенег ороолон л дээвэр дээр амьдардаг юм. Бас цэцэрлэг дvvрэн анахай бий. Вйлчлэгч нар зєвхєн дээр вейн ордон, шилтгээнд л байдаг шvv дээ. Тэднийг єв залгамжлан дамжуулдаг юм билээ. Манайд вйлчлэгч байхгvй гэж Жорж ярив.

Харри дуугvйхэн ниснэ. Бодоод vзэхэд Дракогийн бvх юм сайхан байдаг юм чинь гэр орныхон нь vнэхээр шидэт алтанд умбан байдаг хэрэг. Тэрбээр Драког том ергєєн дотуураа ихэмсэг алхаж яваагаар тєсєєлєн бодлоо. Vнэнч вйлчлэгчээ Харри руу явуулж ямар ч vнээр хамаагvй тvvнийг сургуульд явуулахгvй байх талаар ятга гэж хэлсэн байж бvрэн болох юм. Драко Малфой ингэж чаднаа. Тэгэхээр Доббид дэмий итгэн хэлсэн vгийг нь vнэн гэж бодсон хэрэг болж таарлаа.

- Ямар ч байлаа гэсэн бид чамайг авахаар ирсэндээ баяртай байна. Намайг ямар их санаа зовсон гээч! Бичээд л байдаг бичээд л байдаг хариу байдаггvй. Эхлээд л би Сумыг буруутай гэж бодлоо... хэмээн Рон ярина.
- Юун Сум бэ?
- Манай шуудан зєєгч ууль. Бvр хєгширчихсєн юм. Захиа аваад нисэж байснаа замд гэнэтхэн уначихна шvv дээ. Би Гермесийг гуйгаад...
- Юуг тэр вэ?

- Персийн уулийг. Персийг ахлагч болоход аав ээж хоёр тvvнд бэлэглэсэн юм гэж Фред урд суудлаас хэллээ.
- Харин Перси надад хэрэгтэй гэж хэлээд уулиа өгөөгүй юм.
- Ер нь Перси энэ зун их хачин байгаа. Сөрийгөө түгжиж аваад л хэдэн цагаар захиа бичээд суучихна. Ахлагчийн тэмдгийг гялалзуулах гээд байгаа юм байлгүй. Хэсэ Фред чи хэт баруун тийш яваад байна гэж Жорж хэлээд удирдлагын самбар дээрх луужинг заалаа.
Фред яаран жолоогоо зvvн тийш эргvvлэв.
- Машинаа авсан гэж аав чинь мэдсэн үү? гэж Харри асуухдаа ямар хариу сонсохоо бараг тааварлаж байлаа.
- Үгүй ээ. Аав өнөө шөнө ажиллаж байгаа. Ээжийг сэрэхээс өмнө машинаа гараашт хийж амжих болов уу гэж бодож байна. Биднийг машин авсан гэж ээж мэдээгүй л байгаасай гэж Рон хэлэв.
- Аав чинь Шидтэнгvvдийн яаманд юу хийдэг юм бэ?
- <<Маглуудын бүтээлийг хууль бусаар ашиглахтай тэмцэх>> гэдэг хамгийн уйтгартай хэлтэст ажилладаг юм.
- Ямар юм ашиглах гэнээ?
- Одоохон тайлбарлая. Жишээ нь, чамд эгэлчvvдийн хийсэн нэг юм байна гэж бодъё. Тэгээд чи тvvнийг ид шидээр хувиргасныхаа дараа өөр дэлгvvрт ч юм уу айлд өглөө гэж бод. Ноднин жил үхсэн нэг хөгшин шулмаст цайны шаазангийн цуглуулга байсан юм. Тvvнийгээ дуудлага худалдаан дээр нэг эгэл авгайд зарчихаж л дээ. Тэр авгай нөхдөө цай уулгахаар урьжээ. Тэнд юу болсон гэж санана. Аав маань энэ хэрэг дээр хэдэн долоо хоног ажилласан шvv.
- Арай тодорхой ярьж болохгүй юу?
- Бололгүй яахав. Цуглуулыгн гvц нь галзуурчээ. Гvц ойр тойрныхоо хvmvvсийг халуун цайгаар шүршиж, ёстонгийн хямсаа нь нэг зочны хамрыг чимхэж тэр хvн нь бүр эмнэлэгт очсон юм. Аав маань бүр аргаа барсан даа. Хэлтэстээ тэд хоёулханаа. Перкин Уорбек гэдэг шидтэнтэй хамт ажилладаг юм. Тэр хоёр ч тарчилсан шvv. Бүр мартуулах шившлэг хэрэглэсэн гээд л бодчих.
- Аавын чинь машин яах вэ?
- Энэ огт хэрэггүй эд! Эгэл хvmvvсийн хийсэн элдэв дээдийн юм бишгүй бий. Манайд гэхэд л саравч дvvрэн! Авчраад л, хэсэг хэсэг болгоод шившлэг уншин ахин бүрдvvлдэг юм. Эрж хайх хэрэг гарвал өөрийгөө л баривчлах болно байх даа. Ээж загнаад ч нэмэр болдоггүй юм.
- Энэ бидний зам байна. Ахиад арван хором явбал гэртээ очно. Одоо vүр цайж байгаа юм чинь бид амжих байх аа гэж Жорж харанхуйн зvг цонхоор харан хэллээ.
Тэнгэрийн хаяа дорно зvгт яльгүй ягаарчээ.
Фред доошилж эхлэв. Харри дороо харагдах талбайн зурвас, моддын орой ялгахтай боллоо.
- Бид Оттерн-Сент Кэчпоул тосгоны дээр явж байна гэж Жорж мэдэгдэв.
Газар хурдан ойртсоор байлаа. Моддын орой дундуур нарны гэрэл нэвт тусаж харагдана.
- Доошилцгооё! гэж Фред хэллээ.
Машин яльгүй донсолсноо дугуйгаараа газар шүргэв. Тэд хазайсан гарааш бүхий арын жижиг хашаанд газардахад Харри анх удаа Роны байшинг харлаа.

Эхлээд гахайн жижигхэн байр байснаа сүүл сүүлдээ дээд хажуу талаас нь нэмж барьсаар хэдэн давхар болгож барьсан юм шиг санагдах авч ид шидийн хүчээр тогтоосон мэт бөх бат харагдана. (<<Тийм байж ч магадгүй>> гэж Харри боджээ) Улаан вааран дээвэр дээр таван яндан ёрдойно. Орох хаалганы дээд талд <<Үүр>> гэсэн хаяг елгестэй байлаа. Довжооны хажуугийн зэвтэй том савны дэргэд янз бүрийн өнгө, хэлбэртэй гутал овоолжээ. Хашаанд тарган тахианууд юу ч юм тоншин явцгаана.

Тэд бүгдээрээ машинаас гарлаа.

Бурхан ершөөлөө гэж Рон даруухан хэлэв.

- Сайхан юм аа! гэж бөглүүхэн Улаан модон гудамжаа санасан Харри бахархан дуу алдлаа.
- Одоо дээшээ гарцгаая. Бүгд ор орондоо. Тун чимээгүй явцгаана шүү! Ээж өглөөний цайнд дуудна. Рон чи доош гүйгээд: <<Ээж ээ, шөнө хэн ирснийг хараач!>> гэж баярлан хашгираарай. Ээж баярласандаа болоод бидний машин авч явсныг мэдэхгүй гэж Фред заавардлаа.
- За тэгье. Харри явцгаая. Би чамд... гэж Рон хэлснээ дорхноо чимээгүй болж, царай нь цонхийн цайв. <<Үүр>>-ний цонх гэрэлтэж довжооны тэндээс тахиануудыг хөөсөөр хатагтай Уизли дөхөж ирлээ. Энэ бол эелдэг царайтай жижигхэн булцгар эмэгтэй байсан ч одоо бар шиг харагдана. Фред уулга алдлаа.

- Бурхан минь гэж Жорж өөрийн эрхгүй дуугарав.

Хатагтай Уизли тэдний зүг дөхөж ирээд ташаа тулан зогсож тэдний гэмшингүй царайг ээлж дараалан харлаа. Цэцэгтэй хормогч өмссөн агаад халааснаас нь шидэт саваа цухуйна.

- За яав? гэж ширүүн асуулаа.
- Өглөөний мэнд, ээжээ гэж Жорж аль болохоор хөгжилтэй сэтгэл хангалуун харагдахаар хэлэв.
- Намайг яаж сандарсныг та нар ойлгохгүй байна уу? гэж хатагтай Уизли уурсан өгүүллээ.
- Уучлаарай ээжээ, гэхдээ бид...

Тэр гурав ээжээсээ бараг толгой хэр өндөр ч түүний уурлахаас их л айх ажээ.

- Ор дэвсгэр хоосон байдаг! Ямар ч зурвас алга! Машин байдаггүй! Замын осолд орох нь их байна шүү дээ! Би санаа зовоод эгээ л галзуурчихсангүй! Өөрсдөөсөө өөр хэнийг ч боддоггүй амьтад! Би амьд явах хугацаандаа ийм зүйл үзсэнгүй! Одоохон эцэг чинь ирнэ. Билл, Чарли, Перси гээд ах нар чинь хэзээ ч ингэж байгаагүй юм...
- ...Тэд огт өөр гэж Фред яриаг дуусгалаа.
- ПЕРСИЙГ ЖААХАН Ч ГЭЛЭЭ ДУУРАЙВАЛ ЗҮЭЭРСЭН ДЭЭ! гэж хатагтай Уизли Фредийн цээж рүү хуруугаараа чичин өгүүллээд:
- Та нар үрэгдэж, хүн амьтанд харагдаж болох байлаа шүү дээ. Үүнээс болоод аав чинь ажлаасаа халагдвал яана... гэлээ.

Уур хилэнд эцэс төгсгөл байхгүй мэт санагдана. Тэгснээ айсандаа болоод атийн зогсох Харрийг олж хараад:

- Хүндэт Харри тавтай морилоорой. Орцгоо, одоо цайгаа ууцгаая гэж эелдэгээр инээмсэглэн хэлээд эзэгтэй гэр лүүгээ яарлаа.

Хөөрхий Харри Роныг асуусан байртай харахад цаадах нь дэмжсэн маягтай толгой дохив. Харри хатагтай Уизлийн араас явлаа.

Гал зуухны ерөө жижигхэн давчуу ажээ. Голд нь сандал тойруулж тавьсан модон ширээ байна. Харри наад талын сандлын ирмэг дээр суугаад эргэн тойрноо харав. Тэрбээр шидтэний гэрт байж үзээгүй билээ.

Эсрэг талын хананд нэг зvvтэй цаг дvvжлээстэй байна. Цаган дээр тооны оронд: <<Цайны цаг>>, <<Тахиа хооллох цаг>>, <<Хоцролт>> гэх мэт бичгvvд байх ажээ. Зуухны тавиур дээр баахан ном овоолж <<Бяслаг хийх шид>>, <<Жигнэхэд хэрэгтэй тарни>>, <<Ганцхан агшинд найранд бэлдэхvй. Ид шидийн гайхамшиг!>> гэсэн гарчиг бүхий номууд байх юм. Угаагуурын ардах хананд елгөөтэй хуучин радио гэнэтхэн ярьж гарлаа. Харри бүр буруу сонслоо гэж боджээ. Нэвтрvvлэгч:

<<Шидтэнгvvдийн цаг. Одоо нэрт дуучин, ууган Селестина Уорлок дуулна>> гэж зарлалаа.

Хатагтай Уизли пийшингийн дэргэд зогсоод өглөөний зоог бэлтгэн зайдас шарах зуураа гэмшсэн хvvхдvvдээ ширvvн харцаар харж:

- Юу бодсоныг чинь би ойлгохгvй юм... Үнэхээр итгэх арга алга... Харин Харри чи ямар ч буруугvй шvv гэж хэлээд тvvний тавганд найман зайдас хийж өглөө. Тэснээ:
- Артур бид хоёр чиний төлөө санаа зовж байсан юм. Яг ечигдөр бид хэрэв баасан гарагт хариу захидал ирэхгvй бол чиний хойноос явъя гэж шийдэж байлаа. Гэхдээ чи бодоод vз л дээ. Нутгийн хагасыг нууц машинаар туулна гэдэг чинь! Хэн нэг хvн харсан байлгvй дээ! гэж хэлээд хатагтай Уизли өндгөн жаврай гурвыг нэмж хийлээ.

Дараа нь бохирдсон сав суулгыг шидэт саваагаараа дохитол сав суулга хоорондоо харшилдан угаагдаж эхлэлээ.

- Үүл доогуур байсаан... гэж Фредийг хэлтэл:
- Юм идэхдээ ярьж болохгvй хэмээн хатагтай Уизли хvvдээ журам сахихыг анхааруулав.
- Тэд Харрийг өлсгөн зовоосон байжээ! гэж Жорж яриаг өөрчлөх санаатай хэлтэл:

Журам чамд ч хамаатай гэж ээж нь хэллээ. Гэхдээ Харрид талх өгөхөөр тос түрхэж байхдаа тийм ч ууртай биш харагдаж байв.

Гэтэл гал зууханд унтлагын урт цамц өмссөн, шаргал vстэй охин гэнэтхэн орж ирээд байдлыг өөрчиллөө. Охин аяархан дуу алдаад гал зуухнаас гарч гvйв.

- Энэ миний дvv охин Жинни. Чиний тухай зунжингаа ярьсан юм гэж Рон Харрид шивнэн хэллээ.
- Тиймээ, ярьдаг байлаа. Одоо гарын vсгийг чинь авна гэж Фред инээмсэглэн хошигнож хэлэв. Тэгээд ээжтэйгээ харц тулгармагц ахиад л таваг руугаа тонгойжээ. Ахиад хэн ч дуугарсангvй. Тавгаа хоосортол дуугvй байлаа. Таваг ч хурдан хоосорчээ.
- Би их ядарчээ. Явж унтаж байз... гэж эвшээн хэлээд Жорж хутга сэрээгээ тавган дээр тавилаа.
- Үгvй ээ, явахгvй. Сөрийнхөө тэнэгээс болоод шенөжин унтаагvй юм чинь. Цэцэрлэг рvv оч. Тэндээс анахайнуудыг гаргах цаг болжээ. Ахиад л цэцэрлэгээр дvvрчихэж гэж ээж нь хэллээ.
- Ээж ээ...
- Фред Рон та хоёр тийшээ яв. Харин хvv минь чи дээш явж амар даа. Би эднийг энэ муу машинаар чамайг авчир гэж явуулаагvй л дээ гэж Харрид хандан хэлэв.
- Би Ронтой хамт явж болох уу? Анахай яаж хөөдгийг хармаар байна. Би хэзээ ч үзээгүй гэж нойр хvрэхтэй мантай байсан Харри яаран хэллээ.

- Чи сайн хvv шvv, Харри минь. Гэхдээ анахай хеене гэдэг чинь уйтгартай ажил шvv дээ. энэ тухай Туг vc юу гэснийг харъя л даа гэж хэлээд хатагтай Уизли тавиур дээрээс зузаан болтй авлаа.
- Бид тэднийг яаж зайлуулахаа мэднэ гэж Жорж эсэргvvцэв.

Харри номын хавтсыг харлаа. Тvvн дээр сайхан алтан vсгээр: <<Алтан хонгиот Туг vc. Гэрийн хортон. Лавлах>> гэж бичжээ. Мөн тэнд зохиогчийн том зураг харагдана. Цайвар туг vc бvхий эелдэг царай тод цэнхэр нvдтэй юм. Шидэт номын заншлаар нvvр царай нь гэрэлтэж, нvдээ ирмэж байлаа.

Тун сайхан байна! Энэ хvн еерийнхее мэдэх ёстой гэрийн хортонг сайн мэддэг юм. Их сайхан ном доо... гэж хатагтай Уизли уулга алдана.

- Ээж тvvнийг хvндэтгэдэг юм гэж Фред чанга хэллээ.
- Бvв тэнэглээд байгаач. Та нар цэцэрлэгийг анахайгvй болгох аргыг Туг vсээс илvv мэддэг юм бол явж ажлаа хийцгээ. Нэг л анахай vлдсэн байх юм бол сайхан мэдээрэй гэж хэлэхдээ хатагтай Уизлийн царай яльгvй улайсан байлаа.

Ах дvv нар эвшээлгэн vглэсээр цэцэрлэг рvv явахад Харри араас нь дагалаа. Цэцэрлэг том бегеэд Харрийн бодлоор бол байх ёстойгоосоо эмх замбараагvй ажээ. Зэрлэг еvc хэт их ургасан, зvлгийг нь тайраагvй гээд Дурслийханд л лав таалагдахгvй нь мэдээж. Гэхдээ хөгшин моддын бахим муруй мечрvvд чулуун хашааг чимэглэж, мандал дээр Харрийн мэдэхгvй цэцгvvд алаглаж, ногоон замаг ургасан жижигхэн цеемд мэлхий буужигнаж байв.

Тэд зvлэг дундуур явсаар цэцгийн мандал руу ирцгээлээ.

- Маглуудад бас анахай байдаг юм гэж Харри Ронд хэлэв.
- Тэр чинь анахай гэж vv? Санта-Клаустай адилхан жижигхэн бvдvvн, гартаа загасны уургатай... гэж Рон цээний бутанд толгойгоо шургуулангаа хэллээ.

Бут хеделж цехренгее баран эсэргvvцэх чимээ гарахад Рон гартаа нэг юм барьсаар дээш босоод:

- Жинхэнэ анахай чинь энэ дээ гэж баясгалантай хэлэв.
- Намайг эргvvл! Эргvvл! гэж негеех хvнтэй адил юм нь дуржигнуулна.

Юутай ч атугай энэ анахай Санта-Клаустай адилгvй юм. Арьсаар оёж хийсэн юм шиг жижигхэн том булцуу бvхий халзан толгойтой томоохон темс шиг ажээ. Рон тvvнийг сунгасан гартаа барьж байхад цаадах нь цахиур шиг хатуу тавхайгаараа тангарах гэж оролдоно. Рон тvvнийг тавхайнаас нь самбаа гарган барьж аваад толгойг нь доош харуулаа.

- Яг л ингэх хэрэгтэй шvv гэж хэлээд Рон анахайг дээш ергеснее бугуйл шиг даллан эргvvлж эхэллээ. (<<Намайг эргvvл!>> гэсэн шvv дээ). Тэгэхдээ Рон:
- Yvнд муу юм болохгvй ээ. Толгой нь эргээд vврэндээ эргээд очих замаа олохоо больчихдог юм гэж байв.

Ингэж хэлээд Рон тvvний хелийг тавьтал анахай таван метр хэртэй ниссэнээ хашааны хаа нэгтээ алга боллоо.

- Ойр байна! Би тэр хожуул хvртэл шидэж чадна гэж мepийцье хэмээн Фред хэлэв.

Харри хеерхий анахайнуудыг тедхен еревдехее больжээ. Анхныхаа анахайг тэрбээр эргvvлж дvvгvvрдэлгvй шууд л хашаа давуулж хаяхаар шийджээ. Гэтэл негеех нь шинээр ирсэн цэвэрлэгчийн сул талыг ашиглан сахлын хутга шиг хурц шvдээрээ Харрийн хурууг хазаад зуурчихлаа. Тvvнийг салгах тун ч амаргvй байв.

- Сүрхий анахай юм. Арван метр ч нисэж болохоор байлаа гэж ах нарын нэг нь хэллээ.
Тедхен агаарт нисэх анахайнууд үүл шиг бужигнах болов.
- Манай анахайнууд тэнэг ээ. Цэвэрлэгээ эхэллээ гэж дуулмагцаа л дээшээ гараад ирдэг юм. Үүр лүүгээ шургаж мэдэхгүй шүү гэж хэлээд Жорж шууд тавыг шүүрэн авлаа.
Тэгээд талбайгаас хөөгдсөн хорьж гаруй анахай бөөгнөрч байснаа мөрсө унжуулан цуварсаар явж одов.
- Тэд эргээд ирнээ. Манайх тэдэнд аятайхан санагддаг юм. Аав тэднийг хөгжилтэй гээд элэгсэг ханддаг гэж хэлээд Рон талбайн нөгөө талд байгаа таримал бургасан хашааны цаагуур ар араасаа далд орох анахайнуудыг харж байв.
Орох хаалга дуугарах сонсогдлоо.
- Энэ аав байна. Ажлаасаа иржээ хэмээн Жорж дуу алдав.
Хөвгүүд анахайгаа мартаад цэцэрлэг дээгүүр гэр лүүгээ гүйлдлээ.
Ноён Уизли нүдний шилээ аваад гал зуухны буйдан сандал дээр нүдээ анивчин ядрангүй суух ажээ. Тэрбээр туранхайдуу их халзан ч гэлээ үлдсэн цөөн хэдэн үс нь шав шаргал харагдана. Байнга явсаар байгаад тоос шороонд дарагдаж үнэгдсэн ногоон жанч нөмөрчээ.
- Хэцүүхэн шөнө байлаа. Есөн дуудлага. Ес шүү! Свген Наземникус Флетчер буцаад явахын ороонд харин намайгаа хараах санаатай... гэж аядуухан хэлээд данх руу гараа сунгав. Хүүхдүүд түүнийг тойрон суулаа. Ноён Уизли цайнаасаа сайн балгаж аваад санаа алдав.
- Сонирхолтой юм болсон уу, аав аа? гэж Фред сониучирхана.
- Ердөө л хэдэн хайлдаг түлхүүр бас хаздаг тогоо. Ес нэг тусгүй зүйл байсан. Гэхдээ тэр манай чиглэлийнх биш. Бас туйлын хачирхалтай зурамнууд гарч ирсэн. Зурамнууд Цесмийн үхлийг байцаалгахаар дуудуулаад. Бурханы авралаар зурамнуудыг Ид шидийн туршилтын хорооны мэдэлд... гэж ноён Уизли эвшээлгэн хариулав.
- Хайлдаг түлхүүрт цагаа барах гэж хэн дурладаг байнааа? гэж Жорж асуулаа.
- Эгэл хүмүүсийг уурлуулах дуртай сонирхогчид байдаг юм. Тийм түлхүүрийг эгэл хүнд зарна. Тэгтэл түлхүүр нь алга болчихно. Нөгөө хүн эрээд л байна эрээд л байна түлхүүр нь ор сураггүй. Буруутгах хүн байдаггүй. Маглууд алдсан гэдгээ хэлэхгүй хайлдаг түлхүүр байдаг гэж мэдэхийг хүсэхгүй. Хаячихлаа гээд л байх нь тэр. Ид шид хамар дор нь болж байсан ч тэд тоогоогүй дүр үзүүлэн тэсэж байдаг юм. Манайхан юу эсийг шившлэгээр өөрчилдөг гээч. Та нарын санаанд ч багтахгүй гэж ноён Уизли санаа алдан өгүүлэв.
- **ЖИШЭЭ НЬ, МАНАЙ МАШИН?!**
Хатагтай Уизли гартаа илд шиг урт шилээгүүр барьсаар орж ирэв. Ноён Уизли нүдээ бүлтийлгэн гэмшсэн царайлсаар эхнэрээ харлаа.
- Я-ямар машин гэж, хайрт Молли минь?
- Машин л байхгүй юу, Артур аа. эвдэрхий сэг авчраад бүтэц зохион байгуулалтыг нь үзнэ гээд нэгд нэгэнгүй задалдаг шидтэн байнай гэж бодоод үз. Тэгсэн мөртөө шившлэг хэрэглээд нисдэг болгочихож байгаа юм. Тэгээд л энэ машинаараа хаашаа ч хамаагүй ниснэ шүү дээ гэж хэлэхдээ хатагтай Уизлийн нүд гялалзана.
Ноён Уизли нүдээ цавчилснаа тайлбарлах санаатай:

- Хайрт минь, энэ шидтэн бол хуулийг огтхон ч зерчсөгвй гэдгийг чи одоо ойлгох болно. Гэхдээ... эхнэртээ үнэнийг хэлсэн бол дээр л дээ... Хуульд тийм үг байдаг юм аа... Хэрэв шидтэн нисэх зорилготой байгаагвй бол машин нь нгисдэг болсон ч гэлээ...
- Артур чи еерее энэ хуулийг боловсруулсан юм чинь ийм үг зориуд оруулсан хэрэг! Эгэл хvmvvсийн хийсэн элдэв юмтай саравчиндаа ноцолдож байх гэж л тэр. Тэгвэл үvний чинь гэрч болгож енеедер Харри нисэх зориулалтгvй машинаар чинь манайд хүрээд ирчихэж! гэж хатагтай Уизли хангиналаа.
- Харри гэнээ? Ямар Харри? гэж ноён Уизли юу ч ойлгохгvй асуув.

Тэгээд гал зуухыг тойруулан харснаа Харрийг олж вээд гайхсандаа огло хайрайжээ.

Бурхан минь! Энэ чинь Харри Поттер байна шvv дээ. Чамтай уулзсандаа баяртай байна! Рон чиний тухай бидэнд бишгvй ярьдаг юм...

- Урьд шене хvvхдvvд чинь энэ машинаар Улаан модон гудамж рvv нисэж очоод найзыгаа авчирчээ. Үvнийг юу гэх вэ? гэж хатагтай Уизли ширvvхэн асуулаа.
- Та нар үнэхээр тийшээ ниссэн юм уу? Тэгээд амжилттай юу? гэж ноён Уизли үнэн сэтгэлээсээ бахархан асууснаа хатагтай Уизлийн нүд ширvvн болохыг анзааран тvгдэрч:
- Хvvхдvvд минь, энэ чинь тун тусгvй хэрэг шvv... гэлээ. Хатагтай Уизли яг л том мэлхий шиг пэндийж эхлэлээ.
- Бидэнд энд хийх юм байхгvй. Явж би чамд ереегеє вzvvvлье гэж Рон Харрид хэлэв.

Тэд гал зуухнаас хурдан гарч нарийн хонгилоор явснаа дээш гардаг налуу шат руу очлоо. Гуравдугаар давхарын ереєний vүд нээлттэй ажээ. Харрид хэн нэгний том нүд харагдсанаа хаалга чанга хаагдлаа.

- Энэ бол Жинни. Тэр их гэрэвшингvй болохоороо зовдог байх. Ер нь тvvний ереєний хаалга дандаа нээлттэй байдаг юм гэж Рон тайлбарлав.

Ахиад хоёр давхар егсеед: <<Рональдын ереє>> гэсэн хаягтай vүдний дэргэд зогсож байлаа.

Роныг vүд нээхэд бараг толгой шvргэхээр намхан адартай жижигхэн ереєнд Харри орлоо. Галтай зууханд орчих шиг санагдсан учир Харри хэсэг зуур нүдээ аньжээ. Бvтээлэг хана, тэр ч байтугай адар хvртэл гал шаргал енгеер туяарна. Харри сайтар харснаа учрыг оллоо. Туурганы хуучин цаасан дээр нэг гартаа шvvр барьж негее гараа даллан мэндчилж буй долоон шидтэн бvхий зурагт хуудсыг зай завсаргvй наажээ.

- Чиний хvндэлдэг баг уу? гэж Харри асуув.
- <<Педдлийн их буунууд>> гэж Рон хариулаад том хар <<П>> всэг, их бууны харван яваа сум дvрсэлсэн шаргал бvтээлгийг заагаад:
- Дээд зэрэглэлийн есдvгээр байр гэж тодрууллаа.

Ереєний буланд сурах бичгийг хамаагvй ерсен байх агаад дэргэд нь цуврал зураг <<Патрик Пигс, Солиотой хvн>> цуврал бараг бvгдээрээ байв. Цонхны тавцан дээр мэлхийний түрс дvүрэн шилэн цеермег наранд гялалзан, дээр нь шидэт саваа харагдана. Тvvний хажууд тарган бор Короста харх наранд зvvрмэглэн хэвтэх ажээ.

Харри еерее сугаран гардаг багц хезер дээгvvр алхан гараад жижигхэн цонхоор харлаа. Тээр дор таримал ногоон хашааны дэргэд талын тэртээгээс Уизлийн цэцэрлэг рvv ар араасаа цувран ирэх анахайнууд беегнерелден харагдана. Рон руу эргэж харахад цаадах нь сэтгэл хеделсэн бололой:

- Ерөө маань бага даа. Дурслийнд чиний байдаг ерөөтэй адилгүй. Бүхээгний дор ороолон бий. Тэр чинь дээвэр дээр суугаад гууглах юм уу усны хоолойг балбадаг юм гэлээ.
- Энэ бол дэлхий дээрх хамгийн сайхан байшин гэж би бодож байна гэж Харри хэлээд нүүр дүүрэн инээлээ. Роны чих улайжээ.

Бүлэг 4

<<ФЛОРИШ БЛОТТС>> ДЭЛГҮҮР

<<Үүр>>-ний бүх юм Улаан модон гудамжныхаас еөр ажээ. Дурслийн гэр бүлийнхэн амар тайван эмх журамтай байхыг эрхэмлэдэг юм. Харин Уизлийн байшин эмх замбараагүй байлаа. Тэнд байнга юм унах доргих шуугих чимээ гарна. Ханын зуухны дээр елгөөтэй байгаа толинд Харри анх удаа харахдаа эгээтэй л муурч унаагүй билээ. Толь гэнэтхэн: <<Салан амьтан минь, одоохон цамцаа өмдөндөө шургуул! >> гэжээ. Дээвэр дээр энэ гэрийн амьдрал хэтэрхий нам гүм нэгэн хэвийн байна даа гэж бодож суудаг нэгэн ороолон байна. Тэрбээр усны хоолойг цохин хөгжимдөж гууглан дуулах нь бий. Ихэр хоёрын ерөөнд байнга ямар нэг юм дэлбэрнэ,

Гэхдээ ярьдаг толь, гуугладаг хий үзэгдлээс илүүтэйгээр тэдний гэр бүлийнхэн Харрид хэрхэн ханддаг нь гайхшруулдаг байв. Хатагтай Уизли өглөө бүр түвнд хос шинэ оймс өгч, хоол идэх болгонд жаахан юм нэмнэ. Ноён Уизли оройн хоол идэхдээ Харрийг дэргэдээ суулгаж эгэл хувчсний амьдралын тухай асуултаар дарж гарна. Түүнийг цахилгаан хэрэгсэл, шуудангийн албаны ажил гойд догдлуулдаг байв.

- Үгүй ер! Ямар их юм хийдэг улс вэ! Харин тэд ид шидгүйгээр еөр юу ч хийх юм билээ! гэж Харригаас ярьдаг утасны тухай дуулаад гайхжээ.

<<Үүр>>-нд ирснээсээ долоо хоногийн дараа Хогвартсаас захидал авнаа. Цэлмэг нартай өглөө байв. Ноён Уизлийг эхнэр охинтойгоо өглөөний цайгаа ууж байхад Рон Харри хоёр бууж иржээ. Тэднийг хармагцаа Жинни будаатай тавгаа ширээн дээрээс санамсаргүй унагаачихав. Ер нь Харрийг харахаараа юмаа алдчихдаг юм. Тэгээд агшин зуур тавгаа авахаар ширээн доогуур шургаснаа хавч шиг улайчихсан гарч ирлээ. Харри юу ч мэдээгүй дүр эсгэн сандал дээрээ суугаад шарсан талх дүүрэн хийсэн тавгийг хатагтай Уизлийн гараас авав.

- Хөвгүүд ээ, сургуулиас чинь захидал ирж гэж хэлээд ноён Уизли Харри, Рон хоёрт нэг нэг дугтуй гардууллаа. Шар өнгийн цаасан дээр ногоон бэхээр хаягласан дугтуй нь адилхан юм. Ноён Уизли:
- Дамблдор чамайг манайд байгааг мэдсэн юм байна. Энэ хүнээс юу ч нуухын аргагүй гэв. Хаалга нээгдэж хүрэм өмссөн Фред Жорж хоёр гал зууханд орж ирлээ.
- Ашгүй ирэв үү май гэж ноён Уизли ихэр хоёрт мөн л адилхан дугтуй өглөө.

Гал зууханд таван хором хэртэй чимээгүй байв. Харри болон ах дүү нар захидлаа уншицгаажээ. Харрийн захидалд урьдынх шигээ есдүгээр сарын нэгэнд Кингс-Кросс буудал дээрээс Лондон-Хогвартс гэсэн буухиа галт тэргэнд

суух ёстойг дурдсан байв. Захидалд хоёрдугаар дамжаанд хэрэглэгдэх сурах бичгүүдийг жагсаажээ. Үүнд:

*Ид шидийн сурах бичиг, 2-р дамжаа. Миранда Гуссокл
Цус сорогчидтой тулгарсан нь. Алтан хонгиот Туг үс
Замд тааралдах сүнс. Алтан хонгиот Туг үс
Хөгшин шулмастай өнгөрүүлсэн амралт. Алтан хонгиот Туг үс
Хий үзэгдлийг ялсан нь. Алтан хонгиот Туг үс
Савдгийн жимээр. Алтан хонгиот Туг үс
Ороолонтой орооцлолдсон нь. Алтан хонгиот Туг үс
Иоркишийн алмас. Алтан хонгиот Туг үс*

Фред захидлаа хойш тавиад Харрийн номын жагсаалтыг харснаа:

- Чамд Туг үсийн бүх ном хэрэгтэй юм байна. Хар урлагаас хамгаалах хичээлийн шинэ багш. Шулмас байна гэж мөрийцье! гэв.

Тэгснээ ээжтэйгээ харц тулгараад чимээгүй болж талхандаа жимсний чанамал түрхэж байлаа.

- Туг үсийн цогц ном ч үнэтэй дээ. Хаанаас тийм их мөнгө олох вэ? гэж Жорж эцэг эхээ хяламхийн харж хэллээ.,
- Хэмнэхээс л өөр аргагүй. Жинний дүрэмт хувцасыг хямдарсан барааны дэлгүүрээс авч болох юм гэж хатагтай Уизли итгэлгүйхэн хэлсэн ч санаа зовсон байдал илэрхий.
- Жинни чи энэ жил сургуульд орох юм уу? гэж Харри асуув.

Жинни ахиад л догдлон шаргал үс нь улам тодрох шиг болоод бас л гэнэтхэн тосон дээр тохойлчихов. Аз болоход Харригаас өөр хэн ч үүнийг анзаарсангүй. Энэ агшинд Перси гал зууханд орж ирлээ. Тэрбээр хувцасаа өмссөн агаад энгэрт нь ахлагчийн тэмдэг гялалзана.

- Бүгд сайн уу. Өнөөдөр сайхан өдөр байна гэж Перси товчхон хэлэв.

Тэгээд үлдсэн цорын ганц сул сандал дээр сууснаа нэг юм гартаа барин хатгуулсан юм шиг үсрэн болслоо.

<<Тоос арчдаг өдөн сойз байсан байлгүй>> гэж Харрийг бодсон ч өд амьсгалж байхыг Харри ажигласан аж.

- Сум байна! Арайхийж иржээ! Энэ Гермionaгийн хариу захиа байна. Би түүнд Харрийг Дурслийхнаас аврахаар явлаа гэж бичсэн юм хэмээн Рон хэлээд үнэгдсэн шувууг Персийн гараас авч жигүүр доороос нь захидлыг гаргаж ирлээ.

Рон уулийг хашаанд гаргаад хендел модон дээр суулгав. Гэтэл унаад болохгүй байхаар нь угаадасны дэргэдэх самбар дээр аятайхан тавилаа.

- Хөөрхий амьтан гэж Рон санаа алдан хэлээд дугтуйг задлан захиаг уншлаа.

Захианд: <<Сайн байна уу, Рон! Хэрэв Харри танайд байгаа бол мэнд дамжуулаарай. Та нарыг сайн сайхан байгаа гэж бодож байна. Бас хориотой ямар ч зүйл хийгээгүй гэдэгт итгэнэ. Чи ч гэсэн тэр ч гэсэн үүнээс болж эвгүй байдал орж магадгүй шүү. Би Харрид их санаа зовж байна. Надад дэлгэрэнгүй бичиж туслаарай. Захиагаа өөр уулиар явуулбал дээр юм. Сумыг ахин нисэж чадахгүй болов уу гэж айж байна. Би хичээлээ их давтаж байгаа. Ирэх лхагва гаригт бид хоёрдугаар дамжаанд үзэх шинэ сурах бичгээ авахаар явна. Бид Тахир гудамжинд уулзаж болохгүй гэж үү? Ажил төрөл ямар байгаагаа бичээрэй.

Хайрлан хүндэтгэсэн Гермiona>> гэжээ.

Рон унших зуураа амралт болж байхад юу давтдаг байна? гэж гайхшрав. Тэгтэл хатагтай Уизли:

- Сайхан санаа байна. Бид ч бас бvх юмаа худалдан авахаар маргааш явж болно шvv дээ. Харин енеедер та нар юу хийх билээ? гэж ширээ арчингаа асуулаа.

Харри Рон хоёр Фред Жорж хоёртой квиддич тоглохоор зэхэж байжээ. Толгодын орой дээр Уизлийн гэр бүлийн мэдлийн хэсэгхэн талбай байдаг юм. Тэр талбайг нуун эргэн тойронд нь мод хүрээлжээ. Тэд маглуудад харагдахгvйн тулд талбай дээгvvр нэг их ендер биш нисэж бэлтгэл сургуулиа хийдэг байв. Бембегеер бус алимаар тоглоно. Алим тосгон руу нисчихвэл хэн ч сэжиглэхгvй шvv дээ. Алим л бол алим байгаа биз! Харрийн хурдан <<Нисдэг лус-2000>> шvvрээр ээлжлэн сургуулилна. Роны хуучин <<Солир>> эрвээхэйнээс хурдан нисэхгvй ажээ.

Таван хормын дараа хөвгvvд мөрөн дээрээ шvvр тавьчихсан толгод руу өгсөж явлаа. Персийг хамт явъя гэж дуудсан ч тэр урьдын адил завгvй байлаа. Харри тvvнийг зөвхөн хоол идэх вед нь л харна. Үлдсэн бvх хугацаанд тэр ерөөеөөсөө огт гарахгvй.

- Юу бодоод байгааг нь мэдэх юм сан. Сvvлийн вед тэр их өөрчлөгдсөн шvv. Харри чамайг ирэхээс нэг өдрийн өмнө шалгалтынхаа дvнг хvlээж авсан юм. Арван хоёр С.И.Ш! Гэтэл тэр огт тоогоогvй гэж Фред хөмсөг зангидан хэллээ.
- С.И.Ш гэдэг бол <<супер ид шид>> гэсэн vг, Билл ч бас тийм сурч байсан. Эргэж ч харахын зуургvй гэр бүлд маань ахиад нэг толгойтой хvv нэмэгдлээ. Хvmvvсийг харахаас ичих юм гэж Жорж Харрийн гайхан байхыг хараад тайлбарлаж өгөв.

Билл бол Уизлийн хvvхдvvдийн ууган нь юм. Тэрбээр Хогвартсыг төгсөөд одоо <<Гринготтс>> банкны Египет дахь салбарт ажиллаж байгаа юм. Нөгөө нэг ах нь сургуулиа төгсөөд Румынд луу судалж байгаа билээ. Харри тэр хоёрыг хэзээ ч хараагvй аж.

- Аав ээж хоёр тэр их юм авах мөнгө хаанаас олохыг мэдэхгvй юм даа. Хvн бүрт Туг всийн таван ном хэрэгтэй. Бас Жинни нэгдvгээр ангид орно. Тvvнд жанч шидэт саваа гээд олон юм хэрэг болно гэж Жорж бодлогоширон хэллээ.

Харри эвгvйрхэн дуугvй байв. Эцэг эхийн vлдээсэн мөнгө Лондоны <<Гринготтс>>-ын дансанд хадгалагдаж байгаа. Vнэндээ энэ мөнгийг зөвхөн шидэт ертөнцөд л vрж болно. Сикль, галлеон, кнатаар маглуудын дэлгvvрт вйлчлэхгvй юм чинь. Энэ мөнгөний тухай Харри Дурслийханд огт дурсаагvй билээ. Шидэт алтнаас болоод шидтэнгvvvдийг vзэн ядах нь нэмэгдэнэ гэж байсан хэрэг.

Лхагва гарагын өглөө хатагтай Уизли хvvхдvvдээ сэрээлээ. Хvvхдvvд өөртөө оногдсон махан хачиртай талхаа идэж дуусмагц хүрмээ өмсөцгөөв. Хатагтай Уизли ханан зуухны тавиур дээрээс цэцгийн сав аваад доторхыг нь харлаа.

- Бараг юу ч vлдсэнгvй ээ, Артур минь. Өнеедер авах юмаа мартчих вий дээ... Харри чи зочин юм чинь түрvvлж яв гэж санаа алдан хэллээ.

Тэгээд хатагтай Уизли тvvнд цэцгийн саваа сарвайжээ.

Харри эхлээд савыг дараа нь гэрийхнийг хайхрамжгvй харахад тэд тvvнээс нэг юм хvlээгээд байлаа.

- Би... би яах ёстой вэ? гэж ээрэн асуув.

- Тэр <<нисдэг дарь>> хэрэглэн нисэж хэзээ ч үзээгвй юм. Уучлаарай Харри, би энэ тухай мартчихжээ гэж Рон хэллээ.
- Хэзээ ч үзээгвй гэж үү? Чи енгөрсөн жил сургуулийнхаа хэрэгслийг яаж худалд авсан юм бэ? Тахир гудамжинд юугаар очив оо? гэж ноён Уизли гайхан асуув.
- Метроогоор явсан
- Үнэхээр үү? Тэнд гайхамшигтай шат байдаг гэж би дуулсаан! Чухамдаа яаж... гэж ноён Уизли гайхаж бахархсанаа нуулгвй хэлтэл:
- Одоо хэрэггвй ээ, Артур. <<Нисдэг дарь>> хамаагвй хурдан. Харин чи хэзээ ч хэрэглэж үзээгвй юм бол... хэмээн метроны бүтцийн тухай хичээл сонсохыг хүсээгвй хатагтай Уизли хэллээ.
- За, зүгээр дээ ээж ээ. Бүү сандар. Бидний эхлээд явахыг Харри ч хараарай гэж Жорж өгүүлэв.

Фред савнаас чимх дарь аваад ханан зуух руу очиж гал руу хийлээ. Гал дүрсхийснээ шуугин асаж маргад ногоон дел хүнээс ендерт цоролзон Фредийг авч одлоо.

- Тахир гудамж гэж хашгираад Фред алга болов.
- Тод хэлэх хэрэгтэй. Бас ханан зуухны сараалжийг андуурч болохгвй гэж хатагтай Уизли Харрид зөвлөсөө.
- Юу андуурч болохгвй гэнээ? гэж Харри сэтгэл зовнин асуув.

Энэ вед Жорж саванд гараа шугруулж гал дел ахиад л бадарч ихрийн ереесен ханан зуухны яндангаар алга боллоо.

Бидний дээр доор шидэт ханан зуух, гудамж руу гаргах хаалга олон байгаа. Тийм болохоор теерчихгвйн тулд тодорхой хэлэх ёстой гэж хатагтай Уизли тайлбарлаж өгөв.

- Зүгээр ээ, Молли тэр чадна гэж хэлээд ноён Уизли жаахан дарь авч зуух руу явлаа.
- Хэрэв хүү теерчихвэл яанаа? Ах эгчид нь юу гэж хэлэх вэ?
- Тэд нэг их гашуудаад байхгвй ээ. Намайг янданд тээглэчихлээ гэхэд Дадли хагартлаа инээх байлгвй гэж Харри хэлэв.
- За яахав. Артурын араас яваарай. Зуух руу ормогцоо хаашаа нисэхээ шуудхан хэлээрэй гэж хатагтай Уизли хэллээ.
- Тэгээд л болно гэж Рон хэлэв.
- Нүдээ сайн анихгвй бол яндан их хөстэй шүү.
- Айх хэрэггвй ээ, тайван зогс. Нөгөөдүүлээ хараад гараарай. Тэгэхгвй бол өөр зуухаар гаргачихаж магадгвй.

Харри энэ бүх сургамж зааврыг тогтоож авахаар мэрийх зуураа чимх дарь аваад ханан зуух руу очлоо. Тэгээд санаа алдан гал руу орлоо. Гал дел түвн сөвшээ салхи шиг санагдана. Тэрбээр гайхсандаа амаа ангайхад аманд нь үнс орж ханиалгалаа.

- Та-тахир гудамж хэмээн Харри түгдчин хэлэв.

Гэтэл галт шуурга түвнийг ээрүүл мэт эргэлдүүлэн дээш авч одлоо. Гал делний шуугих чимээ чихний хэнгэрэг балбан дүлийрүүлэх шахна.

Харри нүдээ анихаас айж байв. Сөрийнхөө зуухны сараалжийг мэдэлгвй дэргэдүүр нь нисээд өнгөрчихөж магадгвй шүү дээ. Ээрүүл мэт эргэлдсэнээсээ болоод хоолойд нь юм тээглэн дотор муухайрна. Ай-яа! Нэг юм тохойг нь өвдтөл цохиход Харри улам агийлаа. Хуй салхи түвнийг эргүүлсээр, хүйтэн урсгал хацарт нь мэдрэгдэнэ. Харри галтай ханан зуухнууд ар араасаа хэрхэн өнгөрөхийг нүдний шилнийхээ цаанаас сэмхэн харж байв.

Түүний идсэн хачиртай талх буцаж гарчих гээд байлаа. Харри нүдээ анив.

<<Бурхан минь, энэ бүхэн хэзээ дуусах болоо>> гэж бодтол зуухнаас гараад ямар нэг ерөөний хүйтэн шалан дээр буулаа. Буухдаа нүднийхээ шилийг цохисон тул ерөөдөлтэйгээ жингэнэж байв. Харри цав гарсан шилээ нүүр лүүгээ шахаж наагаад гуйвсаар хөл дээрээ бослоо. Толгой нь эргэж, хамаг юм нь хөө болчихсон агаад ерөөнд Фред Жорж аль нь байсангүй.

- Би хаана байна? гэж Харри шивнээд бүдэг гэрэлтэй, том ерөөг тойруулан харлаа.

Энэ бол шидэт мухлаг гэдэгт эргэлзэх юм алга. Гэтэл сургуулийн ямар ч хэрэгсэл байхгүй юм. Үзэсгэлэнгийн шилэн хоргонд цус болж хатсан гар, багц хезер, гелиител ширтэх болох нүд харагдана. Хананд янз бүрийн аймаар баг зүүжээ. Харин лангуун дээр бүр аймаар. Терел бүрийн хэмжээ бүхий хүний араг яс эгнүүлэн тавьсан байв. Адараас тамлахад зориулсан зэвтэй, хурц зэвсэг хэрэгслүүд дүүжлээстэй. Хамгийн тааггүй зүйл бол тоостой цонхоор харагдах харанхуй нарийхан гудамж байв. Ямар ч гэсэн Тахир гудамж биш ээ.

Эндээс хаашаа ч хамаагүй гарах л хэрэгтэй. Хэдий чинээ хурдан бол төдий чинээ сайн. Цохиулсан хамар нь өвдсөөр авч энэ бол юу ч биш ээ. Харри үүд рүү ухасхийсэн авч замдаа зогсчихлоо. Хоёр хүн дэлгүүр рүү ирж явлаа. Бүх юм нь хөө болчихсон хамар дээрээ эвдэрхий шил тохсон байдалтайгаар таарахад тун онцгүй санагдах хүн нэг нь байлаа. Энэ бол нөгөө муухай Драко Малфой еерийн биеэр явж байв.

Харри зүүн талдаа том хар шүүгээ байхыг хармагцаа түргэн зуур тийшээ шурдхийн оров. Ялыгуй завсар гаргаж үүдийг нь хаатал хонх дуугарлаа. Хаалга онгойж Драког мухлагт орж ирэхэд араас нь... түүний эцэг орж ирэв. Бас л шонхор хамартай цайвар царайтай хүйтэн бор нүдтэй юм. Дракотой тун ч адилхан аж!

- Юунд ч бүү гар хүрээрэй! гэж ноён Малфой болор нүд рүү гараа сунгах хүүдээ тушаалаа.
- Та надад бэлэг авч өгнө гэсэн шүү дээ.
- Би чамд хурдан шүүр авч өгөхөөр амалсан.
- Би түүгээр чинь яах юм? Би еерийнхөө багт тоглодог биш. Ноднин Харри Поттер еертөө <<Нисдэг лус-2000>> шүүр худалдаж авсан юм. Тэгээд тусгай зөвшөөрөл Дамблдорос аваад еерийхөө Гриффондор багийн бүрэлдэхүүнд тоглох болсон билээ. Алдартай юм чинь аргагүй шүү дээ! Духан дээрх тэнэг соривноос нь болоод л тэгдэг юм. Бүгд л түүнийг ухаантай гэлцэнэ. Ай, Поттер сайн хүү! Ай, ямар хэцүү сорви бэ! Яасан сайхан шүүр вэ! гээд л байх нь тэр гэж Драко ууртай хэлээд тавиур дээрх гавлын яснуудыг харж байв.
- Үглээд л байх юм. Үүнийг чи надад лав зуун удаа ярьсан байх аа. Харри Поттертой муудалцаж болохгүй гэдгийг чамд анхааруулъя. Хүмүүс түүнийг баатар гэж үзэж байгаа. Түүнээс л болоод Хар лорд үгүй болсон гэж ноён Малфой уурслаа.

Тослог үсээ арагш толийтол самнасан үстэй, өндөр хүн лангууны ард ирлээ.

- А-а, ноён Горбин...
- Ноён Малфой та тавтай морилоорой! Тантай болон таны хүүтэй уулзахдаа ямагт баярлах болно. Юу авмаар байна? Надад ч бас үзүүлэх юм бий шүү. Саяхан бараа авсан, үнэ нь боломжийн! гэж лангуун эзэн нарийхан дуугаар хэллээ.

- Єнеєдер юм авахгвй ээ, ноён Горбин минь, харин худалдана гэж эцэг Малфой албархуу дуугарав.
- Худалдана гэнээ? гээд Горбин инээмсэглэхээ болилоо.
- Яамнаас ээлжийн шалгалт хийх болсныг та дуулсан байлгвй. Харин гэрт маань... юухан хээхэн бий. Хэрэв манайд ирэх л юм бол эвгвй байдалд орох юм.

Ноён Малфой ингэж хэлээд цvнхнээсээ хуйлаастай цаас гарган худалдагчийн нүдний ємнє барьж харуулав.

- Яам таны тав тухыг алдуулж чадна гэж vv? хэмээн Горбин хэлээд хамар дээрх шилээ заслаа.

Малфой муухан инээмсэглээд:

- Яам биднийг ухаж тенхєєд эхэлчихсэн. Маглуудыг хамгаалах шинэ хууль гаргана гэж цуураад л байна. Үvний ард эгэлчvvдэд хайртай чалчаа Уизлийг байгаа гэдэгт эргэлзэхгвй байна. Ямар нэг хор... гэж хэлэхэд:
- Тийм ээ, тийм ноёнтоон. Би бодъё... гэж Горбин толгой дохилоо.
- Ааваа та надад vvнийг єгєхгвй юм уу? гээд Малфой хатсан гар хэвтэж байгаа лангууг заан мухлагийн эзний vгийг таслан хэлэв.
- Алдрын гар! Энэ гарыг аваад ассан лаа бариулах аваас танаас єєр хэн ч tvvний гэрлийг хардаггвй юм даа. Хулгайч дээрэмчдийн сайн анд! Ноёнтон таны xvв ч сайн мэдэж байна шvv! гэж Горбин хэллээ.
- Хvv маань хулгайч дээрэмчдээс арай єєр зvйл сонирхоно гэж найдаж байна хэмээн ноён Малфой хvйтнээр сийгvvлэн хэлэв.
- Би таныг гомдоох гэж бодоогвй юм. Зvгээр л vгийн далимд хэлчихсэн юм гэж Горбин санаа зовон єгvvлжээ.
- Энэ маань бас тийм ч сайн сурахгвй байна. Гэхдээ ч толгойгвй гэсэн vt биш л дээ гэж Малфой улам ч хvйтнээр хэлэв.
- Үvнд би буруугвй ээ. Багш бvхэн хайртай шавьтай. Үгвй дээ гэхэд Гермoиона Грэйнджерийг аваад vзье л дээ гэж Драко толгой хаялана.
- Чи ичихгвй байна уу? Зvгээр л нэг эгэл хvvхэд бvх юмаа чамаас илvv сурсан байхад! гэж эцэг нь tvvнийг айлгав.

Драко Малфой мухарджээ.

<<Ай даа! Ааг омгийг чинь дарж болдог л юм байна!>> гэж Харри бодлоо.

- Дандаа л ийм шvv дээ. Ид шидтэний цус хаа сайгвй л доогуур vнэлэгдэх юм гэж Горбины хариугвй дуу сонсогдоно.
- Тэгдэг л юм байгаа биз. Харин манай гэр бvлд энэ огт хамаагвй гэж эцэг Малфой хамраа сарталзуулан хэлэв.
- Тэгэлгвй яахав, ноёнтоон гэж Горбин доош тонгойн бєхєлзлєє.
- За тэгвэл ажил руугаа буцаж оръё. Єнеєдер олон чухал ажилтай болохоороо би их яарч байна.

Эзэн, зочин хоёр наймаагаа хэлэлцэж эхлэхэд Драко лангуу даган явж байлаа. Нэг бус хэрэгтєнг дvвжилсэн дvвжлvvрийг сонирхоно. Бадмаараг сондор бvхий лангууны дэргэд зогслоо.

- <<Энэ сондор арван єсєн эгэл хvний амийг авсан гэдэг хууч яриа бий. Болгоомжил. Хvрч болохгвй, хараалтай>> гэж шоолонгуй инээж уншив.

Дракогийн алхах чимээ Харрийн сууж буй шvvгээнд дєхсєєр. Одоо ирээд онгойлгож vзэх байлгвй. Харри зvрх tvгшлээ.

- Наймаа тохирлоо! Драко, хурдхан явцгаая! гэх ноён Малфойн сэтгэл хангалуун дуу лангууны цаанаас гарав.

Драко тэндээс яаран одлоо. Харри ханцуйгаараа духаа арчив.

- Баяртай, ноён Горбин.Маргааш таныг гэртээ хвлээж байя. Сайн сайхныг хвсье.

Үүд чимээтэй хаагдахад Горбины хвлцэнгвй байдал агшин зуур алга боллоо.

- Та бас тэгнэ вий. Олны үг ортой гэдэгчлэн гэртээ нуусан зүйлийн тэн хагас нь жагсаалтад алга байна.

Горбин ийнхvv сэтгэл зундуур үглэсээр лангууны цаадах ерөө рvv алга боллоо. Харри хэдэн хором хвлээснээ (Горбин гэнэтхэн буцаад ирвэл яана) шvvгээнээс гарч лангууны дэргэдvvр енгерен мухлагаас гарлаа. Хамар дээрх эвдэрхий шилээ засаад эргэн тойрноо харвал харанхуй гудамж, янз бүрийн аймаар зүйл зарах шахалдсан мухлагууд байна. <<Горбин, Бэрксс>> бол хамгийн том мухлаг бегеед нөгөө талд нь хатаамал толгой дvvрэн чихсэн ёрын лангуу байх юм! Хоёр хаалганы цаана аварга том хар аалз дvvрэн бужигнах том тор харагдана.

Хоёр мухлагийн хоорондох харанхуй завсраар явах вед нь ерөвделтэй царайны хоёр илбэчин ямар нэг юм сэжигтэй шивнэлдэн тvvнийг дагах ажээ. Харри доош унах шилээ ахин янзлаад цааш явлаа. Яасан муухай юм бэ! Гэхдээ Харри эндээс бүрэн бүтэн гарна гэдэгтээ итгэлтэй байв.

Хортой лааны мухлаг дээр муруй хазгай елгөсөн модон самбарт: <<Догшин гудамж>> гэсэн бичиг харагдана. Харрид энэ тус болсонгвй. Ийм гудамжны тухай хэзээ ч дуулаагвй юм чинь. Тэрбээр ханан зууханд ормогцоо vнсэнд хахаж цацаад очих газраа буруу хэлчхсэн юм байлгвй дээ.

<<Яавал дээр вэ?>> гэж Харри тайван байхыг хичээн бодлоо.

- Хvv минь, чи теереегвй биз? гэсэн дуу гарч тvvнийг хэвийн байдалд нь оруулав.

Харри цочин дээш харлаа. Ёндегний хальс шиг баахан юм овоолсон тавиур гартаа барьсан хөгшин шулам ёмнө нь зогсож байлаа. Энэ чинь хvний хумс байна шvv дээ! Эмгэн харласан шvдээ ярзайлган тvvнийг ширтэх ажээ.

- Үгвй ээ, баярлалаа! Би... би... зvгээр л... гэж Харри тvгдчив.
- Харри! Чи энд юу хийж байгаа юм бэ?

Харри, шулмас хоёр санамсаргвй байсандаа болоод овсхийн цочлоо. Эмгэн тавиуртай хумсаа асгачихлаа.

Энэ бол Хагрид байв. Ётген хөмсөг бүхий жижиг хоёр нүд нь хар цох лугаа гялалзана.

- Хагрид аа! Би теерчихжээ... <<Нисдэг дарь>> хэрэглэснээс болоод... гэж Харри баясан дуу алдлаа.

Хагрид шулмасын барьж байсан тавиурыг унагаагаад Харрийг шvvрэн хөгшин зенегеес холдуулав. Тэд тахир харанхуй гудамжаар явцгаана. Тэдний ард гомдсон хөгшний орилох дуу сонсогдсоор байлаа. Тэгтэл нарны туяа цацарч эхлэн тедхен гэрэл гэгээтэй болов. Урд нь цасан цагаан гантигаар брьсан аварга байшин сvндэрлэнэ. Энэ бол <<Гринготтс>> банк! Хагрид тvvнийг шууд л тахир гудамжинд аваачив.

- Фv, яасан заваан юм бэ! гэж гэрэлд гарсан Харрийн бохир байдлыг харсан Хагрид үглэснээ зуухны хөөг нь гvвж гарлаа. Гvвэхдээ харин тvvнийг эмийн сангийн vүдний дэргэд байгаа лууны хомоол бүхий торхонд эгээтэй л унагачихсангвй.
- Догшин гудамжаар тэнэх хэрэггвй ээ... Муухай газар. Аюултай! Чамайг энд байхыг чинь хvн харвал яана?
- Би vүнийг шууд л мэдсэн. Би теерсен юм байхгвй юу даа! Харин чи тэнд юу хийж явсан юм бэ?

- Би... ургамал иддэг нялцгай биетэнд егех хор хайж явсан юм. Энэ муухай шимэгч манай бүх байцааг устгаж дуусах нь. Чи энд ганцаараа байгаа юм уу?

- Би Уизлийнханд байгаа. Бид енеедер сурах бичиг авахаар ирсэн боловч би теерчихжээ. Тэднийгээ хурдхан олж авбал зүгээр сэн гэж Харри тайлбарлав.

Тэд гудамжаар цааш явлаа. Үнэндээ бол Хагрид явж, Харри гүйцэж ядан дэргэд нь гүйнэ. Тэрбээр андыгаа аварга гутлаараа нэг алхах зуур гурав дөрөв алхах бүлгээ.

- Чи яагаад хариу захидал бичихгүй байсан юм бэ? гэж Хагрид асуув.

Харри түүнд Дурслийхны тухай, Доббийн тухай бас ноён Уизлийн Фордоор тэднийхээс оргосон тухайгаа бүгдийг ярьж өглөө.

- Энэ гайтай маглуудыг! Мэдсэн бол... хэмээн Хагрид уурсангуй дуугарав.

- Харри! Харри! гэж хэн нэг хүн чанга дуудлаа.

Банкны үүдний дээд гишгүүр дээр Гермiona Грэйнджер зогсож байв. Тэрбээр хуучин андуудаа хармагц уулзахаар ирлээ. Түүний өтгөн хүрэн үс салхинд хийснэ.

- Харри! Чи нүднийхээ шилийг яачихаа вэ? Сайн байна уу: Хагрид, Тантай дахин уулзсандаа баяртай байна! Харри чи <<Гринготтс>> руу явж байгаа юм уу?

- Сайн уу, Гермiona. Банк руу явж байгаа минь чи таачихлаа. Гэхдээ би эхлээд Уизлийнхныг олох хэрэгтэй байна.

- Тэгвэл удаан хүлээх хэрэг гарахгүй ээ гэж ойн сахиул сахлаа хөдөлгөн инээмсэглэн хэлэв.

Гэтэл яг л хэлсэн ёсоор нь болж тэднийхэн банк руу яаран ирж харагдана.

- Харри! Чамайг нэг сараалжнаас доогуур орчихлоо гэж бид бодсон юм. Молли сандарсандаа эгээ л ухаан алдчихсангүй. Тэр одоо ирнэ гэж ноён Уизли гар даллан хашгиран хэлээд нялалзсан халзан духаа арчлаа.

- Чи ямар зуухаар гарсан бэ? гэж Рон асуув.

- Мэдэхгүй.

- Наад хүү чинь Догшин гудамжинд очсон байна гэж Хагрид өтгөн хөмсгөө зангидан хэлэв.

- Үгүй ер өө! гэж ихрүүд дуу алдлаа.

- Биднийг тийшээ очихыг хатуу хориглодог юм... гэж Рон илэн далангүй атаархсан байдалтай хэлэв.

- Мэдэхгүй биш дээ! Тэнд удаж төдөлгүй үхэж болох газар гэж Хагрид ярилаа.

- Харри! Хүү минь! Олдож дээ! гэж хатагтай Уизли уулга алдан нэг гартаа цүнхээ савчуулан нөгөө гартаа Жиннийг хөтөлсөөр яаран гүйж ирлээ. Тэгснээ:

- Харри! Хонгор минь! Ингэвэл үрэгдэж ч болно шүү дээ! гэлээ.

Хатагтай Уизли ирснээ агшин зуур цүнхнээсээ хувцасны сойз гаргаж ирээд Харрийн жанчинд наалдсан хөөг цэвэрлэж эхлэв. Харин ноён Уизли Харрийн хамар дээрээс шилийг нь аваад шидэт саваагаа хүргэтэл тэр дорхноо шинэ юм шиг болчихлоо!

- Би явах боллоо. Сургууль дээрээ уулзацгаая гэж Хагрид хэлээд огт тайвширч чадахгүй байгаа хатагтай Уизлийн гарыг атгахад:

- Догшин гудамж! Чи түүнийг олоогүй бол яанаа! гэж хатагтай Уизли үглэж байв.

Ойн сахиул негее тийш явахад хувчсийн дундаас толгой нь тэр дээр харагдана. Тэд цемсеее банк руу зүглэв.

- Намайг <<Горбин, Бэркс>> гэдэг мухлагт хэнийг харсан гэж бодноо? гэж Рон Гермiona хоёроос асууснаа:
- Малфой түүний эцэг хоёрыг! гэж есее хариуллаа.
- Люциус Малфой тэндээс ямар нэг юм авсан уу? гэж ноён Уизли их л сониучирхав.
- Үгүй ээ, тэд харин юм зарсан.
- А-а, сэтгэл нь хямарсан хэрэг. Би түүнийг ямар нэг юмаар барих хэрэгтэй байгаа юм! гэж ноён Уизли хангалуун хэллээ.
- Артур минь, болгоомжтой байгаарай. Энэ гэр бүлийнхэн аюултай шүү. Зажлахгүй залгих гэдэг л болох вий! гэж хатагтай Уизли доош тонголзох албингийн ард байгаа банкыг ажиглангаа анхааруулан хэллээ.
- Намайг Малфойг зүгээр л енгереене гэж санаа юу? гэж ноён Уизли хэлснээ Гермionaгийн эцэг эхийг хараад түүний тухай шууд мартжээ.

Грэйнджерийнхэн гантиг ерсений ханын дагуу байгаа тавцангийн дэргэд зогсоцгоож байв. Тэд Гермionaг эцэг эхээ танилцуулахыг хүлээн илэрхий догдлож байв.

- Сайн байна уу, андууд аа! Маглууд! Та нар чинь жинхэнэ Маглууд! Бид танилцсанаа тэмдэглэх хэрэгтэй! Менгее солиулахаар ирцгээв үү? Хараач, Молли. Жинхэнэ фунт байна гэж ноён Уизли баясан хэлээд ноён Грэйнджерийн гарт байгаа арван фунтын дэвсгэртийг зааж харуулав.
- Тэнд уулзацгаая, Гермiona гэж Рон хэлээд Уизлийнхны гэр бүл Харритай хамт шүүгээнүүд байдаг банкны доод давхар луу явлаа.

Шүүгээнүүд рүү очих тэргэнцэрийн темер зам байна. Тэргэнцэрийг албингууд жолоодон шидтэнгүүдийг нааш цааш зсэх ажээ. Банкны газар дорх бүх байруудыг темер зам холбосон байдаг эжээ. Энэ аялал Харрид их таалагдлаа. Толгой эргэм хурдан давхих юм! Ингээд Уизлийнхны шүүгээнд ирлээ. Шүүгээний үүд нээгдэхэд харри Догшин гудамжинд байснаасаа ч долоон дор байдалд оров. Темер хайрцаг дотор хэдхэн менген сикль ердс л ганц алтан галлеон байлаа. Хатагтай Уизли байгаа буланг нь сайтар тэмтрэн байгаа менгийг хамж аваад цүнхэндээ хийлээ. Тэгээд Харрийн шүүгээ рүү очлоо. Тэгэхэд Харри санаагаар унажээ. Сөрийн нь шүүгээнд бүхэл бүтэн баялаг хадгалагдаж байдаг! Андуудаа гомдоохгүйн тулд Харри шүүгээнд байгаа зүйлээ биеэрээ халхлаад ширэн цүнхэнд хэдэн атга зоос хурдхан хийлээ. Тэгээд тэргэнцэр ирэхийг хүлээж байснаа цемсеее дээш явлаа.

Гантиг шатан дээр гараад тэд салцгаав. Перси шинэ үзэг авах юм болж, Фред Жорж хоёр сургуулийн анд Жордантайгаа тааралдлаа. Ноён Уизли танилцсан баяраа тэмдэглэхээр Грэйнджерийнхнийг <<Цоорсон тогоо>>-нд урьж хатагтай Уизли, Жинни хоёр хувцасны мухлаг руу яаран оджээ.

- Цагийн дараа <<Флориш, Блоттс>> номын дэлгүүрт уулзаж бүгдээрээ сурах бичгээ авцгаана шүү. Догшин гудамжны тухай мартаарай! гэж тэрбээр ихрүүдийн араас хашгираад Жиннийг хетлен хувцасны мухлаг руу оров.

Харри, Рон, Гермiona гурав бул чулуугаар енгелсэн тахир гудамжаар тэнэж явлаа.

<<Харри! Харри! Биднийг үр! Ямар нэг юм аваач!>> гэж Харрийн халаасанд байгаа алт, менген зооснууд хангинана. Харри шоколад гүзээлзгэнэ бүхий гурван том зайрмаг худалдаж авав. Андууд түүнийгээ амтархан долооно.

Тэд мухлагийн лангууг ажиглан удаан явлаа. Гэнэтхэн Роны нүд гялалзлаа. <<Квиддичийн бүх зүйл>> гэдэг мухлагийн цонхоор Роны дэмждэг <<Педдлийн их буунууд>> багийн янз бүрийн зураг харагджээ. Гермiona түүнийг тэр мухлагаас хүчээр холдуулж зэргэлдээх бичгийн хэрэгсэл зардаг мухлаг руу бэх, цаас авахаар дагуулж оров. Тэнд тэд ихэр хоёр болон Ли Жордантай тааралджээ. Тэд доктор Фойерверкусын хүйтэн, чийглэг шидэт цаасан буу бүхий лангууны дэргэд зогсож байв. Харин хугархай шидэт саваа, эвдэрхий зэс жинлүүр, хуучин жанч болон бусад элдэв зүйл зардаг жижигхэн мухлагт Перситэй таарлаа. Тэрээр лангууны дэргэд зогсоод <<Эрх мэдэлд хүрсэн ахлагчид>> хэмээх уйтгартай ном шимтэн уншина.

- <<Хогвартсын ахлагч нар ба тэдний цаашдын амьдралын зам>> гэж Рон арын хавтсан дээрх сэдвийг чангаар уншлаа.
- Бүү саад бол! гэж Перси номноос нүд салгалгүй хэлэв.
- Манай хүн алдар хүндэд дуртай, еерийн гэсэн зорилготой. Шидтэнгүүдийн яамны сайд болох хүсэлтэй юм гэж ахаасаа холдоод Рон тэдэнд шивнэн хэлжээ.

Цагийн дараа тэд <<Флориш, Блоттс>> дэлгүүр лүү яарцгаав. Зөвхөн тэд ч яарсан бус гэдгийг хэлэх хэрэгтэй. Андууд дэлгүүр рүү дехеж очоод дотогшоо тэмүүлэх олон хүмүүсийг хараад их л гайхацгаав. Үүний гол шалтгаан нь дээд талын цонхон дээр байгаа зарлал байсан юмсанж. Тэнд:

Алтан хонгиот Туг үс

<<Би шидтэн>> гэдэг намтар зохиолдоо гарын үсэг зурж байна.

Снөөдөр 12.30-16.30 цагт гэсэн байв.

- Бид одоо Туг үсийг еерийг нь харах юм байна. Тэр чинь бидний жагсаалтанд байгаа бараг бүх сурах бичгийг зохиосон хүн шүү дээ! гэж Гермiona баярлаж хөөрөн хэллээ.

Хүмүүсийн ихэнх нь хатагтай Уизлийн насны авгайчууд ажээ. Үүдний дэргэд толгойгоо ороосон шидтэн зогсоод:

- Хатагтай нар аа, тайван байцгаа! Битгий түлхээрэй! Номоо болгоомжтойхон бариарай! гэж эцэс тегсгелгүй давтана.

Харри, Рон Гермiona гурав догтогш чихэлдэн орлоо. Үгүй ер ее! Дараалал дэлгүүр дотор сунаж Алтан хонгиот номондоо гарын үсэг зурж буй нөгөө булан хүртэл үргэлжилжээ. Тэр гурав <<Хөгшин шулмастай өнгөрүүлсэн амралт>> номоос нэг нэгийг аваад Уизлийнхан болон Гермionaгийн аав ээж зогсон байгаа дараалал руу очлоо.

- Та нар ирэв үү? Сайн байна! Одоохон бид түүнийг харна! гэж хатагтай Уизли догдлон хэлээд үсээ илэв.

Ингээд л аз болоход түүнийг хардаг байжээ! Тэрбээр еерийнхөө хергийг тойруулан тавьсан ширээний ард суугаад хүндлэн хайрлах хүмүүст сайхан инээмсэглэл бэлэглэх аж. Амьд Туг үс маань цэнхэр нүд бүхий хөх жанч немерсен байв. Алтлаг тус үсэн дээрээ шидэт бүрхээ хэлтгийдүү тавьжээ.

Сэтгэлийн хөдөлгөөнтэй бололтой намхан нөхөр ширээ тойрон явж зургийн том дурангаа байн байн шардхийлгэхэд гэрэл гялалзах бүрийн дараа өтгөн улаан утаа суунаглана.

- Бүү саад бол! Би <<Сдер тутмын зөнч>> сонинд зураг авч байгааг харахгүй байна уу хэмээн тэр Роныг зандраад арагш болохдоо түүний хөл дээр гишгичхэв.
- Харж байна аа! гэж хэлээд Рон гишгүүлсэн хөлөө нөгөө хөлөөрөө үржээ.

Энэ дууг Туг үс сонсоод Роны зүг харлаа. Тэгснээ гэнэтхэн дэлгүүрт нисдэг таваг газардав уу гэлтэй үсрэн босов.

- Байж боломгүй юм! Энэ чинь Харри Поттер еерее байна! гэж тэр уулга алдлаа.

Хүмүүс эргэн шивнэлдсээр зай завсар гаргав. Туг үс хvv рvv үсрэн очоод гараас нь хөтлөн ширээ рvv авчрав. Хүмүүс алга нижигнүүлэн ташлаа. Туг үс гэрэл зургийн дурангийн өмнө зогсоод ичиж улайсан Харрийн гарыг атган чанга чанга сэгсэрлээ. Зургийн дуран галзуурсан мэт шажигнахад өтгөн утаа Уизлийхны зүг суунаглана.

- Харри! Инээмсэглээрэй! Чи бид хоёр эхний нүүрийг чимэх болно! Гэж хэлээд Туг үс еерее баясгалантай инээх ажээ.

Намхан нөхөр зураг авч дуусахад Туг үс хvvгийн гарыг тавилаа. Харри хөшсөн хуруугаа хөдөлгөх зуураа өөрийнхөн рvvгээ очих гэсэн боловч Туг үс мөрнөөс нь бариад алхам ч хөдөлгөсөнгүй. Тэрбээр Харрийг өөр лvvгээ татаад, чимээгүй байхыг анхааруулан гараа зангаснаа, хөөр баяртайгаар:

- Ноёд, хатагтай нараа! Үл мартагдах мөч ирлээ! Та бүхэнд нэгэн багаахан мэдээлэл хvргэхийг болгооно уу. Өнөөдөр <<Флориш, Блоттс>> дэгүүрээс миний гарын үсэгтэй номыг худалдан авахаар залуу Харри хvрч иржээ. Гэхдээ тvvнд мөнгө vрэх хэрэг гарахгүй юм. Би өөрийн бүх номоо тvvнд бэлэглэж байна гэлээ.

Хүмүүс ахиад алга ташицгаав.

- Бас болоогүй ээ. Харри чи зөвхөн миний <<Би шидтэн>> номыг аваад зогсохгүй. Одоо чи болон чиний нөхөд шидтэн миний биеийг өөрийн мэдэлдээ авцгаах болно. Тийм vv, эрхэм ноёд, хатагтай нараа. Энэ өсдөгөөр сарын нэгнээс намайг ид шидтэний <<Хогвартс>> сургуулийн хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш, профессор болгохоор урьсан гэдгийг бахархалтайгаар сэтгэл хангалуун мэдэгдэе! гэж Туг үс Харрийг яльгүй дугтарахад, тvvний шил хамар дээр нь гарчихжээ.

Хүмүүс Туг үсэд баяр хvргэн хашгиралдаж, Туг үс өөрөө Харрид өөрийнхөө долоон номыг бэлэглэлээ. Харри тэгээд нэг юм арайхийн суларчээ. Танхимын үзүүрт зогсож байгаа Жиннийг хармагцаа Туг үсийн хэлсэн үгний хvндэд дарагдсан мэт гуйвагнан очоод:

- Май Жинни. Би өөртөө авчихна. Сайн сураарай гэж хэлээд тvvний дэргэд шалан дээр байгаа тогоонд нь бүх номоо хийлээ.
- Азтай байгааг чинь харж байна! гэх дуу ард нь гарахад Харри шууд л танилаа.

Харри цэх зогсоно. Тvvний дэргэд Малфой Драко увайгүй инээмсэглэн зогсож байлаа.

- Алдарт Харри Поттер! Номын мухлагт орж амжаагүй байхдаа л <<Зенч>> сонины эхний нүүрт гарчих юмдаа.

Жинни Драког гайхан харлаа.

- Тvvнийг бvv оролд! Харри өөрөө үүнийг хvсээгүй юм гэж Жинни гэнэтхэн хэлэв. Жинни охин Харрийн дэргэд анх удаа ам нээж байгаа нь энэ.
- Болзоот хосууд! Ха-ха-ха! гэж Драко даажигнан инээлээ.

Жиннийн царай улайжээ. Рон Гермiona хоёр тусгүй юм болж байгааг хараад туслахаар яарцгаав. Тэр хоёрын гарт Туг үсийн баахан сурах бичгүүд байлаа.

- А-а, энэ чинь чи юу! Энд Харрийг хараад гайхаж байгаа чинь мэдээж гэж Рон хэлээд Драког эгээл үмхийрсэн жоом лугаа харлаа.

- Би чамайг энэ дэлгүүрт хараад л бvр их гайхлаа. Ямар их юм аваа вэ! Эцэг эх чинь бvтэн сар хоосон нойтон явах хэрэг гарч дээ.
- Рон маань Жиннигээс ч илvv улайжээ. Тэрбээр номуудаа тогоо руу шидчихээд Малфойн зvг ухасхийсэн авч Харри Гермiona хоёр жанчны хормойноос нь завдан шvvрлээ.
- Рон! Одоохон боль! Гадагшаа гарцгаа. Энэ чинь дэлгүүр биш галзуу хvмvvсийн байр байна гэж хэлээд ноён Уизли ихэр хоёроо дагуулан хvмvvсийн дундуур чихэлдэв.
- Ёе-е! Энэ чинь хэн бэ? Артур Уизли!
- Энэ бол ноён Малфой байлаа. Тэрбээр хvv рvvгээ очоод мөрөн дээр нь гараа тавиад инээмсэглэв. Яг л Дракотой адилхан юм.
- Сайн байна уу, Люциус гэж ноён Уизли хендийхөн мэндэллээ.
- Яамныхан ажил ихтэй болсон гэж дуулсаан. Шалгалт болж байгаа гэж мэдэлгvй яахав! Та нарт илvv цагийн мөнгө гэж өгдөг юмуу даа?
- Ингэж хэлээд тэр Жиннийгийн тогоо руу гараа шургуулж Туг всийн олон сайхан номон дотроос <<Ид шид эхлэн сурагчдын гарын авлага>> гэдэг хуучин внгэгдсэн сурах бичиг гаргаж ирлээ. Тэгээд:
- Үгvй байлгvй дээ. Хэрэв мөнгө өгдөггvй юм бол шидтэнгvvдийн нэрийг хугалах хэрэг байна уу? гэж хэлээд санаа алдав.
- Ноён Уизли хvvхдvvдээсээ ч илvv улайжээ.
- Шидтэнгvvдийн нэрийг хугалах тухай ойлголт өөр шvv, ноён Малфой гэж тэр хэллээ.
- Тэгэлгvй яахав. Хэнтэй л нийлээд байна даа! Үвнээс дор орно гэж юу байхав гэж хэлээд ноён Малфой гялалзсан нvдээр Гермionaгийн аав ээжийг харахад тэд маргагчдыг айсан нvдээр харж байв.
- Тэгтэл ноён Уизли тэссэнгvй. Тэрбээр ерөвдөлтэй жингэнэх тогоог өшиглөснөө ноён Малфой руу всрэн очоод энгэрээс нь зуурснаа номын тавиур дээр шидчихлээ.
- Миний андуудыг гомдоовол яадгийг vзvvлээд өгнөө гэж хашгираад дээрээс нь унах хvнд номуудыг барин авч байлаа.
- Зvйтэй аав аа! Тvvнийг болгоод өг! гэж ихрvvд хашгирна.
- Артур минь! Хэрэггvй, чамайг гуйя гэж хатагтай Уизли vглэнэ,
- Хvмvvс замдаа байгаа номын тавиурыг дайрч хөдөлгөн vвд рvv тэмvvлцгээв.
- Ноёд оо! Больж vзээч! гэж худалдагч цехрөнгөө баран хэлээд юм хумаа янзлах санаатай оролдоно.
- Ёстой л галзуу хvмvvсийн байр юм! Эндээс бvгд зайлцгаа гэх нvргэлсэн дуу гарав.
- Мэдээж, Хагрид туслахаар яаран ирсэн ажээ. Тэрбээр овоорсон номуудын дундуур амархан гараад зууралдсан хоёрыг агшин зуур хоёр тийш салгалаа. Ноён Уизлийн уруул язарч, ноён Малфойн нvдний дор том хөхөрчээ. <<Хорт мөөгний нэвтэрхий толь>> гэдэг зузаан номоор цохиулсан юм чинь аргагvй шvv дээ. Эцэг Малфой Жиннийн сурах бичгийг барьсан хэвээр ажээ. Тэрбээр номыг тогоонд буцааж хийхдээ нvдээ таагvйхэн гялалзуулж байв.
- Охин минь, энэ чиний ном. Аав чинь vвнээс илvvг авах чадал байхгvй гэж хэлээд ноён Малфой Хагридын гараас мултран гарч хvvгээ хянамгай харснаа хоёулаа яаран гарч одлоо.
- Артур чи дэмий юмнуудтай орооцолдох хэрэггvй. Эд чинь чөмгөө хvртэл ялзарчихсан хvмvvс! Эднээс болоод санаагаар унах явдалгvй. Мангуу

амьтад! Хурдхан гадаа гарцгаая гэж хэлээд Хагрид ноён Уизлийн жанчыг дугтран засах вед цаадах нь арай л шалан дээр уначихсангвй.

Тэд бүгдээрээ дэлгүүрээс гарцгаалаа. Худалдагч тэднийг саатуулах гэсэн авч Хагридын денгеж бүсэлхийгээр байсан болохоороо зүрхэлсэнгвй. Ноён Грэйнджер, хатагтай Грэйнджер хоёр айсандаа чичирч хатагтай Уизлийн уур хилэн бадарч байв.

- Хvvхдvvддээ сайхан vлгэр vзvvлж байх шив... Зодолдож нvдэлдээд л... Бурхан минь! Алтан хонгиот Туг vc юу гэж бодсон бол?
- Алтан хонгиот Туг vc бvр баярлачихсан байна билээ! Сонины тэр нехерт зодооны тухай сурвалжлага оруул гэхийгдуулаагвй юу. Харин би сонссоон. Алдар хvндэд нь гай болж л дээ! гэж Фред ээжээ тайтгаруулна. Тэд бүгдээрээ <<Цоорсон тогоо>>-нд толгойгоо унжуулсаар орцгоов.

Грэйнджерийнхэн маглуудын гудамж руу явдаг нөгөө хаалгаар гарав. Автобусны буудал яаж вйлчилдэгийг ноён Уизли асуух гэсэн авч эхнэрийнхээ харцанд захирагдан дуугвй болов. <<Yv>>-эндээ буцаж очих болсон тул Уизлийн гэр бүлийнхэн Харрийн хамт ханан зуух руу яарлаа.

<<Нисдэг дарь>> чимхэж авахаасаа өмнө Харри Поттер юутай ч атугай нvднийхээ шилийг авч халаасандаа хийжээ. Тээврийн энэ хэрэгсэл тvvнд тохирохгвй нь илт!

Бvлэг 5

ШАЖИГНУУР УД

Харрийн бодсоноор зуны амралт хачин хурдан дуусчээ. Тэрбээр Хогвартсаа санагалзан уйдаж байсан ч Уизлийн гэрт өнгөрсөн нэг сар бол тvvний амьдралын хамгийн аз жаргалтай ve байлаа. Дурслийхныг эргэн дурсаж, сургуулиас буцаж ирэх вед Улаан модон гудамжинд чухам ямар уулзалт хvлээж байгааг бодохдоо Ронд атаархахгвй байхын аргагвй.

Тэр vдэш галын наадам болсноор өндөрлөлөө. Жорж, Фред хоёр бенгалын гал асааж бараг л хагас цаг шахам улаан одод ханан дээгvvр бvжиглэв. Тэгээд аяга аяга халуун шоколад ууснаа унтахаар явцгаажээ.

Сглөөгvvр тэд удлаа. Уул нь эрт сэрсэн авч юу ч хийж амжихгвй юм шиг санагджээ. Ноён Уизлийн сэтгэл санаа тавгвй vзэг, цэвэр оймс хайн өрсөн дотуураа харайлган явахад <<Yv>>-ний бусад хvmvvc хувцасаа хагас дутуу өмсөж гартаа барьсан юмаа явдал юундаа идэх аж. Ноён Уизли Жиннийн хvнд чемоданыг чирэн хашаа руу гаргаад тэнд тэнэж явсан гvнжий тахиаг гишгичих шахан бvдэрлээ.

Бvхэл бvтэн найман хvн, зургаан чемодан, хоёр ууль, нэг харх <<Англи>> гэдэг жижигхэн форд машинд яаж багтдаг байнаа гэж Харри гайхан бодно. Тэрбээр ноён Уизли машинаа хэрхэн янзалж өөр болгосныг мэдээгвй бvлгээ.

- Моллид ганц ч vг хэлж болохгвй шvv хэмээн тээшнийхээ савыг онгойлгох зуураа ноён Уизли Харрид хэлэв. Тэгээд ямар нэг юм дартал

тээшний сав нь томорч нөгөө нүсэр чемоданууд хялбархан гэгч нь багтлаа.

Эцсийн эцэст бүх юм болж хатагтай Уизли, Жинни хоёр урд суудалд суулаа. Тэрхүү суудал нь цэцэрлэгт тавьсан сандлаас ч урт болон сунасан байв. Харри, Рон, Жорж, Перси нарыг ард аятайхан суусныг харсан хатагтай маань багагвй гайхаж:

- Эгэл хувуус бидний бодсоноос ч илүү юм аа. Ямар их багтаамжтай машин бэ! Харахад бол ийм баймааргвй л юм гэв.

Ноён Уизли түлхүүрээ түлхэн машинаа асаахад жижигхэн форд дүнгэнэн хашаанаас гарлаа. Харри эргэж харав. Байшинтай салах ёс гүйцэтгэх гэсэн хэрэг. Хэзээ нэгэн цагт дахин харах л байх даа. Тэгээд машинаа хурд авч гүйцээгвй байтал Жорж цаасан буу бүхий хайрцгаа мартсан аж. Ахиад таван хором болоход Фред мартсан шүүр лүгээ ухасхийх хэрэг гарав. Тэгтэл бас Жинни едрийн тэмдэглэлээ мартсан байдаг байгаа. Едрийн тэмдэглэлээ авахаас өөр яахав. Тэгээд цагаа харсан чинь юу юугвй галт тэрэгнээс хожимдох нь ээ. Байдал улам хүндрэв.

Ноён Уизли эхнэр лүгээ царайчилсан маягтай хараад:

- Молли, хайрт минь ээ... гэхэд
- Яагаад ч үгвй шүү, Артур аа! гэв.
- Биднийг хэн ч харахгвй шүү дээ. Хөдөлгүүрт би өөрөө энэ бяцхан товчлуурыг хийсэн юм. Ердөө л нисэх үедээ түлхэхэд л бид үүлэн дотор харагдахгвй болно. Арван хором гэхэд газар дээрээ очсон байх юм. Хэн ч мэдэхгвй гэдгийг чамд тангараглая...
- Артур минь, би үгвй гэж хэлсэн шүү. Тэгээд ч гэгээн цагаан өдрөөр шүү!

Арван цаг арван таван минут гэхэд тэд Кингс-Кросс буудалд зогсож байлаа. Ноён Уизли тээш зөхх тэрэг авчирахаар гудамж хөндлөн гүйх үед бүгд л яаран тавцан руу явцгаалаа.

Харри ноднин жил мөн л Лондон-Хогвартс гэдэг буухиа галт тэргэнд суухаар яарч явсан даа. Маглуудад харагддагвй өссөн бүхэл дөрөвний гурав гэдэг тавцан руу очих гэж яаж сандарч байлаа. Тавцанг хүлээх тасалгаанаас төмөр сараалжаар тусгаарладаг юм. Түүнийг нэвт гараад (өвдөхгвй л дээ) эгэл хувууст харагдалгвй орох хэрэгтэй.

- Перси түрүүлээд яв гэж хатагтай Уизли сэтгэл нь хямран цагаа харангаа хэллээ.

Галт тэрэг хөдлөхөд өрдөө л таван хором үлджээ. Гэтэл тэд наймуулаа байдаг. Бас ядахдаа энэ хаалт саад.

Перси урагш огцом алхсанаа алга боллоо. Араас нь ноён Уизли тэгээд Фред Жорж нар оров.

- Би Жиннийг авч явлаа. Та нар араас очоорой гэж хатагтай Уизли хэлэв.

Тэгээд Жиннийн гараас хөтлөн урагш алхлаа. Нүд ирмэхийн зуур охинтойгоо алга болов. Араас нь Рон Харри хоёр хөдлөв.

- Хамт явцгаая. Ердөө л ганцхан хором үлдлээ гэж Рон санаа тавилаа.

Харри тортой Букля уулиа чемодан дээр сайн суусан эсэхийг шалгаад тэргээ хаалт руу чиглүүлэв. Тэрбээр тун тайван байлаа. <<Нисдэг дарь>> үүнээс хамаагвй аймшигтай юм чинь. Андууд маань тэрэг рүүгээ бөхийцгөөн хориг саадыг чиглэн хором тутам алхаагаа хурдасган урагшлав. Хориг хаалт хүртэл өрдөө л хэдхэн алхам үлдээд байхад гүйж гарсан чинь:

ТҮН! Гэдэг байгаа.

Тэрэг хоригт тулаад арагш ухарлаа. Роны чемодан түжигнэн унаж Харри бүдэрч, тортой ууль тавцан дээгүүр өнхрөхөд Букля маань муухай дуугаран

гадагш гарчээ. Эргэн тойронд байгаа хүмүүс юу болоод байгааг ойлгохгүй нүд бүлтийлгэн харцгаана.

- Та нар чинь яагаад байнаа! гэж буудлын нэгэн жижүүр хүүхдүүдэд хэллээ.
- Тэргээ авч явж чаддаггүй ээ гэж Харри шалтаг тоочин хөл дээрээ босохдоо өвдсөн газраа үрж байв.

Рон Букля уулийг барих санаатй хөөцөлдөн хавийн хүмүүсийн гайхшыг барлаа. Шувуудтай тэгж хамаагүй хандаж болохгүй шүү дээ.

- Бид яагаад хаалтыг нэвтэрч чадсангүй вэ? гэж Харри шивнэн Роноос асуулаа.
- Мэдэх юм алга...

Рон гайхаш барсан байдалтай эргэн тойрноо харлаа.

Баахан хүмүүс тэднийг гайхан ширтэх ажээ.

- Бид галт тэрэгнээс хоцрох нь ээ. Яагаад хаалт нээгдээгүйг ойлгох юм алга... гэж Рон дорой дуугаар хэллээ.

Харри буудлын том цагийг харснаа зүрх нь түгшив. Арван агшин... ес...

Ахиад л нэвтрэх гээд үзэв. Бүр сайн чиглүүлж байгаад тэргээ халт руу түлхтэл ахиад л туллаа.

Гурван агшин... хоёр... нэг...

- Гүйцээ. Галт тэрэг явчихлаа. Аав ээж хоёр нөгөө талаас гарч ирэхгүй бид тэдэнтэй уулзахгүй бол яанаа? Чамд ядахдаа Маглуудын жаахан мөнгө бий юу? гэж Рон цехренгөө баран хэлэв.

- Мөнгө гэнээ? Дурслийнхан надад халаасны мөнгө гэж сохор зоос ч өгч байгаагүй юм гэж Харри гунигтайяа инээмсэглэн хэллээ.

Рон хүйтэн темер хаалтанд чихээ наан чагнав.

- Юу ч дуулдахгүй байна. Одоо хоёулаа яах вэ? Эцэг маань биднийг хэр удаан эрэх бол? гэж Рон санаашрангүй бувтана.

Тэд эргэн тойрноо харахад хүмүүс тэднийг анхаарч ажигласан хэвээр аж. Хамгийн гол нь Букля чанга орилсоор байсан юм чинь аргагүй шүү дээ.

- Бид машин руугаа буцаж очвол дээр байх аа. Энд хүмүүс биднийг хараад байна... гэж Харри хэлэв.

- Харри! Машин! гэж Рон уулга алдахад түүний нүдэнд баярын оч гялалзаж байлаа.

- Машин юу гэж?

- Бид Хогвартс руу машинаараа нисэж болно шүү дээ!

- Гэхдээ би бодохдоо...

- Бид гарцаагүй байдалд орлоо, тийм ээ? Сургуульдаа очих хэрэгтэй байдаг. Онцгой тохиолдолд насанд хүрээгүй шидтэн хүртэл ид шид хэрэглэж болно гэж байдаг юм. Журмын есдүгээр зүйлд тэгж заасан шиг санагдана...

- Чи нисдэг машин жолоодож чадах юм уу? гэж Харри асуув. Цехренгөө барсан байдал нь тогт үгүй болж сэтгэл нь догдлож хөөрсөн харагдана.

- Чадалгүй яахав. Хурдхан явцгаая! Лондон-Хогвартсын буухиа галт тэргийг хурдхан гүйцэе. Бид галт тэрэгний сүүлэн дээр буух болно гэж Рон тэргээ буудлын гарах хаалга руу эргүүлэх зуураа хэллээ.

Андууд тэргээ хүмүүсийн дэргэдүүр түрсээр буудлын дэргэдэх талбайд гарч ирээд <<Англи>> гэдэг хуучин форд машинаа байгаа гудамжны зүг баруун тийш эргүүлэв.

Рон шидэт саваагаар хэд хэд цохин тээшний савыг онгойлгоод чемодануудаа хийж, Буклягийн торыг ар талдаа тавин еерсдее урд суудалд сууцгаалаа.

- Хэнд ч харагдахгүй байх ёстой шvv гэж Рон хэлээд шидэт саваагаараа ахин нэг тогшиж машинаа асаав.

Харри цонхоор цухуйн харахад гудамжинд хеделгэсэн их байсан ч тэдний байгаа хэсэгт огт хvнгvй нам гvм ажээ.

- Бvх юм зvгээр байна гэж тэр мэдэгдэв.

Рон хянах самбар дээрх жижигхэн мөнгөлөг товчлуурыг дарлаа. Жижиг форд агаарт хеерехэд тэд ч хамт хеерев. Суудал нь чичигнэн доргихыг Харри мэдэрч бас хеделгvүрийн чимээг сонсож байлаа. Алгаараа евдгее тэмтэрхэд шил нь тэнд унасан байв. Ямартай ч атугай тэрбээр машинаар дvүрэн хvн зонгvй тэр гудамжны дээд талд хоёр метр зайд хеерсэн хоёр нvд болон хувирсан бололтой.

- Гараанаас гаръя гэх Роны дуу баруун талд нь гарна.

Хоёр талаараа улаан хvрэн барилга бvхий гудамж хаашаа ч алга болжээ. Ахиад хэдэн агшин өнгөрөхөд бvх Лондон тэр аяараа алган дээр нь байгаа юм шиг харагдах агаад зарим хэсэгт нь гэрэл гэгээ гялтганаж зарим нь утаанд бvрхэгдсэн vзэгдэнэ. Тэдний нисэхийг хэн ч хараагvй бололтой.

Гэтэл ямар нэг юм гэнэтхэн шажигнаж машин Харри Рон цемсеее харагдах төрхөө оллоо. Рон байдаг чадлаараа товчлуурыг дарна.

- Нэг юм нь болохоо байлаа гэж Рон аргаа барсан байдалтай өгvүлэв.

Товчлуурыг хоёулаа ээлжлэн цохилоо. Машин ахиад л харагдахгүй болов. Тэгснээ ахиад юу ч болоогvй юм шиг ил гарав.

- Тэсээрэй! гэж Рон хашгираад машины хурдасгуурыг огцом гишгэтэл машин дээш хеерч өтгөн vүлний давхарга дотор орчихлоо. Өтгөн vүл манад ниснэ гэдэг сохортой адил.
- Хаашаа явах вэ? гэж машины бvх талаар хvрээлсэн өтгөн цагаан vүл мананг харангаа Харри асуув.
- Одоо галт тэргийг олох хэрэгтэй.
- Тэгвэл хурдхан доошлоорой...

Машин vүлний давхрагаас гарахад хоёр хvв өөр өөрсдийн суудал дээрээс доош харцгаалаа.

- Тээр урд явж байна! Би харлаа гэж Харри баярлан хэлэв.

Лондон Хогвартсын галт тэрэг доор нь аварга могой мэт мурилзана.

- Яг хойшоо явж байна. Хагас цаг тутамд чигээ шалгаж байх юм шvv. Одоо сайн бариарай... гэж Рон хянах самбар дээр байгаа луужингаар чигээ тодорхойлоод хэллээ.

Машин vүлийг нэвт гараад нарны гэрэлд ил гарчээ.

Орчлон хорвоо орвонгоороо өөрчлөгдөв. Дугуй дор нь эцэс төгсгөлгvй хөвөн зөөлөн цагаан vүл эргэн тойронд нь хязгаар хярхагvй хөх тэнгэр дээр нь хурц улаан наран харагдана.

- Энд онгоцтой таарахаас айх хэрэгтэй гэж Рон хэллээ.

Тэр хоёр бие биеэ хараад инээд алдав. Тэд тасралтгvй инээсээр л байлаа, инээлдээд л байлаа.

Тэд яг л шидэт зvүд зvүдэлж байгаа мэт. Энэ бол жуулчлах хамгийн сайн арга юм байна гэж Харри бодлоо. Сндер цамхаг өтгөн vүлсийн хажуугаар нисэхэд машин дотор гэрэл гялалзаж, тэдний тавьсан цахилдаг цэцгийн ундаа харагдана. Медхен Хогвартсын ойролцоох ногоон зvлэг дээр ёслол төгөлдөр газардахад ихэр Фред Жорж хоёр атаархангуй харах байх даа.

Тэд умар зүг нисэх зуураа хагас цаг тутам доошлон чигээ шалгаж байлаа. Доорх дүр зураг ямагт есрчлөгдөх ажээ. Лондон аль хэдийн ард хоцорч, сайтар арчилсан ногоон талбай улайран үзэгдэх хоосон газраар солигдож, энд тэнд эртний сүм хийд бүхий жижигхэн тосгод харагдана. Бас олон өнгийн шоргоолж мэт жижигхэн машинууд гудамжаар нь хөлхөх том хот тааралджээ.

Иймэрхүү байдлаар хэдэн цаг ниссэний дараа Харрийн гайхаж шагширах нь илэрхий буурчээ. Ундаанаас уумаар санагдахын дээр хэтэрхий халуун байсан болохоор тэр хоёр цамцаа тайлжээ. Гэсэн ч Харрийн дотуур цамц суудалд наалдан нүдний шил нь байн байн хелерсэн хамар луу нь бууж ирнэ. Тэрбээр үүлсийн сайхан дүрсийг хайхрахаа больжээ. Тэртээ дор төмөр замаар яваа галт тэрэгний аль нэг сэрүүн ерөөнд суугаад эелдэг, тарган лусын авчирч өгөх хулууны аяга хүйтэн шүүс ууж явбал юутай сайхан байх билээ! Гэхдээ тэд чухам яагаад есөн бүхэл деревний гуравдугаар тавцан дээр гарч чадсангүй вэ?

- Одоо медхен хүрэх байх аа? гэж хэдэн цагийн дараа Рон сөөнгөтөн хэлэв. Наран үүлсийн цаагуур хөвж тэдний бүх юм улаан өнгөтэй үзэгдэнэ.
- Ахиад доошилдог ч юм билүү?

Галт тэрэг урьдын адил тэдний дор цаст оргил бүхий уулсын хормойгоор явах ажээ. Нарыг халхалсан үүлсийн дор илэрхий харанхуй юм.

Рон машины хурдасгуурыг дарахад ахиад л дээш хөөрсөн авч хөдөлгүүр яагаад ч юм муухай дуугарлаа.

Харри, Рон хоёр бие биенээ гайхан харав.

- Машин маань ядарсан байх аа. Ийм удаан завсарлагагүй ажилласан юм чинь! гэж Рон хэллээ.

Тэр хоёр юу ч болоогүй юм шиг дүр эсгэж байсан ч машины орилох дуу улам нэмэгдсээр. Тэгтэл үдшийн бүрий болж харанхуйд одод гялалзана. Харри цамцаа өмсөх зуураа, яагаад ч юм чичигнэх болсон шил цэвэрлэгчийг харахгүйг хичээнэ. Шил цэвэрлэгч дургүйцлээ илэрхийлэх мэт ажээ.

- Бид ойртоод ирлээ гэж Рон Харрид гэхээсээ илүү машиндаа хандан хэлээд хуруугаараа хянах самбарыг тоншино.
- Тэд ахиад л доошлон харанхуйд таних зүйл байгаа эсэхийг хайж харлаа.
- Хараач! Яг зөв явж байна! гэж Харри гэнэтхэн хашгирав.

Шенийн харанхуйд сүүмийн үзэгдэх нуурын дээр өндөр цохион дээр Хогвартсын шилтгээн цамхагууд харагдаж байлаа.

Гэтэл машин улам бүр чичигнэж, хурдаа алдаж байв.

- Дахиад жаахан явчих. Бид бараг хүрээд ирлээ гэж Рон царайчлан хэлээд залуураа мушгина.

Хөдөлгүүр орилсоор. Машины хамраас нарийхан уур суунаглана. Тэд нуур луу ойртсон учир Харри суудлынхаа ирмэгээс зуурчээ.

Машин огцом донсоллоо. Харри цонхоор харсан чинь доор нь усны хар ногоон мандал үзэгдэв. Рон хуруугаа цайртал чангаар залуураасаа зуурчээ. Машин ахиад л донсоллоо.

- Ахиад жаахан гэж Рон хэлэв.

Нуурын дээгүүр яг шилтгээн чиглэн нисэж явлаа. Рон хөшүүргийг гишгэлээ.

Гэтэл чанга хяхтнах дуу гарч тас няс хийгээд хөдөлгүүр бүрэн унтарлаа.

- За-а гэж Рон нам гүмийг эвдэн дуугарав.

Машины хамрын таглаа доош нисэн одлоо. Машин хурдаа аван дээшилснээ ахиад л доошлон энэ хэвээрээ явбал одоохон шилтгээний бат бөх ханыг мөргөх нь ээ.

- Алив хүлээгээч! гэж Рон орилоод залуураа эргүүлнэ.

Машин хананд сеем хэртэй ойртсоноо эргэж ендер нуман хаалгаар шилтгээн рvv нисэн орлоо. Доор хвлэмжнvvд тvvний цаанаас ногооны талбай, звлэг харлан харагдана. Машин доошилсоор.

Рон залуураа орхиод арынхаа халааснаас шидэт саваагаа гаргалаа.

- Зогс, зогсоорой! гэж хашгиран хэлэх зуураа саваагаараа салхины шилийг балбах авч машин газар луу унасан хэвээр.
- Болгоомжлоорой, мод байна! гэж Харри хашгираад залуур руу ухасхийлээ. Гэхдээ оройтжээ.

Тар, няр!

Машин бvдvvн мод мөргөхөд хангир жингэр хийсэн муухай дуу гаран газарт унаад бөмбөг шиг ойж гарлаа. Машины хамраас етгөн уур савсана. Букля айсандаа муухай дуугаар орилж байлаа. Харри салхины шилийг духаараа мөргөсөн болохоор ендегний чинээ булдруу гарчээ. Рон цехренгее барсан дуугаар хашгирчээ.

- Чи амьд уу? гэж Харри айсан дуугаар асуулаа.
- Миний саваа ямар болсныг хараач гэж Рон хоолой чичрүүлэн хэлэв. Саваа нь хоёр хэсэг болоод хэсэгхэн хальсаар торгоогджээ.

Шидэт савааг сургуульд засаж болно гэж тайвшруулах санаатай Харрийг ам нээтэл зvvн талын хаалганд их бууны сум тусах шиг боллоо. Тэрбээр Роныг даран унатал ахиад л нэг цохилт ирэх нь тэр.

- Юу болоод байнаа? гэж Рон хэлээд салхины шилийг хармагцаа уулга алдлаа.

Харри эргэн харвал могойн хэртэй бvдvvн мечир шил ороолгож байхыг харав. Тэдний дайрсан мод хариу цохилт өгсөн хэрэг ажээ.

Бас нэг тахир мечир баруун хаалгыг цохин хонхойлгосон байв. Сарвууны ястай адил мечирт цохиулсан салхины шил доргиж хуучин эвэр шиг махийсэн бас нэг том мечир оройг цохин цоолж орхижээ.

- Энэ ч арай дэндлээ! Эндээс хурдан явъя! гэж Рон уулга алдлаа.

Рон машины хаалгыг бvх биеэрээ тvлхтэл тvvнийг буцаан Харрийн евдег дээр хvчээр хаячихав.

- Бид бvр баларлаа гээд Рон уйлах шахлаа.

Машин гэнэтхэн доргисноо хеделгvvр аяндаа унтрав.

- Ухраад! гэж Харрийг хашгирахуй машин арагш ухарлаа.

Харин нөгөө бургас могой адил мечреерее тэдэнд хvрэхээр хичээнэ. Андууд тvvний vндэс хэрхэн шажигнахыг сонсчээ. Зодоонч бургас хариу авах хvсэлдээ шатаад эгээтэй л газраас суга всэрчихсэнгvй.

- Бид ч vхлийн ирмэг дээр байлаа шvv. Форд маань овоо доо! гэж Рон амьсгаагаа дарж ядан хэллээ.

Харин форд машины тэсвэр алдагдсан бололтой. Муухай хяхтнан дуугараад хоёр vүдээ нээн хvvхдvvдийг хажуу тийш шидэхэд тэд газар дээр vхэдхийн унажээ. Ард нь чанга чимээ гарсныг бодоход машин тэдний чемоданыг гаргаж чулуудсан хэрэг. Толгой дээгvvр нь Букля ууль тортойгоо нисэн өнгөрөв. Торны vүд нээгдэж Букля чөлөөтэй боллоо. Ууль ууртайгаар гууглаад сургуулийн зvг алгуурхан нисэн одов. Зурагдаж хонхойсон форд уур утаа манаруулан арынхаа гэрлийг харанхуйд улалзуулан уухилж дургvйцлээ илэрхийлэх ажээ.

- Буцаад! Буцаад! Аав намайг баллана шvv дээ! гэж Рон араас нь хашгирлаа.

Гэвч форд машин яндангаараа сvүлчийн удаа тургиад харанхуйд уусан алга болов.

- Бидэнд аз таарсангвй ээ. Үгвй ер! Эдний бvх модон дотроос хариугаа авдаг модыг олж мөргөх ч гэж дээ! хэмээн Рон ялархан хэлээд Короста хархаа авахаар тонгойжээ.

Тэрбээр хөгшин удыг эргэн харахад мөчрөө хонзонтой нь аргагвй сарвалзуулж байв.

- Тийм ээ, аз таарсангвй. Одоо шууд сургууль руугаа явцгаая гэж Харри уруу царайлан хэллээ.

Буцаж ирсэн байдал нь тэдний төсөөлсөнчлөн тедий л их бадрангуй биш байв. Ядарч зүдэрсэн, хөхөрч хавдсан тэд чемоданыхаа бариулаас зуурсаар сургуулийн аварга том царсан хаалгыг чиглэн толгод тийш өгслөө.

- Нээлтийн ёслолын ажиллагаа аль хэдийн эхэлчихсэн байлгвй гэж Рон хэлээд чемоданаа гол шатны дэргэд тавилаа. Тэгээд хурц гэрэлтэй цонх руу сэмхэн дөхөж очоод дотогш харснаа:
- Харри нааш хүрээд ир. Хуваарилалт эхэлчихсэн байна! гэв.

Харри дөхөж очоод тэр хоёр их танхимд болж буй ёслолын ажиллагааг харлаа.

Асаж буй олон лаа бүтээлгээр бүтээсэн дөрвөн том ширээн дээгүүр хөвөн хөөрч гэрэлд нь алтан сав суулга, цом аяганууд солонгын өнгөөр туяаран гялалзах ажээ. Харин лааны дээд талаар адрын дагуу танил болсон одод хурц гэрэлтэн харагдана. Адрын шидэт чанар бол тэнгэрийн байдлыг толь шиг тусгадагт байгаа юм.

Шовх оройтой шинэс моддын дундуур айсан шинжтэй нэгдүгээр дамжааныхан ар араасаа цувран танхимд орж явааг Харри олж харлаа. Тэдний дунд Жинни явна. Уизлийн гэрийхний гол ялгарах онцлог болсон тод улбар шар үсээр нь Харри түвнийг шууд таньжээ. Нүдний шил зүүж, үсээн дагзан дээрээ овоолон зангидсан профессор МакГонагалл шинэ сурагчдын тэнхимүүдэд хувиарладаг нөгөө алдартай бүрх малгайг мухар сандал дээр тавьсан байв.

Хичээлийн шинэ жил болгоны эхэнд далан нөхөөс, хир тортог болсон эртний энэ бүрх хэнийг дөрвөн тэнхимийн алинд суралцах ёстойг (Гриффиндор, Пуффендуй, Когтевран, Слизерин) шивнэн хэлж өгдөг билээ. Яг жилийн өмнө энэ бүрхийг өмсөөд өөрийнхөө хувь заяаг сэтгэл түвшин хүлээж байснаа Харри сайн санадаг юм. Бусад тэнхимүүдийг бодвол хар шидтэн, жатгачин түлхүү гаргадаг Слизеринд хуваарилагдчих вий гэж их эмээж байсан сан. Бүрх малгай хэдэн агшин чимээгвй байснаа Рон болон түвний ах нар бас Гермiona нарын хуваарилагдсан Гриффондор тэнхимийг түвнд сонгож өссөн юм. Ноднин жил Рон тэд нар тэнхим хоорондын тэмцээнд Гриффондорыг түрүүлэхэд тусалсан билээ. Сүүлийн долоон жилийн туршид анх Слизерин ард хоцорсон бүлгээ.

Бүрх малгай тавьсан сандал руу бор саарал үстэй жаахан хүү дөхөж ирлээ. Харри түвнийг хальт харснаа багш нарт зориулсан цайллагын ширээний ард хуваарьлалтыг ажиглан суугаа сургуулийн захирал профессор Дамблдор дээр анхаарлаа төвлөрүүлэв. Түвний цагаан сахал мөнгөрөн туяарч, олон зуун лааны цоролзох дөлдөн нүдний шил нь гялалзана. Түвнээс хэдэн суудлын зайд урт нөмрөг бүхий Алтан хонгиот Туг үс суух ажээ. Ширээний ард үс ноос болсон ойн харуул Хагридын дүрс үзэгдэнэ.

- Хараач. Багш нарын ширээний ард нэг суудал хоосон байна. Снегт багш алга. Тэр хаана байгаа юм бол? гэж Харри Ронд шивнэлээ.

Профессор Северус Снегт түвний хамгийн дургвй багш юм. Харри ч бас түвний хайртай шавь байсангвй. Ёжтой ширүүн Снегт шингэний тухай хичээл ордог байсан бөгөөд түвний удирдсан Слизерин тэнхимийнхэн л профессорыг хүндэтгэдэг байлаа.

- Тэр евдсен байж ч магадгвй гэж Рон найдангвй енгсёр хэлэв.
- Бүр явчихсан юм болов уу? Хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багшийн суудал түүнд дахин олдоогвйгээс болов уу?
- Түүнийг хеэсен байж магадгвй еэ? Түүнийг бүгд үздэгвй шvv дээ... гэж Рон урамтай егvvлэв.

- Бас та хоёрыг сургуульдаа яагаад галт тэргээр ирээгвйг сонсох санаатай хвлээгээд зогсож байж ч магадгвй юм гэх хвйтэн дуу ард гарлаа.

Харри агшин зуур эргэн харав. Ердсөө л хоёр алхмын зайд Северус Снегт багш еерийн биеэр зогсох агаад хар жанч нь салхинд намиран хийснэ. Тэрбээр маш туранхай шаргалдуу царайтай унжуу монхор хамартай агаад тосолсон юм шиг хар үс нь мөрсөн дээр нь асгарна. Түүний инээмсэглэж байгааг хараад Рон тэр хоёрыг ихээхэн муу юм хвлээж байгааг ойлголоо.

- Миний араас яв! гэж ширvvн профессор тушаав.

Хөвгүүд бие биеэ ч харж зүрхлэлгвй түүний араас даган шатаар өгсөн, өчvvхэн чимээ хвртэл доргин цуурайтдаг том танхимд орцгоолоо. Танхимыг бамбарын дел гийгvvлнэ. Их танхимаас хоолны сайхан үнэр ханхлах авч Снегт багш тэднийг газар дор аваачдаг нарийхан чулуун шатаар буулган гэрэл дулаанаас холдуулав.

- Орцгоо гэж хэлээд тэрбээр эхний талбай дээрх vvдийг нээлээ.

Даарч чичирсэн азгвйхэн жуулчид маань Северус Снегтийн танхимд орлоо. Хөрч хоосорсон задгай зуух аятайхан яриа болохгвйг гэрчлэх мэт. Ханын дагуух тавиур дээр Харрийн сонирхолыг огт татдагвй, харахаас дур гутам эвгвй звйл хийсэн том шилэн сав ярайлган өрсөн байхыг бүдэг бадаг гэрэлд харж байв. Снегт багш хаалга хаагаад олзлогдогчдыг харлаа.

- Тэгэхлээр галт тэрэг бол алдарт Харри Поттер түүний үнэнч аялдан дагалдагч Рон Уизли нарын хувьд тохирохгвй унаа болж таарлаа. Сургуульдаа ёслол төгөлдөр угтуулж ирэх гэсэн юм биз дээ? гэж тэрбээр намуухан дуугаар яриагаа эхлэв.
- Үгвй ээ, ноёнтоон. Кингс-Кросс буудлын хаалтаас болоод л...
- Дуугвй бай! Та нар тэр машинаа яасан бэ?

Рон хvндээр санаа алдав. Снегт багш бусдын бодол санааг мэдэж чаддагийг Рон урьд нь мэднэ дээ хэмээн Харри бодлоо. Гэвч профессор <<Үдшийн зөнч>> хэмээх өнөөдрийн сонин дэлгэхэд ямар учиртайг Харри ойлгожээ.

- Та нарыг маглууд харчихжээ гэж гарчгийг заангаа сийгvvлэн хэлэв. Тэгээд чанга дуугаар:

- <<Тэнгэрээр нисэх “Англи” гэдэг форд маглуудыг гайхуулав>> гэж уншсанаа цааш нь:

- Хуучин форд машин шуудангийн байшин дээгvvр нисэж явахыг харсан гэж Лондонгийн хоёр иргэн мэдvvлж байна... Үд дундын вед хатагтай Хетти Бейлисс Норфолкод хашаандаа угаасан юмаа өлгөж байхдаа... Пиблзийн иргэн ноён Ангус Флит цагдаагийн газарт мэдээлэхдээ... гэх мэт мэдээлэл зургаа, долоо байна. Би андуураагвй бол аав чинь <<эгэлчvvдийн бүтээлийг хууль бусаар ашиглахтай тэмцэх>> хэлтэст ажилладаг байх аа? Та нар бодоод үз дээ... Түүний хvv нь... хэмээн Ронд хандан ёсжтой хэллээ.

Уурласан уд бургасны хамгийн том мөсрөөр ороолгох шиг Харрид санагджээ. Энэ машиныг ноён Уизли илбэдсэн гэж мэдвэл яанаа? Тэгвэл юу болох вэ? Энэ тухай эрт бодохгвй яав даа?

- Би цэцэрлэгт хүрээлэн үзэж явахдаа унжгар удны ховорхон төрөл болох үнэт шажигнуур удыг ихээхэн гэмтээснийг харлаа гэж Снегт багш хэлэв.
- Харин тэр шажигнуур уд чинь бидэнд их хохирол учруулсан шvv! гэж Рон шуудхан хэллээ.
- Дуугүй бай! Та нар манай тэнхимд суралцдаггүй, би та нарыг хеэж чадахгүй нь туйлын харамсалтай байна. Гэхдээ энэхvv азтай эрхийг атган буй хvmvvc pvv би та нарыг аваачих болно. Харин одоохондоо та нар эндээ хүлээж бай гэж Снегт багш зандарлаа.

Цонхийн цайсан Харри Рон хоёр бие биеэ арга барсан байдалтай харна. Харин елсехеэ больжээ. Харрийн дотор эвйрч Снегтийн ширээн дээр тавиурт байгаа шилэн савнуудыг харахгүйг хичээнэ. Тэрхvv ногоон шингэн дотор том, бөөн юмнууд хөвөх ажээ. Хэрэв Снегт багш Гриффиндор тэнхимийн эрхлэгч, профессор МакГонагаллын хойноос явсан бол зүгээр енгерне гэж бvv бод. Тэр эмэгтэй Снегтийг бодвол илvv шударга боловч бас л хатуу хvн билээ.

Арван хормын дараа Снегт багш буцаж ирэхдээ профессор МакГонагаллыг дагуулж ирсэн нь мэдээж. Харри тvvний уурласан байхыг хэд хэдэн удаа харсан ч гэлээ уурласан ведээ уруулаа хэрхэн жимийдгийг нь мартсан ч юм уу, эсвэл ийм их уурласан байхыг нь хараагүй ч юмсан уу. Тэрбээр танхимд орж ирэнгvvтээ шидэт саваагаараа даллахад багачууд айсан боловч зүгээр л ханан зууханд гал асаасан хэрэг байжээ. Гал дорхноо дvнгэнэтэл асав.

- Сууцгаа гэж тэрбээр хэллээ.
Тэр хоёр галын ойролцоо байгаа сандал дээр суулаа.
- Одоо яриад байгаарай! гэж МакГонагалл нvдний шилээ ууртайгаар гялалзуулан шаардав.

Рон шидэт тавцан дээр гаргаагүй хаалтнаас эхлэн золгvй явдлаа ярьж эхэллээ.

- ... Ноён профессор минь, бидэнд еер арга байсангүй. Бид яагаад ч галт тэргэндээ сууж чадахааргүй байлаа.

- Та нар яагаад уулиараа захидал илгээгээгүй юм. Чамд ууль бий биз дээ? гэж хэлээд профессор Харрийг ширvvн харлаа.
Харри толгойгоо гудайлгав. Үнэндээ ингэх ёстой байжээ...
- Би... би санасангүй...
- Энэ ч тов тодорхой байна.

Энэ вед хаалга тогшиход Снегт баяр хеереер гэрэлтэн vvдийг нээлээ. Танхимд сургуулийн захирал профессор Дамблдор орж ирэв.

Харри бүр атийн суулаа. Дамблдорын төрх байдал тун ч ширvvн ажээ. Тэрбээр махир хамраа ергөн хvvхдvvдийг харав. Энэ вед Харри харанхуй цэцэрлэгт хүрээлэнгийн шажигнуур удын ширvvн цохиолтод Роны хамт ертөхсөн гэж боджээ.

Дамблдор удтал дуугүй суусны эцэст:

- Яагаад ингэх болсноо тайлбарлахгүй юу гэлээ.

Тvvний гомдсон дууг сонсоход уул нь тэднийг хашгирч загнасан бол хавьгүй дээр байхаар байлаа.

Харри яагаад ч юм захирлынхаа нvvрийг харж чадахгүй ярих нь тvvнд биш өвдгөндөө өгvvлэх мэт ажээ. Тэрбээр илбэдvvлсэн машин ноён Уизлийнх гэдгээс бусдыг маш дэлгэрэнгүй ярьжээ. Тvvний яриагаар бол Рон тэр хоёрт аз тохиосон болж таарлаа. Буудал орчмын зогсоол дээр нисдэг машин тааралдсан байна. Хэдийгээр Дамблдор юу ч асуугаагүй боловч тvvнд итгэсэнгүй гэдэг нь

шууд л ойлгогдов. Эцэст нь Харри гунигт явдлаа ярьж дуусахад захирал маань ерөвдөлтэй хvvхдvvдийг нүдний шилнийхээ цаанаас харж дуугүй суусан хэвээр.

- Бид явж ачаа тээшээ янзлая даа гэж Рон тун аядуухан хэллээ.
- Рональд Уизли та юун тухай яриад байнаа? гэж профессор МакГонагалл ширvvн асуув.
- Та бүхэн биднийг сургуулиас хөөх юм байгаа биз дээ? Харри Дамблдорыг түргэн зуур гүйлгэн харлаа.
- Ёнеедер биш ээ, ноён Уизли. Гэхдээ би та хоёрт сvvлийн удаа сануулж байна. Та хоёр тун айхтар хэрэг мандуулжээ. Би ёнеедер л гэр бүлийнхэнд чинь захидал бичих болно. Хэрэв ахиад ингэх юм бол хөөхөөс өөр аргагүй болно доо гэж захирал хэлэв.

Снегтийн нvvрэнд тодорсон инээмсэглэл дорхноо алга боллоо. Свлийн амралт өөрчлөгдсөн гэвэл л ингэх байсан байх даа.

Тэрбээр ханиалган захирал руу хандан:

- Профессор Дамблдор гуай, энэ хvvхдvvд бага насны хvvхдийн хийх ид шидийг хязгаарласан хуулийг зөрчиж маш vнэтэй уд модыг сүрхий гэмтээсэн шvv... Энэ бол танхайрсан явдал... гэлээ.
- Тэднийг шийтгэх асуудлыг профессор МакГонагалл шийднэ биз. Танай тэнхимд суралцдаг болохоор та л хариуцах учиртай. Би цайллага руу явлаа. Минерва та хэд хэдэн юм зарлах хэрэгтэй. Явъя Северус минь биднийг ямар сайхан бялуу хvlээж байгаа гээч! хэмээн Дамблдор тайван хэлэв.

Харри, Рон хоёр луу хорт могойн харц чулуудсанаа Снегт багш захирлыг дагалдан танхимаас гарлаа. Шvvгдэгч хvvхдvvд тэднийг хатуу боловч шударгуу харцаар ширтэх профессор МакГонагаллын хамт vлдэв.

- Уизли чи одоо эмнэлэг рvv явбал таарна. Духан дээрх шархнаас чинь цус гарч байна.
- Нэг их өвдөхгүй байнаа. Профессор оо, би дvvгээ хаана хуваарилагдахыг харах юмсан гэж Рон ханцуйгаараа духаа арчингаа яаран хэлэв.
- Хуваарилах ёслолын ажиллагаа аль хэдийн дууссан. Дvv чинь бас л Гриффиндорт орсон доо.
- Сайн байна!
- Харин Гриффиндорын хувьд... гэж МакГонагаллыг ярьж эхэлтэл:
- Профессор оо, биднийг машинд суух вед сургуулийн хичээл эхлээгүй байсан шvv дээ. Тэгэхээр... Гриффиндороос оноо хасахгүй биз дээ? гэж Харри санаа зовон дундуур нь орон асуулаа.

Профессор МакГонагалл тvvнийг хөдөлгөөнгүй ширтэх вед уруулд нь инээмсэглэл тодろх шиг тvvнд санагджээ. Ямар ч гэсэн уруулаа жимийгээгүй байв.

- Үгүй ээ, би тэнхимийн онооноос хасахгүй. Гэхдээ та нар шийтгvvлэх нь гарцаагүй. Хичээлийн дараа нийгмийн тустай хөдөлмөр хийх болно.

Харрин сэтгэл амарлаа. Тvvний бодсоноос хавьгүй аятайхан өнгөрсөв. Дурслийнханд бичсэн захиаг ямар шийтгэл гэх билээ. Шажигнуур уд тvvнийг бүрмөсөн хөөсөхгүй дээ л гэж харамсах байлгүй.

Профессор МакГонагалл шидэт саваагаа Снегтийн ширээн дээгvvр даллав. Тэгтэл ширээн дээр хаанаас гараад ирснийг нь бvv мэд хачиртай талх дvvрэн таваг хулууны шvvс бүхий хоёр аяга гараад иржээ.

- Идэцгээ, тэгээд унтлагынхаа өрөө рvv марш. Харин би цайллага руу буцаж очих хэрэгтэй.

Тvvнийг хаалга хаан одоход Рон чанга гэгч нь үргэлжлvvлэн исгэрч:

- Би ч сургууль баяртай л гэж бодлоо шvv! гэж хэлээд хачиртай талхыг ховдоглон шvvрлээ.
- Би ч бас гэж Харри хэлээ тvvний жишээгээр талх авлаа.
- Бид ямар азгvй байв аа! Фред, Жорж хоёр энэ машинаар тав, зургаан удаа нисэхдээ нэг ч эгэл хvнд харагдаагvй юм даг. Гэхдээ бид яагаад хаалтыг нэвтрэн тавцан дээр гарч чадсангvй вэ? гэж тахианы махтай талх vмхлэн залгих зуураа Рон хэллээ.

Харри мepee хавчив.

- Одоо алхам бvрээ цэнэх хэрэгтэй. Биднийг цайллагад оруулаагvй нь харамсалтай... гэж хэлээд Харри мeнгeн аяганд мeстэй хийсэн хулууны шvvснээс дуртайяа халбагадаж байв.
- Тэр биднийг бусдаас нуухаар шийджээ. Энэ орой хэн ч бvv яриг гэсэндээ. Гэхдээ л сургуульдаа машинаар нисэж ирэх сайхан байлаа!

Тэд цадталаа идэж аваад танхимаас гарч танил замаараа Гриффиндорын шилтгээн рvv явлаа. Аяга таваг нь epee хураагддаг аж. Шилтгээнд нам гvм байхыг бодвол баяр дууссан бололтой. Тэд vглэн ярих херeг хангир жингэр хийх баатрын дуулганы дэргэдvvр eнгeрч нарийн чулуун шатаар eгсeн, ягаан торгон даашинзтай тарган хатагтайн хергeер далдлагдсан Гриффиндор шилтгээний нууц хаалганд хvрлээ.

- Нууц vг? гэж ойртон буй хvvхдvvдийг хараад хатагтай асуулаа.
- М-м-м... гэж Харри санах гэж буй мэт дvр vзvvлэн гvнгэнэв.

Тэд Гриффиндорын ахлагч нартай уулзаагvй юм чинь шинэ нууц vгийг мэдэхгvй байлаа.

Тэгтэл тусламж амжиж ирэв. Ард нь хэн нэгний хурдан алхах чимээ гарахад эргэж харвал Гермiona тэднийг гvйцэн иржээ.

- Та нар байх чинь! Хаана байсан юм бэ? Та нарыг нисдэг машинаа эвдсэн сургуулиас хeегдсeн гэж цуураад л байна.
- Yгvй ээ, бид хeегдeегvй гэж Харри батлан хэллээ.
- Та нарыг сургуульдаа нисэж ирсэн гэж хэлэхгvй байх гэж найднам... хэмээн Гермiona яг л МакГонагалл багшийн дуугаар хэлэв.
- Наад яриагаа тvр хойшлуул. Нууц vгээ хэлсэн чинь дээр! гэж Рон тэсгэлгvй шаардлаа.
- <<Цацагт хяруул>>, гэхдээ энэ бол гол биш... гэж Гермiona уурсангуй eгvvлэв.

Гэхдээ тvvний vг алга таших чимээнд дарагджээ. Хатагтай бvхий хаалга нээгдэхэд тэд их танхимын босгон дээр зогсож байв. Тэнхим даяараа унтаагvй байгаа мэт. Хvvхдvvд epeeнд дvврэн тэр ч байтугай яйжгар сандал ширээн дээр хvртэл гарч зогсчээ. Тэднийг аль тvрvvнээс хvлээж байсан нь илт. Олон арван гар тэднийг хатагтайн хаасан хаалгаар чирэн оруулжээ. Гермiona ч арайхийн оржээ.

- Гайхамшигтай! Yнэхээр агуу! Ингээд хvрээд ирдэг байж! Шажигнуур удыг мeргeсeн гээд байгаа! Сургууль энэ явдлыг зуун жил ч мартахгvй! гэж Ли Жордан хашгирлаа.
- Сайн эрс! гэж урьд eмнe Харритай нэг ч удаа ярилцаж байгаагvй тавдугаар дамжааныхан магтах ажээ.

Саяхан холын зайны гvйлтэнд тvрvvлээд ирсэн мэт хэн нэг нь тvvний мeрийг алгадна. Фред Жорж хоёр хvvхдvvдийн дундуур зvтгэсээр нvврэнд гарч ирлээ.

- Та нар яагаад биднийг дуусангvй вэ? Бид дорхноо буцаад очих байсан!

Роны царай улайж гэмшингвй инээмсэглэв. Харри гэнэтхэн олны дундаас нэгэн гомдонгуй царай олж харлаа. Энэ бол нэгдүгээр дамжааныхан дунд зогсох Перси ажээ. Тэрбээр тэдний тухай бодсоноо хэлэх санаатай ойртож байв. Харри Роны хажуу руу нудраад ахлагчийн зүг тлгой дохин заалаа. Рон байдлыг асар хурдан ойлгов.

- Бид нилээд ядарчээ. Дээшээ гарцгаая гэж хэлээд тэр хоёр хvvхдvvдийн дундуур зvсэн явж танхимын нөгөө талд байгаа унтлагын ерөө рvv ордог шатны зүг тэмvүллээ.
- Баяртай гэж хэлээд Харри Гермiona руу гар даллахдаа яг л Перси шиг зэмлэнгvй харцтай байхыг харжээ.

Тэднийг шатны талбай хүртэл гайхаж бахархсан хvvхдvvд ууц нурууг нь нөхөрсөгөөр алгадаж байв. Андууд бараг гvйх шахам дээш зvтгэлээ. Тэдний унтлагын ерөө яг дээвэр дор байх бөгөөд vүдэн дээр нь <<2-р дамжаа>> гэсэн хаяг гоёмсог харагдана. Тэд өндөр нарийхан цонх хилэн бүтээлэг бүхий таван ортой танил дугуй танхимдаа оров.

Чемодануудыг нь хэн нэгэн хvн авчирч орны хөлд тавьжээ.

Рон Харрийг гэмшингvй байдалтай харав.

- Баярлаад байх юмгvй гэдгийг би ойлгож л байна. Гэхдээ...

Yүд нээгдэж унтлагын ерөөнд хоёрдугаар дамжааны Симус Финниган, Дин Томас, Невилл Долгопупс нар орж ирэв.

- Итгэмээргvй юм! гэж Симус хэлээд туяарна.
- Уран зөгнөл! гэж Дин дэмжлээ.
- Гайхамшигтай! гэж Невилл хэлэхдээ нvд нь айж бахархсан янзтай гялалзана.

Гайхуулж бахархаад байх юм байхгvй гэдгийг Харри мэдэж байсан ч өөрийн эрхгvй сэтгэл хангалуун инээмсэглэжээ.

Бүлэг 6

АЛТАН ХОНГИОТ ТУГ YС

Гэхдээ маргааш нь Харри инээхтэй мантай байв. Өглөөнөөс эхлээд л вйл хэрэг бүтдэгвй. Их танхимын шидэт адарт уйтгартай саарал vүл хөшиглөжээ. Хоолны дөрвөн ширээн дээр хошуу будааны чанамал, утсан май загас, шарсан өндөг, мах дvүрэн тавагнууд өрөөстэй байлаа. Харри Рон хоёр <<Цус сорогчтой тулгарсан нь>> гэдэг дуртай номоо шунан унших Гермionатай хамт ширээнд суужээ. Тэднийг хууль бусаар ниссэнд охин уурласан хэвээр байсан тул тэдэнтэй хөндий хvйтэн мэндэлсэн юм. Харин Невилл Долгопупс бvр эсрэгээр инээмсэглэл тодруулан малилзах аж. Невилл бол цаг ямагт будилж байдаг дугуй царайтай хvв билээ. Юм хумаа дандаа мартана.

- Одоохон шуудан ирнэ. Эмээ маань надад юм явуулна даа. Би бvгдийг нь авагvй л байж таарна гэж тэрбээр өгvүлэв.

Yнэхээр ч Харрийг будаагаа идэж эхлээгvй байтал толгой дээгvүр нь лав л зуугаас доошгvй ууль далавчаа сэржигнvүлэн нисэж ирлээ. Тэд танхим дотуур эргэлдэж охид хөвгvүдийн дууг даран гуугчиж энд тэндгvй захидал, илгээмж

унагаж байв. Нэг том боодолтой юм шууд Невиллийн толгой дээр буутал бас нэг том сэгсгэр юм Гермionaгийн тавагт унаж хvvхдvvдийг сvv едсээр будлаа.

- Сум байна! Аймаар юм! гэж Рон уулга алдаад норж бохирдсон уулийг савраас нь татан тавагнаас гаргав. Ууль ширээн дээр дээш харан хеделгеснгvй хэвтэх агаад хошуунд нь нойтон улаан дугтуй байна.
- Зvгээр ээ, тэр амьсгаатай байна гэж Гермiona хэлээд хурууныхаа vзvvрээр уулийг илбэнэ.
- Энэ тухай бишээ. Сөр юм байхгvй юу? гэж хэлээд Рон улаан дугтуйг заалаа.

Харрийн бодлоор бол дугтуйд онцгой юм ер алга. Харин Рон Невилл хоёр тvvнийг одоохон дэлбэрэх гэж байгаа юм шиг харна.

- Юу болсон бэ? гэж Харри асуулаа.
 - Ээж... ээж надад аянгын мэдээ ирvvлжээ хэмээн Рон шивнэн хэллээ.
 - Хурдхан задал. Тэгэхгvй бол муу шvv. Манай эмээ бас нэг удаа ийм захиа явуулсан юм даг. Харин би тэр тухай мартчихжээ. Тэгээд юу болсон гэж санана! хэмээн Невилл аяархан хэлэв.
 - Аянгын мэдээ гэдэг чинь юу юм бэ? хэмээн асуухдаа Харри харцаа анд нарынхаа айсан царайгаас улаан дугтуй рvv шилжvvллээ.
- Рон булангаасаа уугин эхэлж байгаа дугтуйг нvд салгалгvй ширтэнэ.
- Задлаарай! Одоохон шатна шvv! гэж Невилл хэлээд Роныг нударлаа.

Рон чичирсэн гараа сунган дугтуйг уульны хошуунаас аваад задаллаа. Невилл хуруугаараа чихээ беглев. Чухам яагаад тэгснийг Харри тэр дороо ойлголоо. Эхлээд тvvнд захидал дэлбэрэх шиг санагджээ. Том танхимд нvргэлэх чимээ гарахад адраас тоос нvргэж байв. Гэнэт нvргэлсэн чимээн дундаас vг ялгарч:

<<...Машин хулгайлна гэдэг чинь. Хэрэв чамайг сургуулиас хеевел гайхах юм алга. Би чам дээр очно гайгvй. Бид машинаа байхгvй болохоор чухам яасныг чи мэдэж байгаа байлгvй...>> хэмээн хэлэх дуулдав.

Хатагтай Уизли ерийнхеесее лав зуу дахин чанга хашгирсан биз. Чулуун хананд цуурайтах дуунаас нь болоод ширээн дээрх таваг халбага ойж бууж байлаа. Ширээний ард суугаа хvvхдvvд энэхvv захидлыг авсан азгvй хvvг нvдээрээ эрэн сандал дээрээ эргэлдэнэ. Рон ичсэндээ болоод сандлаасаа бараг гулган унаж зөвхөн хавдартай дух нь харагдана. Энэ vед захидал:

<<Орой нь... Дамблдорос захиа ирлээ. Эцэг чинь гомдсондоо vхэх байлгvй гэж би бодож байсан шvv. Бид чамайг арай еер журмаар есгесен юм сан. Харри та хоёр vрэгдэж болох байлаа!>> хэмээн vргэлжлvvлсээр.

Харри нэрээ гарахыг хvlээн суусан билээ. Тэрбээр чихний нь хэнгэрэгийг балбан буй ярьдаг захидлыг сонсоогvй мэт дvр эсгэнэ.

<<... vнэхээр аймаар юм. Эцгийг чинь ажил дээр нь авч хэлэлцэх гэж байна. Yвнд чи л буруутай. Ахиад чи иймэрхvv явдал нэг л удаа гаргах аваас бид чамайг сургуулиас яаралтай гаргаж авна>>

Захидал ингээд дууслаа. Танхимд нам гvм болжээ. Роны гараас унасан улаан дугтуй дvрэлзэн шатаад чимх vнс vлджээ. Харри Рон хоёр денгөж саяхан давалгаанаар шидvvлсэн мэт амьсгаадан нvдээ бvлтийлгэн сууна. Олон хvvхэд инээлдсэн авч ахиад л яриа хеерее дэгджээ.

Гермiona номоо хаагаад Роныг харлаа.

- Рон чиний юу хvссэнийг мэдэхгvй юм. Гэхдээ чи...
- Намайг гавъяа байгуулсан гэж бvv яриарай гэж Рон хэлэв.

Харри будаатай тавгаа түлхлээ. Түүний чих халуу оргиж байв. Ноён Уизлийг ажил дээр нь мөрдөн шалгах юм байна! Ноён Уизли хатагтай Уизли хоёр зунжингаа түүний төлөө зүтгэсний дараа шvv...

Гэхдээ энэхvv гунигт бодлоо үргэлжлvvлэх хугацаа байсангvй. Профессор МакГонагалл ширээний дагуу явж хvvхэд бүрт хичээлийн хуваарь тарааж байв.

Харри хуудас цаасыг хараад тэдний ангийн эхний хоёр цагт ургамал судлал орох юм байна гэж мэдлээ. Пуффендуй тэнхимийнхэн хамт орох юм байна.

Харри, Рон, Гермиона нар цамхагаас гарч ногооны талбайн дэргэдvvр енгерен шидэт цэцэг ногоо ургадаг хvlэмж рvv яаран явлаа. Аянгын мэдээт захидал vгvй дээ гэхэд нэг сайн vйлс бүтээжээ. Гермиона хөвгvvдийг сайтар шийтгvvлсэн гэж vзээд ахиад л хөгжилтэй дотно эелдэг болов.

Тэд хvlэмжинд дөхөж очоод ангийнхан нь профессор Стеблийг хvlээн хаалганы дэргэд байхыг харлаа. Тэрхэн агшинд профессор маань Алтан хонгиот Туг всийн хамт хvрч ирэв. Тэд шажигнуур удны тэндээс зvlгэн дээгvvр явж иржээ. Профессор Стеблийн гарт боолт шохойн сойлго харагдана. Харри уд модыг харсан чинь түүний хэд хэдэн мөчрийг шохойдсон байлаа. Харрийн сэтгэл ахиад л шаналав.

Профессор Стебль бол даахирсан всэн дээрээ далан долоон нехээс болсон бүрх малгай тавьж явдаг жижигхэн бумбагар эмэгтэй байлаа. Түүний даашинз ямагт газар шvргэж хэрэв Петунья эгч хумсыг нь харвал ухаан алдаж унамаар. Алтан хонгиот Туг вс бол тэс еер цаг ямагт цэмцгэр явах агаад ногоон нөмрөг нь намирч, алтан шаргал туг вс нь мөн тийм енгийн малгайтайгаа гайхалтай зохицоно. Малгай нь алтан эмжээртэй байдаг юм.

- Бvгдийн амрыг эрье! Би шажигнуур удыг яаж эмчлэхийг профессор Стебльд зааж өгсөн юм! Гэхдээ профессорыг ургамал судлал надаас дутуу мэддэг гэж бvv бодоорой! Би энд тэндгvй бадарчилж явахдаа янз бvрийн ургамал янзлах хэрэг гардаг байсан юм... гэж тэрбээр сурагчдад алсаас хашгиран инээмсэглэж байлаа.
- Хvvхдvvд ээ, гуравдугаар хvlэмж! гэж илэрхий сэтгэлээр унасан профессор Стебль хэллээ. Тэрбээр өнөөдөр урьдынх шигээ хөгжилтэй эелдэг байсангvй.

Хvvхдvvд баахан шуугилдлаа. Ноднин жил тэд зөвхөн нэгдvгээр хvlэмжинд л хичээллэдэг байсан юм. Гуравдугаар хvlэмжинд байгаа ургамлууд илvv сонирхолтой, тэр ч байтугай аюултай ажээ. Профессор маань бvснийхээ цаанаас том түлхvvр гаргаж ирээд хvlэмжийн vүдийг нээлээ. Тэндээс бvlээн агаар пvнхийж нойтон шороо бордоо адраас дvvжлэгдэн ургасан шvхрийн чинээ том цэцэгсийн анхилуун vнэр Харрид vнэртэнэ.

Тэрбээр Рон Гермиона хоёрын араас дотогш алхсан авч Алтан хонгиот түүнийг зогсоолоо.

- Харри! Хоёулаа хэд гурван vг солих хэрэгтэй байна. Харрийг гурван хором хожимдуулахыг профессор та татгалзахгvй биз дээ? Нvvр царайг нь харвал Стебль багш татгалзаж байгаа нь илт.
- За тун сайн байна гэж Алтан хонгиот хэлээд ургамал судлалын багшийн хамрыг тасдах шахам хаалгаа хаалаа.
- Харри! Харри! Харри минь! гэж Алтан хонгиот уулга алдан толгой сэгсрэхэд түүний том хурц цагаан шvд нарны гэрэлд гялалзаж байв. Юу ч ойлгоогvй Харри Алтан хонгиотыг гайхан харна.

- Би энэ тухай дуулаад шууд л ойлгосон юм. Бvх болсон явдалд би буруутай. Би eepийгeе алахад ч бэлэн байлаа!
Харри юун тухай ярьж байгааг нь ойлгохгvй болохоор шуудхан асуух гэсэн боловч Алтан хонгиот:

- Би амьдралдаа хэзээ ч ингэж гайхаж байсангvй! Хогвартс руу машинаар нисээд ирсэн байдаг! Чамайг яагаад ингэх болсныг би ойлгосоон. Тов тодхон байна! Харри! Харри! Харри минь!
Алтан хонгиот дуугvй байхдаа хvртэл сувдан шvдээ ил гаргаж харуулдаг нь гайхалтай юм.

- Би чиний бардам занг хeдeлгeчихжээ! Тийм биз дээ? Надаас ийм халдвар авсан юм шиг байна. Чи бид хоёр сонины эхний нvврэнд гарсан шvв дээ. Ахиад ийм явдал болохыг чи хvлээж чадсангvй...
- Yгvй ээ, профессор оо зvгээр л...
- Харри! Харри! Харри! гээд Алтан хонгиот тvвний мepceep чанга тэврэн:
- Би ойлгож байна. Нэгэнт л амтанд нь орсон хойно алдар хvнд мepceдeхeеc eep яахав. Би чиний eмнe их буруутай. Энэ мансуурал чиний толгой тархинд нэвтэрчээ. Гэхдээ ойлгох хэрэгтэй. Eepийгeе бусдад анзааруулахын тулд машинаар нисэж болохгvй. Биеэ аятайхан авч яв, болно биз? Том болоход чинь чамд цаг хугацаа боломж eчнeен oлдoнo. Тийм ээ, тийм одоо чиний юу бодож байгааг би мэднэ! <<Ярих ч амархан л даа. Тэртээ тэргvй дэлхий даяар нэрд гарсан шидтэн юм чинь!>> гэж чи бодож байгаа. Гэхдээ арван хоёр настай байхдаа чам шиг л нусан жур байлаа. Чамаас ч дор байсан юм. Чи бол ямар нэг хэмжээгээр нэрд гарчихсан юм чинь. Тийм биз дээ? Би Хэцvв нэртгэй тохиолдсон явдлын тухай ярьж байна! гээд Харрийн духан дээрх цахилгаантай адил сорвийг анхааралтай харлаа.
- Мэдэж байнаа, мэдэж байна. Энэ бол хамгийн сайхан инээмсэглэлд олгодог <<Шидэт долоо хоног>> сонины шагналыг таван удаа авахтай огт адилгvй хэрэг. Гэхдээ эхлэл гэхэд зvгээр шvв, Харри минь. Маш сайн хэрэг!

Тэгээд нeхepceгeep нvдээ ирмэснээ Алтан хонгиот хeep баяртай холдон одлоо. Харри хэдэн агшин хэртэй гайхсандаа болоод учраа олохгvй байснаа хичээл эхлээд таван хором eнгepcнийг санамагцаа хvлэмжний vүдийг нээгээд дотогш сэмхэн оров.

Профессор Стебль хvлэмжний гол дахь модон сандлын дэргэд зогсоно. Сандад дээр хорь орчим хос чихэвч хэвтэх ажээ. Харрийг Гермionaгийн хажууд зэрэгцэн суух хvртэл хvлээгээд профессор хичээлээ эхлэлээ.

- Eнeедep бид мандрагор шилжvүлэн суулгана. Энэ ургамлын шинж чанарын тухай хэн ярих вэ?

Гермионаг тvрvүлэн гар ергeхeд хэн ч гайхсангvй.

- Мандрагор буюу мандрагорум бол эрvүл мэндийг сэргээх зориулалттай хvчтэй вйлчлэгч ургамал юм.

Хараалд ертсөн хvнийг буцааж хэвд нь оруулахад мандрагорыг хэрэглэдэг хэмээн Гермiona сурах бичгийг цээжилсэн юм шиг дуржигнуулав.

- Сайн байна. Гриффиндорт арван оноо eглeе. Мандрагор бол хорын эсрэг вйлчилгээтэй ихэнх ургамалд гол суурь эзэлдэг юм. Гэхдээ мандрагор тийм ч аюулгvй биш ээ. Яагаад гэдгийг хэн хэлэх вэ? гэж профессор Стебль хэллээ.

Гермиона ахиад л гараа дээш гозолзуулахдаа Харрийн нvдний шилийг золтой л унагачихсангvй.

- Мандрагорын уйлахыг сонсох юм бол vxлийн аюул учирдаг хэмээн Гермiona түгдрэлгүй хариулав.
- Яг зөв. Ахиад арван оноо өглөө. Одоо та нарын өмнө байгаа мандрагор бол нялхаараа байгаа суулгац.

Ингэж хэлээд профессор гүнзгий хайрцгуудыг заахад хvvхдvvд сайтар харахын тулд урагшилцгаав. Хайрцагт буй хөрснөөс улаавтар ногоон навчис эгнээ эгнээгээрээ цухуйсан vзэгдэнэ. Хайрцаг болгонд зуу орчим жижигхэн мандрагор байх ажээ. Харрид өр бусын юм юм ч vзэгдээгүй болохоор <<мандрагор уйлах>> гэдэг нь огт барьцгүй сонсогджээ.

- Чихэвчээ авчгаая гэж профессор Стебль заавардлаа.

Хvvхдvvд бие биеэ түлхэн сандал руу ухасхийцгээв. Бvх хичээлийн турш хиймэл сарнайн дунд суухыг хэн ч хvсээгүй нь мэдээж.

- Намайг <<Чихэвч зvv>> гэж хэлэхэд юу ч сонсогдохооргүй зvvх хэрэгтэй. Чихэвчээ авах болоход чинь би эрхий хуруугаа гозойлгоно. Чихэвчээ зvvцгээе!

Харри чихэвчээ хурдхан зvvтэл чив чимээгүй болчихлоо. Профессор Стебль нөмрөгөө нөмрөөд ханцуй шамлан нэг ургамлаас сайтар бариад хvчтэй чангаалаа.

Харри тэсэлгүй уулга алдсан боловч түвний дууг хэн ч сонссонгүй.

Шороонд дотроос vндэсний оронд шороо болсон хэлбэр дүрсгүй бяцхан амьтан шиг юм гарч ирлээ. Яг орой дээр нь навчис ургасан байх агаад цайвар ногоон хальстай, янз бүрийн өнгийн толботой тэрээр vзтэл хашгиран байх мэт.

Профессор Стебль ширээн дороос цэцгийн том ваар гаргаж ирээд мандрагорын бутлаг навчсыг vлдээн чийглэг хар хөрсөнд суулгалаа. Тэгээд гарынхаа шороог сэгсэрснээ эрхий хуруугаа гозойлгоод чихэвчээ авав.

- Манай мандрагор одоохондоо нялх байгаа болохоор уйлахад нь vxчихгүй ээ. Гэхдээ л тэдний орилох дуу дөрвөн цаг хэртэй мангууруулж чадна шvv. Та нарын хэн ч гэсэн эхний өдрийн хичээлийг таслахгүй юмсан гэж байгаад би итгэлтэй байна. тийм болохоор чихээ чихэвчээрээ сайтар битvvлээрэй. Хичээл дуусахад би дохио өгнө. Хайрцаг бүр дээр дөрвөн хvн ажиллана. Ялзмаг энэ уутанд байгаа. Бас түлдэг ургамалын тэмтрvvлд хүрэх юм бол түлэгдэнэ гэдгийг анхаар гэж профессор тайван тайлбарлахдаа харсаар байтал ямар нэгэ ид шид vзvvлсэн биш зvгээр л таримал цэцэг усласан юм шиг харагдана.

Ингэж ярих зуураа өргөстэй багир улаан ургамлыг нилээн чанга алгадлаа. Тэрхvv ургамал тэмтрvvлээ түвний мөр лvv сэмхэн сунгаж байснаа агшин зуур татан авч байв.

Харри, Рон, Гермiona гурав дээр Пуффендуй тэнхимийн нэг бужгар хvvхэд нэмэгджээ. Харри түвнийг харж байсан ч нэг ч удаа ярилцаагүй билээ.

- Жаста Финч-Флетчли гэж тэр өөрийгөө танилцуулан найрсагаар гараа сунган Харрийн гарыг атгалаа. Тэгснээ:
- Би таныг мэдэлгүй яахав. Чи бол алдарт Харри Поттер... Харин чи бол бvх хичээлдээ гарамгай Гермiona Грэйнджер байна гээд Гермionaгийн гарыг атгахад охины нvvрэнд баяр хөөр тодров.
- Чи бол Рон Уизли байна. Нисдэг машин чинийх байсан уу? гэж асуулаа.

Рон хариулах гэсэн боловч түгдэрчээ. Аянгын мэдээ түвний ухаан санаанаас гараагүй байгаа нь илт. Тэд дөрвvvлээ лууны шивхээр бэлдсэн хөрсөөр цацгийн ваарыг дvvргэж байв.

- Алтан хонгиот багш хvчтэй шvv! Яг л арслан шиг зоригтой. Та нар түвний номыг уншсан уу? Намайг утасны бvхээгт байхад цус сорогч

дайрвал би айснаасаа болоод үхэх байлгвй. Харин түүнд бол юу ч биш! Тулалдаанд ялсан. Үлгэр шиг л! Эцэг, эх маань намайг Итонд бүртгүүлсэн авч би энд суралцаж байгаадаа баяртай байна. Ээж минь жаахан гонсгор байсан боловч би түүнд Алтан хонгиотын номыг уншуулахаар өгсөн юм. Тэгээд л ээж маань гэртээ шидтэнтэй, тэр дундаа сайн боловсролтой шидтэнтэй байх сайхан юм гэж ойлгосон доо... хэмээн Жастин хөврүүлнэ.

Тэгээд Жастин дуугүй болж ахин яриа хеерее гарсангвй. Хvvхдvvд чихэвчээ зvvгээд мандрагороо шилжvvлэн суулгаж эхлэлээ. Профессор Стебль ургамал судлалын эрдэмтэн болохоороо эхний суулгацыг амархан суулгажээ. Гэхдээ энэ бол амар ажил биш байлаа. Мандрагорууд дассан газраасаа сугарч еер вааранд очихыг огт хvсэлгvй сравалзан тийчилж, хурц чанга нударгаар балбаж шvдээ тачигнуулж байв. Харри нэг айхтар бvдvvн мандрагорыг вааранд суулгах гэж арван хором хичээл дуусах вед тэрбээр бусдынхаа адил хелерчихсэн тоос шороо болчихсон гар хуруу нь өвдчихсэн байлаа. Бохирдож ядарсан хvvхдvvд арайхийн шилтгээнд очиж халуун шvршvvрт орсны дараа Гриффиндорынхон хувиргалын хичээлд суухаар явцгаав.

Профессор МакГонагаллын хичээл ямагт хvнд байдаг ч өнөөдөр бvр хэцvv байлаа. Ноднин жил сурсан бvх зvйл нь зуны туршид Харрийн толгойноос хийсэн оджээ. Хичээл дээр өгөгдсөн vврэг бол живхний цохыг том товч бол болгон хувиргах явдал байв. Харри яаж ч мэрийгээд болж өгсөнгvй. Хичээлийн туршид тэрбээр нөгөө цохыг шидэт саваанаас зугтан тэгш гадаргуу дээр давхих дасгал хийлгэжээ.

Роны хувьд бvр ч бvтэлгvй болов. Хичээл эхлэхийн өмнө тэрбээр нэг хvvхдээс хэсэгхэн шидэт наалдамхай тууз авч шидэт саваагаа ороожээ. Гэвч саваа огт хэрэгцээгvй болсон юм шиг байв. Саваа нь юм л бол шажигнаж, оч хаялж, Роныг цохоо хувиргахаар оролдох вед ялзарсан өндөгнийх шиг vмхий vнэртэй утаа баагиулсан аж. Утаан дунд юу ч харагдахгvй байсан болохоор Рон санамсаргvй тохойгоороо цох хорхойгоо няц дарчихаад ахин шинэ цох гуйх хэрэг гарчээ. Ингэхэд профессор МакГонагалл тун ч их гомдсон юм.

Хичээл дуусан хонх дуугарахад Харри санаа алдлаа. Тархи толгой нь ядарч гvйцжээ. Рон, Харри хоёроос бусад хvvхдvvд ангиас гvйн гарцгаав. Рон шидэт саваагаараа ширээ балбан ууртайгаар:

- Хувиа бодсон тэнэг саваа! гэж vглэнэ.
- Гэрийнхэндээ захидал бич. Тэд шинэ саваа явуулах байлгвй гэж Харри түүнд зөвлөлөө. Саваанаас оч хаялсан хэвээр.
- Тэгвэл бас нэг аянгын мэдээ авах болно доо гэж Рон хэлээд санаа алдсанаа саваагаа цvнхэндээ хийв. Энэ вед саваа нь:
<<Бvхэнд өөрөө л буруутай...>> гэж vглэж байлаа.

Тэд гуанзанд хоол идэхээр явцгаав. Гермiona хувиргалын хичээл дээр гаргаж авсан атга шахам сайхан товч vзvvлсэн ч Роны сэтгэл амарсангvй.

- Үдээс хойш ямар хичээлтэй билээ? гэж Рон асуув.
- Хар урлагаас хамгаалах хичээл гэж Гермiona дор нь хариулжээ.
- Яагаад чиний хуваарь дээр Туг всийн орох хичээл болгоны ард бяцхан зvрх байгаа юм бэ? гэж Рон Гермionaгийн гараас хичээлийн хуваарь авч хараад асуулаа.

Гермiona тvvнээс хуваариа булааж аваад царай нь улайжээ.

Хоолны дараа тэр гурав хашаанд гарахад тэнгэрт бараан vvл хуралдсан байв. Гермiona чулуун шатан дээр суугаад ахиад л <<Цус сорогчидтой тулгарсан нь>> гэдэг номоо шагайна. Харри, Рон хоёр квиддичийн тухай

ярилцан дэргэд нь зогсож байлаа. Харри гэнэтхэн хэн нэгэн хvн хараад байгааг мэдрэв. Тэрбээр харцаа дээшлvvлэн, хуваарилах ёслолын vеэр их танхимын цонхоор харахад байсан саарал vстэй нөгөө хvvхдийг олж vзлээ. Тэр хvv яг л илбэдvvлсэн юм шиг нvдээ бvлтийлгэн Харрийг ширтэнэ. Тэрбээр гартаа харахад маглуудынхтай адил гэрэл зургийн дуран барьжээ. Тэрбээр Харрийн харж байгааг мэдмэгцээ хавч адил улайв.

- Битгий уурлаарай, Харри. Би Колин Криви. Бас л Гриффиндорт сурдаг. Хэрэв би... зураг авбал чи зевшеерех vv? гэж нэг амьсгаагаар хэлснээ урагш алхан дурангаа ергелее.
- Зураг гэнээ? гэж Харри учрыг ойлголгvй лавлав.
- Тийм ээ, зураг авъя. Биднийг танил гэдгийн баталгаа болог. Бvгд л чиний тухай мэддэг юм чинь. Хэцvv нэрт чамайг алах гэсэн ч чи аврагдаж, тэр еерее vvрд алга болсон гээд л чиний тухай зендее юм ярьдаг юм... Бас духан дээр чинь цахилгаантай адил сорви байдаг гэсэн (хvvгийн харц Харрийн духан дээр тогтлооо). Манай ангийн нэг хvvхэд хэрэв хальсыг тусгай уусмалд хийвэл зураг хеделгесентэй гардаг гэсэн юм. Тэгвэл ямар гоё вэ? Намайг гэртээ байхад янз бvрийн хачирхалтай зvйл тохиолддог байсан ч энэ бол ид шид гэж би мэддэгтvй байлаа. Cvvлд Хогвартсаас захидал авсан хойноо л учрыг ойлгосон доо. Аав маань cvvний худалдагч болохоороо одоо ч ид шидэнд итгэдэгтvй юм. Би тvvнд олон янзын гэрэл зураг явуулмаар байна. Чиний зургийг авбал мөн сайхан аа. Харин найз чинь намайг чамтай хамт зогсоогоод зураг авч чадах болов уу? Чи гэрэл зурагтаа гарын vсэг зурна биз дээ? хэмээн Колин vргэлжлvvлэн дуржигнуулж ахин нэг алхам ойртлоо. Тэрбээр сэтгэл хеделсендее болоод тасралтгvй ярих зуураа Харрийг гуйсан байртай харна.
- Гэрэл зурагт гарын vсэг зурна гэнээ? Поттер чи гарын vсэгтэй зургаа тарааж байгаа юм уу?

Драко Малфойн чанга шоолсон дуу хашаагаар нэг хадлаа. Харахад цааз гvйцэтгэгч баймаар Крэбб Гойл хэмээх vнэнч хоёр андаа дагуулсан тэрбээр Колины ард зогсох ажээ.

- Дараалалд зогсохоор яараарай! Харри Поттер гарын vсгээ тарааж байна! гэж хашаанд байгаа хvvхдvvдэд хандан Малфой байдгаараа хашгирна.
- Би юу ч тараагаагvй байна. Малфой минь дуугvй байж гэж Харри нударга зангидан хэллээ.
- Чи атаархаад байгаа юм байна гэж Крэббийн хvзvvнээс ч нарийхан биетэй Колин палхийтэл хэлчихэв.
- Би юу? Атаархлаа гэв vv? Юунд нь атаархах юм бэ? Магнайгаа хага зvсvvлэх гэж тэр vv? Yгvй ээ, баярлалаа! Би тийм тэнэг хvн биш гэж Драко хэдийгээр хашгиралгvй хэлсэн авч хашаанд байгаа зарим хvvхдvvд сонсож байлаа.

Крэбб Гойл хоёр тэнэг юм шиг инээлдэв.

- Малфой чиний гэдэс нялцгар етеер дvvрэг! гэж Рон дvрсхийлээ. Крэбб инээхээ болиод туулайн беер модны самар шиг ясархаг нудрагаа зангидан заналхийлэх ажээ.

- Хэлэхэд амархаан., Уизли. Би чиний оронд байсан бол зодоон хийхгvй л байх сан. Ээж чинь сургуулиас гаргана гэж байсныг мартаа юу гэж Малфой сануулаад:
- <<Ахиад чи иймэрхvv явдал нэг л удаа гаргах аваас...>> гэж дуурайн хэллээ.

Слизериний тавдугаар дамжааныхан чанга инээлдэв.

- Поттеор оо, Уизли ч бас чиний гарын үсэгтэй зураг авахыг бодож байгаа даа. Энэ үнэт зүйл чинь тэдний байшингаас ч илүү үнэтэй байх болно гэж Малфой уруулаа ёжтой мушийлган өгүүлэв.
Рон туузаар ороосон саваагаа далайсан авч Гермiona номоо хаагаад түүнд:
- Боль! гэж шивнэн хэлээд ойртон ирж буй Алтан хонгиот Туг үсийг харцаараа заалаа.
- Энд юу болоод байна? гэж хэлээд Алтан хонгиот эгээ л хөх шувуухай шиг нисэн ирэхэд номин хөх жанч нь салхинд намиран хатаж буй даавуу шиг дэрвэлзэнэ. Тэрбээр:
- Хэн гарын үсэгтэй зургаа тараагаад байгаа юм бэ? гэж асуув.
Харри болсон явдлыг тайлбарлах гэсэн авч Туг үс түүний мереер тэврэн, цагаан шүдээ яралзуулан инээж:
- Асуух хэрэггүй байж л дээ! Харри чи бид хоёр ахиад таарлаа! Ноён Криви та эхлэ. Бид бэлэн байна! гэж Колиныг урамшууллаа.
Туг үстэй бараг наалдан ичиж зовсон Харри орчин тойрныхоо хүүхдүүдэд ямар нэг юм ярьж сэтгэл хангалуун арзайтал инээх Малфойг харж байв.
- Хоёр зураг шүү, ноён Криви. Үүнээс өөр сайхан юм байхгүй. Бид хоёулаа гарын үсэг зурна! гэж Туг үс заавардлаа.
Колин дурангаа нилээд оролдож байснаа зураг автал хичээлд орох хонх жингэнэв.
- Ангидаа ороорой! Хурдхан! гэж Туг үс тушаагаад өөрөө ч хаалга руу явлаа. Тэрбээр Харрийн мереер тэвэрсэн хэвээрээ байхад агшин зуур алга болох ид шид сураагвйдээ хүү харамсаж байв.
- Соломон хааны шийдвэр. Залуу Кривитэй тохиолдсон энэ явдалд би чиний бамбай боллоо. Чи бид хоёрын зургийг авсан болохоор чамтай атаархагчид чамайг өөрийгөө ендерт өргөгч хэмээн хэл амаа шилэмдэнэ... гэж Туг үс ихэмсэг хэлээд хажуугийн хаалгаар Харритай хамт орлоо.
Харрийн тайлбарлаж ядах үгийг огт сонсолгүй хичээлдээ яаран яваа хүүхдүүдийн дэргэдүүр түүнийг дагуулан хонгилоор явав.
- Алдар хүндийн энэ үедээ гарын үсэг бүхий зураг тараана гэдэг бодлогогүй ажил шүү гэж шуудхан хэлмээр байна. Яг л над шиг боодол боодол зураг бэлэн байлгах хэрэгтэй цаг үе ирнэ. Гэхдээ өнөөдөр бол арай л эрт байна даа гэж тэрбээр хэлээд хөгжилтэй инээлээ.
Эцэст нь Туг үсийг танхимд ороход Харри арайхийн нэг юм чөлөөтэй болжээ. Тэрбээр жанчаа тайлаад арын эгнээний ширээний ард суун Алтан хонгиотын долоо номыг урдаа овоолж аваад ард нь нуугдлаа.
Тэгтэл үлдсэн хүүхдүүд чанга ярилцаар танхимд орж ирцгээв. Рон Гермiona хоёр Харрийн зүг яаран хүрч ирээд нэг нь зүүн талд нөгөө нь баруун талд нь суулаа.
- Нүүрэн дээр чинь өндгөн жаврай шарсан ч болохоор байна! Колин, Жинни хоёрыг бүт танилцаасай гэж бурханд залбираарай. Тэгэхгүй бол Харри Поттерыг дэмжигчдийн клуб байгуулж мэднэ хэмээн Рон шивнэн хэлэв.
- Чимээгүй бай! гэж Харри Роныг тохойгоороо нударлаа. Роны сүүлчийн үгийг Туг үс сонсох л дутаад байж гэнэ.
Бүгд суудлаа эзлэхэд Туг үс чанга ханиалган анги даяараа чимээгүй боллоо. Тэрбээр гараа сунган Невилл Долгопупсын урд байгаа <<Савдгийн

жимээр>> гэдэг номыг авч дээш ергөн хавтсан дээрх еерийнхөө нүд ирмэх зургийг харуулав.

- Энэ бол би. Мерлиний гуравдугаар зэргийн одонт баатар, хар хвчээс хамгаалах багийн хvндэт гишvвн, <<Шидэт долоо хоног>> сонины хамгийн сайхан инээмсэглэгчийн таван удаагийн шагналт Алтан хонгиот Туг вс. Гэхдээ энэ тухай одоо ярихгvй. Үхэл таригч ирландын хий vзэгдлээс зөвхөн инээмсэглэрээрээ салаагvй гэдэгт итгээрэй! гэж хэлээд бас л нүдээ ирмэнэ.

Алтан хонгиот хvвхдvүдийн инээлдэхийг хvлээн чимээгvй болов. Хэдхэн сурагч л нилээд гашуувтар байдлаар инээмсэглэлээ.

- Бvгд миний номын иж бүрдлийг худалдан авцгаасныг би харж байна. Энэ бол сайн хэрэг! Шалгалтын ажлаар хичээлээ эхлэдэг юм билvв дээ. Айх хэрэггvй! Би зөвхөн номоо анхааралтай уншсан эсэх, бас юу тогтоож авсныг л шалгах гэсэн юм...

Хvвхэд болгонд асуулт бvхий хуудас тарааж өгөөд Алтан хонгиот ширээ рvвгээ эргэлээ. Тэгээд:

- Та нарт хагас цагийн хугацаа өгье. Эхлэцгээ гэлээ. Харри нэгдvгээр хуудсыг уншвал.

1. Алтан хонгиот Туг вс ямар өнгөнд дуртай вэ?
2. Алтан хонгиот Туг всийн нууц мөрөөдөл юу вэ?
3. Таны бодлоор өндөөдөр Алтан хонгиот Туг всийн байгуулсан хамгийн том гавъяа юу вэ? гэх мэтийн асуулт байв. Сvүлчийн тавин дөрөв дvгээр асуулт нь:
54. Алтан хонгиот Туг всийн төрсөн өдөр хэдийд болох, таны бодлоор тvүнд тохирсон хамгийн аятайхан бэлэг юу вэ? гэсэн байна.

Хагас цагийн дараа Туг вс бvх хариултыг хурааж аваад тvргэн зуур уншлаа.

- Ай-яа-яа! гээд толгой сэгсэрснээ:
- Миний дуртай өнгө ягаан гэдгийг та нарын бараг хэн нь ч мэддэггvй юм байна. Энэ тухай би <<Йоркширийн алмас>> номондоо бисэн билээ. Бас зарим нь <<Цус сорогчидтой тулгарсан нь>> гэдэг номыг анхааралтай уншвал зvгээр юм сан. Арван хоёр дугаар бvлэгт би цагаан дээр хараар миний төрсөн өдрийн хамгийн аятайхан бэлэг бол шидтэн, эгэл бvх л хvмvүсийн хоорондын дотно харьцаа гэж бичсэн байгаа. Гэхдээ Огдены шил сайн вискинээс бол ч татгалзахгvй л дээ! гэлээ.

Тэгээд Туг вс ахиад л дvрсгvй маягаар нүд ирмэв. Рон vл ойлгосон байдлаар Туг всийг ширтэх ажээ. Урд нь суугаа Симус Финниган, Дин Томас хоёр инээдээ барьж ядан чичигнэнэ. Харин Гермiona бvр анхааралтай сонсож байв. Тvүний нэрийг анги даяар тод дуудахад сая сэхээ оров бололтой.

- Харин хатагтай Гермiona Грэйнджер миний мөрөөдлийг мэддэг юм байна.

Тийм ээ, би хорвоо ертөнцийг муу муухайгаас салгаж еерийнхөө зохион бvтээсэн vсээ хэвээр байлгах төхөөрөмжөөр зах зээлийг дvүргэх гэж хvсдэг юм. Ухаантай охин! Энэ охин хамгийн өндөр vнэлгээ авлаа. Хатагтай Гермiona Грэйнджер хаана байна? хэмээн тvүний хариултыг дахин эргvүлэнгээ асуулаа.

Гермiona чичирсэн гараа өргөв.

- Онц сайн! Нэмэх онц! Гриффиндорт арван оноо өглөө. Одоо ажилдаа орцгооё... гэж Туг вс баярлан хэллээ.

Ингэж хэлээд тэрбээр ширээнийхээ араар тонгойн даавуугаар бүтээсэн том тор гаргаж ирэв.

- Снеедер би та бүхэнд шидтэнгүүдийн ертенцед байдаг хамгийн муухай амьтдыг хязгаарлан тогтоох аргыг зааж өгнө. Энэ ерсенд аймшигтай зүйл харах болно гэдгийг анхааруулж байна. Гэхдээ намайг дэргэдээ байхад айх явдалгүй. Та нарт муу юм юу ч болохгүй. Тайван байгаарай гэдэг ганцхан зүйлийг л хүсье.

Харри болж байгаа явдлыг сайн харахын тулд еерийн эрхгүй хаалтныхаа араас цухуйлаа. Туг үс торыг бүтээсэн даавуун дээр гараа тавив. Дин Симус хоёр инээхээ больжээ. Нэгдүгээр эгнээний ширээний ард суусан Невилл айж байгаа нь илт.

- Та нар чимээгүй байгаарай. Эдгээр амьтад хеерч магадгүй хэмээн Туг үс дуугаа аясрган хуруугаараа занган хэлэв.

Анги даяараа амьсгал дарах үед Туг үс бүтээлгийг авлаа.

- Энэ бол негее амьтад. Денгеж сая барьсан корнуэлийн шунгинуурууд гэж жүжигчин аятай хэлэв.

Симус Финниган тэсвэр алдав бололтой чанга инээхэд Туг үс түвнийг айсандаа хашгирлаа гэж боджээ. Тэрбээр:

- Юу болов? хэмээн инээмсэглэн асуулаа.
- Үгүй ээ... эд чинь... аюулгүй амьтад байна шүү дээ гэж Симус инээсэн хэвээр өгүүлэв.
- Тэгж болохгүй ээ. Эд нар дүрсгүйтвэл тун эвгүй юм болно гэж Туг үс толгой сэгсрэн хэллээ.

Шунгинуур гэдэг нь тод цэнхэр өнгөтэй хорин сантиметр шахам биетэй урт хоншоортой амьтан аж. Тэд харанхуйгаас гэрэлд гараад чанга орилолдох нь ангид баахан бүрээчид орж ирсэн мэт санагдуулна. Амьтад торон дотуураа чавхдан торны ханыг балбан хүүхдүүдийг дооглож ч байгаа юм уу, эсвэл хөгжсөж ч байгаа юм уу, элдэв маягаар аашлана.

- Одоо та нарын яахыг харъя! гэж Алтан хонгиот Туг үс чангаар хэлээд торыг нээлээ.

Тэгтэл юу болсон гээч! Санаанд ч оромгүй юм! Шунгинуурууд торноос яг л бяцхан пуужин шиг шунгинан гараад тал тал тийшээ чавхдаж өглөө. Хоёр шунгинуур Невиллийн чихнээс зуурч адар луу чирэв. Тав зургаан амьтад цонх хагалж, арын эгнээний ширээг шилээр дүүргээд ангиас нисэн одлоо. Үлдсэн амьтад гартаа тааралдсан бүхнийг галзуурсан хирс шиг ноцон ноолж эвдэн сүйтгэв. Бэхтэй савыг хагалж дэвтэр номыг хэсэг хэсэг болгон урж ханын зургийг хуулж хагархай цонхоор сурах бичиг, цүнхийг чулуудаж хаялаа. Таван хором ч өнгөрсөнгүй байхад бүх хүүхдүүд ширээн доогуураа оржээ. Хеерхий Невилл ч чийдэнгийн бүрхүүлээс зууран адар дор санжигнана.

- Та нар юундаа айсан юм бэ? Хөдлөөрэй! Тэднийг торонд нь буцааж оруул!

Энэ чинь зүгээр шунгинуур шүү дээ гэж Туг үс хашгирна.

Тэрбээр ханцуйгаа шамлан, шидэт саваагаараа дохиод:

- *Пескитикси нестерноми!* хэмээн хурдхан хэллээ.

Гэхдээ түвний үг догширсон амьтдыг зогсоож чадсангүй. Тэр ч байтугай нэг нь Туг үсийн шидэт савааг шүүрэн аваад цонхоор шидчихлээ. Туг үс уулга алдан ширээн доогуураа оров. Тэгтэл ч чийдэнгийн бүрхүүл тэсэхээ болиод Невилл маань хэдхэн агшны өмнө профессорын зогсож байсан газарт уначихлаа.

Яг энэ вед хонх дуугарч, хvvхдvvд vvд рvv ухасхийцгээв. Танхимд нам гvм болж Туг vc ширээн дороосоо гарч ирээд салж хагацдаггvй мань гурвыг vvд рvv зугтахад бэлэн байгааг харснаа:

- Андууд минь, vлдсэн шунгинууруудыг торонд буцааж оруулаач гэж хэлэв.

Профессор тэдний дэргэдvvр хурдхан енгереед хаалгыг тас хийтэл хаалаа.

- Ийм явдлын дараа чи тvvнд итгэх vv? гэж Рон ууртай хэллээ. Тэрбээр хеерсэн нэг амьтанд нилээн сайн денгvvлсэн ажээ.
- Тэр чинь биднийг амьдралын бодит байдалтай танилцуулах гэсэндээ л ингэсэн юм гэж Гермiona тайлбарлав. Тэрбээр тедийлэн бодсон ч vгvй осгоох шившлэг хэлэхэд хоёр шунгинуур торондоо амархан буцаж орлоо.
- Чинийхээр бол энэ амьдралын бодит байдал уу? Туг vc тэднийг чухам яахаа еерее мэддэггvй юм байна! гэж Харри хэлэв. Тvvний емне нэгэн жижигхэн четгер хэлээ гарган бvжиглэж байсан юм.
- Тэнэг гэдэг нь. Чи тvvний номуудыг уншсан шvv дээ. Тvvний байгуулсан гайхамшигт ялалтуудыг санаач гэж Гермiona тайван егvvлэв.
- Тэрбээр зөвхөн ялалт байгуулсан гэж бичдэг л байхгvй юу гэж Рон тодотгон хэлжээ.

Бvлэг 7

ЭРЛИЙЗ БА НУУЦЛАГ ДУУ

Харри хэдэн едрийн турш Алтан хонгиот Туг всийн нvдэнд харагдахгvйг хичээсэн нь ёсоор болжээ. Харин Харрийн хичээлийн хуваарийг цээжилчихсэн юм шиг санагдах Колин Кривитэй уулзахгvй байна гэдэг ярвигтай ажээ. Колин хеер баяраар дvvрэн байлаа. Ёдерт арван удаа: <<Ажил ямар байна Харри?>> гэж асуугаад <<Зvгээр, Колин>> гэсэн хариулт сонсох агаад энэхvv vгсийг уурсангvй хэлсэн ч тоодоггvй байв.

Негее машинаар ниссэнээс болоод Буклягийн уур гараагvйн дээр Роны шидэт саваа одоо болтол олигтой ажиллахгvй хэвээр. Баасан гаригын еглее шившлэгийн хичээл дээр тэрхvv саваа бvр замбараагаа алджээ. Роны гараас мулт всрээд хөгшин Флитвикийн духан дундуур том ногоон бундуу гартал татсан юм. Тэгж тэгж амралтын едер болоход Харри сэтгэл амран санаа алдлаа. Андууд хамтдаа ойн сахиул Хагридынд очихоор зэхэцгээж байв. Гэтэл тэр еглее хар vврээр тvvнийг нэгэн хvн сэрээжээ. Тэрбээр нvдээ арайхийн нээгээд харсан чинь Оливер Вуд байлаа.

- Юу... юу болоо вэ? гэж Харри нойрмоглоон vглэнэ.
- Бэлтгэл! Бос! гэж Вуд эрс тэс хэллээ.

Харри цонхоор харав. Yврийн алтлаг ягаан тэнгэрт сэмжин vвл хевөрч шувууд чанга дуугаар жиргэцгээнэ. Эд харин ягаад vннээс эрт сэрээчихсэнгvй вэ.

- Оливер минь, одоо дэндvv эрт байна гэж Харри хэллээ.

- Чухам тийм учраас. Бэлтгэлийн шинэ хөтөлбөр бидэнд байгаа. Шvvрээ аваад явцгаая! Ёер багууд бэлтгэлээ хийж эхлээгvй болохоор энэ жил бид тvрvvлнээ... гэж хэлэхэд энэхvv зургадугаар дамжааны ендер, чийрэг хөвгvvний нvдэнд хvсэл зоригийн оч гялалзан бадарч байлаа.

Харри эвшээж, суниасаар орноосоо сугараад чемодандаа байгаа биеийн тамирын хувцасаа эрэв.

- Сайн байна! Би чамайг арван таван хормын дараа талбай дээр хвлээж байя.

Биеийн тамирын улаан хувцасаа өмсөж өглөө сэрvvхэн байсан болохоор дээрээс нь жанч хөдрөөд, Гермionатай хамт цэнгэлдэх хvрээлэнд очоорой гэсэн бичиг Ронд vлдээв. Мөрен дээрээ <<Нисдэг лус-2000>> шvvрээ тавиад их танхим руу буун хонгилд гарах гэтэл ямар нэгэн чимээ гарчээ. Эргэлдэн тойрч буудаг шатаар Колин Криви гартаа ямар нэг юм барьсаар бууж ирэв. Хvзvvндээ зvvсэн дуран нь ийш тийшээ савчих ажээ.

- Нэг хvн чиний нэрийг хэлсэн шvv, Харри! Надад юу байгааг хараач! Би угаачихаад чамд vзvvлэх гэж...

Харри өмнөө байгаа гэрэл зургийг гайхашран харав. Хар цагаан зураг дээр Туг vс хэн нэгнийг гараас нь татан зурагт оруулахыг хичээж байлаа. Харри зураг дээрх өөрийнхөө гарыг таниад Туг vсээс сайтар татгалзсанаа санан баяслаа. Туг vс тэгсхийгээд зөөлөрч гэрэл зургийн цагаан дэвсгэр дээр ядрангуй байртай гарчээ.

- Гарын vсгээ зурах уу? гэж Колин найдлага тавин асуув.
- Yгvй ээ. Уучлаарай Колин, би яарч байна. Одоо би бэлтгэлд гарах ёстой гэж Харри хэлээд орчин тойрноо хурдхан ажлаа. Өрөөнд азаар хэн ч байсангvй.

Ингэж хэлээд тэрбээр шууд хонгил руу явлаа.

- Yгvй өр өө! Хвлээгээч! Квиддич тоглохыг би амьдралдаа vзээгvй юм байна! гэж Колин хашгирсаар Харрин араас мөр даган гvйв.
- Сонирхолтой юм юу ч болохгvй ээ. Зvгээр л бэлтгэл хийнэ гэж Харри хэлсэн авч Колин нэг чихээрээ оруулаад нөгөө чихээрээ гаргажээ. Баярлаж догдолсондоо тvvний царай ягаарч туяарна.
- Чи сvvлийн зуун жилийн хамгийн залуу тоглогч биз дээ? Тийм vv, Харри? Чи суут тоглогч байх аа. Харин би хэзээ ч нисэж vзээгvй. Хэцvv биз дээ, тийм vv? Энэ чинь шvvр юм уу? Хамгийн сайн загвар уу? гэж Колин Харригаас салахгvй даган шалгаана.

Харри тvvнийг яаж зогсоохоо мэдэхгvй байв. Хэзээ ч салдаггvй сvvдэртэйгээ ярихаас ялгаа юун.

- Би бvр квиддичийн дvрэм журмыг хvртэл мэдэхгvй гээч. Дөрвөн бөмбөгөөр тоглодог гэж vнэн vv? Хоёр нь өөрөө нисэн тоглогчдыг шvvрнээс унагаадаг гэсэн vv? хэмээн Колин хором ч дуугvй бололгvй давхцуулан асууна.
- Тийм ээ. Энэ бөмбөгийг блажер гэдэг юм. Баг бvр хоёр довтлогчтой тэд өөрсөддөө байдаг тусгай цохиураар нөхөд рvvгээ нисэж яваа блажерыг цохиж зайлуулдаг юм. Гриффиндорын довтлогчид бол Фред Уизли, Жорж Уизли нар гэж Харри баргар царайлан хэллээ. Тэрбээр тоглоомын нарийн ширийнийг тайлбарлаж ярихыг хvссэнгvй.
- Бусад бөмбөгнvvд нь яадаг юм бэ? гэж Колин асуугаад Харриг бишрэн харж явснаа бvдрээд эгээтэй л уначихсангvй.
- Квоффл гэдэг том улаан бөмбөгөөр оноо оруулна. Тоглогчид эсрэг багийнхаа цагаригт оруулахаар бие биедээ дамжуулдаг юм. Царигыг

ендер шонд бэхэлдэг. Талбайн хоёр хэсэгт гурав гурван цагариг байна гэж Харри тайлбарлаж өглөө.

- Дерев дэх бембег нь?
- Дерев дэх бембег бол алтан снитч. Энэ жижигхэн бембег их хурдан нисдэг болохоор барихад тун хэцүү. Энэ бол баригчийн үүрэг. Баригч снитчийг барих юм бол тэмцээн дуусна. Бембегийг баривал шууд л зуун тавин оноо авдаг учраас тэр баг хождог юм.
- Чи Гриффиндор багийн баригч биз дээ? гэж Колин биширсэн маягтай асуув.
- Тийм ээ. Бас баг бүрт хаалгач бий. Тэд цагаригыг хамгаалдаг юм. Ингээд л бүх зүйл болж байна даа гэж Харри хэлэв. Тэд шилтгээнээс гараад шүүдэрт норсон ногоон дээгүүр явж байлаа.

Гэхдээ Колин биеийн тамирын талбай хүртэл Харрийг асуултаар булахаа больсонгүй. Харри түүнээс өлгүүрт орох үүдний өмнө л арайхийн нэг юм саллаа.

- Би явж өөртөө аятайхан суудал олноо! гэж Колин араас нь хэлээд үзэгчдийн байр луу явав.

Хувцасны өрсөнд бүгд цугласан байлаа. Нойрмог үс нь арзайсан Фред, Жорж хоёр деревдүгээр дамжааны Алисия Спиннеттэй зэрэгцэн суужээ. Тэр охин ар тийш налан үүрэглэнэ. Тэдний нөгөө талд Кэти Белл, Анжелина Жонсон гэдэг хоёр ангуучин эвшэн сууна. Вуд харин цовоо сэргэлэн байлаа. Огт нойрмоглосонгүй.

- Өө, Харри ирлээ. Чи яагаад удав аа? Эхлээд би шинэ аргаа би тайлбарлаж өгье. Би энэ аргыг зунжингаа боловсруулсан болохоор энэ жил сургуулийн аварга болоход туслана гэдэгт итгэлтэй байна... хэмээн Вуд хэллээ.

Тэгээд Вуд самбарт янз бүрийн шугам сум хэрээс дүүрэн квиддичийн талбай зурсан цаас самбарт наав. Саваагаа гаргаж ирээд самбарыг тогшиход нөгөө сумнууд амилан авгалдай адил зургийн дагуу мелхеж эхлэлээ. Вудыг шинэ аргаа тайлбарлаж байх зуур Фред Уизли маань Алисийн мөсөн дээр толгойгоо тавиад хурхирч байв.

Эхний аргыг тайлбарлахад хориод хором зарцуулагджээ. Тэгээд Вуд хоёрдугаар дараа нь гуравдугаар зургийг гаргалаа. Харри нойрмоглож байгаагаа мэдэж байв.

- Бүгд тодорхой юу? Асуух юм байна уу? гэж Вуд чангаар асуухад Харри амтат нойрноосоо саллаа. Уул нь энэ вед их танхимд суугаад өглөөний зоогоо барьж байна гэж зүүдэлжээ.
 - Надад асуулт байна. Энэ бүхнийг ечигдер орой арай сэргэлэн байхад ярьж болоогүй юм уу? гэж Жорж нүдээ нээн асуулаа.
- Асуулт Вудэд таалагдсангүй бололтой.
- Алив, та нар сэргээ. Өнгөрсөн жил бид сургуулийн хамгийн сайн баг байсан боловч цом авч чадаагүй. Бидэнд... тийм ээ... онцгой явдал саад болсон л доо... хэмээн дуугаа өндөрсгөн өгөөдүүлээ таагүй харцаар харан хэллээ.

Харри буруугаа хүлээсэн мэт тонгойно. Сүүлчийн тэмцээн явагдсан тэр улиралд эмнэлгийн орон дээр ухаангүй хэвтэж байсан билээ. Гриффиндор багийнхан талбайд баригчгүй гарсан болохоор сүүлийн гурван жилд гараагүй шившигтэй ялагдал хүлээсэн юм.

Вуд биеэ арихыг хичээн дуугүй сууна. Ноднингийн ялагдал түүнийг одоо болтол зовоосоор байгаа аж.

- Алив, бэлтгээрэй. Энэ жил бид шаргуу бэлтгэх хэрэгтэй. Одоо шинэ онолоо амьдрал дээр хэрэглээд үзье! гэж хэлээд тэрбээр шvvрээ аван vvd pvv яаран явлаа. Тvvний араас багийнхан нь эвшээсээр дагалдав.

Вуд еерийнхее аргыг тайлбарлах гэж бvр залхжээ! Хэдийгээр евс ногоон дээр манан суунагласан хэвээр авч наран нэгэнт хеерсен байлаа. Харри талбайд гараад vзэгчдийн суудалд суугаа Рон Гермiona хоёрыг олж харав.

- Та нар бэлтгэлээ дуусаагvй байгаа юм уу? гэж Рон гайхан асуулаа.
- Эхлээ ч vгvй байна. Вуд бидэнд шинэ аргаа тайлбарласан юм гэж Харри бувтнан хэлээд андуудынхаа авчирсан жимсний чанамалтай аягыг атаархангуй харав.

Тэрбээр шvvрээ унаж аваад хелеерее тvлхтэл тэнгэрт хеерлээ. Ахиад талбай дээр гарахад юутай сайхан! Харри хамаг хурдаараа цэнгэлдэх хvрээлэнг тойрон нисэж Фред, Жорж нарыг гvйцлээ.

- Юун хачин чимээ гараад байнаа? гэж талбайн нөгөө зах хvрээд нисэхдээ Фред гайхан асуув.

Харри vзэгчдийн суудал руу харлаа. Хамгийн дээд талд Колин сууж байна. Тэрбээр зургийн дурангаа завсар зайгvй шажигнуулахад дуу чимээ нь хоосон цэнгэлдэх хvрээлэнд тов тодхон сонсогдоно.

- Харри, наашаа хар! Наашаа хар! гэж Колин цехренгее баран хашгирна.
- Энэ чинь хэн бэ? гэж Фред асуулаа.
- Мэдэхгvй ээ гэж Харри худал хэлээд байрнаасаа огцом хеделлээ. Энэ хегийн хvvхэд бvр залхааж гvйцлээ!
- Юу болоод байнаа? Яагаад нэгдvгээр дамжааны хvvхэд бидний зургийг аваад байгаа юм бэ? Надад таалагдахгvй байна. Слизериний тагнуул бидний шинэ аргыг мэдэх гэж байгаа юм биш байгаа даа гэж тvvний зvг нисэж ирсэн Вуд хемсег зангидан асуув.
- Yгvй ээ, энэ чинь Гриффиндорынх гэж Харри ахлагчаа тайвшруулав.
- Оливер минь, силзерийнхэнд тагнуул огт хэрэггvй гэж Жорж хэллээ.
- Энэ чинь юу гэсэн vг вэ? хэмээн Вуд тvvнийг хардангуй харан асуув.
- Тэд энд хvрээд ирсэн байнаа гэж хэлээд Жорж ногоон хувцас емсөөд шvvрээ мерен дээрээ тавин талбай дээр гарч байгаа тоглогчдыг заалаа.
- Тэд хаанаас хvрээд ирэв ээ? Би цэнгэлдэх хvрээлэнг енеедрийн турш авсан шvv дээ! За яахав, одоо учрыг нь олноо! гэж Вуд нударга зангидан хэлэв.

Нилээд уурласан тэрбээр доошоо огцом буусан учир ягтvй ширvvн газарджээ. Харри болон хоёр ихрийн хамт слизериний хvvхдvvд pvv явж байхдаа яльгvй гуйвна.

- Хеее Флинт! Одоо бидний цаг шvv! Бид бараг vvrээр боссон! Эндээс явцгаа гэж Вуд нөгөө багийн ахлагчид хандан хэллээ.

Маркус Флинт биеэр Вудаас том хvvхэд. Харрид заримдаа савдагтай адилхан санагддаг юм. Одоо ч тэрбээр ээлжит аргаа олсон савдаг лугаа тэнэгдvv янзаар инээмсэглэнэ.

- Энд бид цемеерее багтанаа, Вуд минь.

Алисия, Кэти, Анжелина нар хvрч ирлээ. Багтаа охидгvй Слизерийн багийнхан мер мерее тvшин атаархангvй инээмсэглэн зогсох аж.

- Би цэнгэлдэх хvрээлэнг урьдчилан авсан! Урьдчилан авсан! гэж вуд хашгирлаа.
- Чи урьдчилан авсан юм байж. Гэхдээ надад профессор Снеггийн зевшеерсен бичиг бий шvv. Унш л даа <<Шинэ баригчаа сорих

болсонтой холбогдуулан Слизерин багийнхныг квиддичийн талбай дээр бэлтгэл хийхийг профессор С. Снегг миний бие зөвшөөрөв>>.

- Танайх шинэ баригчтай болсон юм уу? Шинэ мэдээ байна! Хаанаас авсан юм бэ? гэж Вуд асуулаа.

Зургаан тоглогчийн араас нилээд намхан долоо дахь тоглогч гарч ирэв. Түүний цонхигор малигар нүүрэнд сэтгэл хангалуун инээмсэглэл тодрон. Энэ бол Драко Малфой байлаа.

- Чи Люциус Малфойн хүү биш биз? гэж Драког ширтэх зуураа Фред асуув.
- Чи түүний эцгийн нэрийг дурдсан чинь сайн хэрэг. Тэрбээр манай багт егсемер сэтгэлээр тусласан юм. Чи ерөө хар даа! гэж Флинтийг хэлэхэд Слизеринийнхэн улам баясгалантай инээв.

Тэд долуулаа шүүрээ урагш сунгажээ. Гялалзсан гялтганасан цоо шинэ, <<Нисдэг лус-2001>> гэсэн алтан үсэгтэй шүүрнүүд еглөөний нарны туяанд гялалзан нүд гялбуулна.

- Сүүлчийн загвар. Ердөө л сарын өмнө гарсан юм. <<Нисдэг лус-2000>>-аас хавьгүй дээр. Харин <<Зүлгэгч>>-ийн хувьд бол үүнтэй зэрэгцүүлэх аргагүй гэж хэлээд Фред, Жорж нарын барьсан хуучин шүүрийг доромжлонгуй харлаа. Флинт огт тоолгүй шүүрээ арчин зүлгэх ажээ.

Гриффиндорын тоглогчид юу гэж хариулахаа мэдсэнгүй. Баярлаж хөөрсөн Малфойн ширүүн нүд зураас болон хувирчээ.

- Хараач. Гриффиндорынхны туслахууд нь ирж явна хэмээн Флинт гараараа заалаа.

Учрыг олохоор шийдсэн Рон Гермиона хоёр талбай дундуур тоглогчид руу явж байв.

- Юу болсон юм бэ? Та нар яагаад тоглохгүй байгаа юм? гэж Рон Харригаас асуулаа.

Тэрбээр Слизерин багийнхны дүрэмт хувцас өмссөн Малфойг гайхан харлаа.

- Би Слизериний шигшээгийн шинэ баригч болсон, Уизли минь. Бид шүүрээ сонирхоцгоож байна. Манай багт зориулан аав маань худалдан авч өгсөн юм гэж Малфой сэтгэл хангалуун хэллээ.

Рон долоон сайхан, хурдан шүүрнээс бахархсан харцаа салгаж чадсангүй.

- Сайхан байгаа биз? Гуних хэрэггүй ээ. Хөгжсөн дэмжигчдээсээ мөнгө цуглуулаад ийм шүүр авчих. Эсвэл еерсдийнхөө <<Зүлгэгч-5>> шүүрээ дуудлагын худалдаанд оруул. Дэлхийн бүх музей булаацалдаад л авна гэж Малфой даажигнана.

Слизерин багийнхан цөм инээлдлээ.

- Гэхдээ манай нэг ч тоглогч еерийнхөө байр суурийг худалдаж аваагүй юм шүү. Бүгд л авъяасаараа орцгоосон гэж Гермиона эрсхэн хэлэв.

Малфойн хангалуун царайд уур хилэн тодорлоо.

- Эрлийз минь, чамаас хэн ч юу ч асуугаагүй байна! гэж Малфой хэлэв.

Малфой ямар нэг аймшигитай юм хэллээ гэж Харри шууд ойлголоо.

Учир нь түүнийг амаа ч хамхиж амжаагүй байтал санаанд оромгүй их шуугиан дэгджээ. Фред Жорж нарын нударгаас Малфойг хамгаалахаар Флинт ухасхийв.

Алисия: <<Чи ингэж хэлж чадлаа гэж үү!>> хэмээн хашгирч, Рон: <<Малфой чи үүнийхээ шанг авнаа!>> хэмээн орилоод халааснаасаа шидэт саваагаа гарган авч Флинтийн гар доогуур шургуулан шууд л Малфойн нүүр лүү чиглүүллээ. Цэнгэлдэх хүрээлэн даяар чанга дуу цуурайтан, савааны нөгөө үзүүрээс ногоон оч харван Роны гэдсийг оночихов. Рон унаад ногоон дээгүүр өнхрөнө.

- Рон, чи зүгээр үү? гэж Гермiona түүнээс асуув.

Рон хариу хэлэх гэж ам нээсэн авч... огиулж гарлаа. Түүний амнаас нь нялцгай етнүүд гарч Гриффиндорынхныг бүр айлгаж орхив.

Харин Слизеринийхэн инээдээ барьж чадсангүй. Хэрэв шүүргүйсэн бол Флинт ногоон дээр енхрэн унах байсан биз. Малфой хөл дээрээ тогтолгүй дөрвөн хөллөөд гараараа газар балбан эцэс тегсгелгүй инээнэ. Гриффиндорынхон гялалзсан том нялцгай етээр бөөлжих Роныг тойрон зогслоо. Тун ч эвгүй зүйл айсан болохоор хэн ч туслаж зүрхэлсэнгүй.

- Хагрид рүү аваачъя. Тэднийх ойрхон гэж Харри Гермionaд хандан хэлэв. Охин зоригтойгоор толгой дохиод андууд Роныг сугадан хөл дээр нь босгов.
- Юу болсон бэ, Харри? Юу болов? Тэр өвдсөн юм уу? Гэхдээ чи түүнийг эмчилж чадна биз дээ? гэж үзэгчдийн суудлаас гүйж ирээд Харри, Гермiona хоёрыг тойрон дэлдэгнэх Колин дуржигнуулан байцаана. Рон ахиад л огиход бас баахан нялцгай ет амнаас нь асгарлаа.
- Ой-ёо! Харри! Түүнийг түр зуур барьж байгаач! гэж Колин баярлан хэлээд дурангаараа шагайлаа.
- Колин, замаас зайл! гэж Харри уурлав. Тэд Роныг дэмжин түшээр цэнгэлдэхээс гарч Хориотой ойн зүг явлаа.
- Рон оо, бид бараг хүрээд ирлээ. Хоёр хормын дараа бид очноо... Чи арай гайгүй болох биз... гэж Гермiona түүнийг зоригжуулан хэлээд моддын дундуур үзэгдэх ойн сахиулын байшинг харлаа. Байшин хүртэл таван метр үлдээд байтал хаалга нээгдэв. Гэхдээ эзэн гарч ирсэнгүй. Энэ удаа ягаан жанч немерсен Алтан Хонгиот Туг үс том том алхлан үүдээр гарч иржээ.
- Наашаа гэж Харри шивнээд Роныг түлхэн ойрын бутны ард нуугдав. Гермiona дуртай дургүй түүнийг дагалджээ.
- Энэ бол тун амархан. Зөвхөн юу хийхээ мэдэх хэрэгтэй! Хэрэв тусламж хэрэгтэй бол намайг яаж олохоо мэднэ шүү дээ! Би танд өөрийнхөө номыг явуулнаа. Одоо болтол миний номыг аваггүй байгаа чинь хачирхалтай юм. Өнөө орой би гарын үсгээ зураад явууламз. Баяртай! гэж Туг үс профессорын дуугаар хэлээд шилтгээний зүг явлаа.

Харри түүний далд орохыг хүлээж байснаа Роныг бутны цаанаас гаргаад үүд рүү ярав. Гурвуулаа хаалгыг балбалаа.

Хагрид тэр дороо үүдээ нээсэн авч нэг л янзгүй царайтай байж аж. Гэхдээ тэднийг хармагцаа хөөр баяраар гэрэлтэж:

- Та нар хаашаа алга болчихов оо! Орцгоо, орцгоо! Би профессор Алтан үсийг буцаад ирлээ гэж бодсон юм... гэлээ.

Харри, Гермiona хоёр унтлагын зочны хоолны өрөө нэгэн зэрэг болдог Хагридын цорын ганц өрөөнд Роныг чирэн оруулав. Нэг хананы дэргэд том ор байх агаад ханан зууханд гал хөгжилтэй шажигнана. Роны сандалд суулгаад Харри болсон явдлын тухай яаран ярьсан авч ет хорхойн тухай яриа аварга биетийг огт сандаргасангүй бололтой.

- Дотор байснаас гадагш гарвал дээр дээ. Рон минь, ичих хэрэггүй гэж Хагрид хөгжилтэй хэлээд Роны өмнө том зэс түмпэн тавилаа. Рон түмпэн дээр бөхийв.
- Бид өөрөө зогсохыг нь хүлээх хэрэг гараваа даа? Энэ хараалыг зайлуулахад амаргүй, тэгээ ч саваа нь хугархай болохоор... гэж Гермiona санаа зовон хэллээ.

Хагрид цай уухаар бэлтгэн ширээ бүтээж нааш цааш холхино. Чоноч нохой Соёт Харри еед дөхөж ирээд авдаг дээр нь толгойгоо тавин шүлсээр жанчыг норгож байлаа.

- Алтан үст чамаас юу хвссэн юм бэ, Хагрид аа? гэж Соёотын чихний ард маажих зуураа Харри асуув.
- Худгийн замаг цэвэрлэхийг надад заасан юм. Би түүнтэй түүнгүй мэднэ. Үхэл дуудагч хий үзэгдлийн тухай жаал дэмий ярилаа. Түүнийг ... хаанаас ч юм хөөсөн бололтой. Үйлсгүй худал залах юм даа! гэж Хагрид хагас зумласан тахиаг ширээнээс зайлуулж, оронд нь данх тавингаа өгүүлэв.

Энэ бол урьдын Хагрид биш байлаа. Тэрбээр Хогвартсын профессоруудыг хэзээ ч муулж байгаагүй юм. Харри ойн сахиулыг гайхан харж дуугүй сууна. Харин Гермиона дуугүй сууж чадсангүй дуугаа чангаруулан:

- Хагрид чамайг шударга бус байна гэж бид бодлоо. Профессор Дамблдор еерее түүнийг хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багшаар сонгож тавьсан гэлээ.
- Хэнээс сонгох юм бэ? Хамгаалахыг чинь... чи бод л доо... хэн ч заахыг хвсдэггүй юм. Энэ бол хараал идсэн ажил болохоор жилээс илүү тэсдэггүй л байхгүй юу! За яахав, энэ хэнийг илбэдэх гэсэн юм бэ? гэж Роны зүг толгой дохин асуув. Хагрид тэдэнд таваг дүүрэн бурмаар хийсэн чихэр тавьж өгчээ (Рон түмпэн дээр тонгойсон хэвээр).
- Малфойг. Тэр Гермионаг доромжилсон юм. Маш бүдүүлэг үг хэлсэн болохоор бүгд л уурлацгаасан шүү.
- Шившигтэй нэр өгсөн юм. Түүнийг эрлийз гэж байсан... хэмээн Рон түмпэн дээрээс толгойгоо ергөн арайхийж хэлэв. Түүний цонхийсон нүүрэнд дээр хөлсний дусал бурзайна.

Тэгснээ ахиад л огин түмпэн рүүгээ тонгойлоо. Хагрид уурласандаа баргар улаан болоод:

- Муухай амьтан! гэж хэлэнгээ Гермионаг эргэж харав.
- Юу гэсэн үг гэдгийг нь би мэдэхгүй л дээ. Гэхдээ аймаар бүдүүлэг гэж л ойлгож байна хэмээн Гермиона аяархан хэллээ.
- Энэ бол хамгийн муухай доромжлол гээд Рон дахин толгойгоо ендийлгөн:
- Маглуудын гэр бүлд терсен хүмүүсийг эрлийз гэдэг юм. Эцэг эх нь шидтэн биш гэсэн үг шүү дээ. Шидтэнгүүдийн дунд еерийгее бусдаас илүү гэж боддог хүн бий. Жишээ нь Малфой. Тэдний судсаар хамгийн цэвэр цус урсаж байгаа гэж онгирцгоодог юм гэж хэлээд ахин огисноо тоссон гар дээрээ жижигхэн ет нулимж гаргаад:
- Ер нь шидтэнгүүд үүнийг огт тоодоггүй юм. Ид шидтэн эгэл байх хоёрын ялгаа юун! Невилл Долгопупсыг аваад үз л дээ. Хэдийгээр цэвэр цустай ч тогоогоо тэгшхэн тавьж чаддаггүй биз ээ гэж хэлээд тэрбээр нөгөө етийг авч түмпэнд хаялаа.
- Харин, манай Гермиона бүгдийг чадна! Охин минь... баахан... үгүй ээ, бүх шившлэгийг мэднэ! гэж Хагрид бардам хэллээ.

Гермиона ийм магтаал сонсоод намуу цэцэг шиг улайв.

- Хүмүүсийг ингэж нэрлэх нь тусгүй дээ. Эрлийз гэнэ шүү! Цусны тухайл тэр! Одоо ихэнх шидтэнгүүд холимог цустай шүү дээ. Хэрэв бид эгэлүүдтэй гэрлэдэггүй бол аль хэдийн сенех байсан даа гэж Рон чичирсэн гараараа хөлсөө арчин хэллээ.

Тэгснээ ахиад л огиж ширээн доогуур оров.

- Чи... тvvнийг илбэдэх гэсэн чинь огт буруугүй. Саваа чинь ажиллаагүй нь ч болж. Драког илбэдсэн бол Люциус Малфой дорхноо л сургууль дээр хүрээд ирнэ. Тэгвэл ч ёстой гайтай явдал болно! гэж тvмпэнд унаж буй етний чимээг дарахын тулд Хагрид чангаар хашгиран хэллээ.

Нялцгар етнөөс илvv муу юм байж блохгүй хэмээн хэлэхийг Харри хvссэн авч амаа нээж чадсангүй. Хагридын егсэн бурман чихэрт эрvv нь зуурчээ.

- Харри, би бараг гомдох шахлаа. Чи гэрэл зурган дээрээ гарын vсгээ зурж байгаа юм шив дээ. Надад гарын vсэг зурж бэлтгэсэн vv? Намайг бусдаас дор гэж бодоогүй биз хэмээн Хагрид ямар нэг юм санасан мэт гэнэтхэн тvvнээс асуулаа.

Харри яльгүй сандарснаа, ямар ч атугай ам нээхтэй болов.

- Би ямар ч гэрэл зурагт гарын vсэг зураагүй. Хэрэв Туг vс ярьж байгаа бол... хэмээн дүрсхийн хэллээ.

Хагрид инээд алдав.

- Би тоглосон юм аа. Чи гарын vсгээ зураагүй. Би Туг vсэд Харри бол тэртэй тэргүй алдартай юм чинь гэж хэлсэн хэмээн аварга хvн Харрин нурууг нехерсгөөр алгадахад Харри бараг ширээ мөргөх шахлаа.
- Ингэж хэлэхэд дургүйцэнэ дээ гэж хэлээд Харри эрvvгээ арчив.
- Бvр хадуурч гүйцжээ! Би тvvний номыг авч уншаагүй нь ямар хамаатай юм. Харин тэр vсрэн босоод... явчихсан шvv. Бурам идэх vv, Рон? гэж Хагрид хэлэхдээ нvд нь гялалзана.
- Үгүй ээ, баярлалаа. Аюул болж магадгүй гэж хэлээд Рон ширээний араас гарч ирлээ.

- Явж миний юу тарьсныг харцгаая гэж Харри Гермiona хоёрын цайлж дууссаны дараа Хагрид хэлэв.

Байшингийн арын жижигхэн талбайд аварга том хулуунууд шахалдан ургажээ. Хэмжээгээрээ том бул чулуу шиг юм.

- Сайхан хулуу байгаа биз? Хэллоуйны баяраар хэрэглэнэ. Тэр вед ч... илvv том болно доо... хэмээн Хагрид уулга алдана.
- Эднийг юугаар томруулдаг юм бэ? гэж Харри асуув.
- Чи мэднэ дээ... ee-ee... vvнийг томруулахад... хэмээн Хагрид байшингийн ард еер хvн байхгүй гэдгийг шалгаж итгээд vглэлээ.

Ханын дэргэд Хагридын ягаан шvхэр байхыг Харри харав. Энэ ч жирийн шvхэр биш гэдгийг харахад илт. Энэхvv ерийн зvйл дотор Хагридын сургуульд байхдаа хугалсан саваа байгаа гэдэгт Харри итгэлтэй байлаа. Хагрид ид шид хэрэглэх эрхгүй билээ. Тvvнийг гуравдугаар дамжаанд байхад хөөсөн авч чухам яагаад гэдгийг Харри мэдэж чадаагүй юм. Энэ тухай ярих вед Хагрид дvлий мэт царайлан ханиагаад Харри ярианыхаа сэдвийг еерчлөх хэрэгтэй болдог байлаа.

- Бембийлгөх шившлэг, тийм vv? Чи эднийг сайн томруулжээ хэмээн Гермiona хэлэхдээ гайхаж бахархсан шинж илэрхий байв.
- Дvv охинд чинь бас л таалагдсан. Ёчигдер харсан юм. Тэр хэлэхдээ... хавь орчныг сонирхож байна... бас... энд нэг хvнтэй таарч магадгүй гэж бодсон гэнээ. Гарын vсэгтэй зурагнаас татгалзахгүй бололтой... гэж Ронд хандан хэлснээ Харрийг харж инээмсэглэн нvд ирмэжээ.
- Болиоч дээ! гэж Харри уулга алдав.
Рон огиулан талбай дээр етөөр бөөлжлөө.
- Болгоомжтой байгаарай гэж Хагрид хэлээд vнэт хулуунуудаасаа Роныг яаран холдуулав.

Үдийн хоолны цаг дехжээ. Харри едрийн турш амандаа юу ч хийсэнгүй (Хагридын өгсөн бурмыг тооцохгүй бол). Тийм болохоор сургууль руугаа буцахаар яаравчлав. Андууд Хагридтай салах ёс гүйцэтгээд шилтгээн рүү явлаа. Рон хааяа огих боловч нялцгай ёт нь дууссан бололтой. Замын туршид ердөө л хоёр жижигхэн ёт беелжиж гаргажээ.

Танхимын босго дөнгөж алхтал өөрсдийнхөө нэрийг дуудахыг сонслоо.

- Поттер, Уизли нар арайхийн ирэв үү. Орой шийтгэлээ эдлээрэй гэж профессор МакГонагалл дөхөж ирээд хэлэв. Байдал төрх нь ширүүн ажээ.
- Бид юу хийх вэ, профессор оо? гэж Рон огиулахгүй санаатай асуулаа.
- Уизли та хүндэтгэлийн танхимд байгаа мөнгөн эдлэлийг Филчийн хяналтын дор цэвэрлэх болно. Ямар ч ид шид хэрэглэж болохгүй. Уизли та зөвхөн гараараа ажиллана шүү гэж профессор МакГонагалл хэлэв.

Рон санаа алдлаа. Аж ахуйн эрхлэгч Аргус Филчийг Хогвартсын бүх сурагчид үзэн яддаг билээ.

- Харин Поттер та профессор Туг үсэд туслана. Бишрэн шүтэгчид нь түүнийг захидлаар дарсан юм байна.
- Үүнээс өөрөөр шийтгээч дээ! Би хүндэтгэлийн танхимын мөнгөн эдлэлийг цэвэрлэж болохгүй юм уу? гэж асуухдаа Харри цөхөрсөн шинжтэй харагдана.
- Болохгүй ээ. Чухам чамаар туслуулаач гэж профессор Туг үс гуйсан юм. Яг наймд, хожимдож болохгүй! гэж хэлэхдээ профессор МакГонагалл гайхан хөмсөг өргөжээ.

Сэтгэл санаа дор оронд орлоо. Харри Рон хоёр унжийсаар их танхимд ороход Гермiona араас нь даган. <<Сургуулийн дүрэм журмыг зерчих хэрэггүй байсан юм>> гэж түүний нүүрэн дээр бичээстэй байлаа. Бөөртэй хуушуур хүртэл өнөөснөдр Харрид амтгүй санагдана. Шийтгэл хүнд туслаа гэдэгт тэр итгэлтэй байв. Харин Рон түүнийг зөвшөөрсөнгүй.

- Филч намайг шөнөжингөө байлгана даа. Ямар ч шид шид хэрэглэж болохгүй гэнээ! Тэр танхимд гурван зуугаад цом байдаг юм! Би маглууд чиг гараараа ажиллаж чадахгүй шүү дээ хэмээн Рон байж ядна.
- Би чамтай дуртайяа солих сон. Дүрслийн байхдаа би хийж сурсан юм. Туг үсийн бишрэгчдэд хариу захидал бичнэ гэдэг... Ёстой аймаар юм! гэж Харри өрөөдөлтэй дуугаар үглэнэ. Бямба гариг хурдан өнгөрлөө. Харрийг эргэж харж амжаагүй байхад шахам цагийн зүү наймд тав дутуу байгааг заах нь тэр. Тэрбээр хөлөө арайхийн зөөсөөр хоёрдугаар давхрын хонгил дагуу Туг үсийн танхимыг чиглэн салдирхалав. Үүдний өмнө очоод хэсэг зогссоноо шийдсэн бололтой шүд зуун тогшлоо. Үүд дорхноо нээгдэв. Туслагч ирснийг хараад Туг үс баярлан инээмсэглээд:
- Аа-аа хэрэг таригч! Ор ор, Харри гэлээ. Танхимыг олон лаа гэрэлтүүлэх аж. Туг үс өөрийнхөө зургийг ханаар дүүрэн наасан тул хана огт харагдахгүй байв. Ширээн дээр дугтуй овоолоостой харагдана.
- Чи хаяг бичээрэй! Энэ бол Глэдис Гажены захидал байна. Миний хамгийн үнэнч шүтэн бишрэгч энэ хүн энх тунх оршитугай гэж Туг үс бяргтай хэлээд үүнд Харрийг ихээхэн баярлана гэж бодсон бололтой. Цаг хугацаа яст мэлхийнээс удаан урагшлана. Харри Туг үсийн ярьсныг огт сонсолгүй, хааяа нэг <<М-м-м>>, <<Тийм!>>, <<За>> гэж хэлэх бүлгээ. Харин <<Алдар нэр бол анд нөхөр биш шүү, Харри>>, <<Алдартай хүн л алдартай үйлс бүтээн>> гэх мэтийн үгс түүний ой тойнд тусаж байна. Лаанууд богниссоор гэрэл нь бадамлан Туг үсийн тоо тоомшгүй зураг

дээгүүр бvжиглэнэ. Харри магадгvй мянга дахь дугтуйгаа эргvүлэн мянга нэг дэх дээр нь Вероника Сметла ч гэнэ vү нэг хаяг бичиж байлаа.

<<Эцэс тегсгел гэж алгаа! Энд суух тэнхээ хvрэхгvй нь...>> гэж Харри бодов. Энэхэн агшинд ямар нэгэн чимээ сонсогдлоо. Шатаж дуусах лааны чимээ, Туг vсийн шvтэн бишрэгчдийнхээ тухай хvүрнэх дуунаас eер авиа аж. Энэ бол сонсоход амьсгал давхцам судсан дахь цус царцам хvчтэй хөлдvү хортой дуу байлаа. *Наашаа... над руу хvрээд ир... би чамайг барьж... урж... хорлох... гэсэн юм.*

- Харрийг vсрэн босоход Вероника Сметлагийн оршин суудаг гудамжны хаяг ягаан толбонд дарагдлаа.
- Юу гэнээ? хэмээн тэрбээр чанга дуу алдав.
- Чи сонсож байгаа биз дээ? Бvхэл бvтэн хагас жил хамгийн гvйлгээтэй номын тоонд завсаргvй орлоо. Ийм явдал байгаагvй юм шvү гэж Туг vс хэллээ.
- Би энэ тухай яриагvй ээ. Дуу чимээ гараад байна! гэж хэлээд Харри толгойгоо сэгсэрчээ.
- Дуу хоолой гэнээ? Ямар дуу хоолой? гэж Туг vс гайхан асуув.
- Нууцлаг дуу хоолой нэг юм хэлсэн... Та юу ч сонсоогvй юу? Туг vс Харрийг гайхан харлаа.

Харри чи юун тухай яриад байна аа? Зvүрмэглэсэн юм уу? Хэдэн цаг болж байгааг хараа биз! Eе! Бид бараг дөрвөн цаг суучихсан юм байна! Огт мэдсэнгvй шvү. Цаг хугацаа агшин зуур өнгөрчээ.

Харри дуугvй л байв. Нууцлаг хоолойг ахин сонсох гэж мэрийсэн авч гагцхvү Туг vсийн ярих л дуулдана. Шийтгvүлэхийн оронд дөрвөн цаг Алтан хонгиот Туг vстэй хамт өнгөрvүлэх завшаан ахиж тохиохгvй л байгаасай. Харри гайхаж цөхөрсөөр байрандаа ирлээ. Орой vдшийн энэ цагаар Гриффиндорын их танхим бараг хоосон ажээ. Харри шууд л унтлагын өрөө рvү явлаа. Рон буцаж ирээгvй байв. Харри хувцасаа тайлан орондоо ороод тэсвэртэй хvлээж эхлэлээ. Хагас цагийн дараа Рон баруун гараа зvүн гараараа барьсаар орж ирэв. Менгө цэвэрлэгч бодисын хурц vнэр Харрийн хамрыг цоргино.

- Гар бадайрчихчээ. Квиддичийн цомыг надаар бvр арван дөрвөн удаа арчуулсан шvү! Би <<Сургуульдаа онцгой гавъяа байгуулсаны төлөө>> цом цэвэрлэж байхдаа ахиад өтөөр бөөлжсөн. Тvүнийгээ арчих гэж бараг л зуун жил боллоо. Харин Туг vсийнд ямар байв даа? гэж Рон орон дээрээ унан асуув. Невилл Дин Симус нарыг сэрээхгvйн тулд Харри дуугаа аяарсган орон дээрээ суугаад нөгөө нууцлаг дуу хоолойн тухай ярилаа.
- Туг vс тэгээд юу ч сонсоонгvй гэсэн vү? Тэр худал хэлсэн юм биш vү? Би огт ойлгохгvй байна... Үл vзэгдэгчид vүд хаалга хvртэл нээчихдэг юм гэж Рон ярина. Сарны гэрэлд тvүний анд хэрхэн царайгаа барайлгахыг Харри харжээ.

Тэгэлгvй яахав. Би ч бас огт ойлгохгvй байна гэж хэлээд Харри хөнжилдөө шургав.

Бүлэг 8

ҮХЛИЙН ОЙН БАЯР

Аравдугаар сар болж орчин тойрон тедийгвй шилтгээнд ч хвйтэн, чийглэг боллоо. Бvх хvvxэд ханиалгаж, найтаалгаж байсан болохоор хатагтай Помфри огт завгvй. Тvvний <<Сэргээгч чинжvvt уусмал>> агшин зуур вйлчилдэг авч гурван цагийн дараа уусан хvний чихнээс утаа баагидаг серег нелсэгvйсэн бол сайн л байхаар байв. Жинни Уизли нэг л унжгар, уруу царайтай явна. Перси тvvнийг эмнэлэгт аваачаад энэ уусмалыг уулгах ажээ. Харин тvvний гал шаргал всийг нэвтлэн утаа баагихыг харахад хеерхий Жинни шатаж байх шиг санагдсан аж.

Шилтгээний цонхын борооны дусал долоо хоног тасралтгvй балбалаа. Нуур верлэн эргээсээ хальж, цэцгийн мандал шавар болсны дээр Хагридын хулуунууд тэрэг шиг том болжээ. Гэхдээ энэ бvхэн Оливер Вудын эр зоригийг шанталсангvй. Чухам ийм учраас Хэлоуйны баяр болохын урьдхан Харри цамхагтаа шал нойтон болсон иржээ. Ийм цаг агаартай вед элгэмсvв эзэн бол нохойгоо ч гэрээсээ гаргахгvй биз.

Бэлтгэл сургуульд баярлаад байх юм огт vгvй. Энэ нь гагцхvв цаг агаар муугаас ч болсон юм биш. Фред Жорж хоёр Слизеринийхний бэлтгэл хийхийг нууцаар хараад шинэ <<Нисдэг лус-2001>> гэгч чухам юу болохыг еерсдийнхс нvдээр vзжээ. Ерселдэгчид нь талбай дээгvвр яг л тийрэлтэт онгоц шиг дvвлж, тэднийг ялгаж танихад ч бэрх ажээ.

Хоосон хонгилоор явж байхдаа Харри зөвхөн ганцаараа уруу царайлаад байгаа биш гэдгээ анзаарчээ. Гриффиндор шилтгээний хий vзэгдэл, бараг толгойгvй Ник цонхоор гелийн ширтээд:

- Тэдний шаардлагад нийцэхгvй гэнэ... хэрэв тэгвэл хэдхэн сантиметр... гэж хамраараа гvнгэнэнэ.
- Сайн уу, Ник гэж Харри хэллээ.
- Сайн, сайн гэж Ник давхийн хэлээд цонхноос эргэв. Тэрбээр ед хатгасан хуучин бvрх емсен агаад дороос нь том том мушгиа вс мерен дээр нь асгарна. Босоо захтай ерген цамц емсчээ. Энэ захны ачаар л бараг тасарсан толгой нь мэдэгддэггvй байв. Тэрбээр утаа шиг хагас тунгалаг биетэй. Цонхоор харагдах бараан тэнгэр шил даган урсах борооны усыг Харри тvvний биеэр нэвт харах ажээ.
- Чи нэг л санаа зовсон байдалтай харагдаж байна гэж Ник хэлээд тунгалаг хуудас цаасыг эвхэн халаасандаа нуув.
- Чи ч бас адил гэж Харри хэллээ.
- А-а, зvгээрээ... Би тийшээ элсэх гэж нэг их сvйд болоогvй юм л даа... Зvгээр л ергедэл егье гэж бодсон юм. Гэтэл <<тэдний шаардлагад нийцэхгvй гэнэ>>...

Ник хайхрамжгvй байгаа дvр vзvvлэх гэсэн авч гомдлоо нууж чадахгvй байлаа

- Мохоо сvхээр хvзvvн дундуур нь дечин таван удаа цохь! Толгойгvй ангуучдын клубт авахад энэ бол бага гэж vв? хэмээн хэлээд халааснаасаа захидлыг гаргаж ирэв.

- Гм-м гэж Харри хамраараа гvнгэнэлээ. Тvvний оролцоо хэрэгтэй гэдгийг мэдэж л байв.
- Би ингэж хэлмээр байна. Бvх юм зvй ёсоороо болоосой гэж би хамгийн их хvсэж байсан юм. Толгой маань их биеэсээ зохих ёсоороо салаасай гэж. Нэг их айхтар евдсгvй юм шvv дээ! Гэтэл ийм хоёрдмол байдалд орчихдог байна шvv. Гэхдээ...

Бараг толгойгvй Ник тунгалаг хуудас цаасыг сэгсрээд дургvйцэж жингэнэсэн дуугаар:

- <<Бид толгойгvй ангуучид клубт толгой нь их биеэсээ бvрэн тусгаарлагдсан хий взэгдлийг хvlээн авах болно. Энэхvv нeхцлийг биелvvлэлгvйгээр толгойгоороо тоглон морин дээр давхих, салсан толгойгоороо поло тоглох зэрэг арга хэмжээнд орж болохгvй. Та манай тавьсан шаардлагад тохирохгvй гэдгийг гvн харуусалтайгаар бид танд мэдэгдэх ёстой. Сайн сайхныг хvсэн ерeесен, ноён Патрик Делэйни-Подмор>> гэж уншлаа.

Тэгээд бараг толгойгvй Ник гvнзгий санаа алдсанаа захидлаа халаасандаа шургуулав.

- Харри минь, миний толгой яльгvй жаахан арьс, хэдхэн шермесееp л тогтож байдаг юм! Бvгд л толгойг минь огтлуулсан гэж вэдэг авч бvх дvрэм журмын дагуу толгойгоо тасдуулсан ноён Патрикийн хувьд энэ маань хангалтгvй гэнэ. Залуу анд минь, чи юунд гомдоо вэ? би ямар нэг юмаар туслаж чадахгvй юу? гэж бараг толгойгvй Ник хэд хэдэн удаа санаа алдан тайван хэлэв.
- Yгvй ээ, баярлалаа. Хэрэв чи слизеринийхэнтэй хийх тэмцээнд зориулж <<Нисдэг лус-2001>> гэдэг долоон шvvр внэ телбергvй олж чадахгvй л бол...

Гэнэтхэн муур чангаар дуугаран тvvний vгийг таслалаа. Харри доош харснаа асан байгаа дэнлvv шиг хоёр шар нvдтэй харц тулгарчаа. Энэ нvд бол аж ахуйн эрхлэгч Аргус Филч болон тvvний сурагчидтай хийх эцэс тегсгелгvй тулаанд внэнчээр туслагч, туранхай саарал муур ноён Норрисийнх билээ.

- Харри эндээс хурдхан яв. Филч одоо их ууртай байгаа. Тэрбээр салхинд цохиулсны дээр гуравдугаар дамжааны нэг сурагч газар доорх тавдугаар ерeений таазыг санамсаргvй мэлхийн тариар будчихжээ. Филч едрийн турш тvvнийг арилгасан юм. Хэрэв тэр чиний тарьсан шавар шавхайг харах юм бол... гэж Ник зевлэв.
- Тийм ээ, внэн гэж хэлээд Харри ноён Норрисын харцнаас мултрах санаатай ухарлаа. Харамсалтай нь зугтаж амжсангvй.

Филч, тvvний муур хоёр тун хачирхмаар холбоотой байлаа. Ноён Норрис ямар нэг дvрсгvйтсэн учралтай таарах аваас Филч нvд ирмэхийн зуур л хvрээд ирнэ. Одоо ч гэсэн тэрбээр хивсний цаанаас ханиаж найтаалгасаар элдэв явдлыг нам дарахад бэлэн всрэн гарч ирлээ. Нvдэнд нь аянга цахилгаан гялалзаж улайсан хамар нь хавдаад дeрвeлжин судалтай хvзvvний ороолтоор толгойгоо ороожээ.

- Шавах шавхайг! гэж Филч шvдээ тачигнуулан хашгирлаа.

Харрийн биеийн тамирын хувцаснаас дусан тунасан ус шавхайг хуруугаараа заагаад нvд нь аяганаасаа бvлтрэх шахан:

- Шилтгээн даяар шавар шавхай, шавхай! Би чадахгvй нь ээ! Поттер миний хойноос! гэлээ.

Харри бараг толгойгvй Ник pvv баргар царайлан гар даллаад Филчийн араас доош явав. Бохир мep хоёр дахин их болжээ.

Харри урьд нь хэзээ ч Филчийн ерөөнд орж байгаагүй бөгөөд сурагчид түүнээс дайждаг юм. Цонхгүй ерөө бүгчм харанхуй агаад намхан адраас дүүжилсэн шатдаг тосон дэнлүү түүнийг гэрэлтүүлнэ. Хоёр ханын дагуу бичиг баримт хийх шургуулга бүхий шүүгээнүүд байна. Шургуулга бүр дээр хэрэг хийсэн сурагчдын овог нэр үсгийн дарааллаар, шургуулга дотор оногдсон шийтгэлийн тухай бичгүүд байх ажээ. Фред Жорж хоёрт бүр тусгай шургуулга гаргасан байлаа. Хананд гялалзтал зүлгэсэн гав гинж өлгөөтэй байв. Шийтгүүлэх сурагчдыг хөлөөр нь таазнаас дүүжлэх тухай зарлиг хэрэгжүүлэхийг Филч Дамблдорос байнга шаарддаг нь нууц биш.

Филч савнаас үзгээ сугалж аваад цэвэр цаас эрэн шажиг шужиг хийлгэнэ.

- Шивх, лууны хоржигносон нус... мэлхийн тархи... хархын елөн... Би тэсэхээ болилоо... Бусдад үлгэр дууриал болохоор хатуухан шийтгэх хэрэгтэй... Маягт хаана байнаа?... Ёе... гэж Филч ууртай үглэнэ.

Тэрбээр ширээний нүднээс хуйлаастай цаас гаргаж ирээд дэлгэн урт хар үзгээ бэхэнд дүрэв.

- Нэр: Харри Поттер. Хэрэг:-...
- Би бага шавхайдсан! гэж Харри өөрийгөө зөвтгөхийг оролдоно.
- Чамд бол бага, надад бол бүтэн өдрийн хүнд ажил! гэж Филч хашгирлаа. Зантайсан хамрын үзүүрт нь нэг таагүй юм бөнжигнөнө.
- Хэрэг: шийтгээн завааруулсан. Оногдох шийтгэл:-...

Нойтон хамраа арчих зуур Филч Харрийг ууртай хялайн харна. Харри амьсгал даран, түүний ярихыг хүлээн зогслоо.

Филч цаасан дээр юм бичихийг завдтал дээр нь нэг юм түжигнэн унаж, адар доргин, дэнлүү савлан жингэнэлээ.

- Пивз! Энэ удаа би чамайг гүйцнэ! Үнэхээр гүйцнэ гэж Филч орилоод уурласандаа болоод үзгээ чулуудлаа.

Филч Харрийн тухай таг мартаад чанга алхалсаар өрөөнөөс гарч одлоо. Араас нь Норрис муур ч давхина.

Пивз бол сургууль даяар нисдэг аянга байсан юм. Түүний амьдралын зорилго бол хүмүүст түвэг учруулж таагүй явдал гаргах аж. Харри хэдийгээр түүнд дургүй ч одоо түүнд талархаж байлаа. Яг хэрэгтэй цагийг нь олж хэрэг болдог байжээ! Энэ удаа тэрбээр яггүй том зүйл эвдсэн бололтой. Шийтгүүлэхгүй өнгөрөх найдвар Харрид терж байлаа.

Гэхдээ Филчийг хүлээх хэрэгтэй. Харри давирхай болсон сандал дээр суулаа. Ширээн дээр Филчийн бөглөж эхлэсэн маягтаас гадна мөнгөн бичиг бүхий гялалзсан ягаан дугтуй хэвтэнэ. Харри үүд рүү хяламхийн харснаа дугтуйг авч: <<ТҮРГЭН ИД ШИД. Эхлэн суралцагчдад зориулсан ид шидийн эхнээ хичээл>> гэж бичсэнийг уншлаа.

Харри сониуч зандаа хөтлөгдөн дугтуйг нээгээд мөнгөлөг үсгээр бичсэн бичигтэй хуудас цаас гаргаж ирэв. Тэнд:

Орчин үеийн ид шидтэй хөл нийлүүлэн алхах хэцүү байна уу? Хамгийн энгийн шившлэг мэдэхгүйдээ ичиж сандрав уу? Шидэт саваа зөв барьж чадахгүй элэг доог болж байна уу?

Энэ бүхний шийдэж болноо!

Түргэн ид шид бол цоо шинэ маш энгийн, үр дүнгээ агишин зуур өгдөг ид шидийн зуун хувь найдвартай хичээл юм. Түргэн ид шидийн аргыг эзэмшсэн олон зуун ид шидтэнүүд амьдралаа сайжруулжээ!

Хатагтай З. Крапивинс Топшэмээс бичихдээ:

<<Би шивилэгүүдийг огт цээжилж чадахгүй, миний бэлдсэн уусмалыг манайхан шоолж инээлддэг байлаа! Одоо түргэн ид шидийн хичээл үзсэний дараа намайг орой үдшээр урин залдаг болсон юм. Андууд маань миний уусмыл жорыг гуйдаг боллоо >> гэжээ.

Харин Дидсберийн иргэн, ид шидтэн Д. Ж. Шилоу:

<<Намайг шивилэг муу мэддэг гэж эхнэр маань шоолдог байв. Гэхдээ түргэн ид шидийн аргаар ердөө л нэг сар хичээллэсний дараа би түүнийг сарлаг болгон хувиргаж денгелсэ! Түргэн ид шидэд их баярлалаа!>> гэж ярьж байв гэсэн бичиг байлаа.

Сониуч Харри дугтуй дотор байсан еср цаасуудыг ч үзэв. Филчид яагаад түргэн ид шид хэрэгтэй болов оо? Энэ чинь Филч ямар ч ид шидтэн бус гэсэн үг үү? <<Шидэт савааг хэрхэн барих тухай (ашигтай хэдэн зөвлөгөө)>> гэсэн эхний хичээлийг уншиж байтал хаалганы цаана хелийн чимээ гарлаа. Харри цаасыг дугтуйд яаран хийгээд ширээн дээр денгөж тавьтал үүд нээгдэж Филч ялсан баатрын дүртэй орж ирэв.

- Энэ хуучны тавилгын загвар болсон алга болдог шүүгээ тун ч үнэтэй эд байлаа! Энэ удаа Пивзэд үзүүлээд өгнөө гайгвй гэж тэрбээр алгаа баяртайяа үрчин муурандаа хэлэх ажээ.

Тэгснээ Харрийг хараад ширээн дээрх дугтуй руугаа ухасхийлээ. Дугтуй урд байсан газраасаа бараг хагас метрийн зайд хэвтэхийг Харри гэнэтхэн ажиглажээ.

Филчийн цонхигор царай ув улаан боллоо. Одоо ширүүн давалгаанаас илүү зүйл дайрна даа хэмээн бодсон Харри бүр атийн суужээ. Сургуулийн аж ахуйн эрхлэгч ширээ рүү дүүлэн хүрээд дугтуйг шүүрэн авч хайрцагт хийлээ.

- Чи... чи... уншсан уу? гэж Филч хвчлэн асуув.
- Үгвй гэж Харри огт түгдрэлгвй заллаа.
Филч овгор товгор үетэй гараа базлана.
- Мэдээж, чи миний хувийн захидлыг уншихгвй л байж таарна... Миний захиа ч биш... андын миаань захиа... Гэхдээ юу ч байлаа гэсэн...

Харри Филчийг түгшин харна. Түүний иймэрхүү байхыг хэзээ ч харсангвй. Нүд нь орой дээрээ гарч баруун хацар нь татганан, толгойгоо ороосон ороолт нь аж ахуйн эрхлэгчийг хянах чадвараа алдсаныг илтгэнэ.

- За яахав... яв даа... Хэнд ч бүү яриарай. Тэгэхгвй бол... Чи амжаагвй байж ч болох юм... Явж үз, би Пивзийн талаар илтгэх хуудас бичих учиртай... За яв...

Харри ийм юм болсонд итгэлгвй танхимаас сум шиг үсрэн гарч доош харайлгав. Филчийн ерөөнөөс шийтгэл хүлээхгвй гарах хүн гэж байдаггвй юм. Үүнийг сургуулийн дээд амжилт гэж болно!

- Харри! Харри! Болсон уу? гэж Харрийн өнгөрөх гэж буй хаалганы дэргэд бараг толгойгвй Ник нисэн ирээд асуув.

Харри зогсоод танхимыг хартал тун ч өндрөөс унасан бололтой том алтлаг хар шүүгээний эвдэрхий харагдах нь ерөвдөлтэй.

- Би түүнийг Филчийн танхим дээрээс чулууд гэж Пивзийг ятгасан юм. Ингэвэл анхаарлыг нь сарниулна гэж бодлоо... хэмээн Ник баяртай өгүүлнэ.

- Чи ингэсэн юм уу? Болсон шүү! Надад сануулах шийтгэл ч оногдуулаагвй. Баярлалаа, Ник минь! гэж Харри талархан хэллээ.

Тэр хоёр хонгилоор хамт явав. Ник нөгөө золгвй захидлыг цаг ямагт гартаа үнгэж байхыг Харри ажиглажээ.

- Толгойгвй ангуучдын клубд ороход чинь би ямар нэг тусламж үзүүлж чадах болов уу? гэж Харри ачийг ачаар хариулах санаатай асуув.
Тойрог дээр бараг толгойгвй Ник зогсоход Харри цааш явлаа. Ай яа! Энд ирэхэд хүйтэн усанд орсон мэт таагвй санагдана.
- Чи миний телес юухан хээхэн хийж чадна шvv! Харри... Би дэндvv их юм гуйж байж ч магадгвй... Чи татгалзах байлгвй дээ... гэж Ник догдлонгуй хэллээ.
- Шууд л хэл! гэж Харри шаардав.
- Энэ Хэллоуйны едреср би vxсэнийхээ таван зуун жилийн ойг тэмдэглэх юм гэж бараг толгойгвй Ник хэллээ.
- Сс-с... Яг үнэхээр vv? гэж vvнд баярлах гомдохын алийг нь мэдэхгвй Харри итгэл муутай асуув.
- Би газар доорх том хонгилуудын нэгэнд хвлээн авалт хийнэ. Британий энд тэндээс найз нөхөд маань ирцгээх юм. Хэрэв чи баярт хүрэлцэн ирэх авсаас надад их хэрэг болно доо. Хвлээн авалт дээр ноён Уизли, Грэйнджер авхай гээд анд нар чинь байвал би тун ч их баярлана дээ. Гэхдээ та нар Хэллоуйны вээр сургуулийнхаа цайллагыг илvvд үзэх байлгвй, тийм vv? гэж Ник хэлэв.
Ник Харрийг асуусан маягтай харна.
- Үгвй ээ, яалаа гэж. Би заавал ирнэ гэж Харри бодож тедсөнгвй шийдвэр гаргалаа.
- Сс, тун сайн жаал! Харри Поттер миний vxлийн ойн баярт ирнэ. харин чи миний ямархуу аймшигтай терхтэй байдгийг ноён Патрикт санамсаргвй юм шиг хэлчихэж чадах уу? Ник баярлан хэлэв.
- Тэ... тэгэлгвй яахав гэж Харри тvгдрэн өгvvллээ.
Бараг толгойгвй Ник хеер баяраар гэрэлтэнэ.
Харри цэвэр хуурай хувцас сольж өмсөөд их танхимд байгаа андуудтайгаа нийлэв.
- Үхлийн ойн баярын хвлээн авалт гэнээ? ийм хвлээн авалтанд оролцсон гэх амьд хvн цэен гэж юугаар ч хамаагвй мерийцмеер байна. Тун гайхамшигтай юм болох байх аа! гэж Гермiona сониучирхана.
- Ссрийнхөө vxлийн ойн баярыг тэмдэглэнэ гэж хэний санаад орох билээ! Минийхээр бол аймаар гунигтай болох байх аа... гэж Рон эсэргvvцэн толгой сэгсрэнэ. Тэрбээр уусмал бэлтгэх хичээлийн гэрийн даалгавар хийж байсан бөгөөд ийм ведээ зан муутай байдаг юм.
Цонхны бараан шилийг бороо балбаж байсан ч ерөөнд нь гэрэлтэй, тавлаг байлаа. Ханан зууханд гал дvрэлзэнэ. Зсєєєє сандалд суусан сурагчид ном уншиж юм ярьж хичээлээ хийцгээнэ. Фред Жорж хоёр хэрэв тожмой лууд доктор Фойерверкусын бенгалын галыг өгвєє юу болох тухай туршилт хийж байлаа. Шидэт амьтдыг арчилдаг ерөөнөөс Фред нэгэн улбар гvрвэлийг <<гяндангаас чөлөөлсөн>> нь одоо баахан хvvхдvvдийг тойруулан ширээн дээр утаа баагиулан хэвтэж байна.
- Харри маань Рон Гермiona хоёр Филч болон тvvний <<Тvргэн ид шид>>-ийн гарын авлагын талаар ярих гэсэн авч тожмой луу гэнэтхэн дээш хеерөөд чанга дуугаран, оч цацруулан ерөөн дотуур галзуурсан юм шиг нисэж гарлаа. Амнаас нь улаан одод асгарах агаад яльгвй архиран, галд дел болсон тожмой луу алга боллоо. Перси ихэр хоёрыг хоолйогоо ссєєєє хашгиран загнаж байхад Харри Филч тvvний ягаан дугтуйд байсан зvйлийн тухай мартсан байлаа.

Хэллоуйны баяр дөхөх үеэр Харри хvн бараг толгойгvй Никийн хvлээн авалтад очно хэмээн яаран ам өгсөндөө харамсаж эхлэв. Хэллоуйны баярын үеэр болох цайллагад сургууль даяараа бэлтгэж байлаа. Уламжлал ёсоор их танхимыг амьд сарьсан багваахай, Хагридын аварга хулуугаар хийсэнд дэнлvvгээр чимжээ. Хулуу болгонд гурван хvн багтахаар ажээ! Дамблдор баахан бvжиглэгч араг яс баярт урьсан гэж дуулдана.

- Ам алдвал брьж болдоггvй. Чи Никийн баярт очно гэж амласан гэж Гермiona эрс тэс хэлжээ.

Орой яг долоон цагт Харри, Рон, Гермiona гурав лаа асаж, ширээн дээр алтан сав суулга гялалзсан их танхимын дэргэдvүр өнгөрлөө. Андууд хам хум хооллоод доод хонгил руу буудаг шат руу очив.

Тэгээд Ник хvлээн авалтаа зохион байгуулах гэж байгаа газар доорх том танхим руу явдаг хонгилд орлоо. Хонгилд лаа асаасан нь байдлыг улам баргар болгожээ. Урт нарийхан хар лаанууд тод цэнхэр дел бадруулан асах агаад тэрхvү гэрэлд гурван анд маань хий vзэгдэл шиг харагдана. Алхах тутам хонгилд улам хvйтэрсээр. Харри атийн жанчаараа сайтар ороолоо. Гэнэтхэн мянган хумсаар аварга том самбар нэгэн зэрэг маажих мэт чих дvлийрэм чимээ сонсогджээ.

- Энэ ямар хөгжим бэ? гэж Рон айж шивнэлээ.

Андууд булан тойроод хар хилэнгээр биеэ ороосон бараг толгойгvй Никийг олж харав. Тэрбээр ирсэн зочидтой мэндлэн танхимын vүд хавира хөвөн хөөрөх аж.

- Эрхэм андууд минь, тавтай морилоорой. Тавтай морилоорой! Та нар ирж надад хvндэтгэл vзvvлсэнд баярлалаа хэмээн Ник гашуудлын өнгөөр хэллээ.

Тэрбээр өдөөр гоёсон бvрхээ аваад доош мэхийн ёслож тэднийг дотогш урив.

Тэдний нvдэнд өр бусын зvйл харагджээ. Газар доорх танхимд олон зуун хий vзэгдэл дvүрэн байв. Бvжгийн талбайд гучин хөрсөн хөгжмийн сэтгэл сэрдхийлгэсэн аялгуунд хос сувдан цагаан хий vзэгдэл эргэлдэн бvжиглэх ажээ. Тавцан дээр хар хилэн хувцастай хөгжимчид хөгжимдөн байна. Адраас асар том лааны суурь дvүжлэн, олон мянган лааны гэрэл танхимыг шөнийн цэнхэр туяагаар сvлэх аж. Танхимд яг л хөргvvрт байгаа мэт хvйтэн болохоор анд нарын амнаас уур савсана.

- Танхим дундуур явах уу? гэж Харри яльгvй дулаацаж магадгvй гэсэндээ хэллээ.
- Болгоомжтой байгаарай. Аль нэг зочныг нэвтлэн гарчих вий гэж Рон сэтгэл хямран хэлээд гурвуулаа тал тал тийшээ харсаар бvжгийн талбайн хажуугаар урагш явцгаав. Тэд баахан гэлэн гинжтэй хvн, Пуффендуйн хөгжилтэй хий vзэгдэл болох бvдvvн Номлогч, духандаа сум зоолгосон баатрын дэргэдvүр явж өнгөрлөө. Слизериний газар дорх хий vзэгдэл Цуст бароноос бvх хий vзэгдэл зэнзийрхэж байгааг Харри хараад огт гайхсангvй. Энэ бол туранхай бvлтгэр нvдтэй цусны мөнгөлөг толбо бvхий жанч өмөрсөн өвгөн байлаа.
- Хvvхдvvд ээ, хурдхан буцаад явцгаая! Би уйланхай Миртлтэй ярилцмааргvй байна... гэж Гермiona байрандаа зогсоод шивнэн хэлэв.
- Хэтэй гэнээ? хэмээн Харри буцаж явах зуураа асуулаа.
- Энэ бол хоёрдугаар давхрын охидын бие засах газрын хий vзэгдэл гэж Гермiona хэлжээ.
- Бие засах газрын хий vзэгдэл гэнээ? хэмээн Харри лавлав.

- Тийм ээ, бие засах газар ажиллаагвй жил болж байна. Учир нь Миртл байнга уйлсаар байгаад байрыг усаар дvvргэчихсэн. Би тун их сандарсан ведээ л хааяа ордог юм. хэрэг болоод тийшээ орвол Миртл хараад л уйлж эхлэнэ... гэж Гермiona хэлэв.
- Цайллагын ширээг хараач! гэж Рон таслан дуу алдлаа.

Эсрэг талын хананы дэргэд vнэхээр хар хилэнгээр бvтээсэн нэгэн урт ширээ харагдана. Елсөж амжсан мань гурав шvлсээ залгисаар алхаагаа хурдасгав. Дотор муухай оргимоор vнэр vнэртэж, харин идэх уух юмны бараа хармагцаа тэд хөшсөн мэт зогсчээ. Сайхан мөнгөн тавагтай муудсан том загаснууд, зөх тавиуртай хар болтлоо тvлэгдсэн жигнэмэг, ет арзганасан том тавагтай хонины дотор гэдэс, ногоон хөгц болсон зvсэм бяслаг харагдах ажээ. Ширээний голд шарилын чулуу шиг хэлбэртэй баярын бялуу байх агаад дээр нь хар чихрээр: <<Ноён Николас де Мимси-Дельфингтон. 1492 оны аравдугаар сарын 31-нд нас барсан>> гэж бичжээ.

Харри нэгэн том биетэй хий vзэгдлийг гайхан харна. Тэрбээр ширээ рvв дөхөж очоод ангайсан амандаа муудсан загас яг таарахаар бөхийн урагш явж өнгөрлөс.

- Хоол хvнсийг нэвтлэн гарахдаа амтыг нь мэддэг vv? гэж Харри тvvнээс асуув.
- Бараг мэднэ гэж хий vзэгдэл гунигтайхан хэлээд салгалан одлоо.
- Амт vнэрийг нь улам хvчтэй болгохын тулд хоол хvнсээ зориуд муутгадаг юм байна гэж Гермiona итгэл төгс хэлээд хамраа чимхэн хонины муудсан гэдэс дотрыг сайтар харахаар тонгойв.
- Эндээс явцгаая. Дотор муухай оргиод байна гэж цонхийж цайсан Рон хэллээ.

Тэднийг ширээнээс холдож амжаагвй байтал дороос нь жижигхэн хvн гэнэтхэн нисэн гарч ирээд тэдний өмнө агаарт тогтов.

- Пивз сайн уу гэж Харри болгоомжтой хэллээ.

Тэрбээр цайруу биш, тунгалаг бишээрээ бусад хий vзэгдлээс ялгагдана. Тод улбар цаасан малгай өмсөж эрвээхэй зангиа зvvжээ. Муухай царайд нь инээмсэглэл тодроно.

- Самар идэх vv? гэж асуугаад муудсан самар бvхий таваг сарвайлаа.
- Yгvй ээ, баярлалаа гэж Гермiona толгой сэгсрэн өгvvлэв.
- Хөөрхий Миртлийн тухай чиний ярихыг сонссоон. Чи хөөрхий Миртлийн тухай тун бvдvvлэг ярилаа. Хvвe, Миртл ээ! гэж тvvнийг хэлэхэд нvдэнд нь таагvй оч гялалзаж байлаа.
- Хэрэгvй ээ, Пивз минь. Тvvний тухай ярьсан гэж тvvнд битгий хэлээрэй. Би уул нь тэгж хэлэх гээгvй, тэс өөр юм... гэж Гермiona цехрөнгvй шивнэснээ:
- Хөөе, Миртл минь сайн уу! хэмээн дуу алдлаа.

Тэдний зvг бvдvvн намхан хий vзэгдэл хөвөн ирэв. Охины нvvрний хагасыг сэгсийсэн урт vс солонгын өнгө цацруулах том шил халхалжээ.

Ийм зvдэг төрхийг Харри амьдралдаа хэзээ ч хараагvй билээ.

- За юу гээв? хэмээн хий vзэгдэл асуув.
- Ажил ямар байна даа, Миртл ээ? Чамайг бие засах газарт бус өөр газарт харсандаа баяртай байна гэж Гермiona зориуд хөгжилтэй дvр эсгэн хэллээ.

Миртл найтаалгав.

- Грэйнджер авхай дөнгөж сая чиний тухай ярьж байлаа гэж Пивз Миртлийн чихэнд хоржоонтой байдлаар шивнэнэ.

- Би... би... енеедөр чамайг сайхан харагдаж байна гэсэн юм хэмээн Грэйнджер итгэл муутайхан хэллээ.
Гермиона Пивзийг ууртай харна. Харин Миртл Гермионаг итгэлгүй харцаар ширтэх ажээ.

- Чи намайг шоолжээ гэж тэрбээр хэлээд жижигхэн тунгалаг нүдэндээ мөнгөлөг нулимс мэлтрүүлэв.
- Үгүй дээ, үнэн шүү! Миртл енеедөр сайхан харагдаж байна гэжж би та нарт хэлээ биз дээ? хэмээн Гермиона хэлээд эхлээд Роныг дараа нь Харрийг тохойгоороо өвдтөл нударлаа.
- Т-ийм ээ... хэмээн Харри өвдсөндөө ярвайн хэлэв.
- Яг тэгж хэлсэн гэж Рон давтана.
- Намайг бүү хуур! Миний араар юу гэж ярьдгийг намайг мэдэхгүй гэж бодоо юу? Тарган Миртл гэдэг шүү дээ! Муухай Миртл! Уйланхай Миртл! Хэмээн уйлагнан ярьж байхад ард нь Пивз зогсоод шогширч байв.
- Чи <<батгатай Миртл>> гэж хэлэхээ мартсан байна хэмээн Пивз түвний чихэнд шивнэлээ.

Уйланхай Миртл бүр цурхиран уйлсаар хонгилоос нисэн гарчээ. Түвний араас нөгөө гомдоосон этгээд маань хий үзэгдлийг муудсан самраар шидэн:

- Батгат! Батгат! гэж чанга хашгирсаар дүвлэв.
- Хеерхий амьтан! гэж Гермиона гунигтайяа санаа алджээ.

Тэр хүмүүсийн дундуур зүтгэсээр ирж яваа бараг толгойгүй Никийг олж харлаа.

- За, та нарт таалагдаж байна уу? гэж Ник сониучирхав.
- Маш сайхан байна гэж мань гурав зэрэг хэлжээ.
- Бараг бүх уригдагсад ирсээн. Уйлдаг бэлэвсэн авгай Кентээс ирсэн юм... одоо миний үг хэлэх цаг боллоо. Очиж хөгжимчдэд хэлье гэж Ник бардам байдалтай ярина.

Гэвч Никийг байрнаасаа хөдөлж амжаагүй байтал найрал хөгжим гэнэтхэн чимээгүй боллоо. Хөгжимчид, зочид бүгд л дуугүй болцгоов. Ангуучны эвэр бүрээний дуу дуулдана.

- Тэд нар байна гэж бараг толгойгүй Ник гунигтай хэллээ.

Тунгалаг арван морь унасан толгойгүй хүмүүс хана нэвтлэн орж ирэв. Цугларагсад алгаа чангаар ташицгаана. Харри бас алгаа ташсан авч Никийн гунигтай царайг хараад больжээ.

Морьд бүжгийн талбайн голд давхиж очоод дээш цоройн туурайгаараа шал цавчлана. Тэрхүү үйл явдлыг хацраа түмбийлгэн эвэр бүрээ үлээх толгойгоо сугавчилсан ендөр хий үзэгдэл толгойлох ажээ. Тэрбээр мориноосоо үсрэн буугаад цугласан хүмүүсийг сайтар харахын тулд сахал үстэй толгойгоо дээш агаарт чулуудав. Зочид зэрэг инээд алдацгаалаа. Толгойгүй хий үзэгдэл нөгөө толгойгоо байгалиас заяасан газарт нь тавиад бараг толгойгүй Ник рүү хурдан алхалсаар ирэв.

- Ник! Ажил ямар байна? Толгой чинь торгоогдсон хэвээр үү? хэмээн үргэлжлүүлэн асуулаа.
Тэрбээр чанга инээд алдан бараг толгойгүй Никийн мөрийг алгадна.
- Патрик минь, тавтай миорилоорой хэмээн Ник биеэ барин хэлжээ.
- Ёе, амьд хүмүүс! гэж Патрик нөгөө гурвыг хараад уулга алдлаа. Тэрбээр гайхаж цочсондоо дээшээ үсэртэй толгой нь ахиад л мерен дээрээс нь енхрен унажээ. Танхим даяар инээд цуурайтна.
- Маш хөгжилтэй байна гэж бараг толгойгүй Ник баргар царйлан хэлжээ.

- Больж үз, Ник ээ! Түүнийг клубт аваггүй гэж Ник гонсойсон хэвээр байгаа! Би хэлж чадах байна. Түүнийг хар л даа гэж шалан дээр хэвтэх Патрикийн толгой хашгирах ажээ!
- Түүнийг хар л даа. Никийн терх байдал ууртай, аймшигтай байна гэж... Харри хэллээ. Ник түүний зүг учир битүүлэг харсан юм.
- Ха! Ник та нарт ингэж хэлсэн гэж мерийцехэд бэлэн байна хэмээн шалан дээр хэвтэх толгой уулга алдлаа.
- Анхаарлаа хандуулахыг хүсье! Би үг хэлмээр байна гэж хэлээд бараг толгойгүй Ник тайз руу дөхөж очоод үсрэн гарч хөх цэнхэр гэрлийн дунд орчихлоо.
- Нас барсан намайг болон аав ээж анд нарыгаа дурсан уйлсан эрхэм ноёд, хатагтай нар аа. Би та нарт дараах зүйлийг гүн харуусалтайгаар мэдэгдэх гэсэн юм... хэмээн үгээ эхлэлээ.

Гэвч түүнийг хэн ч сонссонгүй. Ноён Патрик ангуучдын клубын гишүүдтэй толгойгоороо хоккей тоглож тоглоом харж улайрсан зочид Никийн тухай мартжээ. Бараг толгойгүй Ник тэдний анхаарлыг татах гэж байдгаараа хичээсэн авч чангаар алга таших чимээн дор ноён Патрикийн толгой дэргэдвэр нь өнгөрөхдөө нүд ирмэхэд нь бууж өгчээ.

Харри гэнэтхэн их даарч байгаагаа мэдлээ. Хоосон ходоод нь ч түүнд сануулга өгчээ.

- Та нар яавал яа, би лав энд байж чадахгүй нь гэж Рон даарсандаа шүдээ тачигнуулан хэлэв.

Найрал хөгжим дахин эгшиглэж хий үзэгдлүүд бүжгийн талбай руу хошуурцгаалаа.

- Эндээс явъя гэж Харри зөвшөөрчээ.

Тэд баруун зүүн тийш инээмсэглэн мэхэлзсээр үүд рүү ухарлаа. Хормын дараа андууд хар лаагаар гэрэлтүүлсэн шатаар өгсөж явав.

- Амттан өгөх үед амжиж очиж магадгүй гэж Рон найдсан байдалтай үглэнэ.

Харри бас л иймэрхүү юм хэлэх гэсэн авч дуу гарч өгсөнгүй.

- ...ур ...тасд ...хөнөө... гэж хэлэхийг тэрбээр тодхон сонсчээ.

Энэ бол Алтан хонгиот Туг үсийн ерөөнд байхад түүнд анх сонсогдсон нөгөө хүйтэн аймшигтай нууцлаг дуу байлаа.

Харри бүдрээд уначихгүйн тулд хүйтэн хана түшлээ. Тэрбээр эргэн тойрноо болон бүдэг гэрэлтэй хонгилог сайтар ажиглан чих тавин чагнав.

- Харри, чи юу болов оо? гэж Роныг хэлтэл Харри таслаад:
- Ахиад л нөгөө дуу! Түр чимээгүй байгаач... гэлээ.
- ...их өслөө ... их удлаа...
- Сонсов уу? гэж Харри асуув.

Рон, Гермiona хоёр түүнээс нүд салгалгүй зогсоно.

- ...хөнөө ...хөнөөх цаг боллоо...

Дуу хоолой аяархан болжээ. Тэр дуу хоолой холдон, дээш одож байна гэдэгт Харри итгэлтэй байлаа. Харри айсандаа харцаа дээшлүүлэн харанхуй адар ширтэв. Энэ дуу хоолой яаж дээшээ хөдлөж байгаа юм бол? Хэрэв ямар ч саад хаалтыг нэвтэлж чаддаг хий үзэгдэл байвал яанаа?

- Хурдрлаарай! гэж Харри хашгираад танхим руу очдог шатаар гүйв.

Гэхдээ энд юу ч сонсогдох аргагвй аж. Их танхимаас Хэллоуйны баярыг тэмдэглэх хөгжилтэй дуу хадна. Харри гантиг шат руу очоод хоёрдугаар давхар еед харайхад Рон Гермiona хоёр хоцорсонгвй.

- Харри, чи яагаад... гэж гвйсэндээ амьсгаадсан Рон ярихыг оролдоно.
- Ш-ш-ш! гээд Харри чих тавин чагнав. Дээрээс гуравдугаар давхраас бололтой аяархан дуу гарч:
- НАДАД ЦУС ҮНЭРТЭЖ БАЙНА!... *Надад цус үнэртэж байна...* гэх ажээ.

Харрийн зүрх зогсох шахлаа.

- Тэр хэн нэгнийг алах гэж байна! гэж Харри хашгираад Рон Гермiona нарын гайхсан царайг огт тоолгвй дээш егсэн дэгдэв. Тэрбээр шатны гишгүүрийг гурав гурваар алгасан харайлгах зуураа хелийнхөө чимээний хажуугаар еер юм олоод сонсох санаатай чагнаархана.
- Харри юм болсон бэ? Би юу ч сонсохгвй байна... хэмээн Рон амьсгаадан хэлэв.

Харри гуравдугаар давхарт гараад хонгилоор гвйхдээ баруун, зүүн тийш ээлжлэн харсаар. Рон, Гермiona хоёр амьсаадсан ч түүнээс хоцорсонгвй.

Урд нь нэг юм гэрэлтэн байхыг хараад Гермiona уулга алдлаа. Тэд ийш тийшээ харсаар тэр зүг рүү дөхөв. Хоёр цонхны хооронд бамбарын гэрэлд гялалзан харагдах том үсэг харагдлаа. Тэнд:

<<НУУЦ СРЄЄ ДАХИН НЭЭГДЛЭЭ. УДАМ ЗАЛГАМЖЛАГЧДЫН ДАЙСНУУД ЧИЧИРЦГЭЭ!>> гэж бичсэн байв.

- Энэ чинь... энэ чинь юун бичиг елгеестэй байнаа? гэж Рон чичирхийлсэн хоолойгоор асуулаа.

Тэд болгоомжтой дөхлөө. Шалан дээр ус тунасан байснаас Харри халтирчээ. Рон Гермiona хоёр түүнийг түвшсэн тулдаа л унасангвй. Тэр аймшигтай үгсийн дор холоос харахад бараан сүүдэр шиг юм харагдсан нь сургуулийн аж ахуйн эрхлэгчийн муур ноён Норрис байсныг тэд шууд л танилаа. Тэд хаанаас ч юм гарч ирсэн усыг үсчүүлсээр арагш ухарцгаав.

Тэрхүү муурыг бамбар тогтоох зориулалттай дэгээнээс сүүлээр нь дүүжилчихсэн байжээ. Хөшсөн муурын нүд бүлтийсэн байлаа.

Тэд муурыг хэдэн агшин хөдлөлгвй, юм ч ярилгвй харан зогсов. Эхлээд Рон үг хэлэхтэй болж:

- Эндээс хурдан явъя гэлээ.
- Гэхдээ ямар нэг юм хийх хэрэгтэй... Үүнд туслах сан... гэж Харри хулчгардуухан өгүүлэв.
- Бид эндээс хурдхан явбал дээр. Хэн нэг нь биднийг харчихвал!

Гэвч оройтжээ. Хонгилд хүүхдүүдийн шуугилдах чимээ дуулдана. Цайллага дууссан хэрэг. Хонгилын нөгөө үзүүрээс олон арван хелийн чимээ ойртох дуулдана. Дураараа юм амтархан идэх охид хөвгүүдийн хөгжилтэй яриа сонсогдоно. Ахиад түр хугацаа өнгөрөхөд баярлаж хөөрсөн хүүхдүүд тэднийг тойрон зогсож байв.

Эхлэн дөхөж ирсэн хүүхдүүд дүүжлээстэй муурыг хармагц хонгилд нам гүм боллоо. Тойрсон хүүхдүүдийн голд Харри, Рон, Гермiona гурав зогсоод хэдийгээр арын сониуч хүүхдүүд юу болсныг мэдэх гэж шахцалдан байсан авч хэн ч түүний зүг ойртож зүрхэлсэнгвй.

- Удам залгамжлагчдын дайснууд чичирцгээ! Эхлээд муур, дараа нь бохир цус судсаар нь гvйх бvх хvн! гэж хэн нэгэн чангаар хашгирчээ.

Энэ бол Драко Малфой байлаа. Тэрбээр хvvхдvvд дундуур шахалдан гарч ирэхэд ямагт хvйтэн байдаг нvд нь гэрэлтэж, цонхигор царай нь ягааран туяарчээ. Хөдөлгөөнгүй байгаа муурыг хараад тэрбээр мушийн инээмсэглэв.

Бүлэг 9

ХАНАН ДЭЭРХ БИЧИГ

- Юу болоод байнаа? Аа? гэсээр Малфойн хэлснийг дуулсан Аргус Филч хvvхдvvдийг түлхсээр хvрч ирснээ ноён Норрис муурыг хараад айсандаа толгойгоо тэврэн ухраад:
- Муурыг маань яачих нь энэ вэ? Юу болов оо? гэж нvд бvлтийлгэн орилов.
Тэгээд Харрийг харснаа:

- Чи хvрээд иржээ! Чи л миний муурыг алсан! Би бас чамайг... чамайг даа... гэлээ.
- Аргус минь, тайвширч vз.

Дамблдор захирал хэд хэдэн профессор дагуулсаар хvрч ирлээ. Тэрбээр гурван андын дэргэдvvр албархуу алхаж өнгөрсөөд ноён Норрис муурыг бамбар тогтоох дэгээнээс болгоомжтойхон мулталж авав.

- Аргус та надтай хамт яв. Ноён Поттер, Уизли, Грэйнджер нар ч бас адил. Туг vс инээмсэглэсээр Дамблдор руу дөхөж очлоо.
- Ноён захирал аа, миний танхим хамгийн ойрхон шvv дээ. Ердөө л шатны дээд талд. Манай өрөө рvv очигчоо.
- Алтан хонгиот танд баярлалаа гэж захирал хэлэв.

Тэд чимээгvй хөдөлгөөлөө. Бардам сэтгэл хангалуун Туг vс Дамблдорын араас тvvний хойноос профессор МакГонагалл, Снегг нар явцгаана.

Тэднийг танхимд денгөж ормогц хананд байсан туг vсийн бvх зурагнууд тал тал тийшээ алга болжээ. Зарим зураг нь vсээ буржийлгахаар ороосон ороолттойгоо байв. Амьд туг vс маань ширээн дээрх лаа асаагаад Дамблдорд суудлаа тавьж өгөн холдлоо. Дамблдор муурыг ширээн дээр тавиад анхааралтай харна. Харри, Рон, Гермиона гурав бие биеэ харснаа лаанаас хол байгаа сандал дээр сууцгаав.

Дамблдор нvдний шил тохсон монхор хамраа муурны арьсанд хvргэх шахан тэмтрэн vзэж байлаа. Профессор МакГонагалл бас л мууран дээрээс Дамблдор багш шиг өнгийн ширтсээр тонгойно. Снегг багш сvvдэрт зогсох агаад уруулаа яльгvй мушийлган инээмсэглэнэ. Туг vс элдэв таавар хэлсээр танхим дотуур холхих аж. Тэрбээр:

- Муурыг хараалаар алсан нь тодорхой байна. Хувиргалын тамлал юм болов уу даа. Иймэрхvv юм болохыг би олон удаа харсан юм. Тэр вөд дэргэд нь байгаагvй маань харамсалтай. Уул нь би хариу шившлэг мэддэг юм. Муурыг аврах л байж... гэж ярина.

Филч ширээний дэргэдэх сандалд суугаад гараараа нvvрээ даран Туг vсийн хэлсэн vг бvрийн дараа мэлмэрvvлнэ. Тэрбээр Норрис муураа харж зvрхлэхгvй ажээ. Харри хэдийгээр Филчийг vзэн яддаг боловч Филчийг хэрэндээ л ерөвдөж байв. Хэрэв Дамблдор Филчийн vгэнд итгэх аваас эд хогшлоо цуглуулаад сургууль баяртай гэхээс еер арга байхгvй.

Дамблдор ноён Норрис муурыг шидэт саваагаараа тоншин юм хум шивнэх авч муур яг л чихмэл мэт амьдын тэмдэг алга хэвээр.

- Угадугуд хэд хэдэн удаа ийм явдал болсон юм. Эдгээр тохиолдлыг би еерийнхөө намтарт бичсэн билээ. Тэр vед хэд хэдэн онгон тарааж аюул ослыг зайлуулсан санагдана... гэж явах зуураа Туг vс ярина.

Туг vсийн зургууд ханандаа буцаж ирээд толгой дохих агаад нэг нь vснийхээ торыг авахаа мартсан байлаа.

Эцэст нь Дамблдор эгц зогсоод бодлогошронгуй янзаар:

- Аргус минь, денгеж л амьд байна даа гэв.

Туг vс гомдон дуугvй боллоо. Тэр олон аллагыг зайлуулсан гэж одоо хэн итгэх билээ.

- Амьд гэнээ? Гэхдээ... гэхдээ бvр хөшчихсөн байна гэж Филч дуулдахтай vгvйтэй хэлээд ноён Норрис муурыг хуруугаараа заана.
- Татчихсан байна. Яагаад гэдгийг би одоохондоо мэдэхгvй байна... гэж Дамблдор залруулан хэллээ.
- (Энэ бол цэлмэг едер шиг тодорхой! гэж Туг vс оролцлоо).
- Мэддэг хvн нь тэр байна! гэж Филч хэлээд нулимстай нvднээсээ гараа салган Харрийг харав.
- Хоёрдугаар дамжааны сурагч vvнийг хийж барахгvй ээ. Энэ бол нилээн сайн хар ид шидийн хvч... гэж Дамблдор татгалзлаа.
- Энэ хvv мөн. Яг мөн. Тvvний ханан дээр юу бичсэнийг та нар харсан даа. Тэрбээр миний ерөөнөөс... намайг... тэр намайг сангасваа гэж мэднэ хэмээн яльгvй ичингvйрэн аяархан хэлэв.

Би ноён Норрист огт гар хvрээгvй. Сангасваа гэдгийг чинь би ер дуулаагvй юм байна гэж Харри эрс шулуухан хэллээ. Ханан дээрх Туг vсийн зургууд хvртэл тvvнийг сэжиглэнгvй харж байсан болохоор тvvнд эвгvй санагдана.

- Бvv худлаа ярь! Чи надад байсан <<Эхлэн суралцагчдад зориулсан ид шидийн эчнээ хичээл>>-ийг харсан шvv хэмээн Филч уурсав.
- Ноён захирал аа, би нэг юм хэлье гэх Снегтийн дуу cvvдрээс сонсдоход Харри улам агийлаа. Снеггээс аятайхан юм гарна гэж хvлээх хэрэггvй.
- Поттер болон тvvний андууд гэмт хэргийн газарт санамсаргvй очсон байж болох л юм. Гэхдээ тэд чухам яах гэж хонгил руу гарсан нь сонин юм биш vv? Тэд яагаад хий vзэгдлийн баяраас явсан юм бэ? гэж еерийнхөө ч vгэнд итгэхгvй байгаа мэт дvр эсгэн инээмсэглэсээр хэлэв.
- Бvх хий vзэгдлvvд биднийг тэнд харсан... гэж гурвуулаа нэгэн зэрэг еерсдийгөө емеерлэе.
- Тийм байж, гэхдээ та нар яагаад явсан юм бэ? Та нарт дээшээ гарах ямар хэрэг байсан юм? гэж Снегг багш шалгаахад хар нvдэнд нь лааны гэрэл туяарна. Рон Гермiona хоёр Харрийг харлаа.

- Бид... бид... бид их ядраад унтмаар санагдсан юм гэж Харри түгдрэн хэлэв. Ёеёс нь ёер хэн ч сонсохооргүй хэлсэн үгэнд нь тэд итгэнэ гэж байхгүй л дээ. Харрийн зүрх галзуурсан мэт булгилна.
- Оройн хоолоо яасан бэ? Хий үзэгдлийн үдэшлэг дээр идчихмээр юм байдаггүй шиг санагдана хэмээн хэлэх Снегтийн нүүрэнд хоржоонтой инээмсэглэл тодроно.
- Бид юм идмээргүй байсан юм гэж Роныг хэлэх үед гэдэс ходоод нь ерөвдөлтэй хоржигнож байлаа.

Снегт багш ярзайн инээгээд:

- Ноён захирал аа, миний бодлоор Поттер ямар нэг юм нуугаад байна. Түүнийг шийтгэх аваас үнэнийг хэлэх байлгүй. Би л байсан бол түүнийг Гриффиндорын шигшээгээс хөөх байсан юм гэлээ.
- Болноо, Северус минь, шууд л хөөх юм гэнэ! Муурыг шүүрний ишээр балбачихаагүй юм байна. Түүнийг Поттер алсан гэх ямар ч баталгаа алга гэж профессор МакГонагалл ярианд оролцов.

Дамблдор Харрийг эгцлэн ширтэнэ. Түүний цэнхэр нүд Харрийг нэвт харж байх шиг санагдах ажээ.

- Тэр буруугүй ээ, Северус минь. Одоохондоо батлах юм байхгүй гэж Дамблдор Снегт профессорт сануулав.

Снегт багш тэсэж ядсандаа чичирч байлаа.

Филч нүдээ ахиад л бүлтийлгэв.

- Миний муур татчихжээ. Түүнийг шийтгэх ёстой! гэж тэрбээр орилно.
- Бид таны муурыг буцааж илбэднээ. Профессор Стебльд мандрагор байгаа. Түүнийг ургаж гүйцэхэд бид эм бэлдээд ноён Норрис муурыг амилуулна гэж захирал Филчийг тайвшрууллаа.
- Энэ эмийг би бэлтгэнэ. Надад асар их туршлага бий! Би мандрагорын рашааныг нүдээ аниад ч бэлтгэж чадна... гэж Туг үс хэллээ.
- Уучлаарай, сургуулийн уусмал бэлддэг мэргэжилтэн би л баймаар юм гэж Снегт багш хүйтэн енгөөр татгалзав.

Хэсэг зуур дуу чимээгүй, эвгүй боллоо.

- Та нар явцгаа гэж Дамблдор нөгөө хагацаж салдаггүй гуравт хэлэв.

Харри, Рон, Гермиона гурав Туг үсийн ерөөнөөс гүйхээрээ гарч нэг давхар дээшлэн ангидаа ороод хаалгаа хаалаа. Харри унжгар царйлсан нөхдөө хяламхийн харав.

- Нөгөө нууцлаг дуу хоолойн тухай ярих хэрэгтэй байсан юм биш биз?
- Яалаа гэж дээ. Чамд ямар нэг юм дуулдаад байгаа юм бол энэ чинь муу совин байж таарна. Ид шидийн ертөнцөд ч тэр гэж Рон хэлжэ.
- Гэхдээ чи надад итгэдэг биз дээ?
- Тэгэлгүй яахав... гэхдээ... энэ бүхэн хачирхалтай гэдгийг... чи мэдэж байгаа шүү дээ...

- Хачирхалтай гэдгийг ч мэдэж байнаа. Гэтэл бас ханан дээр <<НУУЦ СРЭС ДАХИН НЭЭГДЛЭЭ>> гэсэн бичиг байх юм. Энэ юу гэсэн үг вэ? гэж Харри асуув.
- Би хэнээс ч юм Хогвартсын нууц ерөөний тухай дуулсан санагдана. Биллээс билvv, еер хvнээс билvv... гэж Рон сунжруулан ярилаа.
- Сангасваа гэж юу юм бэ? гэж Харри асуув.

Рон тvvнийг тоосонгvй.

- Yvнд инээдтэй юм бага л даа. Гэхдээ Филч бол. Сангасваа гэдэг бол ид шидтэний гэр бvлд терсэн боловч терсэн цагаасаа ид шидийн хvч чадал олж аваагvй хvmvvс байдаг юм. Маглуудаас арай еер. Сангасваа тун ховор. Филч vнэхээр <<Эхлэн суралцагчдад зориулсан ид шидийн эчнээ хичээл>>-ийн номыг vзэж байгаа юм бол сангасваа байж болох л юм. Чухам яагаад сурагчдыг vзэн яадах болсон нь одоо тодорхой байна... Yнэндээ еревдмеер юм аа гэж Рон харамсангуй хэлээд инээмсэглэв.

Хаа нэгтээ цаг дуугарлаа.

- Шене дел болжээ. Хурдхан унтлагын ерөө лvvгээ очихгvй бол Снегт багш дахин хvрч ирээд ямар нэг юмнаас зуурах болно гэж Харри яаруулав.

Хэдэн едрийн турш ганцхан ноён Норрисын тухай л ярьцгааж байлаа. Бvгд л Филчээс болсон гэнэ. Тэрбээр буруутанг хvlээх мэт муураа илбэдvvлсэн газрыг эргэн тойрсоор. <<Хатагтай Цэвэрлэгчийн шидэт толбо арилгагч>>-ын тусламжтайгаар ханан дээрх бичгийг арилгах гэж цехрелтгvй оролдохыг Харри еерөө харжээ. Филч хонгилд нуугдаад сурагчид руу давшлан тэднийг <<дэндvv чанга амьсгалсан>>, <<хэтэрхий хөгжилтэй байсан>> гэх зэрэг шалтгаанаар буруутгах гэж оролдоно.

Филчийн мууранд тохиолдсон азгvй явдлаас хойш Жинни Уизли нэг л хачин болчихжээ.

- Чи Норрис муурыг огт мэддэггvй байсан шvv дээ. Харин ч тvvнийг vгvйд аятайхан байна. Санаагаар унасны хэрэггvй гэж Рон тайтгаруулахад Жиннийн уруул емелзене.
- Дvv маань мууранд дуртай юм аа. Ийм явдал хэзээ ч тохиолдож байсангvй. Сэтгэл мэдрэлийн евчтэй тэр амьтныг барьж аваад эндээс хеене гэдэгт эргэлзэх юм алга. Уул нь эхлээд Филчийг татуулсан бол дээр байсан юм гэж Рон андууддаа ярьжээ.

Гермиона ч бас хачин болсон байлаа. Тэрбээр ном унших дуртай ч одоо бvр номын донтой болжээ. Юу болоод байгааг Харри Рон хоёр мэдэхийг хvссэн ч талаар енгерлээ. Харин лхагва гаригт л зарим нэг юмны учир олдов.

Уусмал бэлтгэх хичээлийн дараа Снегт багш Харрийг ширээн дээрх туршлагын етнvvдийг цэвэрлэ гэж vлдээжээ. Энэ таагvй ажлаа дуусгачихаад Харри хурдхан хоолоо идсэнийхээ дараа Роны хvlээж байгаа номын сан руу яаран очив. Замдаа ургамал судлалын хичээл дээр хамт ордог Пуффендуй тэнхимийн Жастин Финч-Флетчлитэй тааралдаад мэндлэх гэсэн авч тэрбээр тvvнийг хармагцаа огцом эргээд зугтан алга болжээ.

Харри Роныг номын сангийн нэг буланд сууж байхад нь оллоо. Тэрбээр ид шидийн хичээлээр өгсөн гэрийн даалгавараа хэмжиж байв. Профессор Бинс

<<Европын ид шидтэнгүүдийн дундад зууны үеийн бүрэлдэхүүн>> гэдэг сэдвээр нэг метр урт зохион бичлэг бичих даалгавар өгчээ.

- Зовлонтой юм аа. Бүхэл бүтэн хорин сантиметр дутаад байдаг... Гэтэл Гермiona бүр метр хагас цаасыг жижигхэн бичгээр дүүргэчихсэн шүү... гэж Рон хуйлсан цаасаа дэлгэнгээ ярьжээ. Цаас буцаад хуйлагдав.
- Тэр ерөө хаана байгаа юм бэ? гэж Харри есрийнхөө зохион бичлэгийг дэлгэх зуураа сониучирхаж асуулаа.
- Тэнд. Ямар нэгэн ном эрээд байгаа юм. Шинэ жил гэхэд номын сангийн бүх номыг уншиж дуусган дээд амжилт тогтоохоор шийдсэн бололтой гэж Рон номын тавиурын урт эгнээг гараараа заан хэллээ.

Жастин Финч-Флетчли түүнээс бултан зугтсан тухай Харри ярив.

- Тэглээ гээд яах юм! Жастин тэнэг гэдэг нь тодорхой. Туг үсийн өмнө бхелзээд л... гэж Рон хэлээд сүүлчийн зайг том том бичгээр дүүргэж байв.

Номын тавиурын араас цехренгөө барсан Гермiona гарч ирлээ.

- <<Хогвартсын түүх>> гэдэг номыг бүгдийг тараачихжээ. <<Тэмдэглүүлээд хоёр долоо хоног хвлээ>> гэнээ! Би тэр номыг гэртээ үлдээчихсэн юм л даа. Туг үсийн номнуудаас болоод л тэр. Чемоданд багтахгүй байсан юм... гэж тэрбээр андуудтайгаа зэрэгцэн суугаад дургүйцэн хэлэв.
- Чи <<Хогвартсын түүх>>-ээр яах гэсэн юм бэ? гэж Харри сонирхлоо.
- Бүгдэд хэрэгтэй болоод л тэр. Нууц ерөөний тухай домог унших гэсэн юм.
- Энэ чинь ямар ерөө гэж?
- <<Түүх>>-энд энэ домог бий. Бусад номуудад байхгүй. Би тэр домгийг санадаггүй ээ... гэж хэлээд Гермiona хөмхийгөө зуужээ.
- Гермiona минь дээ, чи надад зохион бичлэгээ уншуулчих гэж Рон цагаа харснаа аргаа баран хэллээ.
- Гуйгаад нэмэргүй ээ. Арван едрийн турш чи юм хийсэн юм бэ? гэж Гермiona уурлав.
- Надад ердөө л тавхан сантиметр үлдээд байна. Чамд харамсалтай байна гэж үү?

Хонх дуугарч, андууд ид шидийн хичээлд орохоор гүйцгээв. Рон, Гермiona хоёр замын турш толхилцжээ.

Энэ хичээлээс илүү уйтгартай зүйл гэж байсангүй. Хичээлийг сургуульд цорын ганц байдаг хий үзэгдэл багш профессор Бинс заадаг байв. Аймаар уйтгартай агаад ноён Бинс хичээлийн самбараас шууд гарч ирдэг нь л сонирхол татдаг юм. Эртний энэ хүнийг хэрхэн үхсэнээ мэдэхгүй өнгөрсөн гэж ярилцдаг билээ. Нэг удаа хичээлд ирэхдээ их биеэ багш нарын ерөөний ханан зуухны дэргэд үлдээчихсэн гэдэг.

Өнөөдөр ч профессор Бинс урьдын адил тэмдэглэлээ дэлгээд тослоогүй тэрэг шиг хяхтнаж гарлаа. Ангид цемеерөө үүрэглэн, хааяа зарим нэг хүүхэд

сэрмэгцээ нэр он сар зэргийг бичиж аваад ахиад л зүүрмэглэнэ. Ингэж хагас цаг хэртэй хяхтнасны эцэст нэг сонин юм боллоо. Гермiona гараа ергөжээ.

1289 онд болсон ид шидтэнгүүдийн олон улсын хэлэлцээрийн тухай хичээлийнхээ дунд нь хврч байсан профессор Бинс гайхшран харцаа дэвтрээсээ салгажээ.

- За, хатагтай... ес-е...
- Грэйнджер, профессор оо. Би танаас нууц ерөөний тухай асуух гэсэн юм хэмээн Гермiona тов тодорхой хэлэв.

Цонхоор ширтэж байсан Дин Томас ухаан орж зөрүүлсэн гар дээрээ толгойгоо тавин ширээгээ тэгнэн хэвтэж байсан Лаванда Браун цочиж, Невилл ширээн дээрээс гараа татаж авчаа.

Профессор Бинс нүдээ анивчсаар.

- Миний заадаг хичээл бол ид шидийн түүх. Грэйнджер авхай, би зөвхөн баримт түшдэг болохоос элдэв үлгэр домог хамаагүй. Энэ оны есөн сард Сардиний ид шидтэний дэд хороо... гэж профессор нэгэн хэмийн дуугаар сөөнгөдүү ярина. Тэрбээр хуурай шохой бужигнуулсан мэт ханиалган ярьсаар.

Тэгтэл Гермiona ахиад л гараа ергөсөн учир яриа тасалджээ.

- Юу вэ, Грэйнджер авхай?
- Гэхдээ домог болгон баримт дээр үндэслэсэн байдаг биз дээ?

Профессор бүр гайхаж орхисон нь түүнийг амьд үхсэн аль ч үед хэн ч энэ тухай асууж байгаагүй юм шиг Харрид санагджээ.

- За яахав. Таны зөв байж болох юм. Гэхдээ таны асуусан домог бол огт үндэсгүй, цэвэр зохиосон, тэр ч байтугай... хэмээн Бинс яриа зуураа Гермionaг анх удаа харж байгаа юм шиг гайхан ширтэх ажээ.

Гэхдээ бүх ангиараа чих тавин чагнаж байсан болохоор зайлах арга байсангүй. Бинс бүх хүүхдүүдийг тойруулан харлаа. Олон арван нүд түүнийг асуусан янзтай ширтэнэ.

- За яахав. Би санах гээд үзье... Нууц ерөө... гэдэг чинь ... нууцын ерөө... <<Хогвартс>> сургууль мянга гаруй жилийн тэртээ үндэслэгдсэн гэдгийг та бүгд мэдэж байгаа. Яг он сар нь байдаггүй юм. Сургуулийг тухайн үеийн дөрвөн томоохон шидтэн байгуулсан юм. манай тэнхимүүд тэдний нэрээр нэрлэгддэг билээ. Годрик Гриффиндор, Пенелопа Пуффендуй, Кандида Когтевран, Салазар Слизерин нар. Тэд тухайн үеийн маглуудын нүднээс хол энэхүү шилтгээний хамтран барьсан юм. Тэр үед эгэл хүмүүс ид шидээс айдаг байсан болохоор ид шидтэн, илбэчингүүд нуугдах хэрэг гардаг байжээ гэж хэлээд сурагчдыг үзэн ядсан байртай харснаа цааш үргэлжлүүлэн:
- Тэд нилээд урт хугацааны турш эвтэй найртай амьдарч, авъяас чадвартай залуу хүмүүсийг эрж олон энэ сургуульд элсүүлж, чадах ядахаараа сургадаг байжээ. Тэгснээс Слизерин болон бусад хүмүүсийн хооронд ан цав гарах нь тэр. Слизерин маш хатуу сонголт шаарддаг байлаа. Тэрбээр ид шидийн нууц бол цэвэр цусны шидтэнгүүдийн гэр бүлд л хадгалагдана гэж үздэг байв. Маглуудад итгэдэггүй байжээ. Эцсийн

эцэст Слизерин, Гриффиндор хоёр хэрэлдээд Слизерин сургуулийг орхиж явсан гэдэг гээд профессор Бинс хөмхийгөө зуухад нүүр царай нь үрчийсэн хөгшин яст мэлхийтэй адил харагдана.

- Он дарааллын сударт ингэж л дурдсан байдаг юм даа. Гэхдээ цаг хугацаа өнгөрөхөд нууц ерөөний тухай домог баримт сэлтийг дарагдуулжээ. Слизеринийг шилтгээнд нууц ерөө хийсэн гэж ярьцгаадаг л юм. Ингэж л домог төрсөн хэрэг. Хэрэв домгоор бол Слизерин сургуулиа орхихоосоо өмнө ерөөг тарнидсан гэдэг юм. Тэр өөс л ерөөнд хэн ч орж чадахаа больсноор барахгүй зөвхөн Слизериний удам судрынхан тарнийг зайлуулж, аймшгийн ерөөн хойгдогчдыг суллан, түүний тусламжтайгаар ид шидийн урлагийг судлаж чадахгүй хувьсгийг сургуулиас хөөх учиртай гэдэг.

Бинсийг яриагаа дуусгахад ангид нам гүм болсон хэвээр. Сурагчид Бинсээс нүд салгалгүй, үргэлжлүүлэн ярихыг хүлээсэн авч энэхүү дэмий яриа Бинсийг залхаажээ.

- Энэ бүхэн үлгэр домог юм. Ерөөг хэд хэдэн удаа хамгийн чадалтай шидтэн, лус савдгууд эрсэн юм даг. Тийм ерөө байхгүй. Энэ бол ердөө л тэнэг хувьсг зориулсан аймшигт үлгэр.

Гермиона ахиад л гараа өргөв.

- Ноёнтоон, <<Аймшгийн ерөөнд хоригдогч>> гэдэг чинь юу гэсэн үг вэ?
- Домогт гардгаар бол зөвхөн Слизериний өө залгамжлагчдад захирагдах учиртай ширүүн хүн байх ёстой гэж Бинс хөндий, хоржигносон дуугаар тайлбарлав.

Сурагчид бие биеэ айсан байдалтай харцгаалаа.

- Айх хэрэггүй, ямар ч ерөө байхгүй. Ерөө ч байхгүй догшин ширүүн хүн ч байхгүй гэж профессор Бинс цаас шажигнуулах зуураа хэлэв.
- Гэхдээ ерөөг зөвхөн Слизериний жинхэнэ залгамжлагч л нээж чадна гэж та ярьлаа шүү дээ. Энэ чинь залгамжлагч ирэх хүртэл хэн ч тэр ерөөг олохгүй гэсэн үг биш үү? хэмээн Симус Финниган асуужээ.
- Энэ чинь тэнэг хэрэг. Тийм ерөө байхгүй. Сургуулийн нэг ч захирал түүнийг олоогүй юм чинь... хэмээн профессор Бинс уурлалаа.
- Уучлаарай профессор оо. Энд зүгээр л хар шид шид хэрэгтэй байгаад тэр нь бидэнд байхгүй байж болох юм гэж Парвати Патил хэлэв.
- Хэрэв ид шидтэн хар шид шид үзүүлдэггүй бол түүнийг сураагүй гэсэн үг биш шүү дээ. Дамблдорын өмнөх үеийнхэн... гэж Бинсийг дуугаа чангаруултал:
- Гэхдээ Слизеринтэй хамаатан байх хэрэгтэй байж магадгүй юм. Харин захирал маань... гэж Дин Томасыг ярьж эхэлтэл профессор Бинс байж суух газраа олж ядлаа.
- Энэ тухай одоо болноо! Энэ бүгд үлгэр домог, хууч яриа. Та нар ухааныхаа цурамд тогтоож ав. Ерөө байхгүй. Слизерин шилтгээнд нууц булан барьж байгуулсан гэдэг баталгаа байхгүйтэй адил. Энэ тэнэг түүхийг би ярьж өгсөндөө харамсаж байна. Одоо жинхэнэ найдвартай,

шалгагдсан баримт бүхий үнэн түүх рүүгээ эргэж орцгооё гэж тэрбээр хэллээ.

Таван хором ч өнгөрсөнгүй байтал хvvхдvvд ахиад л vvрэглэж байв.

- Салазар Слизерин шахалтанд орсон байлгvй дээ. Цэвэр цус энээ тэрээ гэдэг vгийг хэн яагаад яариад байдаг нь ойлгогдлоо. Би л лав энэ танхимд яагаад ч орохгvй байсан даа. Хэрэв бvрх малгай намайг тийш нь хуваарилсан бол би юу ч бодолгvй гэртээ харих байсан... гэж хичээлийн дараа Рон ярьжээ. Харри Гермiona тэр гурав хvvхдvvдийн дундуур зvтгэсээр цамхаг руугаа очоод цvнх саваа орхиж оройн хоолоо идэхээр яарчээ.

Гермiona ойлгосон мэт толгой дохиод Харри дуугvй байлаа. Роны хэлсэн vгэнд дотор нь хvйт оргижээ.

Жилийн өмнө бvрх малгай тvvнийг Слизеринд суралц гэж санал болгосныг Харри нехдөөсөө нуудаг байлаа. Бvрх малгай тvvний чихэнд: <<Чи агуу их хvн болно... Слизрин чамайг алдрын оргилд аваачна. Бvв эргэлз...>> хэмээн шивнэсэн юм даг.

Гэвч Харри Слизеринээс зөвхөн хар шидтэн гардаг гэдгийг мэддэг байсан болохоороо эрс татгалзсан билээ. <<Зөвхөн Слизерин л биш байгаасай!>> гэж дотроо бодож байтал бvрх малгай: <<За яахав, дураараа л бол... Гриффиндорт ор...>> гэсэн юм.

Хvvхдvvдийн дунд тэд Колин Кривитэй тааралдлаа.

- Сайн уу, Харри.
- Сайн уу, Колин.
- Харри, манай ангийн нэг хvvхэд чамайг... гэтэл хvvхдvvд тvvнийг дундаа хавчуулан их танхим руу авч одлоо. Жижигхэн, хөнгөхөн Колин ямар ч атугай: <<Баяртай, Харри!>> гэж алсаас хашгирч амжаад харагдахаа больжээ.
- Тvvний ангийн хvvхэд юу хэлсэн юм бол? гэж Гермiona сонирхов.
- Намайг Слизериний залгамжлагч гэсэн юм байлгvй гэж хэлээд Харрийн сэтгэл зvрх гомдлоор дvvрэв. Үдийн хоолны дараа Жастин Финч-Флетчли яг л галаас дvрвэсэн юм шиг тvvнээс зугтаасныг эргэн саналаа.
- Тэдний аль дэмий юм бодож олохыг тэр гэхэв! гэж Рон хэлээд царайгаа vрчийлгэв.

Шилтгээний тойруулган шатан дээрх хvvхдvvд цөөрчээ.

- Нууц өрөө гэж үнэхээр байдаг гэж бодож байна уу? гэж Рон Гермionaгаас асуув. Хэн мэдэх вэ? Дамблдор гуай ноён Норрис муурыг амилуулж чадаагvй болохоор тvvнийг... лав л хvн тарнидаагvй байх гэж Гермiona хөмөг зангид хэллээ.

Шатны нэг булангаас нөгөө ноён Норрисыг олсон хонгил эхлэдэг юм. Бvгд урьдын адил байсан авч бамбар тогтоох дэгээнд муур байхгvй, <<НУУЦ ӨРӨӨ ДАХИН НЭЭГДЛЭЭ>> гэсэн бичгийн оронд сандал тавьсан байлаа.

- Үvнийг Филч тавьжээ. Энд жижvvрлэж байгаа юм гэж Рон тодруулав.

Одоо хонгилд хоосон ажээ. Гурвуулаа ийш тийшээ харцгаав.

- Алив эрцгээе! Ямар нэг ул мөр үлдсэн байж болох юм гэж хэлээд Харри цvнхээ чулуудан дөрвөн хеллээд мелхэх зуураа:
- Энд хар толбо байна! Энд бас... гэтэл:
- Наашаа ир. Үүнийг хараач гэж Гермiona инээд алдан хэлжээ.

Харри босоод ханан дээрх бичгийн дэргэдэх цонх руу очлоо. Гермiona дээд талын шилийг заана. Шилэн дээр гарсан яльгvй завсрыг чиглэн баахан аалз цувран гvйлдэх ажээ. Тэдний араас утаа мэт мөнгөлөг, урт аалзны тор хөвөрнө. Аалзнууд гадагш гарахаар яарч байгаа нь илт.

- Эд нар яасан юм болоо? Иймэрхvв юм урьд нь огт vзсэнгvй гэж Гермiona хэлэв.
- Би ч бас. Харин Рон чи харсан уу? Рон оо? гэж Харри асуулаа.

Харри эргээд харсан чинь Рон нилээд хол айсан шинжтэй зогсоно.

- Чи яасан бэ? гэж Харри асуув.
- Би... аалзнаас айдаг юм... гэж Рон хvчлэн хэллээ.
- Тийм vв? Чи аалзаар мянган удаа уусмал бэлтгэсэн биз дээ гэж Гермiona гайхав.
- Хатаасан аалз яах ч vгvй ээ. Харин амьд аалз бол... гэж хэлээд Рон аалзны зvг харж зvрхэлсэнгvй.

Гермiona инээд алдав.

- Инээх юм байхгvй. Би гурван настай байхдаа Фредийн тоглоомон шvүрний ишийг хугалчихсан юм. Тэрбээр уурласандаа болоод миний хилэн бамбаруушыг том аравгар аалз болгочихож билээ. Тийм вед чамайг ямар байхыг чинь харах юм сан... гэж Рон хэлээд дотор нь муухай оргижээ.

Гермiona инээдээ арай ядан барьж байв. Харри тэр хоёрыг аалзнаас хөндийрvүлэх санаатай:

- Тэр вед энд шалан дээр ус байсныг санаж байна уу? Ус хаанаас гарсан бэ? дараа нь арччихсан байсан гэж асуулаа.
- Санаж байнаа. Энэ хаалганы дэргэд ус байсан гэж хэлээд Рон vүд рvү очин гараа сунган татлаа.
- Чи яаж байнаа хэмээн Харри гайхав.
- Тийшээ орж болохгvй ээ. Охидын бие засах газар.
- Тэгээд яагаав. Тэртээ тэргvй ажилладаггvй юм чинь. Тэнд уйланхай Миртл суудаг юм. Явж харъя гэж хэлээд Гермiona vүд рvү очлоо.

Тэгээд <<Жорлон ажиллахгvй>> гэсэн бичгийг ч хайхралгvй Гермiona vүдийг дэлгэв.

Энэ жорлон ямар муухай замбараагvй байсан гээч! Цав гарч толбо болсон урт толины доод талд хагарч хэмхэрсэн угаалтуур ярайна. Бvгдэг бадаг гэрэлтvүлэх хугархай лааны гэрэл нойтон шалан дээр туяарах аж. Бvхээгний vүдний будаг ховхорч, нэг бvхээгний хаалга ганцхан нугасан дээр санжиганан байлаа.

Гермиона хуруугаа уруулдаа наагаад сүүлчийн бvхээг рvв явав.

- Сайн байна уу, Миртл ажил ямар байна?

Рон Харри хоёр дөхөж очлоо. Миртл эрвvн дээрх батгаа шахсаар усны савны дээгvүр хөвөн хөөрч байв.

- Энэ бол охидын бие засах газар. Гэтэл эд нар чинь охид биш байна гэж Миртл хэлэхдээ Рон Харри хоёрыг сэжиглэнгvй харж байлаа.
- Тийм ээ, тэдэнд би энд ямар... аятайхан байдгийг vзvүлэх гэсэн юм гэж Гермиона зөвшөөрөн хэлэв.

Тэгээд гараараа бvдгэрсэн толь норсон шалыг заах мэт дvр vзvүлжээ.

- Миртлийг ямар нэг юм харсан уу гэж асуухгvй юм уу? гэж Харри шивнэв.
- Та нар юун тухай шивнэлдээд байна? гэж Миртл хэлээд Харрийг сэжиглэнгvй харлаа.
- Бид шивнэлдээгvй байнаа. Би зvгээр л юм асуумаар санагдаад... гэж Харри хэлэв.
- Яагаад дандаа надад мэдэгдэлгvй шивнэлдээд байдаг юм бэ? Хэрэв би vхсэн л бол гомдож чадахгvй болж таарч байна уу? гэж Миртл уйлагнана.
- Хэн ч чамайг гомдоох гээгvй байна. Харри зvгээр л... гэж Гермиона тvүнийг тайтгаруулахаар оролдоно.
- Хэн ч гомдоохыг хvсээгvй гэнэ! Би амьдралдаа дандаа хэлмэгдэж байх юм. Бvгд дахин давтагдаж байна.
- Сvүлийн vед чамайг ямар нэг ер бусын юм харсан уу? гэдгийг бид асуух гэсэн юм. Баярын vеэр чиний жорлонгийн хаалганы эсрэг талд хэн нэгэн хvн муурыг хэлмэгдvүлсэн байна гэж Гермиона шууд л асуулаа.
- Энд хэн нэгэн хvн байсан юм болов уу? гэж Харри нэмэрлэв.
- Би хэнийг ч хараагvй. Намайг баяр дээр их гомдоосон болохоор би буцаж ирээд vхмээр санагдсан ч... гэнэтхэн өөрийгөө...
- Yхсэн гэдгийг санасан гэж Рон туслав.

Миртл гомдонгуй уйлагнаад усны саван дээгvүр ниссэнээ шууд л суултуур руу шумбан унаж хvүхдvүдийг толгойноос хөл хvртэл норгочихлоо. Усны хоолойноос бvдэг бадаг хашгирах чимээ сонсдоно.

Рон Харри хоёр гайхан амаа ангайж Гермиона мөрөө хавчин:

- Yүнийг Миртлийн зугаа цэнгээ гэж vзэж болно. Эндээс явцгаая гэлээ.

Рон жорлонгийн vүдийг денгөж хаатал, хаана ч юм ус булиглах чимээ гарснаа, дээрээс хэн нэг хvн: <<Рон!>> гэж чанга дуудахад тэр гурав огло вcэрчээ. Талбай дээр тэнхимийн ахлагч Перси Уизли зогсож байв.

- Энэ чинь охидын бие засах газар. Та нар тэнд юу хийсэн юм бэ? гэж Перси шvүднийхээ завсраар сийгvүлэн асуулаа.
- Юу ч болоогvй ээ. Бид эд мөрийн баримт хайсан юм гэж Рон мөрөө хавчин хэлэв.

Перси яг л хатагтай Уизли шиг ширvvvн төрхтэй болоод:

- Эндээс хурдхан явцгаа... Хачин юм болох нь шив?! Бvгд хоолоо идэж байхад эд нар энд ахиад л байж байдаг! гэж гараа алдлан хэлээд тэднийг шатаар буулгахаар иржээ.
- Тэгээд яагаав? Бид мууранд хуруугаа ч хvргээгvй юм чинь! гэж Рон зогсоод Персийг эгцлэн харж хэлэв.
- Би Жиннид бас ингэж хэлсэн. Чамайг сургуулиас хөөгдөх байх гэж айгаад едрийн турш усан нvдлэж яваа шvв. Чи ядахдаа тvvvнийг бодмоор юм!
- Жиннийн тухай надад яриад яах юм бэ? Чи тvvvнийг тоодоггvй шvв дээ. Чи зvгээр л энэ бvхнээс болоод ахлагчаасаа огцорно гэж л айж байгаа гэж хэлээд Роны чих улайжээ.
- Гриффиндорт хасах таван оноо өглөө. Та нарт сургамж болог. Одоо дахин ямар ч мөрдөн байцаах ажил хийхгvй шvв! Тэгэхгvй бол захидал бичнэ гэж Перси уурсан хэлээд ахлагчынхаа тэмдгийг тэмтэрлээ.

Персийн хvзvv Роны чихнээс илvv улайгаад эргэн явж одлоо.

Харри, Рон, Гермиона гурав их танхимд очоод Персигээс хол суужээ. Рон гэрийнхээ даалгаврын ид шидийн томъёон дээрээ бэх дусаачихаад тvvvнийгээ арилгах санаатай шидэт саваагаа аван дохисон авч зохион бичлэг бvхий цаасаа санамсаргvй шатаачихжээ. Цаас дvрэлзэн шатахад Рон ч бүр цехренгөө баржээ. Гараараа дохисноо шившлэгийн номоо хаахад Гермиона ч бас тvvvнийг дуурайхад Харри их гайхсан аж.

- Ер нь хэн муурыг тэгдэг байнаа? Сангасваа, маглууд сургуульд байхгvй бол хэнд хэрэгтэй юм бэ? гэж мартсан яриагаа vргэлжлvvлж байгаа өнгөөр Гермиона аядуухан асуулаа.
- Тийм шvв, хэн маглуудыг ингэтлээ vзэн яддаг блээ? гэж Рон сайтар ухааралгvй асуултыг асуултаар хариулав.
- Чи Малфойн тухай яриад байна уу? гэж Гермиона Роныг асуусан байртай харна.
- Ёер хэний тухай асуух юм бэ? Чи тvvvнийг <<Холимог цустай та нар дараа нь>> гэж хэлэхийг сонссон шvв дээ. Санаж байна уу? Чи тvvvнийг харх шиг царайлсныг хараарай. Юугаар ч мөрийцсэн бэлэн байна...
- Малфой чинь Слизериний залгамжлагч гэж vv? Итгэмээргvй юм гэж Гермиона хэлжээ.
- Тэдний гэр бvл ямар билээ? Бvгдээрээ л Слизеринд суралцсан. Малфой энэ тухай байнга ярьдаг юм. Тэд цөм Слизериний хамаатнууд байж болох юм бишvv? Малфойн эцэг хар шидтэн шvв дээ гэж хэлээд Харри бас л номоо хойш тавилаа.
- Малфойнхонд нууц ерөөний тvлхvvр олон зуун жил хадгалагдсан байж магадгvй. Эцгээсээ хvvд дамжуулаад л гэж Рон хэлэв.
- Тийм ч байж магадгvй юм гэж Гермиона итгэл муутайхан өгvvлжээ.
- Тийм байлаа ч гэсэн батлаж чадахгvй юм даа гэж хэлээд Харри хөмсөг зангидав.

- Нэг арга байна. Энэ арга үнэндээ маш хэцүү, тун эвгүй байх юм. Энэ аргыг хэрэглэвэл сургуулийн бүх дүрэм журмыг зөрчих болно гэж Гермiona шивнэн хэлээд Персийн зүг айсан маягтай харлаа.
- Гурав дөрвөн долоо хоногийн дараа тэр аргаа бодож боловсруулаад бидэнд хэлээрэй гэж Рон ёжлоно.
- Бодоод олчихсон юм аа. Слизериний их танхимд нэвтэрч ороод Малфойн нууцаа ярихыг ерт нь мэдэгдэлгүй сонсох хэрэгтэй гэж Гермiona тайван хэлжээ.
- Яаж ингэх юм бэ? гэж Харри сайтар ухааралгүй асуух зуур Рон чангаар инээж байв.
- Амархаан, хөвгүүд ээ. Зөвхөн хувиргах уусмал л чанах хэрэгтэй.
- Ямар уусмал гэнээ? гэж Рон, Харри хоёр зэрэг асуув.
- Энэ тухай Снегг багш нэг хичээл дээр ярьсан юм...
- Снегг багшийн хичээлийг сонсохоос ер юм чамд байх биш дээ гэж Рон үглэнэ.
- Энэ бол нэг хүнийг ер хүн болгодог ундаа байгаа юм. Бид еерсдийгээ Слизериний нэг хүүхэд болгоод хувиргачихвал хэн ч мэдэхгүй байх болно. Тэгээд л Малфойн чалчихыг сонсох юм. Тэр чинь бардамнах дуртай гэж Гермiona Роны үглэхийг тоолгүй ярина.
- Чиний санал надад нэг л таалагдахгүй байна. Бид үүрд Слизеринийх болоод үлдчихвэл яах юм бэ? гэж Рон баргар царайлан хэлэв.
- Тэнэг гэдэг нь. Уусмалын үйлчилгээ дорхноо гарчихдаг юм. Харин жор яаж олох билээ? <<Хүчтэй үйлчлэгч уусмал>> гэдэг номонд бий гэж Снегг багш ярьж байсан. Тэр ном сургуулийн номын сангийн тусгай хэсэгт байдаг байлгүй гэж Гермiona ярина. Тусгай хэсгийн номыг зөвхөн багшийн зөвшөөрлийн бичгээр олгодог юм.
- Бид яаж зөвшөөрөл олж авах вэ? Энэ ном зүгээр л бидэнд хэрэг болсон гэхэд хэн итгэх юм бэ? Биднийг ямар нэгэн уусмал бэлтгэх гэж байна гэдгийг захын тэнэг ойлгоно хэмээн Рон уруу царайлан хэлэв.
- Уусмал бэлтгэх онол бидэнд их сонирхолтой байна гэж хэлж болно биз дээ?
- Үгүй ер ее! Манай профессоруудыг мэдэхгүй биш дээ! Хувиа бодсон амьтад! гэж Рон татгалзан хэлжээ.

Бүлэг 10

ГАЛЗУУРСАН БСМБСГ

Хичээлийн жилийн эхэнд Туг үс ангид корунэллийн шунгинууртай танилцуулах хичээл зохион байгуулсан авч тедий л амжилттай болоогүй билээ. Түүнээс хойш тэрбээр хичээл дээр еерийнхөө номын хэсгээс уншиж өгөх болсон бөгөөд заримдаа тэндээс хэсэгчилсэн тоглолт хийлгэхдээ еерее хамгийн сайн боллоо гэж боддог байв. Еерее шидтэний дүрд тоглож бусад дүрд ихэвчлэн Харрийг сонгон авдаг балаа. Харри ангийнхныхаа өмнө чалчих шившлэгээс болоод хэлмэгдсэн хөдөөгийн тариачин эсвэл хатгалгаа туссан алмас эсвэл Туг үстэй дайралдсанаасаа хойш цус үзэж чадахаа больж, зөвхөн ногоогоор хооллох болсон Цус сорогчийн дүрийг бүтээнэ.

Нэг хичээл дээр Харри хар урлагаас хамгаалах хичээл дээр хувилгааны дүрд тоглосон бол дараа нь энэ дүрээс татгалзмаар санагдсан аж. Гэхдээ одоо Туг үсийн сайхан сэтгэлийг сэвтүүлэхгүй байх нь чухал.

- Харри чи сайхан улилаа. Яг л жинхэнэ юм шиг. Би түүнийг довтлон газар унагаагаад хоолойд нь шидэт сагаагаа тулгасан юм. Сүүлчийн хүчээ шавхан эргүүлэх хэцүүхэн шившлэг хэлэхэд мань хувилгаан ерөвдөлтэй орилж билээ. Алив, Харри дуурайгаад үз! Илүү чангаар! Ай даа, яг болж байна. Түүний үс ноос унаж, араа соёо нь жижигрээд ерийн нэгэн болж хувирсан юм даг. Жирийн юм шиг авч тэр тосгоны оршин суугчид огт марталгүй намайг баатар гэдэг юм. Тэдний хувилгаанаас салгасан юм чинь.

Хонх дуугарч, Туг үс ширээний араас бослоо.

- Гэрийн даалгаварт Вага-Вагагийн хувилгааныг би хэрхэн алсан тухай шүлэг зохиоцгоо. Сайн зохиосон хүүхдэд <<Би шидтэн>> номоо гарын үсэг зурж дурсгана.
- За яах вэ? гэж Харри сэмхэн асуулаа.
- Хүүхдүүдийг явахыг хүлээе. Одоо явцгаая... гэж Гермiona догдлон хэлэв.

Гермiona сэтгэл түгшин гартаа хуудас цаас барьсаар Туг үс рүү очлоо. Рон, Харри хоёр ч араас нь яарав.

- П... профессор Туг үс гуай... би... би номын сангаас энэ номыг авмаар байна. Түүнийг унших гэсэн юм хэмээн Гермiona түгдрэн хэлээд номын нэр бичсэн цаасаа чичирсэн гараараа түүнд сунгаж:
- Гэхдээ энэ ном тусгай хэсэгт байдаг болохоор... өө... багшийн зөвшөөрөл хэрэгтэй гэнээ. Таны <<Ороолонтой орооцолдсон нь>> гэдэг номдоо бичсэн удаан үйлчилгээтэй хорны тухай мэдмээр байна... гэлээ.
- Аа, <<Ороолонтой орооцолдсон нь>> гэдэг чинь миний хамгийн хайртай ном. Танд таалагдсан юм уу? гэж Туг үс хэлээд цаасыг авангаа баясан инээмсэглэжээ.

- Маш их таалагддаг. Та цайны шүүрийн тусламжтайгаар хорыг тун чадмаг шүүсэн байдаг шүү! гэж Гермiona уриалгахан хэллээ.
- За яахав, хамгийн сайн сурагчдаа туслах нь миний үүрэг гэж Туг үс инээмсэглэн хэлээд тогосны өдөөр хийсэн том үзгээ гаргаж ирлээ. Роныг давхийхэд Туг үс өөрөөр ойлгоод:
- Сайхан байгаа биз, тийм үү? Би гарын үсгээ үүгээр зурдаг юм гэлээ. Тэрбээр ороолдсон гарын үсгээ зураад нөгөө цаасаа Гермiona д өгөхөд охин түүнийг яаран авч цүнхэндээ хийлээ.

- Маргааш улирлын анхны тэмцээн болно биз дээ? Гриффиндор Слизеринтэй тоглоно гэнээ? Чамд их найддаг гэлцэж байна билээ. би ч бас баригч байсан юм шүү. Намайг улсын шигшээд урьсан авч би татгалзаад дэлхийг хар хүчээс хамгаалах ажилд амьдралаа зориулсан юм даа. Гэхдээ би одоо ч гэсэн муугүй тоглодог болохоор чамд ганц хоёр арга хэлж өгч болох л юм. Эхлэн суралцагчдад би туршлагаасаа хэлж өгөх дуртай... гэж Туг үс Харрид хандан хэлэв.

Харри талархсанаа буютнан хэлээд нөхдийнхөө араас яарлаа. Тэд хонгилд очоод алхаагаа саалаа.

- Үгүй ер, ямар ном гэдгийг нь харах ч үгүй зурчихдаг байна шүү гэж Харрийг гайхан хэлээд Туг үсийн гарын үсгийг харав.
- Хоосон толгойт хувиа боддогч. Гэхдээ хвссэн юмаа авсан болохоор бидэнд ямар ялгаа байх вэ дээ гэж Рон явах зуураа өгүүлнэ.
- Тэр чинь хоосон толгойт хувиа бодогч биш ээ гэж Гермiona хэллээ.
- Тэгэлгүй яахав, чи түүний хамгийн сайн сурагч юм чинь...

Номын санд зөвхөн шивнэн ярих учиртай болохоор андууд дуугаа аяарсгав.

Хатангир туранхай өлсгөлөн бүргэдтэй адилхан хатагтай Пинс Туг үсийн гарын үсэгтэй цаас руу сарвайсан авч Гермiona түүнийг тавьсангүй.

- <<Хүчтэй үйлчлэгч уусмал>> гэнээ? хэмээн хатагтай Пинс хардангуй давтаад Гермionaгаас нөгөө цаасыг дахин авах гэлээ.
- Би зөвшөөрлийг өөртөө үлдээж болох уу? гэж Гермiona хулчгардуухан асуув.
- За яая гэхэв. Өөр гарын үсэг авна биз. Туг үс юун дээр ч хамаагүй зурдаг юм чинь гэж хэлээд Рон цаасыг охиноос булаан авч хатагтай Пинст өгчихлөө.

Хатагтай Пинс цаасыг жинхэнэ эсэхийг шалгах бололтой гэрэлд барьж харснаа цааш яваад таван хормын дараа эргэж ирэхдээ гартаа хуучин том болт барьсан байлаа. Гермiona номоо цүнхэндээ болгоомжтой хийгээд тэр гурав номын сангаас ямар ч гэмгүй мэт алгуурхан гарч одлоо.

Тэд уйланхай Миртлийн жорлонд орж цоожлов. Рон эхлээд дургүйцсэн авч Гермiona зүгээр, хэн тийшээ орьё гэж яаж санах юм бэ? хэмээн уруу татжээ. Хэн ч саад болохгүй юм шиг санагдсан юм байлгүй. Үнэндээ ч Миртл урьдын адил бүхээгтээ цурхиран байсан авч тэр тэдэнд, тэд түүнд ямар хамаа байх билээ.

Гермiona <<Хүчтэй үйлчлэгч уусмал>> номыг болгоомжтойхон нээхэд андууд шарласан хуудас руу тонгойцгоов. Номыг зүгээр ч нэг онцгой хэсэгт хадгалдаггүй аж. Зарим уусмал үнэхээр аймшигтай үйлчилгээтэй аж. Толгой дээрээ гараа тавьсан хүн, шулмасын гэдэс дотрыг нь эргүүлсэн зургийн тухайд бол ярих ч юм алга.

- Энэ байна хэмээн Гермiona <<Хувиргах уусмал>> гэсэн гарчигтай хуудсыг олоод баярлан хэллээ. Эргэн хувирах дүр төрх тэр хуудсан дээр

зураатай байв. Хүмүүсийн зовж шаналсан царай бол зураачийн сэтгэмж гэж Харри үнэхээр найдахыг хичээж байв.

- Ямар хэцүү найрлагатай юм бэ! гэж Гермiona мөр дагуулан хуруугаараа заах зуураа хэллээ. Тэгээд:
- Алтан нүдэн цэцэг, хануур хорхой, замаг, меегенцер энэ бүхэн уусмал хадгалах зориулалт бүхий шүүгээнд бий. Бас хос эвэртийн үйрүүлсэн эвэр байна! Үүнийг хаанаас олох вэ? Бас бумслангийн арьс? Бас хувиргах хүнийхээ биеийн яльгуй хэсэг гэдгийг яах болж байна? гэлээ.
- Юу гэнээ? Ямар хэсэг болж таарах вэ? Би Крэббийн хумсыг залгих болж байна уу? гэж Рон үрчийн хэллээ.
- Аз болоход энэ хэсэг хамгийн сүүлд хэрэг болох юм байна гэж Гермiona түвнийг сонсоогүй дүр эсгэн ярина.

Рон Харрийг анзаарах байх гэж найдсан авч Харри еер юманд санаа зовж байлаа.

- Гермiona минь, сонсооч. Ямар олон юм хулгайлах хэрэгтэй болж байнаа! Бумслангийн арьс сургуулийн шүүгээнд байхгүй болохоор Снегт багшийн хувийн нөөц рүү орох хэрэг гарах нь ээ? Энэ чинь тун ч... Гермiona тэсгэл алдан номоо чанга хамхлаа.
- За, за дураараа л болцгоо. Та нар айгаад бйгаа юм бол би ч бас сургуулийн дүрэм журам зөрчөөд байх хэрэг алга. Харин хеерхий маглуудыг еереер яаж аврах юм бэ? Уусмал бол аврах цорын ганц арга. Тэдний дайсан та нарт хамаагүй гэдэг нь илт байна. Би одоохон энэ номыг эргүүлж өгье... гэж хэлэхдээ Гермionaгийн хацар түмбийж, нүд нь гялалзаж байв.
- Хачин юм даа! Гермiona еерее биднийг сургуулийн дүрэм журмыг зөрч гэж байх шив. Тийм аваас би юу ч хийхэд бэлнэ байна... Гэхдээ хумс залгихгүй бол зүгээр сэн! гэж Рон гараа савчин хэлэв. Гермiona тайвшраад номоо дахин дэлгэлээ.
- Тэр уусмалыг бэлтгэхэд удах болов уу? гэж Харри асуув.
- Замгийг тэргэл сартай вед түвдэг юм. Алтан нүдэн цэцэг гурван долоо хоногт уусна. Тэгэхээр хэрэгтэй бүх зүйлийг цуглуулах юм бол бараг нэг сар гэсэн үг.
- Нэг сар гэнээ? Нэг сарын дотор Малфой маглуудын тэн хагасыг зовоох байлгүй! За яахав, нэгэнт еер телевлегеэ байхгүй болохоор урагшаа! гэж хэлэхээс еер арга алга гэж Роныг хашгиран хэлэхэд Гермionaгийн ширүүн харц арай зөөлөрлөс.

Гермiona ойр хавьд хүн байгаа эсэхийг шалгахаар жорлонгоос гарахад Рон хүү Харрийн чихэнд:

- Маргааш Малфойг шүүрнээс нь унагчихаарай гэж шивнэжээ.

Бямба гаригийн өглөө Харри эрт сэрээд одоо болох тэмцээний тухай хагас цаг шахам бодлоо. Слизеринийхэн дэлхийн хамгийн хурдан шүүртэй. Гриффиндорынхон хожигдвол ахлагч нь яасан их уурлах бол! Энэ муухай Слизеринийхнийг яая даа байз! Харри сэтгэл тавгүй босоод хувцаслан өглөөний ундандаа явлаа. Их танхимын урт ширээний ард бүх багаараа чимээгүй авч өндөлзөн суух ажээ.

Тэр өдөр бүрхэг хэцүү одоохон аянга ниргэх гэж байгаа юм шиг байв. Үд дунд гэхэд сургууль даяараа цэнгэлдэх хүрээлэнд очжээ. Рон Гермiona хоёр Харрид амжилт хүсэхээр хувцасны өрөө рүү очлоо. Тоглогчид Гриффиндорын

улаан жанч сольж емсөж, Вуд урьдын адил багийнхаа тамирчдын сэтгэл санааг еөдрөг болгох вг хэлжээ.

- Слизеринийхэн сайн шvvртэй ч гэсэн манайх сайн тоглогчидтой. Бид бэлтгэл сургууль их хийж, ямар ч цаг агаартай вед нисэж сурсан даа (Есдvгээр сараас эхлээд л голдоо ортол норсон гэж Жорж vглэнэ). Малфой тэдний багт еерийгее худалдсан тэр едрийг хараал идэх болтугай гээд Вуд Харрид хандан:
- Харин чи тэдэнд vзvvлээд егсээрэй. Баригч болоход баян эцэг бус авъяас хэрэгтэй гэдгийг харуулах юм шvv. Гэмтэж бэртсэн ч хамаагвй Малфойгоос tvрvvлж снитчийг барих ёстой. Енеедер бид ялах болно! Гэлээ.
- Ямар нэг юм болбол бид хажууд чинь байгаа гэж Фред нvд ирмэн хэлжээ.

Үзэгчид Гриффиндорынхныг хеерч баясан хашгирсаар угтлаа. Тэднийг еерийн тедийгвй Когтевран, Пуффендуйн хөгжсөн дэмжигчид дэмжиж байсан юм. Слизеринийхэн дуугвй суусангвй. Тэд эсрэг багийнхныг шvгэлдэж, орилон угтжээ. Шvvгч хатагтай Нугарагч Флинт Вуд хоёрыг гар бариулахаар урив. Тэр хоёр бие биеэ догшин харцаар харан гараа чанга атгацгаажээ.

- Шvглийн дуугаар! Гурав... хоёр... нэг... гэж хатагтай Нугарагч хашгирлаа.

Хvмvvсийн хашгиралдах чимээн дор арван дөрвөн толглогч бараан тэнгэрт дvvлжээ. Харри нvдээ онийлгон снитчийг олж харах санаатай мэрийсээр бvхний tvрvvнд довтолгоно.

- Хеее, сорвит оо! гэж Малфой хашгираад шинэ шvvрээ унан бардам явж енгерлээ.

Харри хариу хэлсэнгвй. Тvvний зvг том хар бөмбөг нисэн ирэхэхд арай л оногдсонгвй бултаж амжлаа. Бvр всийг нь шvргэх шахжээ.

- Арай л оночихсонгвй гэж Жорж хашгираад Харрийн дэргэдvвр енгерехдее цохиураараа бөмбөгийг хvчтэй цохин Эдриан Пьюсийн зvг илгээсэн авч замын хагасаас бөмбөг дахин эргэж Харрийн зvг нислээ.

Харри хурдаа огцом саахад Жорж байдаг хvчээрээ блажерыг Малфой руу цохив. Гэвч бөмбөг яг л еерее эргэгч мод шиг буцан ирж Харрийг оносон хэдий ч аз болоход зөөлөн цохижээ.

Харри хурдаа нэмж талбайн нөгсөө тал руу дvvлэхэд бөмбөг шуугин араас нь дагана. Юу болоод байнаа? Дvрэм ёсоор бол блажер нэг хvнийг дагаад байлгвй аль болох олон хvнийг онох ёстой сон.

Талбайн нөгсөө талд бөмбөгийг Фред Уизли хvлээн авлаа. Харрийг тонгойход Фред байдаг чадлаар бөмбөгийг цохин холдуулав.

- Ура! гэж Фред ялсан дvртэй хашгирлаа.

Тэгтэл бас л болсонгвй. Дуулгаваргвй бөмбөг Харрийг ахиад л элдэхэд зугтаахаас еер аргагвй болжээ.

Бороо орж эхлэлээ. Бороон дусал нvвр ороолгон, нvдний шилийг цантуулна. Тэмцээнд аль баг давамгайлж байгааг Харри мэдээгвй байтал тайлбарлагч Ли Жордан:

- Жар тэгийн харьцаагаар Слизерин хожиж байна гэж хашгирах дуулдав.

Гайхаад байх юм алга. Тэдний шvvр илvv хурдан, тэгээд ч энэ бөмбөг тvvнийг галзуурсан юм шиг элдээд байхад. Үнэндээ ихрvvд тvvнийг сайн буцааж байсан авч нэмэр бага ажээ. Эргэн тойрон нисэж цохиураараа даллаж байхад снитчийг олж харах аргагвй юм.

- Энэ бембегийг... хэн нэг нь... илбэдчихжээ гэж Фред нөгөө бембегийг Харригаас холдуулан цохих үедээ амьсгаадан хэлэв.
- Завсарлага авцгаая гэж Жорж хэлэх зуураа Вудэд дохио өгөх гэж мэрийн, бас Харрийн нүүр лүү нисэн явах бембегийг буцаан цохилоо.

Вуд зөвшөөрөн толгой дохиж, шүвгчийн шүгэл дуугарахад Харри, ихэр хоёрын хамт галзуурсан блажераас бултан Слизериний хөгжсөн дэмжигчидийн чих дүлийрүүлэм шүгэлдэхийг сонсон газар луу тэмүүлэв. Вуд бүх багийнхныгаа тойруулан зогсоогоод:

- Юу болоод байнаа? Ингээд байвал амархан хожигдохоор байна шүү! Фред, Жорж хоёр яагаад Анжелинад туслахгүй байгаа юм бэ? Тэр чинь оноо авах сайхан боломжтой байсан шүү дээ! Та нар хаана байв аа? гэлээ.
- Бид түүнээс арван таван метрийн ендерт байсан, Оливер оо! Харрийг алах шахсан блажераас аварсан юм. Энэ бембегийг илбэдчихжээ. Харригаас огт салахгүй байна. Бембегийн хувьд еер тоглогч гэж алга. Энэ бол Слизеринийхний хийсэн ажил байлгүй! гэж Жорж омогдов.
- Дэмий юм! Бэлтгэл дээр бүгд л зүгээр байсан даг. Тэгээд бүх бембегийг цоожилсон юм чинь... гээд Вуд итгэсэнгүй.

Хатагтай Нугарагч талбай дундуур тэдний зүг ирж явна. Ард нь Слизериний тоглогчид нүүр амаа элдэвлүүлэн инээлдэж, Харрийг хуруу гараараа заах ажээ.

- Тойрон байрлацгаая. Хэрэв та хоёр миний урдуур бертгенесд байвал би снитчийг хэзээ ч барьж чадахгүй. Снитч еерее л ханцуйд ороод ирдэггүй юм бол. Бусдыгаа хамгаал. Харин бембегтэй би еерее учраа олохыг бодъё гэж Харри сэтгэл догдлон хэллээ.
- Тэнэг хэрэг. Бембег чиний толгойг тасдана гэж Фред эсэргүүцэв. Вуд ахлагч Харри болон ихэр хоёрыг харлаа.
- Оливер чи түүний хэлснийг яагаад сонсохгүй байнаа? Түүнийг дангаар нь тийм бембегтэй үлдээж болно гэж үү?! Заавал мерден шалгах хэрэгтэй... гэж Алиса Спиннет уурлав.
- Тэгвэл оноо алдана. Энэ муу бембегеес болоод тэмцээнд хожигдох нь дутаж гэнэ. Оливер чи тэдэнд намайг орхи гэж хэл.
- Үүнд чи буруутай <<Гэмтэж бэртсэн ч хамаагүй снитчийг барь>> гээ биз дээ. Үүнээс арай дээр юм бодож олж чадсангүй дээ! гэж Жорж Вудыг буруутгалаа.

Хатагтай Нугарагч хүрч ирэв.

- Бэлэн үү?

Вуд Харрийг хараад ямар ч байсан ялах зүрх зориг дүүрэн байгааг мэдлээ.

- Фред, Жорж та хоёр Харрийг орхиорой. Еерее блажерын учрыг олно биз. Бороо улам ширүүссээр. Шүвгчийн шүгэлдэх дуунаар Харри тэнгэрт хеерехдее блажер араас нь агаарт сүнгэнэн нисэж явааг сонслоо. Харри улам ендерт хеерснөө доош чулуу шиг нисэн, зүгээ буруулж ийш тийшээ тойрон нисэж байв. Бүр толгой нь эргэж байсан ч сайтар харсан хэвээр! Шүүрээ унасан хэвээр годройтон нисэх үед борооны дусал шилийг нь балбан, хамар луу нь урсан орж байлаа. Үзэгчид суудал дээрээ алга ташин инээлдэх аж. Сайн нисэгч! Харрийн цорын ганц аврал энэ байсан бөгөөд бембег түүнийг яг дагаж чадахгүй байв. Харри яг л <<Америкийн уулс>> дээгүүр явах мэт талбай дээр дүүлж, Эдриан Пьюсийг нүднийхээ булангаар ажиглана. Тэр хүү Вудыг гүйцэж Гриффиндорын нэг цагаригт хүрэхээр тэмүүлж байв.

Бембег чихний нь хажууханд шуугиснаа ахиад л онсонгвй. Харри арагш зугтаахад бембег бас л дагасан авч, тэрбээр ээрүүл шиг эргэлдлээ.

- Поттер чи бүжгэн жүжгээр хичээллэж байгаа юм уу? гэж Малфой хашгирав.

Харри хажуу тийшээ нисэх зуураа Малфой руу эргэж үзэн ядсан байдалтай харжээ. Түүний зүүн чихний дээхэн талд алтан снитч үзэгджээ. Малфой инээд алдан снитчийг харахтай манатай байлаа.

Харри байрандаа хөшчихлээ. Малфой гэнэтхэн толгойгоо өргөөд түрүүлж баривал яанаа!

Гэнэтхэн ТАС НЯС!

Бембег ямар ч байсан түүнийг онож баруун гарыг нь хугалчихлаа. Гар нь өөрийн мэдрэлгүй унжлаа. Гол тасартал өвдөхөд Харрийн нүд харанхуйлжээ. Тэрбээр нойтон шүүрэн дээрээсээ золтой л гулсаад уначихсангвй. Нөгөө муухай бембег бас л эргээд Харрийн толгойг чиглэн нисэв. Харри бултсан авч толгойд нь: <<Снитч, снитч...>> гэсэн бодол эргэлдэнэ.

Борооны дусал, өвдөх гараа тоолгвй Харри Малфойн зүг хурдаллаа. Түүний шоолонгуй царай айсан төрхөөр солигдов. Харри түүнтэй үзэлцэх гэж байгаа юм шиг түүнд санагджээ.

- Чи яаж байнаа! гэж Малфой орилоод хажуу тийш бултан нислээ.

Харри шүүрээ тавиад эрүүл гараа сарвайн нойтон хүйтэн снитчийг шүүрэн авав. Өвдгөөрөө шүүрээ хавчин тогтоогоод, ухаан алдахгүйг хичээн доош унаж эхлэлээ. Үзэгчид айсан байдалтай дуу алдана.

Харри шаварт унахад хугархай гар нь санжиганаж, шүүр нь өөр тийш нисэн одлоо. Үзэгчид суудал дээрээ орилон шүгэлдэхэд айхтар өвдсөндөө болоод хөгжсөн дэмжигчид өчнөөн хол байх шиг түүнд санагджээ. Тэгэхэд л Харри гартаа алтан снитч байгааг мэдэрлээ.

- Хожсон шүү гэж арайхийн хэлээд ухаан алджээ.

Тэгээд мөн л талбай дээр ухаан оров. Бороо нүүр лүү нь цутган, хэн нэгэн хүн дээрээс нь тонгойн инээмсэглэх ажээ.

- Та байгаа юм уу? Холдвол дээр дээ гэж Харри шивнэв.
- Энэ маань яаж байнаа? Сандрах хэрэггүй. Би одоохон түүнийг эмчилнэг гэж Туг үс түүнийг тойрон хүрээлсэн Гриффиндорынхныг харан хэллээ.
- Хэрэггүй ээ! Ингээд л байж байг... хэмээн Харри татгалзав.

Харри суух гэсэн ч тэсвэрлэшгүй өвдсөн болохоор чадсангвй. Тэгтэл гэрэл зургийн дуран тачигнаж гарлаа.

- Колин намайг ийм байхад зураг авч яах нь вэ? гэж Харри эсэргүүцнэ.
- Хэвт, хэвт. Би одоохон шившлэг уншина. Айх явдалгүй, би ийм юм анх үзэж байгаа биш хэмээн Туг үс халамжтай нь аргагүй зөвлөв.
- Би эмнэлэгт очвол дээр байхаа гэж Харри зуусан шүднийхээ завсраар сийгүүлэн хэллээ.
- Тийм шүү, профессор оо. Харри чи бембегийг сайн барилаа. Ёстой сайхан гэж Вуд инээмсэглэн хэлжээ. Хэдийгээр баригч нь гэмтсэн ч тэд ялсан юм чинь аргагүй ээ.

Фред, Жорж хоёр солиорсон блажерыг хайрцагт хийх гэхэд бембег яаж эсэргүүцэн байхыг Харри хүүхдүүдийн хелийн хоорондуур харжээ.

- Эндээс холдоорой гэж Туг үс хэлээд ногоон ханцуйгаа шамлаж байна.
- Хэрэггүй юм биш үү... гэж Харри санаа алдлаа.

Гэхдээ Туг үсийг зогсооно гэж байхгүй л дээ! Тэрбээр шидэт саваагаа эргүүлж байснаа шууд хугарсан гар луу чиглүүллээ.

Гараас нь агаар соруулаад авчих мэт мөрнөөс нь эхлээд хурууны үзүүрийг хүртэл нэг л сонин боллоо. Харрийг нүдээ анин эргэхэд хvvхдvvдийн нэг нь дуу алдаж, Колин Криви гэрэл зургийн дурангаа шvршдэг буу шиг тачигнуулж байв. Гар нь евдехеэ больжээ. Харри гар байгаа vгvйг ч мэдэхгvй байлаа.

- М-м. За, зvгээр ээ. Ийм болдог юм. Гэхдээ одоо хугарсан яс байхгvй! Энэ л чухал. Эмнэлэг хvрчихэж денгене биз дээ? Ноён Уизли, хатагтай Грэйнджер хоёр тvvнийг хvргэж егсээрэй. Тэнд хатагтай Помпфри... хэвд нь оруулах байлгvй гэж Туг vс сэтгэл зовсон байдалтай хэлэв.

Харри хөл дээрээ босоход ерөөсөн тал нь байхгvй мэт санагдана. Тэрбээр гvнзгий амьсгал авснаа гараа хараад эгээтэй л ухаан алдчихсангvй.

Ханцуйнаас нь тvvхий махтай адил енгетэй, vлээсэн хаймран бээлий шиг юм цухуйх ажээ. Харри хуруугаа хеделгэх гэтэл огт болсонгvй!

Туг vс хугархайг эмчилсэнгvй, зvгээр л гарын бvх ясыг мултлаад авчихсан ажээ.

Хатагтай Помфри Харрийн гарыг vзээд уурлаж гарлаа.

- Шууд л наашаа хvрээд ирэх хэрэгтэй байсан юм. Яс бороолуулах амархан, харин шинэ яс ургуулна гэдэг... хэмээн хэлээд ясгvй зөөлөн гарыг тэмтрэн vзнэ.
- Гэхдээ та чадна биз дээ? гэж Харри найдангуй асуулаа.
- Чадалгvй яахав. Харин их евдене гэдгийг хэлэх хэрэгтэй. Залуу минь, чи энд л унтах хэрэг гарч дээ... хэмээн хатагтай Помфри халамжлангуй байдлаар хэлээд Харрид хvрэм авч еглее.

Гермиона хөшигний цаана хvлээж, Рон хvрэм өмсөхөд нь Харрид туслаж байв. Ясгvй гар ханцуйд орно гэдэг бэрх.

- Одоо чи Туг vсийг хамгаалсаар байх уу? гэж Рон Гермионаг тавлангаа Харрийн пэмбэгэр хурууг арайхийн ханцуйд шургуулав. Тэгээд:
- Туг vсийг ясгvй болгоод аль гэж гуйгаагvй л юм сан гэлээ.
- Алдахгvй хэн байдаг юм бэ? Ямар ч атугай гар евдехеэ больсон байна. Тийм биз дээ, Харри? гэж Гермиона татгалзана.

Тийм ээ. Гэхдээ энэ чинь одоо гар биш.

Харри дэвсгэр дээрээ vсрэхэд хөөрхийлөлтэй гар нь мэдрэлгvй санжиганана.

Гермиона хатагтай Помфри хоёр хөшигний цаанаас гарч ирлээ. Эмч гартаа <<Яс ургуулагч>> гэсэн бичигтэй лонх барьжээ.

- Чи ч урт шөнийг өнгөрөөх хэрэг гарах нь дээ. Яс ургуулна гэдэг тийм ч сайхан ажил биш дээ гэж хэлээд аяга дvврэн уусмал Харрид еглее.
- <<Яс ургуулагч>> уух ч бас амаргvй, хоолой ам тvлчих гээд байв. Харри нэг балгаад ханиалгалаа. Хатагтай Помфри аюултай спорт, чадваргvй багш нарын тухай нэг юм vглэсээр холдов. Рон Гермиона хоёр Харритай vлдээд нөгөө эмийг усаар даруулж уулгалаа. Тэгэхгvй бол тун ч муухай эд юм.
- Бид ямар ч байсан хожсон шvv. Чи снитчийг мөн сайхан барьсан даа! Малфойг тэгэхэд харсан ч болоосой... Чамайг тасдан хаяхад бэлэн байсан гэж хэлээд Рон инээмсэглэв.
- Тэр бөмбөгийг чухам яаж илбэдсэнийг мэдэх юм сан гэж Гермиона хөмсөг өргөн хэллээ.
- Хувиргах уусмалаа бэлдчихээд зориуд асуух юм шvv. Харин уусмал маань энэ эм шиг муухай юм бvv байгаасай гэж хэлээд Харри дэрэн дээр толгойгоо тавив.

- Ярих юмаа олов оо! Слизеринийхний хумстай уусмал гээд л бодчих хэмээн Рон ярвайна.

Тасгийн үүд нээгдэн шавар шавхай болж, голдоо ортол норсон Гриффиндор багийнхан бүгдээрээ орж ирлээ.

- Хеее Харри! Жинхэнэ нисгэгч! Чи Малфойг Флинтэд загнуулж байхыг харсан ч болоосой. Снитч яг чихний нь хажууд байхад хардаггүй гэнээ. Хеерхий амьтан номхорсон доо гэж Жорж баясангүй байдалтай ярина. Хүүхдүүд авчирсан амттан бялуу хулууны шүүсээ Харрид өгч тойрон суутал:

- Энэ чинь юу болж байнаа? Ёвчтөн амрах хэрэгтэй. Түүнд гучин гурван яс ургуулах ёстой юм. Явцгаа! Явцгаа! Эндээс явцгаа! гэж уурлан хеелсэ.

Ингээд өвдөж шаналсан Харри цор ганцаараа үлджээ.

Хоёр цагийн дараа Харри харанхуйн дунд сэржээ. Гарыг нь хурц юмаар хатгах шиг санагдана. Гэхдээ Харри өвдсөндөө сэрээгүй юм. Хэн нэгэн хүн харанхуйд түүний духыг арчсан ажээ. Харри айсандаа чичирч байв.

- Хэн бэ? Добби та юу?! гэж тэрбээр хашгирлаа.

Гэрийн үйлчлэгч одон бөмбөг шиг том нүдээр Харрийг ерөвдөлтэй ширтэн байхад урт унжгар хамрыг нь даган нулимс урсана.

- Харри Поттер ахиад л сургуульдаа орчихож. Добби уул нь Харри Поттерт сануулж хэлсэн л юм сан. Сануулсан шүү дээ! Ноёнтон та яагаад Доббийн үгэнд орсонгүй вэ? Харри Поттер галт тэрэгнээсээ хоцорсон мөртөө яагаад гэртээ харьсангүй вэ? гэж Добби шивнэнэ.

Харри суугаад гэрийн үйлчлэгчийн гарыг түлхэв.

- Та энд яаж ирсэн юм бэ? Галт тэрэгний тухай яаж мэдсэн бэ? гэж асуулаа.

Доббийн уруул чичигнэнэ. Харри гэнэтхэн ухаарч:

- Аа, та байсан юм уу?! Та биднийг хаалт нэвтрүүлээгүй юм байна!
- Тийм ээ, би. Добби нууцаар Харри Поттерыг харж байгаад галт тэрэг рүү орох орцыг тарнидчихсан юм. Үүнийхээ төлөө Добби гартаа огт харамсахгүй, ноёнтоон. Добби өөрөө Харри Поттерыг аюулаас аварч байна л гэж бодсон. Харри Поттерыг сургуульдаа машинаар нисээд очно гэж Добби бодсонгүй гэж тэрбээр ярихад чих нь далбаганаж байлаа. Бас боолттой гараа түүнд харуулжээ.

Гэрийн үйлчлэгч инээдэмтэй толгойгоо сэгсрэн хойш, урагш холхино.

- Харри Поттер сургуульдаа буцаж ирснийг мэдээд Добби их гайхсан. Бүр эзнийхээ хоолыг хүртэл түлчихсэн. Ноёнтон минь, Доббийг ёстой балласан даа, жинхэнэ балласан...

Харри дэрэн дээрээ ойчлоо.

- Танаас болоод Рон бид хоёрыг сургуулиас эгээтэй л хөөчихсөнгүй. Эндээс явж үз. Миний яс мөдхөн ургаад гүйцэхээр надад муу юм хийх аваас би таныг хөнөөх болно гэж Харри уурлан хэллээ.

Добби гунигтай инээмсэглэж:

- Доббийг ална гэж дандаа л хэлдэг юм. Эзэд маань Доббийг ална гэж өдөрт таван удаа заналхийлдэг гэлээ.

Тэгээд гэрийн үйлчлэгч бохир дэрний уутныхаа нэг буланд нусаа нийв. Түүний дүр төрх тун ерөвдмөөр байсан учир Харри өөрийн эрхгүй уурлахаа болиод:

- Добби, та яагаад энэ дэрний уутыг өмсөж явдаг юм бэ? гэж сонирхов.
- Дэрний уут уу, ноёнтоон? Энэ бол боолын тэмдэг, ноёнтон минь. Хэрэв эзэн нь түүнд хувцас бэлэглэх аваас Добби эрх чөлөөтэй болох юм. Гэвч

тэд тун болгоомжтой. Доббийг бүр явчихна гэж айгаад Доббид оймс ч егдөггүй юм гэж дэрний уутаа илэн хэллээ.

Добби нулимсаа арчсанаа гэнэтхэн:

- Харри Поттер гэртээ харих ёстой! Добби бодохдоо бембег... гэтэл:
- Бембег еэ? Бембег намайг алах шахсан маань тантай холбоотой байх нь ээ? гэж Харри ахин уурсаж асуулаа.
- Та яаж байнаа! Бембег таныг алахгүй шvv. Добби болохоор Харри Поттерыг аврах гэсэн юм. Ноёнтон минь энд vлдсэнд орвол гэртээ тахир дуту болж харьсан чинь дээр. Харри Поттер гэртээ харих ёстой гэж гэрийн vйлчлэгч айсан байртай хэлэв.
- Яагаад ч vгvй! Гэхдээ яагаад ингэх болсноо ярьж егсч. Яагаад намайг тахир дутуу болгох гэсэн юм бэ? гэж Харри асуулаа.
- Ай, Харри Поттер vvнийг мэддэг ч болоосой гэж Добби санаа алдан хэлэхэд нулимс нь урсан дэрний уутанд шингэнэ. Тэгснээ:
- Хэрэв ид шидийн ертенцийн тасархай болсон золгvй боол бидний хувьд чухам хэн гэдгээ мэддэг бол ингэхгvй л дээ. Хэцvv нэртийн ноёлж байсан veийг Добби санадаг юм. Гэрийн vйлчлэгч бидэнтэй яг л харх, жоом шиг харьцдаг байсан даа, ноёнтон минь. Доббитой одоо ч тэгж харьцдаг нь vнэн. Гэхдээ Хэцvv нэртийг та ялсан цагаас хойш амьдрал арай дээр болсон. Хар ноёнтон хамаг хvчээ бараад Харри Поттер амьд vлдсэн юм. Энэ бол бидний хувьд vүрийн туяа гэсэн vг. Харри Поттер найдварын гэрэл цацруулж байна... Хар едрvvдийн тегсгел ирэх л байх гэж бодох юм... Харин одоо Хогвартсад ахиад л аймшигт явдал давтагдахад бэлэн төдийгvй аягvй бол эхэлчихсэн дээ. Тэгээд л Добби Харри Поттерыг энд vлдээж болохгvй гээд байгаа юм... Нууц ерөө дахин нээгдсэн болохоор аюул давтагдаж магадгvй гэж хэлээд гэрийн vйлчлэгч дэрний уутаараа нулимсаа арчлаа.

Добби хэтэрхий их юм ярьсанаа гэнэт ойлгоод айсандаа дуугvй болчихов. Шургуулган дээрээс домботой ус аваад нvднээсээ оч бутарч шалан дээр унатал толгойгоо цохилоо. Тээд ахиад л орон дээр гарч...

- Добби муу, маш муу... гэж vглэнэ.
- Тэгэхлээр нууц ерөө vнэндээ байдаг байх нь ээ? Тvvнийг нэгэн цагт нээгдсэн гэж та хэлэв vv? гэж Харри гайхлаа.

Гэрийн vйлчлэгч домбоны хагархай авахаар сарвайсан авч Харри нарийхан шуун дээрээс нь барин хорьж энэ удаа eepийгeе шийтгэхээс аварчээ.

- Би магл биш болохоор надад аюулгvй Добби минь.
- Ноёнтон минь, бvv асуу, хeepхий Доббигоос бvv асуу. Энэ сургуульд хар вйл болох гэж байна. Харри Поттер явах ёстой. Явж vз, ноёнтон минь, гэртээ харь. Энд дэндvv аюултай болохоор яарах хэрэгтэй... гэж гэрийн vйлчлэгч тvгдрэн хэллээ.
- Добби минь, нууц ерөөг хэн нээсэн юм бэ? Надад хэн гэдгийг нь хэлчихгvй юу? гэж хэлээд Харри тvvнийг ахин eepийгeе шийтгэхээс сэргийлэн гарыг нь барьж байв.
- Добби хэлж болохгvй, ноёнтон минь. Добби хэлэх ёсгvй! Гэртээ харь, ноёнтоон, явж vз гэж гэрийн vйлчлэгч орилно.
- Би хаашаа ч явахгvй. Миний сайн андуудын дотор магл охин ч бий. Хэрэв vнэхээр нууц ерөө онгорхой юм бол хамгийн тvрvvлээд тvvнд муу юм болно... гэж Харри уурсангуй хэлэв.

- Харри Поттер найз нарынхаа телес амиа золиослоход бэлэн байна! Юутай зоригтой! Ямар эрэлхэг хvv вэ! Гэхдээ тэр еерийгее аврах ёстой. Харри Поттер бол... хэмээн гэрийн вйлчлэгч дуу алдлаа.

Тэгснээ гэнэт vгээ таслан чих тавин чимээ чагнахдаа сарьсан багваахайтай адил харагдана. Хонгилд хелийн чимээ гарчээ.

- Добби явах ёстой гэж гэрийн вйлчлэгч айн шивнээд тvvний атгасан гарыг хоосон орхиж, шар шур хийсэн чимээ гарган алга боллоо.

Харри дэрээ налан хэвтээд vvd pvv тvгшин харна. Хелийн чимээ улам ойрсоор.

Тасагт урт ноосон нөмрөг, шөнийн угладаг малгай өмссөн Дамблдор, араас нь профессор МакГонагалл орж ирлээ. Тэд нэг хөшөө шиг юм дамжлан авчирч сул орон дээр тавив.

- Явж хатагтай Помфрийголоод ир гэж Дамблдор шивнэн хэллээ.

Профессор МакГонагалл Харрийн дэргэдvvp өнгөрөн өрөөнөөс гарав. Харри унтаж байгаа мэт хөдөлгөөнгүй хэвтэнэ. Тэгтэл тvгшсэн дуу гарч, профессор МакГонагаллын хамт хатагтай Помфри орж ирээд унтлагын хувцсан дээгvvpээ цамц давхарлан өмсөө. Хатагтай Помфри хөшөөг харснаа уулга алдав.

- Юу болсон юм бэ? гэж Дамблдороос шивнэн асуугаад нөгөө хөдөлгөөнгүй юмыг тонгойн харжээ.

- Шинэ дайралт. Минерва МакГонагалл профессор бид хоёр тvvнийг шатан дээрээс оллоо гэж захирал тайлбарлав.

- Хажууд нь баахан усан vзэм асгарсан байсан. Поттерыг эргэж гэж явж байсан юм байлгvй дээ гэж профессор МакГонагалл нэмж хэллээ.

Харрийн дотор арзасхийж, тэрбээр сэмхэн өндийгөөд сарны гэрэлд туяарах хөшөөний нvvp царайг харав.

Энэ бол Колин Криви байлаа. Колины нvд айсандаа дvгрэглэн, гартаа гэрэл зургийн дуран барьжээ.

- Хөшөөх тарни уу? гэж хатагтай Помфри асуув.

- Тийм ээ. Ийм юм болох гэж... Альбус халуун шоколад авчирахаар доош яваагvй бол юм болохыг хэн мэдлээ... гэж профессор МакГонагалл хэллээ.

Тэр гурав Колиныг харж зогсоно. Дамблдор багш тонгойн гэрэл зургийн дуранг лавхан бариад Колины гараас суга татан авлаа.

- Дайрсан хvний гэрэл зургийг авч амжсан юм биш биз? гэж профессор МакГонагалл асуув.

Дамблдор дурангийн тагийг автал утаа баагин гарлаа. Бvр гурван орны цаана хэвтэж байсан Харрид шатсан хальсны внэр внэртжээ. Хатагтай Помфри нэг алхам ухраад аргаа барсан байдалтай:

- Хайлуулчихсан байна... гэж шивнэлээ.

- Энэ юу гэсэн vг вэ, Альбус аа? гэж профессор МакГонагалл асуув.

- Нууц өрөө внэхээр нээлттэй гэсэн vг дээ гэж Дамблдор хариулжээ.

Хатагтай Помфри айсандаа алгаараа амаа таглав. Профессор МакГонагалл Дамблдорыг асуусан янзтай харна.

- Хэн байх вэ, Альбус аа?...

- Хэн гэдэг нь гол биш яаж гэдэг нь л чухал... гэж Дамблдор захирал Колиноос нvд салгалгvй хэлэв.

Гэрэл асаагаагvй ч Харри профессор МакГонагаллын царайг харсан аж. Тvvний царайд vл ойлгосон байдал тодорхой байлаа.

Бүлэг 11

ХАЛЗ ТУЛААНЫ КЛУБ

Харри ням гаригын еглеегүүр сэрэхэд гарын яс нь бороолсон хэдий ч муу хөдөлж байлаа. Цонхны цаана евлийн наран гэрэлтэнэ. Харри орон дээрээ сандайлж суугаад Колины хэвтэж буй орыг хөшгөөр тусгаарласныг харжээ. Хатагтай Помфри түүний сэрснийг мэдмэгцээ еглесний цай унд авчирахад Харри солгой гараараа будааг эв хавгвйхэн халбагадаж бйав. Негеэ гараа атгаж, тэнийлгэж үзэхэд хуруунууд нь тус тусдаа хөдлөх ажээ.

- Чи эрүүл болсоон. Еглеснийхөө цайг уугаад явж болно хэмээн хатагтай Помфри хэлэв.

Харри яаран хувцаслаад Добби, Колин нарын тухай андууддаа ярихаар Гриффиндорын шилтгээн рүү гүйжээ. Гэвч Рон Гермiona хоёр их танхимд байхгүй байв. Тэд хаашаа алга болчихов оо? Харрийн гар яаж байгаа нь тэдэнд сонин бус гэж үү?

Харри хонгилд гартал номын сангаас ирж яваа Перси Уизлитэй тааралджээ.

- Сайн уу, Харри. Ёсигдөр чи маш сайн тоглосон шүү, маш сайн! Тавин оноогоор шагнуулсан! Одоо тэнхим хоорондын тэмцээнийг Гриффиндор хошуучилж явна гэж ахлагч таатай инээмсэглэн хэлэв.

Харри толгой дохиод:

- Чи Рон, Гермiona хоёрыг харсан уу? гэж асуулаа.
- Үгүй ээ. Роныг ахиад л охидын жорлонд орчихоогүй байх гэж найдъя хэмээн Перси царайгаа түвшин болгож хэлэв.

Харри Персийг булангийн цаагуур ортол инээмсэлэн зогсож байгаад шууд тийшээ гүйлээ. Ойр хавьд хүн байгаа эсэхийг тойруулж харснаа уйланхай Миртлийн хоргодох байр луу ухасхийн ороод андуудынхаа дууг сонслоо.

- Би байнаа гэж тэрбээр хэлээд хаалгаа сайтар хаав.

Нэг ерсэнд юу ч юм унахад ус цалгих чимээ гарч Гермiona уулга алдан жижигхэн завсраар харлаа.

- Ёе, чи биднийг айлгачихлаа. Хурдхан ор. Гар чинь яаж байна?
- Шинэ юм шиг л болсон гэж Харри хэлээд бүхээгт оров.

Суултуур дээрх хуучин, муу тогооны дор ямар нэг юм шажигнана. Харри гал юм байх даа гэж бодов. Усыг огт тоодоггүй бяцхан тогоо бол Гермionaгийнх. Харри үүдээ арайхийн хаав. Давчуухан боловч аюулгүй бүхээг ажээ.

- Бид еглесний цайны дараа л шууд чам руу очъё гэж бодож байлаа. Тэгснээ сүүлдээ хувиргах уусмалаа оролдъё гэж шийдсэн юм гэж Рон тайлбарлав.

Харри Колины тухай ярьж эхэлтэл Гермiona дундуур нь оржээ.

- Бид бүгдийг мэднэ. Еглеегүүр МакГонагалл багшийг профессор Флитвиктэй ярьж байхыг сонссон юм. Тэгээд л уусмалаа хурдан бэлтгэх хэрэгтэй гэж бодлоо.
- Энэ бүхний ард Малфой байгаа эсэхийг хурдхан мэдэх хэрэгтэй. Малфой тэмцээний дараа их уурласан даа. Тэгээд л Колинийг денгесен байх гэж Рон хөмсөг зангидан хэлэв.

- Энэ ч бас бүгд биш ээ. Шене Добби над дээр хүрч ирсэн гэж ярих зуураа уур савсах тогоонд хэсэг хэсэг меегенцер хийж байгаа Гермiona ажиглана.

Сехрен суусан Рон, Гермiona хоёр гайхан толгойгоо дээшлүүлэв. Харри Доббийн хэлснийг дэлгэрэнгүй яриад еерийнхөө бодол саналыг ч нэмэрлэжээ. Тэрбээр Доббийг зарим юмыг яриагүй гэж бодсон аж.

- Урьд нь нууц ереег хэн нэгэн хүн онгойлгож байсан болов уу? гэж Гермiona асуув.
- Байж болох л юм! Тэр нэгэн удаа ереег Люциус Малфой онгойлгосон. Тэр чинь бас Хогвартст сурч байсан шүү дээ. Тэнд ямар юм байгааг л мэдэх юм сан. Хэн ч түүнийг олж харахгүй юм гэж үү? Тэр амьтан шилтгээн даяар түйвэргээд байх шиг хэмээн Рон сэтгэл догдлон хэллээ.
- Үл үзэгдэгч амьтан байж болох юм. Эсвэл хувилгаан юм болов уу? Жишээ нь баатрын баримал болоод хувирчихдаг байж магадгүй. Би хувирдаг ороолонгийн тухай уншиж байсан гэж Гермiona хэлээд буцалж буй ус руу хануур хорхойг саваагаараа хийлээ.
- Бага унших хэрэгтэй шүү гэж Рон хэлэнгээ хатсан алтан нүдэн цэцгийг уусмалд хийгээд цаасан уутыг нь базаж хаясныхаа дараа Харрийг харснаа:
- Тэгэхлээр Добби биднийг галт тэрэг рүү оруулаагүй, бас чиний гарыг хугалсан болж таарах нь ээ. Хэрэв чамайг цаашид иймэрхүү байдлаар аврах юм бол сайн юм болохгүй нь мэдээж гэж толгой сэгсрэв.

Даваа гариг гэхэд Колиныг хэн нэгэн хүн довтолж хөшөөчихеэд эмнэлэгт хэвтүүлсэн тухай яриа сургууль даяар тархжээ. Нэг нь негеегеес илүү аймшигтай байж боломгүй таавар дэвшүүлцгээнэ. Нэгдүгээр дамжааныхан довтолгоонд ертеж магадгүй гэж айгаад ганц нэгээрээ явахаа больжээ.

Жинни охин Колинтой нэг ширээнд суудаг байсан болохоороо бүр царай алдаж гүйцэв. Фред, Жорж хоёр түүнийг янз бүрээр айлгана. Нэг бол үс ноос болсон эсвэл шидэт булдруугаар дүүрсэн амьтан баримлын цаанаас үсрэн гараад ирнэ гэх мэт зүйлийг санаанаасаа зохиоцгооно. Үүнээс болоод охин шене хар даран зүүдэлдэг болжээ. Тэдний ингэж даажигнадгийг Перси мэдээд гэрлүүгээ захиа бичнэ хэмээн сүрдүүлсэн аж. Ах нар нь ч охин дүүгээ тэгтлээ дамшиглахаа болилоо.

Хүүхдүүд багш нараасаа нуун элдэв сахиус, онгон, шүтээн наймаалцгаана. Невилл Долгопупс нэг том болцуу сайтар зүлгэсэн улаан талст, шанаган хорхойны муудсан сүүл хадгалах болжээ. Түүнийг цэвэр цусны шидтэн болохоор яах ч үгүй гэж Гриффиндорынхон ятгаад нэмэр болсонгүй.

- Тиймээ, эхнийх нь Филч байсан. Намайг бараг сангасваа гэдгийг цөм мэднэ хэмээн Невилл айсандаа чичрэх бүлгээ.

Арванхоёрдугаар сарын хоёрдугаар долоо хоногт профессор МакГонагалл өвлийнхөө амралтаар сургуульдаа үлдэх хүсэлтэй хүүхдүүдийн нэрийг бичиж авчээ. Тэдний дотор Харри, Рон, Гермiona гурав байлаа. Тэд бас Малфой үлдэх болсныг дуулцгаажээ. Хэдийгээр сэжигтэй санагдсан ч хувиргах уусмалаа хэрэглэж, нууцыг нь мэдэж авахад хялбар байх биз.

Уусмал бараг бэлэн болжээ. Гагцхүү ганц эвэртийн эвэр, бумслангийн арьс л дутуу байв. Тэдгээрийг Снеггийн ерсэнд хадгалдаг юм. Харрийн бодлоор бол уусмал бэлтгэгч багшийн саварт орсноос нууц ерсний гайхал амьтантай тулгарсан нь хамаагүй дээр ажээ.

- Анхаарлыг нь сарниулах арга бодож олох хэрэгтэй. Тvvний хичээл vдээс хойш орно. Тэгэхэд л ерөөнд нь шургаж амжина гэж пvрэв гаригын өглөө Гермiona хэлжээ.

Энэ vгэнд Харри Рон хоёр гайхсангvй.

- Би хулгайлах болно. Хэрэв та хоёр баригдах аваас сургуулиас хөөгдөнө шvv дээ. Би одоохондоо хэрэг тvвэг тарьчихаагvй байна. Та хоёрын vврэг бол таван хором хэртэй бужигнуулах явдал гэж Гермiona тайван хэллээ.

Харри сэтгэл тvгшин инээлээ. Снегт багшийн хичээл дээр вймvүлнэ гэнэ шvv! Энэ чинь vврэглэж буй луугийн нvдийг саваагаар чичихээс ч долоон дор.

Уусмал бэлтгэх хичээл газар дор нэгэн багаахан танхимд болдог байлаа. Өнөөдрийн хичээл ч өмнөхөөсөө ялгарах юм байсангvй. Снегт багш хөөлгөгч уусмал бэлтгэх даалгавар өгчээ. Ширээн дээр төмөр жинлvүр, янз бүрийн юмтай сав суулга гялалзах агаад ширээнvүдийн хооронд өөрөө чанагч тогоо хөөрөн байв. Снегт багш Гриффиндорынхонд зэмлэсэн vг чулуудан анги дотуур холхиход Слизериний хvvхдvүд дэмжин инээлдэнэ. Снегт багшийн хайртай шавь Драко Малфой Харри, Рон хоёрыг загасны хатаасан нvдээр сэмхэн чулуудах ажээ. Хариу шидэх юм бол зайлшгvй шийтгvүлнэ гэдгээ тэр хоёр мэдэж байв.

Харрийн уусмал тун шингэн болчихжээ. Снегт багш тvvний <<ус>>-ыг шоолон инээмсэглэхэд Харри хөмсөгөө ч хөдөлгөсөнгvй. Гермionaгийн дохиог хvлээж байв. Снегт багшийг Невилл Долгопупс руу очих vед Гермiona толгойгоо vл мэдэг дохижээ.

Харри тогооныхоо ард хурдхан нуугдаад, халааснаасаа цаасан буу гаргаж ирээд саваагаараа асаалаа. Цаасан буу шуугиж байснаа оч хаялж эхлэхэд Харри тvvнийгээ яг Гойлын тогоог чиглvүлэн шидчихэв.

Дэлбэрэх чимээ гарснаа Гойлын чанаж байсан уусмал ангиар дvүрэн асгарлаа. Хvvхдvүд хашгиралдав. Малфойн нvүрэнд уусмал vсэрсэн болохоор хамар нь яг л агаарын бөмбөлөг шиг хөөн хавдаж эхлэв. Гойл тал тал тийшээ vсэрч, таваг шиг том болсон нvдээ алгаараа дарна. Снегт багш хvvхдvүдийг чимээгvй болгож, юу болоод байгааг мэдэхээр мэрийх аж. Энэ vеэр Гермiona vүдний цаагуур годхийн оржээ.

- Чимээгvй! Чимээгvй! Гэмтсэн хvvхдvүд наашаа ирцгээ. Би жин тавьж өгье. Хэн ингэснийг мэдсэнийхээ дараа... гэж Снегт багш байдгаараа орилно.

Бараг хулуу шиг том болсон хамраа даахгvй шахам тонгойсоор Снегт багшийн ширээ лvv очиж байгаа Малфойг хараад Харри инээд алдах шахжээ. Малфойн ард баахан хvvхдvүд цувран зогсоно. Заримын нь гар бороохой шиг болтлоо хавдан, заримын нь уруул vг хэлж болохооргvй пэмбийжээ.

Ингэж бужигнаж байх хооронд Гермiona ангидаа сэмхэн буцаад орж ирэхэд нь харвал өвөр нь яльгvй тvнтийсэн байв.

Хавдрын эсрэг ханд сайн нелөө vзvүлж хvvхдvүдийн хацар хамар гар эргээд хэвийн байдалдаа оржээ. Снегт багш Гойлын тогоо руу дөхөж очоод шатсан цаасан бууны тасархай гаргаж ирэв. Хvvхдvүд айсандаа чимээгvй сууцгаана.

- Yүнийг хийсэн хvvхэд сургуулиасаа явах хэрэг гарч дээ хэмээн Снегт багш сийгvүлэн хэллээ.

Харри юу ч ойлгоогvй дvр vзvүлэхийг хичээж байв. Учир нь Снегт багш тvvнийг сэжиглэнгvй харцаар нэвт өрөмдөн харж байсан юм. Гэтэл аз болоход хонх жингэнэн дуугарч хичээл дуусчээ.

- Тэр таамагласан байхаа. Түүнийг гадарласан гэж толгойгоо ч егөхөд бэлэн байна гэж Харри маань уйланхай Миртлийн хоргодох байр луу явж байхдаа андууддаа хэлэв.

Тэд ерөөнд ормогцоо Гермiona амь дүйн байж олсон нунтгаа тогоонд хийгээд буцалгах зуураа сайтар хутгаж байлаа.

- Одоо ингээд боллоо. Хоёр долоо хоног хvlлээх хэрэг гарна гэж тэрбээр инээмсэглэн хэлэв.
- Снегт багш чамайг хийсэн гэж огт сэрдэхгvй. Уурлавал уурлаж л байг гэж Рон Харрийг тайтгаруулна.
- Надад хамаагvй ээ. Тэртэй тэргvй надад муу юм чинь гэж хэлээд Харри тогоонд пор порхийн буцлаж буй хувиргах уусмалыг харж суув.

Долоо хоногийн дараа гурван анд маань их танхимд орохдоо ээлжит зарлалыг уншин зогсох бөөн хvvхдvvдийг харжээ. Симус Финниган, Дин Томас нар тэднийг самбар луу дуудан гар даллаж байв.

- Халз тулааны клуб нээгджээ! Сайхан даа! Ёнеедер анхны цугларалт. Яг болж байна! хэмээн Симус дуу алдана.
- Халз тулаанд мангасыг дуудмаар байна уу? гэж Рон тоглоомоор асуув. Үнэндээ бол шинэ клубыг өөрөө ч сонирхож байсан юм.
- Муугvй л санаа байна гэж гуанз руу явах вeдээ Харри Гермionaд хэлжээ. Андууд ч тvvнтэй санал нэг байв. Найман цагт тэр гурав их танхимд очлоо. Хоолны ширээг хурааж, хилээн хар адрын дор лаа асааж, нэг ханын дагуу алтан тавиур тавьжээ. Сурагчид бараг бvгдээрээ цугласан байх агаад гартаа шидэт саваагаа барьж, сэтгэл догдолсон харагдана.

- Хэн дасгалжуулагч юм бол? Флитвик багш юм болов уу? Тvvнийг залуудаа шидэт саваагаар халз тулалдах урлагийн аврага байсан гэлцдэг юм билээ гээд Гермiona хvvхдvvдийн дундуур зvтгэлэв.

- Хэрэв тийм бол... Харри хэлснээ яриагаа таслав. Дэвжээн дээр сайхан ягаан жанч немерсен Алтан хонгиот Туг вс едер тутмын хар хувцастай Снегт багшийг дагуулан гарч ирлээ.

Туг вс чимээгvй болохыг шаардаж гараараа дохиод:

- Наашаа ойртоцгоо! Бvр наашаа! Бvгд намайг харж байна уу? Үг маань дуулдаж байна уу? Сайн байна! Сургуульд халз тулалдааны клуб байгуулах санааг минь профессор Дамблдор дэмжсэн юм. Та нар клубт явснаар шаардлагатай вeд биеэ хамгаалж сурах болно. Ийм шаардлага цөөн бус удаа гардгийг миний амьдралын туршлага харуулж байна. Энэ тухай миний номноос уншаарай. Надад профессор Снегт туслах болно гэж цагаан шvдээ яралзуулан инээмсэглэж хэллээ. Тэгээд:

- Снегт багш халз тулааны талаар жаал зугаа юм мэддэг гэсэн. Тэгээд л надад туслахыг зөвшөөрсөн юм. Одоо бид халз тулалдах хvmvvc шидэт саваагаараа яаж vзэлцдэгийг vзvvлэх болно. Залуу нeхeд минь, айж сандрах хэрэгтгvй. Би та бvхэнд уусмал бэлтгэх профессорыг чинь бvрэн бvтэн буцааж өгнө гэлээ.

- Хэрэв тэд бие биеэ хөнөөчихдөг бол аштай юу! гэж Рон Харрид шивнэв.

Снегт багш мушийн инээмсэглээд Туг всийг харахад тэрбээр инээмсэглэсээр байлаа.

<<Снегт багш намайг ингэж инээмсэглэн харсан сан бол би ертөнцийн хязгаар руу зугтаах байж дээ>> гэж Харри бодно.

Халз тулалдагчид бие бие рvvгээ эргээд мэндэлцгээв. Туг вс евдгеее нахисхийхэд Снегг ууртай байдлаар толгой мэхийн ёсложээ. Тэд шидэт саваагаа илд лугаа ерген барьцгаав.

- Саваагаа ийм байдалд чухам яаж барьдгийг анхаарч хараарай. <<Гурав>> гэхэд шившлэгээ хэлцгээнэ. Үхлийн аюулд хvргэхгvй л дээ гэж Туг вс чимээгvй харах сурагчдад тайлбарлав.
- Нэг, хоёр, гурав...
Саваанууд гозосхийхvй Снегг:
- *Экспеллиармус!* гэж алдлаа.

Нvд гялбуулам хурц гэрэл гялсхийж, Туг вс хан руу ойн всрээд дэвжээн дээр хана даган унажээ.

Малфой болон Слизериний хvvхдvvд хи, хи гэж инээлдэнэ.

Гермиона елмий дээрээ ендийн айсандаа алгаараа амаа таглажээ.

- Тэр амьд уу? гэж Гермиона шивнэнэ.
- Үгvй ч байсан яах вэ дээ! гэж Рон Харри хоёр зэрэг хэллээ.
Малгай нь унаж, буржгар вс нь сэгсийсэн Туг вс арайхийн босоод:
- Сайн шившлэг! Профессор Снегг зэвсэггvй болгох шившлэг хэлээд намайг гар мухар болгохыг та нар харлаа. Ноён Браун танд баярлалаа! Саваагvй болсон би гаргvйтэй л адил. Профессор Снегг сайн байна! Та намайг уучлаарай. Уул нь таны санааг тааварлаад цохилтыг буцаавал болох л байлаа. Гэхдээ хvvхдvvдэд энэ нь аймшигтай... гэж хэлтэл Снегг уурласандаа царай нь хөхрөхөд Туг вс яарч сандран:
- Үзvvлэх тоглолт vvгээр дууслаа. Одоо дасгал сургуульдаа орцгооё. Та нарыг хос хос болгон хуваарилна. Профессор Снегг та надад туслахгvй юу хэмээн нэмж хэллээ.

Туг вс багш Жастин Финч-Флетчийн эсрэг Невиллийг тавихад Снегг багш Харри Рон хоёр луу ойртож ирээд:

- Салдаггvй хоёрыг салгах хэрэг гарлаа. Уизли Финнигантай тулалдах болно. Харин Поттер...
Харри удаан бодсонгvй Гермионагийн урд очих зогслоо.
- Ё-ё, vгvй шvv! Ноён Малфой, нааш хvрээд ир. Алдарт Харри Поттер тантай яаж тулалдахыг харъя. Харин хатагтай Грэйнджер та Булстроудтай тулалд гэж Снегг багш хvйтнээр инээмсэглэн хэлэв.

Малфой биеэ тоосон мэт инээмсэглэсээр заасан газарт зогслоо. Бахим эрvvтэй <<Хөгшин шулмастай енгөрvvлсэн амралт>> номын харгис илбэчинтэй яг адилхан охин Гермионагийн емнө байраа эзлэв. Гермиона тvvнийг инээмсэглэн харахад цаадах нь vзэн ядсан байдалтай хамраа сөхжээ.

- Харилцан мэндэлцгээ! гэж Туг вс дэвжээн дээрээс тушаав.
Харри, Малфой хоёр бие биеэсээ харц салгалгvй толгой дохижээ.
- Саваагаа бэлэн бариарай! <<Гурав>> гэхэд ерселдегчее зэвсэггvй болгох гээд vзээрэй. Харин хvч хэрэглэж болохгvй. Нэг... хоёр... гурав!

Харри саваагаа далласан авч Малфой <<хоёр>> гэж тоолмогц тvvнээс тvрvvлэн дохисон аж. Харрийн тархин дундуур шилээврээр татаад авах шиг боллоо. Тэрбээр гуйвсан хэдий ч хөл дээрээ тэсэж зогсоод, саваагаа Малфой руу чиглvvлэн:

- *Риктусемпра!* гэж хашгирав.

Менгелег оч харван Малфойн гэдсийг оноход тэрбээр дуу алдан цагариглан унажээ.

- Хүч хэрэглэхгүй гэж би хэлсэн шүү! гэж Туг үс айсан мэт орилоод шалан дээр унасан Малфойг хvvхдvvдийн толгой дээгvvр харав.

Харри Малфой руу инээх шившлэг илгээхэд цаадах нь инээд алдсаар татвалзаж байлаа. Харрийн толгойд ойчсон хүнийг нэрмэдэггүй гэсэн бодол гялсхийн орж ирэхэд саваагаа буулгав. Малфой энэ агшныг ашиглан, саваагаа Харрийн хөл рvv чиглvvлээд:

- *Таранталлегра!* гэж дуу алдлаа.
Ингээд Харри бүжиглэж гарах нь тэр.
- Больцгоо! Одоохон боль! гэж Туг үс хашгична.
Тэгтэл Снегг багш энэ явдалд оролцон:
- *Фините инкантатем!* гэдэг тохирох шившлэгийг хэлэв.

Харрийн хөл бүжиглэхээ больж хүрэн улаан болсон Малфойн инээд арайхийн зогсчээ.

Тэр хоёр ногоовтор утаагаар бүрхэгдсэн тулааны талбарыг харав. Невилл, Жастин хоёр шалан дээр амьсгаагүй шахам хэвтэнэ. Үхсэн хүн шиг цонхигор царайлсан Симус агаарт хөвж Рон хугархай саваа буруу ажилласанд тvvнээс уучлал гуйж байлаа. Гермiona, Милисент хоёр саваагаа шалан дээр шидчихээд гараараа тулалдсан хэвээр. Харри Гермionaд туслахаар яаран тvvнийг ерселдэгчээс нь арайхийн салгав. Ерселдэгч нь тvvнээс бараг хоёр дахин хүнд юм чинь.

- Ой-ёо-ёо! МакМиллан болиорой! Ноён Фосетой болгоомжтой! Бут минь, чангахан дараад цусаа тогтоочих... Ер нь хамгаалалтаас эхлэвэл дээр юм байна гэж хэлэх зуураа Туг үс нэг тулалдагчаас нөгөө тулалдагч руу гvйх аж. Тэгээд Снеггийн зvг цехренгээ барсан байдалтай харснаа тvvний нүдэнд хvйтэн оч гялалзахыг ажаад биеэ барьж, эрс дуугаар:
- Сайн дурын хоёр хүнийг урьж байна. Долгопупс, Финч-Флетчли хоёр vзээд алдах юм биш vv? гэлээ.
- Профессор Туг үс минь, ингэж таарахгүй. Долгопупс хамгийн энгийн шившлэг хэлээд л Финч-Флетчлийн vлдэгдлийг шvдэнзний хайрцагт хийж эмнэлэгт аваачихаар болгочихно гэж хар жанч емссен аварга том сарьсан багваахайтай адил харагдах Снегг багш хэлэв.
Ягаан хацартай, дvгэрэг царайтай Невилл час улайлаа.
- Би бол Малфой, Поттер хоёрыг тулалд гэмээр байна хэмээн мушийн инээмсэглэн Снегг санал болголоо.
- Энэ чинь сайн хэрэг! гэж Туг үс хэлээд Драко, Харри хоёрыг танхимын төвд гар даллан урив.
Хvvхдvvд зай тавьж өглөө.

Драко шидэт саваагаар довтлоход Харри ч бас тийм арга хэрэглэж хариу өгөх юм.

Туг үс саваагаараа агаарт далласан авч саваагаа алдчихлаа. Снегг муухан инээмсэглэхэд Туг үс саваагаа аваад, толгой сэгсрэн:

- Энэ муу савааг! Снеедер бүр болохгүй байнаа! гэлээ.

Снегг багш Малфойн чихэнд нэг юм шивнэхэд цаадах нь хорон инээмсэглэж толгой дохих аж. Харри vvнийг ажиглаад хамгаалах аргаа давтан vзvvлэхийг Туг үсээс гуйлаа.

- А-а, айчихаж! гэж Малфой Туг үсэд сонсогдохооргүй шивнэв.
- Гайгүй байлгүй! гэж Харри шvднийхээ завсраар сийгvvлэн хэллээ.
Туг үс Харрийн мерийг алгaдан:
- Аргыг ойлгов уу? Алив, давтаач! гэв.
- Саваагаа алдах юм уу?

Гэвч Туг үс сонссонгвй.

- Гурав... хоёр... нэг!
Малфой агшин зуур саваагаа даллаад:
- *Серпенсортиа!* гэж хашгирав.

Яг буудсан юм шиг чимээ гарчээ. Гайхаж хоцорсон Харрийн нүдэнд Малфойн саваанаас урт хар могой нисэн гарч шалан дээр унах нь харагджээ.

Урд зосох үзэгчид айсандаа арагш ухарцгаав. Хэн нэг нь чангаар хашгирчээ.

- Поттер, хөдлөхгүй зогсож бай. Би түүнийг одоохон зайлуулна гэж Снегт багш сэтгэл хангалуун хэлээд Харрийн аргаа барсан байдлыг тааламжтайяа харна.
- Үгүй ээ, би зайлуулчихъя! гэж Туг үс хажуугаас хэлээд саваагаа могой руу чиглүүлэв.

Гэвч могой алга болсонгвй, харин агаарт хөөрснөө ахиад л шалан дээр унажээ. Могой исгэрэн дуугараад Жастин Финч-Флетчлийн зүг мөлхөн дөхөөд сүүлэн дээрээ цогнойн сууж амаа ангайснаа үсрэхэд бэлтгэв.

Тэгтэл хачирхалтай явдал боллоо. Харри юу болсноо ч мэдэлгүй байрнаасаа үсрэн босоод могойд хандан:

- Эндээс зайл! гэж хашгирав. Ингэснийгээ дараа нь өөрөө ч мэдээгүй юм.

Гайхалтай юм! Бүдүүн хар могой дуулгавартайяа толгойгоо буулган цэцэрлэг услах хөндий хоолой шиг цагариглан хэвтээд хөдөлгөөнгүй харцаар Харрийг ширтэнэ. Харри яагаад ч юм могой дахин хэнийг ч довтлохгүй гэдэгт итгэлтэй байсан учир зориг оржээ.

Тэрбээр Жастины гайхаж талархахыг хүлээн инээмсэглэн харсан авч түүний айж хулчийсан харцтай тулгарав. Хүү:

- Жүжиг үзүүлж байх шив! гэж хэлээд танхимаас сум шиг үсрэн гарчээ.

Снегт багш могой руу очоод шидэт саваагаараа дохитол, могой жижигхэн хар үүл болон хувирлаа. Профессор Снегт ямар нэг юм бодон нүдээ онийлгоно. Харри түүний царайг хараад яах учраа олохгүй байв. Эргэн тойронд хүүхдүүд шивнэлдэн, хэн нэгэн түүний жанчнаас угзран татжээ.

- Явцгаая! Эндээс хурдхан явцгаая гэх Роны дуу түүний чихэнд сонсдов.

Тэгээд Харрийг танхимаас авч гарлаа. Гермiona тэднээс нэг алхам ч хоцорсонгүй. Үүдний дэргэд байгаа хүүхдүүд солиотой хүн харсан мэт зам тавьцгаана. Харри юу ч ойлгосонгүй. Рон, Гермiona хоёр амандаа ус балгасан мэт дув дуугүй явна. Тэд их танхимд очиж сандалд суусан хойноо л ярьж эхэлжээ.

- Чи чинь могойн хэлтэн юм байна гэж Рон хэлэв. Харри ойлгосонгүй:
- Хэн гэнээ? гэж асуулаа.
- Могойн хэлтэн. Могойн хэлтэй шидтэн. Өөрөөр хэлбэл могойтой ярьж чадна гэсэн үг. Чи үүнийгээ яагаад бидэнд яриагүй юм бэ?

Би могойтой хоёрхон удаа л ярьж үзсэн. Эхний удаа амьтны хүрээлэнд. Аварга могойг Дадли руу илгээсэн юм. Аварга могой надад хэзээ ч терелх Бразилдаа байж үзээгүй гэж хэлсэн шүү. Яагаад гэдгээ ч мэдэхгүй би түүнийг суулгасан юм даг. Тэгэхэд би өөрийгөө шидтэн гэж мэддэггүй байлаа.

- Аварга могой Бразилд хэзээ ч байж үзээгүй гэж чамд хэлсэн юм уу? Тэгээд чи ойлгосон хэрэг үү? гэж Рон нүдээ бүлтийлгэн асуув.
- Тэгээд юу гэж? Бүх шидтэн ойлгоно шүү дээ.
- Бүх шидтэн гэнээ. Могойг ойлгоно гэдэг маш муу явдал.
- Минийхээр муу юм огт алга! Та нар яагаад бафйнаа? Хэрэв би могой руу хашгираагүй бол хөөрхий Финч залгиулах байсан даа.

- Чи Жастинд бvv хvр гэж тvvнд тушаасан юм уу?
- Би эндээс зайл гэсэн. Чи сонсоогvй юм уу?
- Би могойн хэлээр ярихыг чинь л сонссон. Юу гэдгийг нь ойлгоогvй. Харин Жастин тvvнийг еер лvv нь турхирлаа гэж бодсон байлгvй. Тэгээд л айгаад зугатаачихсан.
Харри чихэндээ ч итгэсэнгvй.
- Тэгэхлээр би тэс еер хэлээр ярьсан хэрэг vv? Тийм юм байж болох уу? Еер хэлээр яриад еерийнхее хэлээр сонсоно гэж?
Рон толгойгоо сэгсрэв. Гермiona тэр хоёр гашуудал дээр байгаа мэт харагдана. Харри учраа олохгvй хэвээр.
- Би аймаар юм хийчихсэн юм бэ, хэлээд аль. Би Жастиныг аварч могойд залгиулаагvй хориглосон. Яаж гэдэг нь хамаатай юм уу?
- Хамаатай. Могойн хэлээр хэн ярьдаг байсныг мэдэх vv? Салазар Слизерин. Чухам ийм учраас л тэдний тэнхимийн сvлдэн дээр могой байдаг юм гэж Гермiona хэлжээ.
Харри бvр гайхаж хоцорлоо.
- Тийм ээ. Одоо сургууль даяараа чамайг тvvний гуч, деч, жич гэж бодох болно! гэж Рон батлан хэлэв.
- Би ямар ч гуч, деч биш! гэж Харри уурлалаа.
- Yvнийг чинь яаж батлах юм бэ? Слизерин мянган жилийн тэртээ амьдарч байсан. Юу ч болж болно шvv дээ гэж Гермiona уруу царайлан хэлэв.

Харри шенийн турш унтсангvй. Тэрбээр дутуу хаасан хешигний завсраар гадаа цас орохыг харж, юм бодож байлаа.

Yнэндээ Слизериний гуч, деч, жич байж болох л юм. Еерийнхее удам судрыг Харри мэдэхгvй. Тэдний терел терегсдийн тухай ярихыг Дурслийнхан хориглодог юм чинь.

Харри могойн хэлээр ямар нэг юм хэлж vзэх гэсэн авч болсонгvй. Могойн хэлээр зөвхөн могойтой л ярьж болдог юм байлгvй дээ. Лав л еертэйгее ярьж болохгvй юм байна.

<<Гэхдээ би Гриффиндорт суралцдаг. Хэрэв би Слизериний цустай бол бvрх малгай намайг энэ л тэнхимд хувиарлах байсан!>> гэж Харри бодлоо.

Гэтэл толгойд нь бvрх малгай чамайг Слизеринд явуулахаар оролдсон шvv дээ! гэсэн нэгэн бодол орж ирэв.

Харри нeгeе хажуугаараа хэвтлээ. Маргааш ургамал судлалын хичээл дээр могойг тvvн рvv турхираагvй. Харин хееж явуулсан гэдгээ Жастинд тайлбарлах хэрэгтэй юм байна. Yвнд эргэлзэх зvйлгvй юм чинь?! Тэрбээр уурсан гараараа дэрээ балбажээ.

Шене орж эхэлсэн зeелeн цас eглee гэхэд жинхэнэ шуурга болжээ. Ургамал судлалын cvvийн хичээлийг оруулсангvй. Профессор Стебль мандрагороо хурдхан ургуулахын тулд epee янзлахаар шидсэн юм. Мандрагоргvйгээр ноён Норрис, Колин Криви хоёрт eгex эмчилгээний хандыг бэлтгэх аргагvй.

Гурван анд хичээлгvй болохоороо Гриффиндорын их танхимд очлоо. Харри ханан зуухны дэргэд суув. Жастинтай ярилцаж чадаагvйдээ сэтгэл зовно. Рон, Гермiona хоёр шидэт шатар тоглож байлаа. Харрийн урвагар байхыг харснаа Гермiona морио алдчихав. Роны тэмээ тvvнийг хелег дээрээс зайлуулжээ.

- Харри чи үнэхээр санаа зовоод байгаа юм бол Жастиныг эрж олоод ярилцаач дээ гэж охин хэлэв.

Харри хатагтайн хөрөгтэй нүхээр гарч Финч-Флетчлийг олохоор явлаа.

Гадаах шуурганаас болоод шилтгээнд урьдынхаасаа харанхуй байв. Хүйтэнд даарсан хүү ангиудын дэргэдүүр өнгөрөхдөө хаалганы цаадах чимээг сонсож явлаа. Профессор МакГонагалл сахилгагчтай нэгнийг зэмлэх ажээ. Тэд дүрсгвйтэхдээ нэгнийгээ дорго болгоод хувиргачихсан юм байж. Харри анги руу шагаймаар санагдсан ч дэргэдүүр нь өнгөрлөө. Хичээл ороогүй юм чинь Жастин номын санд байгаа юм болов уу?

Үнэндээ ч пуффендуйн хэд хэдэн хүүхэд танхимын цаад үзүүрт өндөр тавиуруудын хооронд сууж байлаа. Гэхдээ тэд ургамал судлалын тухай ярилцаагүй бололтой. Тэд толгойгоо ойртуулан нэгэн чухал юм ярилцах аж. Тэдний дунд Жастин байгаа эсэхийг Харри мэдээгүй блохоор ойртон очоод юун тухай ярьж байгааг нь сонсмогцоо эргэж хажуугийн үл үзэгдэх хэсэгт орлоо.

- Тийм ч байж магадгүй, үгүй ч байж магадгүй. Гэхдээ би Жастиныг манай унтлагын өрөөнд нуугд гэж зөвлөсөн юм. Хэрэв үнэхээр Поттер түүнийг хөнөөх гэж шийдсэн бол одоохондоо гадагш цухуйхгүй байвал дээр. Жастин ийм юм болно гэдгийг мэдэж байсан юм. Поттер түүнийг маглуудаас гаралтай гэдгийг саяхан мэдсэн. Өөрөө л Итонед суралцах ёстой байсан гэж чалчсан гэсэн. Үүнийгээ очиж очиж Слизериний залгамжлагчид хэлэх ч гэж дээ! хэмээн нэгэн бүдүүн хүүхэд ярьж байв.
- Энри чи Харри Поттерыг ингэсэн гэж бодож байна уу? хэмээн цайвар үстэй охин боосон гэзгээ оролдон асуулаа.
- Ханна, тэр чинь могойн хэлтэй шидтэн. Энэ бол хар шидийн шинж тэмдэг байхгүй юу. Сайн шидтэн могойн хэлээр ярилаа гэж чи хэзээ нэгэн цагт соссон уу? Слизеринийг л могойн хэлт гэдэг байсан юм! гэж бүдүүн хүү багш лугаа адил ярина.
- Тэд хэсэг зуур шивнэлдсэнээ Энри:
- Ханан дээрх үгийг санаж байна уу? <<Үе залгамжлагчдын дайснууд чичирцгаа!>> Поттер Филчтэй таардаггүй байсан болохоор муур нь хөшчихсөн. Сүүлчийн тэмцээн дээр Кривид уурласан юм. Тэр хүү Харри Поттерыг шавхайд хэвтэж байхад нь зураг авах гэж л дээ. Ингээд л Криви баримал болчихсон гэлээ.
- Гэхдээ тэр чинь тун сайн хүүхэд! Түүний ачаар л Хэцүү нэрт алга болсон. Тэгэхлээр түүнд сайн юм байгаа гэсэн үгэ хэмээн Ханна хулчгардуухан татгалзана.

Энри хариу хэлэхдээ бүр шивнэж байлаа. Пуффендуйнхан толгойгоо бүр ойртуулсан болохоор Харрид ойртохоос өөр арга байсангүй.

- Тэрхүү тулаанд яаж амьд үлдсэнийг нь хэн ч мэдэхгүй. Тэр үед бүр жаахан байсан юм чинь. Хэцүү нэрт хэдийгээр бүх гэр бүлийнхэнд нь аймшигт хараал хийсэн авч бараагүй юм. Гагцхүү жинхэнэ хар шидтэн л амьд үлдэж чадах байжээ. Тийм болохоор л хар ноёнтон түүнийг хөнөөх гэсэн юм байлгүй. Түүнд өрсөлдөгч ямар хэрэгтэй юм бэ? Би Харри Поттероос илүү хүчтэй хар шидтэн байхгүй гэж бодож байна! хэмээн нөгөө бүдүүн хүү шивнэнэ.

Энэ ч арай дэндлээ! Харри тэссэнгүй нуугдсан газраасаа гарав. Хэрэв тэр уурлаагүйсэн бол хуйвалдагчдийн дүр төрхийг хараад инээд алдахаар байлаа. Тэдэнд хөшөө шившлэг уншсан юм шиг харагдана. Эрнэ яг л шохой шиг цагаан болжээ.

- Сайн уу, Жастиныг хараагвй биз? хэмээн Харри юу ч болоогвй юм шиг мэндлэв.

Пуффендуйхны айж байсан талаар енгөрсөнгвй бололтой! Тэд цөм Эрнийг айсан байдалтай харна.

- Чамд ямар хэрэгтэй юм бэ? гэж Эрни чичирсэн хоолойгоор асуув.
- Халз тулааны клубт үнэн хэрэгтээ юу болсныг түүнд тайлбарлах гэсэн юм.
- Бид бүгдээрээ тэнд байсан, бүгд л харцгаасан.
- Намайг үг хэлэхэд могой ухарсныг та нар харсан юм байна.
- Чамайг могойн хэлээр ярихыг чинь л сонссон. Энэ бол хар хүчний хэл. Чи могойд Жастиныг залги гэж тушаасан байлгвй гэж Эрни зөрүүдлэнэ.
- Тийм юм болоогвй ээ! Та нар эндүүрчээ! Би түүнийг аварсан! гэж Харри уурласандаа жингэнэсэн дуугаар хэлэв.
- Тийм ч байж магадгвй, үгвй ч байж магадгвй. Ямар ч байсан би бол арав дахь үеийн цэвэр цусны шидтэн гэдгээ хэлмээр байна.
- Чиний шидтэн, шидтэн бус гэдэг надад хамаагвй. Би хувьдаа маглуудын эсрэг юу ч хийдэггвй.
- Гэхдээ би чамайг хамт амьдардаг маглуудаа үзэн яддаг гэж сонссон юм байна.
- Чи тэдэнтэй ядахдаа нэг сар байсан ч болоосой. Тэгвэл бүр ч илүү үзэн ядах байсан юм.

Харри ингэж хэлээд есгий дээрээ эргэн номын сангаас сум шиг дүүлэн одлоо. Энэ үед хуучин судрын алтан хавтсыг зүлгэж байсан хатагтай Пинс номын сан дотуур дүүлэх Харрийг таагвй харцаар ширтэж байв.

Харри чухам хаашаа явж байгаагаа ч мэдсөнгвй. Урдах юмаа огт харахгвй явсан тэрбээр хэн нэгэн том хүнийг мөргөсөд арагш унажээ. Ёер хэн хонгилын нэг хананаас нөгөөг хүртэл халхалж чадах билээ дээ! Тэрбээр сохор номингийн арьсаар хийсэн дээл, зөвхөн нүдээ ил гаргасан дуулга шиг сүлжмэл малгай, зузаан бээлий өмсчээ. Том гартаа үхсэн тахиа барьсан байв.

- Сайн уу, Хагрид аа!
- Чи яагаад хичээлдээ суугаагвй юм бэ? гэж Хагрид асуугаад малгайгаа авлаа.
- Хичээл цонхолсон. Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? гэж Харри шалан дээрээс босох зуураа асуув.
- Хагас жилд хоёр дахь тахиагаа алдлаа. Үнэг ирээд байна уу, эсвэл гайтай албин ирэв үү? бүү мэд. Дамблдор хэлж тахианы байраа аргалуулдаг юм билүү гэж явна. Чи зүгээр биз дээ? Яагаад ингэглээ улайчихаав? Гэж цас болсон өтгөн хөмсөгөө өргөн Хагрид асуув.

Харри денгеж сая сонссон яриагаа хэлэх гэтэл ам нь эвлэсэнгвй.

- За тийм байж. Би явлаа. Одоо хувиргалын хичээл орох болохоор номоо авах хэрэгтэй гэж хэлээд Харри цааш гүйлээ. Түүний толгойд: <<Жастин ийм юм болно гэж мэдэж бйсан юм. Поттер түүнийг маглуудаас гаралтай гэдэгт саяхан мэдсэн>> гэх Эрнийн үг эргэлдэж байв.

Харри шатаар өгсөж харанхуй хонгил руу эргэтэл салхинд цонх нээгдэн, бамбар унтарчээ. Тэрбээр хонгилын дагуу ухаан малгайгвй гүйж байтал нэг юманд таварцаглав. Тонгойгоод харсан чинь Жастин айсандаа гелийсен нүдээрээ адар ширтэн хөдөлгөсөнгвй хэвтэж байлаа. Харри тун ч их айлаа. Бас хажууд нь толгойгвй Ник байгаа нь хачирхалтай. Түүний бие сүүмгэрдүү тунгалаг бус хөө түрхсэн юм шиг харагдана.

Харрийн амьсгал давхцан дээш болоход зүрх нь хвчтэй булгилж байв. Тэрбээр толгойгоо эргүүлэн харахад хонгилд хэн ч байсангүй. Зөвхөн тэр хоёрын биенээс баахан аалз цувран гарч гүйлдэх агаад хаалттай хаалганы цаанаас багш нарын дуу бөглүү сонсогдоно.

Эндээс хурдхан зугт Харри минь! Энд байсан, тэднийг анхалж харсан гэдгийг хэн ч мэдэх ёсгүй. Гэхдээ тэднийг ингээд үлдээж болно гэж үү? Тусламж дуудах хэрэгтэй. Харин үүнийг тэр хийгээгүй гэдэгт хэн итгэх билээ!

Харри шаланд зоогдчихсон мэт зогсоно. Гэтэл нэг үүд чахран нээгдээд Пивз хонгилд нисэн орж ирлээ.

- Аа, Поттер хелерчихсэн байх шив! Энд юу хийж байнаа? Хэнээс нуугдсан юм? гэж хэлээд дэргэдүүр нь нисэхдээ Харрийн нүдний шилийг шүргэж хамар дээр нь тохчихлоо.

Харуул дээш доош тонгорцоглон толгойгоо уруу харуулан тогтлоо. Тэрбээр гэмтэн хэвтэж буй Жастин, бараг толгойгүй Ник хоёрыг харна. Пивз эргэн гүнзгий санаа алдсанаа Харрийг үг хэлэхийн зуургүй байдаг чадлаараа:

- Довтолгоо. Ахиад л довтолжээ! Хүмүүс минь амиа бодоорой! Амь амиа бодоорой! гэж хашгилаа.

Тар! Түр! Тар! Үүднүүд ээлж дараалан нээгдлээ. Сурагчид хонгилд гарч ирцгээв. Тэд Жастиныг гишгэхээ шахаж, Харрийг хананд шахаад Никийн дээгүүр хий хоосонд явж буй мэт холхино. Багш нар түгшсэн хvvхдvvдийг арайхийн чимээгүй болголоо. Профессор МакГонагалл ангийнхныгаа дагуулан иржээ. (Нэг хvvхдийн толгойтой үс алаг тахийнх шиг хар, цагаан судалтай хэвээр байв). Тэрбээр шидэт саваагаа тасхийтэл дуугарган хvvхдvvдийг чимээгүй болгоод анги ангидаа ор гэлээ. Энэ агшинд нөгөө номын санд байсан Эрни цусгүй цонхигор царайлсаар хvvхдvvдийн дундуур зүтгэлэн хүрч ирээд:

- Баригдлаа! гэж хэлэн Харрийг хуруугаараа заав.
- МакМиллан чи дуугүй бол гэж хувиргалын багш професор зандарлаа.

Болж буй бүхнийг харан адар доогуур нисэх Пивз инээмсэглэнэ. Тэрбээр элдэв үймээн бужигнаанд хэдийний дуртай билээ. Багш нар хеделгэснгүй хэвтэх биеийн дээрээс тонгойн харна. Тэгтэл Пивз:

Харри Поттер харгис амьтан

Хамаг хүмүүсийн хар алуурчин! гэж зохион дууллаа.

- Пивз, болиорой гэж профессор түвнд хашгиран хэлэв.

Пивз холдон нисэх зуураа Харри руу хэлээ гаргажээ.

Профессор Флитвик одон орны тэнхимийн профессор Синистра хоёр Жастиныг болгоомжтой ергөн эмнэлэг рүү авч явлаа. Харин бараг толгойгүй Никийг яаж ч болсонгүй. Хий үзэгдлийг яаж авч явах вэ? Үүнийг МакГонагалл шийдэж чадлаа. Тэрбээр ид шидийн арга хэрэглэн том дэвүүр бүтээгээд Эрнид өгч яаж ажиллуулахыг тайлбарласан юм. Бахархаж бардамнасан Эрни дэвүүрээ дэвэхэд хий үзэгдэл яг л агаарын хөлөг шиг дээш хөөрчээ. Хонгилд зөвхөн Харри профессор МакГонагалл хоёр үлдэв.

- Явъя, Поттер оо гэж тэрбээр хэллээ.
- Профессор оо, би ингээгүй.
- Үүнийг би мэдэхгүй.

Тэд хонгилоор чимээгүй явж булан тойроод том зургийн өмнө зогслоо.

- Нимбэгийн ундаа! гэдэг шидэт нууц үгийг МакГонагалл багш хэлэв.

Зурагтай хана нээгдэн тэднийг нэвтрүүлээ. Харрийн дотор зүрх айсандаа чичирч байв. Гэвч нэг юм хараад чичрэхээ больжээ. Түүний өмнө дугуйрсан шат дээшээ урсаж байх юм. Тэр хоёр гишгүүр дээр гишгэхэд ардах хана хаагдлаа. Шат нилээд хурдан дээшлэх агаад Харрийн толгой ялимгүй

эргэж байв. Тедхен тэд дэргэд нь сийлбэр мэт гуулин алх дүүжилсэн хvнд хаалганы өмнө зогсож байлаа. Энд Дамблдор суудаг гэдгийг Харри шууд л ойлгожээ.

Бүлэг 12

ХУВИРГАХ УУСМАЛ

Профессор МакГонагалл vүдийг аяархан тогшив. Yвд ч чимээгvй онгойн тэд дотогш орлоо. Профессор МакГонагалл Харийг хvлээж бай гээд ганцааранг нь vлдээв.

Харри эргэн тойрноо харлаа. Бvх танхимаас Дамблдорын танхим л хамгийн сонирхолтой ажээ. Харри уул нь энэ жил олон ч танхим харсан даа. Хэрвээ тэрбээр болсон явдлаас айж ичээгvйсэн бол хөөр баяраар дvврэн байх биз.

Энэ бол денгөж сонсогдохуйц чимээ гарах том дугуй тасалгаа байв. Эргэдэг ширээн дээрх олон янзын мөнгөлөг хэрэгслvүд яльгvй утаа баагиулан жингэнэнэ. Хананд тvрvүчийн захирлуудын сайхан жаазтай зурагнууд тайван vүрэглэж байлаа. Танхимын голд хумс бvхий хөлтэй бичгийн том ширээ, тvүний цаадах тавиур дээр vнгэгдэж vрчийсэн шидэт бvрх харагдана.

Харри гэнэтхэн энэ бvрхийг дахин өмсөж юу хэлэхийг нь сонсвол яадаг бол? гэж бодлоо. Тэрбээр хананд өлгөөстэй зvүрмэглэх ид шидтэнгvүдийг болгоомжлон харав. Ахин аз сориод vзвэл гай тvйтгэр болох юм биш байгаа? Зvгээр л орох ёстой тэнхим мөн байсан эсэхийг мэдэх хэрэгтэй юм.

Тэрбээр ширээг сэмхэн тойрч гараад бvрх малгайг тавиур дээрээс авч толгойдоо алгуурхан углалаа. Малгай томдож ноднин жилийнх шиг нvдийг нь халхлаж аж. Харри юу болохыг хvлээн чимээгvй байтал тvүний чихэнд аяархан дуугаар:

- Юу хийж байгаагаа мэдэж буй биз, Поттер минь? гэлээ.
- Т-тийм ээ. Тvвэг удсаныг минь өршөөгөөрэй, би нэг юм асуух сан... гэж Харри бувтнав.
- ...Өөр тэнхимд оруулсан уу гэх гээ юу? Тийм ээ... Чамайг хуваарилахад амаргvй байсан даа. Гэхдээ би одоо урьд хэлсэнээ л баримтлана. Чи Слизеринд орсон бол сайн сурах байсан даа... гэж бvрх малгайг хэлэхэд Харрийн зvрх тvгшин догдолжээ.

Хөл доорх шат хөвөн одох шиг санагдана. Тэгээд бvрхний ирмэгээс барин толгойноосоо авлаа. Гундаж бохирдсон малгай гарт нь санжигнана. Харри малгайг тавихдаа дотор сэтгэл нь вймрэн эсэргvүцэж байгаагаа мэдрэв.

- Чи худал ярьж байна гэж чимээгvй хөдөлгөөнгvй байгаа малгайд чанга хэлсэн авч бvрх хөдөлсөнгvй. Харри малгайг харсаар ар тийш ухартал ард нь хачин чимээ гарахад эргэж харлаа.

Ганцаархнаа байгаагvй бололтой. Хаалганы хажуугийн алтан хөндлөвч дээр харахад хөгшин vсийг нь дутуу зумласан цацагт хяруултай төстэй гэмээр нэгэн шувуу сууж байв. Нvд нь бvүдийж сvүмийснийг vзвэл ямар нэг өвчин

туссан бололтой. Харри тvvнийг харж зогсох хооронд шувууны сvvлнээс хоёр гурван од унажээ.

Харри гунигтайгаар толгой сэгсрэв. Ереенд хоёулхнаа байх ve Дамблдорын шувуу тvvний нvдэн дээр vxэх нь дутаад байж гэнэ дээ. Яг энэ агшинд шувууны еден дээгvvр гал гарснаа, бvр дел бадран шатлаа.

Харри уулга алдаад, хаа нэгтээ ядахдаа ганц аяга ус байна уу гэж эргэн тойрноо харсан авч юу ч байсангvй. Энэ зуур шувуу галт бембелег болон хувирч чанга хашгирч байснаа хэдхэн агшны дараа тvvнээс ердее л утаа савссан атга vнснээс еер юу ч vлдсэнгvй.

Ереений vvd нээгдэж ууртай ч гэмээр, баргар ч гэмээр царайлсан Дамблдор орж ирлээ.

- Профессор оо... Таны шувуу... Би яаж ч чадсангvй... Шувуу... Шатчихсан... гэж Харри тvгшсэндээ болоод арайхийн хэлэв. Дамблдорыг тоохгvй инээмсэглэхэд Харри тун их гайхлаа.
- Цаг нь болсон доо. Сvvлийн хэдэн едер их муу байсан юм. Ийм байдлар удахгvй гэж би тvvнд хэлж л байсан. Харрийн гайхсан царайг хараад тэрбээр сэргэж:
- Энэ чинь Фоукс гэдэг галт шувуу, Харри минь. Галт шувуу vxэхээ болохоор vнснээсээ дахин терехийн тулд шатдаг юм. Чи тvvнийг хар даа... гэв.

Харри яг цагийг нь олж харжээ. Yнснээс жижигхэн ервийсен дэдээхэй толгойгоо цухуйлгаж байлаа. Тэр шувуу урьдынх шигээ сvлд сvргvй юм.

- Чи тvvнийг шатах едер харсан нь харамсалтай. Амьдралынхаа ихэнх вед энэ шувуу сайхан енге зvстэй байдаг юм. Гайхалтай сайхан улаан алтан еднvvдтэй гээч. Галт шувуу ч гайхалтай амьтан даа. Тэд том оврын ачаа тээж чаддагаас гадна нулимс нь эмчлэх чадвартай, бас хамгийн vнэнч нехер гэж Дамблдор хэлээд ширээнийхээ ард суулаа.

Еерее шатах шувууг харж гайхсан Харри яах гэж ирснээ мартсан байсан авч Дамблдорыг ендер тvшлэгтэй сандалд сууж, тvvнийг цэнхэр нvдээрээ нэвт ширтэх вед бvгдийг санажээ.

Гэвч захирлыг vг хэлж амжаагvй байтал ереений vvd тар нярхийн нээгдэж Хагрид орж ирлээ. Харц нь ширvvн, сvлжмэл малгайгаа тал дээрээ тавьсан хар vc нь сэгсийсэн гартаа негее vxсэн тахиагаа барьсан хэвээр аж.

- Профессор Дамблдор гуай, энэ хэргийн эзэн Харри биш! Би тvvнтэй... за байз... энэ дэгдээхэйг олохоос... хэдхэн агшны емне... ярилцаж байсан юм! Ноёнтоон, тvvнд ингэх завдал байгаагvй... гэж омогдуухан хэллээ.

Дамблдор ямар нэг юм хэлэх гэсэн авч Хагридын vгийг таслах аргагvйн дээр мань хvн яриандаа болоод негее тахианыхаа ед седийг бутартал савчиж байлаа.

- Тэр тийм юм хийж чадахгvй ээ! Би тvvнийг... За байз... Ид шидтэний Яамны емне ч тангараглаж чадна...
- Хагрид аа, би...
- Та... еер хvн барьчихжээ, ноёнтоон! Би мэдэж байна... Харри хэзээ ч...
- Хагрид! Тэр хоёр луу Харри довтлоогvй гэдэгт би итгэлтэй байна гэж Дамблдор чанга дуугаар хэлэв. Хагрид:
- Уф! гэж гvнзгий амьсгалахад гарт байгаа тахиа нь санжиганана.
- Тэгээд Хагрид чанга чанга дэвсэлсээр гарч одлоо.
- Та vнэхээр намайг тэгээгvй гэдэгт итгэж байна уу? гэж Харри найдангуй асуув. Дамблдор ширээн дээрээ унасан ед седийг унагах зуураа:

- Тийм ээ, Харри чи биш. Гэхдээ л надад чамтай ярих юм байна гэж Дамблдор хэлэхдээ царай нь ахиад барайжээ.

Дамблдор гараа салаавчлан юм бодох зуур Харри айсан янзтай хвлээж байв.

- Харри, чи надад ямар нэг юм хэлэх гэсэн үү гэдгийг би чамаас асуух ёстой. Юу ч байж болно гэж захирал алгуурхан хэллээ.

Харри юу хэлэхээ мэдсэнгүй. Тэрбээр: <<Эрлийз та нар дараачийнх нь!>> гэж Малфой хашгирсан тухай уйланхай Миртлийн жорлонд буцлаж буй уусмалын тухай бодлоо. Бас түүнд хоёр ч удаа үг хэлсэн нууцлаг дуу хоолой, <<Хэн ч сонсоогүй дууг сонсон гэдэг бүр ид шидийн ертөнцөд хүртэл муу байдаг>> гэж хэлсэн Роны үгийг эргэн санав. Мөн түүний тухай тарсан цуу яриа Слазар Слизеринтэй ямар нэг холбоотой байж магадгүй хэмээн еерийгее хардаж сөрдсөн тухайгаа бодож байлаа...

- Надад хэлэх юм байхгүй профессор оо гэж Харри түгдрэн хэлжээ.

Жастин, бараг толгойгүй Ник хоёрыг довтолсон явдал бүгдийг айлган цочоожээ. Бараг толгойгүй Никийг хорлосонд сургууль даяараа түгшиж багаа нь хамгийн хачирхалтай. Хеерхий хий үзэгдлийг денгехеер хэн зориглов, аль дээр үхсэн хүнийг дийлэх ямар аймшигтай хүч байв? гэх зэрэг асуултыг хүүхдүүд бие биедээ тавина. Шинэ жилийн өмнө явах Хогвартс-Лондонгийн буухиа галт тэрэгний тийз агшин зуур дуусчээ. Хүүхдүүд сургуулиас бөөн бөөнөөрөө явж байв.

- Зөвхөн бид л үлдэх юм байна. Бас Слизериний Малфой, Крэбб, Гойл гурав. Ингээд л үлдэх хүүхдүүд гүйцлээ. Хөгжилтэй амралт болно доо гэж Рон байдлыг үнэлж цэгнэн Харри Гермиона хоёрт ярьжээ.

Крэбб Гойл хоёр Малфойг яг ямагт бүх талаар дуурайж байдаг болохоор хамт амрах гэж үлдсэн юмсанж. Харрийн хувьд бол бараг бүх хүүхэд явж байгаад баяртай байлаа. Түүнийг хонгилоор явахад нь араа соёотой юм шиг, эсвэл хороор тургидаг юм шиг бүгд л бутран зугтдагт бүр залхаж гүйцжээ. Бас ард нь яваа хүүхдүүд шивнэлдэж зааж дохиж байдагт залхсан аж.

Харин Фред, Жорж хоёр л тэрхүү айж цочсон байдлыг тоглоом наадам болгоно. Тэд Харрийг хармагцаа бүх юмаа хаяад урд нь орон алхахдаа чанга дуугаар: <<Слизериний үе залгамжлагчид зам тавьцгаа! Хамгийн агуу шидтэн явж байхад сөхөргөө...>> гэж хашгирдаг байв.

Перси тэднийг эрс шүүмжлэх бүлгээ.

- Ингэж тоглодоггүй юм гэж хүйтнээр хэлнэ.
- Перси чи ч замаас зайлбал дээр. Харри яарч байгааг харахгүй байна уу... гэж Фред денгөнө.
- Түүнийг нууц ерөөнд аяга цай бас соёт зарцтай уулзах таатай уулзалт хвлээж байгаа гэж Жорж хөгжилтэй инээн марзганадаг байлаа.

Жинни энэ байдлыг хараад огт инээдэггүй байв. Өөр хэнийг хенсэх гэж байна гэж Фредийг Харригаас чангаар асуухад юм уу, эсвэл Жоржыг ид шидээс хамгаалах гэж буй мэт дүр үзүүлэн сармисны том хумс үзүүлэх болгонд Жинни:

- Болиоч дээ, та нар гэж гуйдаг байв.

Харри энэ бүхнийг нэг их тоодоггүй байсан ч Фред Жорж хоёр тэдхэн энэ тоглоом наадмаасаа залхжээ. Тэд Харрийг Слизериний үе залгамжлагч гэдэг нь шал дэмий гэж үзсэн учир Харрийн сэтгэл ч амрав.

Харин тэдний энэ тоглоом наадам Драко Малфойн уурыг хүргэдэг байлаа. Тэднийг хармагцаа уурласандаа дэлбэрэх шахна.

- Тvvнийг жинхэнэ шидтэн гэдэггvй болохоор л тэгэж байгаа юм. Сepee нь илvv хvнийг vзэн яддаг гэж чи мэднэ шvv дээ. Гэтэл алдар хvнд чам дээр, ажил төрөл тvvн дээр бууж байна гэж Рон eepийнхe бодлыг тайлбарлажээ.
- Мeдхeн энэ бvх явдал дуусгавар болно. Хувиргах шингэн бараг бэлэн болж байна. Одоо долоо хоноход л бид vнэнийг мэдэх юм чинь гэж Гермeона итгэл тeгс хэлэв.

Ингээд хичээл дуусаж тал дахь цас шиг гvн гvнзгий нам гvм байдал шилтгээнд ноёрхох болжээ. Харри нам гvмд сэтгэлээр унасангvй харин ч Хогвартст vлдсэн болгонд Гриффиндорын удирдлагаас бэлэглэсэн эрх чeлeе, амар амгаланд хeерeн баясаж байлаа. Хэнийг ч уурлуулалгvй, хэнийг ч айлгалгvй галт бамбар асааж, шидэт саваагаар халз тулааны дасгал хийж болох юм. Фред, Жорж, Жинни гурав амралтаараа бас сургуульдаа vлдэхийг дээр гэж vзжээ. Хэрэв тэднийг гэртээ очвол эцэг эх нь Египетэд байдаг Билл рvv хамт явна гэсэн аж. <<Хvvхдийн тоглоом>> хvртэл доош ордоггvй Перси их танхимд ховорхон орж ирэх агаад тайван бус вeд багш нартаа туслах нь ахлагч нарын vврэг гэж vзсэн учраас л амралтаараа энд vлдэж байна гэж албархуу хэлсэн юм.

Шинэ жилийн eглeе хvйтэн цасан цагаан байлаа. Унтлагын epeeндeе хоёулхнаа vлдсэн Рон, Харри хоёрыг хар eглeегvvр Гермeона сэрээжээ. Тэрбээр хувцасаа eмсчихсэн, тэр хоёрт бэлэг сэлт авчирсан юм.

- Босоод! гэж захираад охин цонхны хeшгийг нээв.
- Гермeона, чи ийшээ орох ёсгvй шvv дээ гэж Рон нvдээ гэрлээс халхлан vглэнэ.
- Чамд шинэ жилийн мэнд хvргeе. Би босоод цаг болж байна. Уусмалд алтан нvдэн цэцэг хийгээд бэлэн болгочихсон гэж хэлээд Гермeона тvvнд бэлэг eглeе.

Харри сэрмэгцээ босож суугаад:

- Чи итгэлтэй байна уу? гэв.
- Бvрэн дvрэн гэж Гермeона хэлээд эцэс тeгсгeлгvй унтах Коростаг зайлуулан орны ирмэг дээр сууснаа:
- Бид vнэхээр л ямар нэг зvйл хийх гэж байгаа юм бол eнeе оройноос eep сайхан цаг олдохгvй гэлээ.

Энэ вeд хошуундаа бяцхан боодолтой юм зуусан Букля ууль epeeнд нисэн орж ирээд Харрийн орон дээр суув.

- Сайн уу! Бид андууд хэвээр биз дээ? гэж Харри тvvнийг баярлан угтлаа.

Букля талархлын тэмдэг болгон тvvний чихийг нeхeрсгeep тоншиход энэ нь тvvний авчирсан бэлгээс хамаагvй илvv санагджээ.

Дурслийхний илгээсэн тэрхvv боодолтой юманд шvдний сойз товчхон захиа байлаа. Захиандаа тэд Харрийг зуныхаа амралтаар сургуульдаа vлдэж болох эсэхийг сонирхсон байв.

Шинэ жилийн бусад бэлгvvд тvvнээс хавьгvй илvv ажээ. Хагрид идэхээсээ eмнe гал дээр халаадаг том лаазтай хар чавганы тос явуулжээ гэдгийг Харри мэдлээ. Рон eepийнхeе хайртай <<Пeддлийн их буунууд>> багийн тухай олон сонирхолтой зvйл бичсэн <<Их бууны сум>> гэдэг номыг бэлэглэсэн байв. Гермeона юм бичих зориулалттай бvргeдийн гоёмсог eд бэлэглэжээ. Харри сvүлчийн боодолтой юмаа задлахад гараар сvлжсэн шинэ цамц, vзэмтэй том амттай бялууг Уизли авхай явуулсан байлаа. Тvvний баяр хvргэсэн ил захидлыг гартаа авч vзээд Харрийн сэтгэл ахиад шаналж эхлэв. Шажигнуур удны дэргэд болсон ослоос хойш хэн ч хараагvй ноён Уизлийн фoрд машин тvvнд санагджээ.

Галзуурсан модтой хийсэн шенийн тэмцлийн дүр зураг, Рон тэр хоёр ахиад л сургуулийн дүрэм журам зерчих болсон шалтгаан түүний ой ухаанд эргэлдэнэ.

Хогвартст болсон оройн зоог үнэхээр гайхамшигтай байсныг хэлэхгүй байхын аргагүй. Эртний судраас авсан жороор найруулсан аюултай уусмалыг уух болсондоо сэтгэл түгшин айж байсан хүүхдүүд маань ч энэхүү зоогийг ихэд үнэлсэн билээ.

Их танхим тун гайхамшигтай харагдана. Тэнд цан хүүргээр хучигдсан сүлд мод, хурц навчит ороомгоор хийсэн алаг эрээн хэлхээ байсан тедийгүй хуурай дулаахан шидэт цэс адраас лавсан орж байлаа. Тэнд цугларагсад Дамблдорын удирдлага дор түүний дуртай шинэ жилийн сүлд дууллыг дууллаа. Хагрид бусдаас чанга дуулж байсан тедийгүй түүний хоолой хундагатай ендөгний коктейль уух болгоны дараа улам чангарч байв. Ахлагчийн тэмдгийг нь Фред хэрхэн илбэдсэнийг Перси ажигласангүй. Тэмдэгэн дээрх <<Маанаг>> гэсэн бичгийг харсан хүүхдүүд гайхан инээлдэхэд Перси чухам яагаад гэдгийн учрыг олохгүй байлаа. Харри шинэ цамцаа өмсөн баярт ирсэн юм. Слизеринийхний ширээний ард суугаа Драко Малфой шинэ гоёлыг нь хараад шоолонгүй инээж байсан ч Харри огт тоосонгүй. Тэгж л байг. Бүх юм ёсоороо болоох аваас хоёр гурван цагийн дараа Малфой таарах шангаа хүртэх юм чинь.

Рон Харри хоёрыг шинэ жилийн гурав дахь зүсэм чунзаа идэж дуусахыг хүлээж байсан Гермiona үдшийн ажиллагааныхаа дэлгэрэнгүй төлөвлөгөө зохиохын тулд тэднийг дагуулан танхимаас гарав.

- Бид одоо дүрд нь хувилах үүнийхээ үс, хумс зэрэг ямар нэг өчүүхэн зүйл олж авах хэрэгтэй байна гэж тэрбээр ердөө л хажуугийн мухлагаас саван авах тухай ярьж байгаа юм шиг хайхрамжгүй өнгөөр хэллээ. Тэгснээ:
- Үүнд Малфойн дотны анд Крэбб Гойл хоёр л илүү таарна. Тэд бүх нууцаа хуваалцдаг юм чинь. Бас Дракотой ярилцаж байх үедээ жинхэнэ Крэбб Гойл хоёрыг нэг тийш нь зайлуулах хэрэгтэй байдаг. Тэгэхгүй аваас хамгийн тааламжгүй үед ороод ирж мэднэ. Гэхдээ би бүгдийг тооцоолсон гэж ярихдаа Гермiona нөхдийнхөө гайхсан царай аннзаараагүй дүр эсгэнэ. Тэрбээр нөгөө хоёртоо том шоколадан бялуу хоёрыг үзүүлээд:
- Энд жаахан нойсруулсах эм шахчихсан юм. Зүгээр л Крэбб, Гойл хоёрт харагдахаар газар тавих хэрэгтэй. Тэдний ховдог гэдгийг та нар мэдэхгүй биш. Харах л юм бол идэж таарна. Тэгээд л унтчихна. Тэр хоёрыг шал угаах мод байдаг пинд нуучихаад хэн хэнээс нь хэдэн үс зулгаагаад авчих гэв.

Рон Харри хоёр бие биенээ гайхшран харлаа.

- Гермiona, миний бодлоор бол...
- Энэ чинь муугаар төгсөж болзошгүй...

Гэвч Гермionaгийн нүд яг л профессор МакГонагаллын нүд хааяа ширүүн гялалздаг шиг гялтганаж:

- Крэбб Гойл хоёрын үсгүйгээр уусмал үйлчлэхгүй. Та нар Малфойтой ярилцмаар байна уу, үгүй юу? хэмээн шулуухан асуулаа.
- За, за. Харин чи яах юм бэ? Хэний үсийг авах вэ? гэж Харри өгүүлэв.
- Би аль хэдийн олоод авчихсан! Милисентийг санаж байна уу? Халз тулааны бэлтгэл хийхэд бид хоёр тулалдсан шүү дээ. Тэр чинь намайг боох санаатай байсан юм. Энэ үед үс миний жанч дээр үлдсэн байлаа. Шинэ жилийн амралтаар тэр гэр лүүгээ явчихсан боловч би буцаж ирмээр санагдаад гэж Слизеринийхэнд ярина гэж Гермiona хэлээд

халааснаасаа жижигхэн шил гаргаж ирэв. Тэрхvv шилэнд цорын ганц богинохон хялгас байлаа.

Ингээд Гермiona нeгeе олон найрлагатай уусмалаа яаж байгааг харахаар явав. Рон яг л шvvхийн eмнe байгаа мэт царайлан Харрийг хараад:

- Сургуулийн дvрэм журмыг нэг дор ийм олон удаа зерчих телевизегеег чи урьд eмнe vзсэн vv? гэж асуулаа.

Гэхдээ вйл ажиллагааны эхний хэсэг яг л телевизегеений дагуу eчvvхэн ч гажуудалгvй болж eнгepceнд Рон Харри хоёр багагvй гайхжээ. Шинэ жилийн цайллагын дараа тэр хоёр Крэбб Гойл нарыг хвлээж хоосон хонгилд нуугдлаа. Харин нeгeе хоёр нь Слизеринийхний ширээний ард хоёулхнаа vлдээд цeцгийн тос бvхий дeрeвдeх амттай боовоо чихэж суулаа. Шоколадан бялуугаа Харри хонгилд ил харагдахаар газар тавьжээ. Крэбб Гойл хоёрыг их танхимаас гарахыг хармагцаа андууд маань орох хаалганы дэргэдэх баатрын баримлын араар хурдхан нуугдав.

- Чи ч улам бvдvvрнэ дээ! гэж Рон хvv нeгeе бялууг заан Гойлыг тохойгоороо нудрах Крэббийг харан шивнэлээ. Нeгeе хоёр бялууг шvvрэн авмагцаа том ам руугаа чихэж амтархан идэж гэнэ. Хором хэртэй тэд ховдоглон зажилж байснаа тэр дороо л унтаад eгчээ.

Хамгийн хэцvv нь тэр хоёрыг хонгилоор чирэн агуулах руу аваачих явдал байлаа. Андууд маань нeгeедvvлээ хувин шал угаах модны хооронд хэвтvvлээд дараагийнхаа ажилд оржээ. Харри хоёр ширхэг vc Гойлын толгойноос авахад Рон ч мeн Крэббийн арзгар vcнээс хоёрыг авчээ. Бас тэр хоёрын шаахайг авах хэрэг гарлаа. Тэр хоёрын шаахайд Крэбб Гойл хоёрын хөл багтахгvй нь мэдээж. Vvнийгээ амжуулчихаад андууд маань бас л тvгшсэн хэвээр уйланхай Миртлийн жорлон руу явлаа.

Гермионагийн уусмалаа янзалж буй epeeнeес eтгeн утаа баагина. Жанчаараа нvvрээ халхалсан Харри Рон хоёр хаалгыг аяархан тогшоод:

- Гермiona! гэлээ.

Тvгжээ дуугарах дуулдаад царай нь улайж догдолсон Гермiona гарч ирлээ. Тvvний ард нeгeе уусмал пор порхийн буцлана. Жорлонгийн суудал дээр гурван шилэн аяга бэлэн байх ажээ.

- Олж ирэв vv? гэж охин шивнэн асуулаа.

Харри тvvнд Гойлын всийг vзvvллээ.

- Сайн байна. Би угаалгын epeeнeес жанч аваад ирсэн. Та хоёр Крэбб Гойл хоёр болоход том жанч хэрэг болно гэж хэлээд Гермiona том боодолтой зvйл харуулжээ.

Тэд тогоотой юмаа харлаа. Уусмал яг л буцлан байгаа eтгeн хар шавар шиг юм.

- Ямар ч алдаа гараагvй гэж найдаж байна гээд Гермiona <<Хvчтэй вйлчлэгч уусмал>> гэдэг толбо болсон номынхоо хуудсыг эргvvлэн шалгаад:
- Яг л номонд бичсэн шиг харагдаж байна. Бид vvнийг уусныхаа дараа нэг цаг болоод урьдынхаа терхeнд хувирах юм гэлээ.
- Одоо тэгээд яах вэ? гэж Рон дуугаа намсган асуув.
- Аяганууддаа хувааж хийгээд vcээ нэмцгээе.

Гермiona нeгeе тусгvй ундаанаас аяга бvрт ахиухан хийлээ. Тэгээд нeгeе шилэнд байсан vcээ эхний аяганд чичирсэн гараараа cэгсрэн унагав.

Уусмал буцалж буй данхтай цай шиг шуугиж байснаа хeесepлeе. Тэгээд агшин зуур шар ногоон eнгeтэй болов.

- Үгвй ер! Энэ чинь Милисента Булстроудын үнэн төрх байна. Амт нь ч бас тийм муухай гэж бооцоо тавья гэж Рон уулга алдлаа.
- Одоо та хоёр нөгөө үсээ хий гэж Гермiona тушаав.

Харри Рон хоёр аягандаа нэг нэг ширхэг үс хийлээ. Уусмал шуугин хөөсрөхдөө Гойлынх хүрэн ногоон, Крэббийнх хар хүрэн өнгөтэй болжээ. Рон Гермiona хоёр аяга руугаа гараа сунгатал Харри тэднийг зогсоож:

- Байзаарай. Бүгд зэрэг ууж болохгвй. Крэбб Гойл болон хувирсныхаа дараа бид энд багтахгвй. Милисента ч бас лусын дагина биш гэв.
- Зүйтэй санаа байна. Өөр өөр өрсөнд орцгооё гэж Рон хэлээд үүд нээлээ.

Үнэт уусмалаасаа нэг ч дусал цалгиахгвйг хичээн Харри хажуугийнхаа өрсөнд оров.

- Бэлэн үү? гэж тэрбээр асуулаа.
- Бэлээн! гэх Рон, Гермiona хоёрын дуу сонсогдов.
- Нэг... хоёр... гурав!

Харри хамраа чимхэн байж уусмалыг хоёр том балгаад хоосолчихлоо. Амт нь яг л ялзарсан байцаа шиг юм.

Тэгтэл олон арван амьд могой залгичихсан юм шиг дотор гэдэс нь арзаганаж гарлаа. Гэдэс хуруу хөл гар нь жирвэгнэнэ. Ямар нэг аймшигтай өвчин тусчихсан байвал яанаа? Харри эвхрэн тонгойж амьсгаадаж өвдөг дээрээ уналаа. Тэсэхийн аргагвй жирвэгнэх ажээ. Арьс нь халуу оргиж, халуун лав шиг хайлж байна уу даа гэмээр. Тэгтэл бүр гайхалтай юм боллоо! Харсаар байтал гар нь уртсаж хуруу нь бүдүүрч хумс нь өргөсөж хурууны үүд нь боолтны толгой шиг бондойн томорлоо. Бас үс хөмсөг рүү нь буун уртсаж, мөр цээж нь эмзэглэмээр өвдөн өргөсөхөд жанч тэсэлгвй яг л хөөж буй орхны бүслүүр шиг пидхийн урагджээ. Шаахайд хөл нь багтахаа болилоо. Дөрвөн хэмжээсээр бага юм чинь аргагвй ээ.

Хувирах вйлдэл эхэлсэн шигээн гэнэтхэн дуусчээ. Харри нүүрээ хүйтэн чулуунд наан хэвтэхдээ жорлонгийн цаад өрсөнд Миртл ямар нэг юманд дургвйцэн буйтнаж байхыг сонслоо.

Тэрбээр шаахайгаа арайхийн тайлаад босов. Ямар ч атугай Гойл болон хувирчээ. Хэдийгээр чичрэн байгаа ч мангар том гараараа Харри өсгийнеэсээ дээш хагас метр шахам богинодсон жанчаа тайлаад Гермionaгийн авчирсан жанчыг өмсөж, Гойлын завь шиг шаахайг углаж үзлээ. Үсээ хойш хаях гэсэн боловч гарт нь ширүүн, богинохон үс тааралджээ. Нүдний шилтэй болохоор бүх юм мананд байгаа юм шиг харагдана. Гойл шил зүүдэггвй байж л дээ. Харри шилээ хурдхан авлаа.

- Хөөе, та хоёр яаж байнаа? гэж асуусан чинь яг л Гойлын нарийхан сөөнгө дуу гарч байна.
- Зүгээр гэх Крэббийн дуу баруун талд нь гарав.

Харри үүдээ нээж цав суусан толь руу ойртлоо. Түүнийг Гойлын маанагдуу хөнхөр нүд харах ажээ. Харри чихээ маажихад Гойл ч мөн адил.

Роны өрсөний үүд нээгдэв. Тэр хоёр бие биеэ харлаа. Яльгвй цонхигор, арай маанаг төрхийг эс тоцвол Роныг Крэббээс ялгах арга алга. <<Хөтөвч>> лугаа засуулсан үс сармагчных шиг урт гар нь хүртэл адилхан юмаа.

- Хачин юм даа. Үнэхээр гайхалтай! гэж Рон толь руу очоод Крэббийн шантгардуу хамрыг заан харангаа үглэнэ.
- Хурдхан явцгаая. Бид бас Слизеринийхний зочны өрсөг эрж олох хэрэгтэй. Замдаа тааралдсан хүүхдийг дагаж явахаас... гэж Гойлын бадриун бугуйд шигдсэн цагныхаа оосрыг сулруулах зуураа Харри хэллээ.

- Рон Харрийг нүд салгалгүй ширтэж байснаа:
- Юм бодож байгаа Гойлыг харахад хачирхалтай байна шvv... гэлээ.
Тэрбээр Гермionaгийн vүдийг тогшоод:
 - Чи юунд бvгээд байнаа? Явах боллоо... гэв.
Тэгтэл чанга хахирган дуу гарч:
 - Би... Би явахгvй ээ. Та хоёр л яв гэлээ.
 - Гермiona минь, бил Милисента Булстроудыг царай муутай гэдгийг мэднээ. Чамайг гэж хэн ч бодохгvй.
 - Yгvй ээ... Yнэн хэрэгтээ... Би явахгvй байсан нь дээр. Та хоёр цаг алдалгvй явж vз.
Харри Роныг гайхан харлаа.
 - Одоо л чи Гойлтой илvv адилхан байна. Багшийг юм асуухад яг ингэж хардаг юм гэж Рон хэлэв.
 - Гермiona чи зvгээр биз? гэж Харри хаалганы завсраар асуулаа.
 - Зvгээр ээ... Яг номоороо... Та нар явцгаа.
Харри цагаа харлаа. Yнэт жаран хормын тав нь енгөрчихсөн байв.
 - Биднийг буцаад ирэхэд учир явдлаа яриарай гэж Харри хэллээ.
Рон Харри хоёр vүдийг болгоомжтой нээгээд зам чөлөөтэй байхыг хармагцаа явцгаалаа.
 - Гараа бvv хаялаад бай гэж Харри аяархан хэлэв.
 - Юу гэнээ?
 - Крэббийн гар биедээ наалдчихсан юм шиг явдаг юм.
 - Ингэвэл болох уу?
 - Арай дээр байна.
Тэд гантиг шатаар газар доорх байр луу буулаа. Эргэн тойронд ганц ч хvн амьтан алга. Слизеринийхэн хаачсан юм болоо? Тэднийг vгvйд Малфой руу очно гэж байхгvй.
 - Одоо яах вэ? гэж Харри аяархан асуув.
 - Слизеринийхэн еглесний цайндаа тэндээс дандаа ирдэг юм гээд Рон газар доорх vүд рvv толгой дохилоо. Тvvнийг vгээ денгеж дуусгамагц урт буржгар vстэй нэг охин vүдээр гарч харагдав. Рон тvvний зvг яаран очоод:
 - Уучлаарай, бид зочны ерөөнд яаж очдогоо мартчихаж... гэлээ.
Охин тvvнийг таагvй байдлаар хараад:
 - Ершөөгөөрэй, бид өөр өөр өрөөтэй шvv дээ. Би Когтевраных гэлээ.
Тэгснээ тэднийг сэжиглэнгvй харсаар гvйж одов.
Ямар ч арга алга. Харри Рон хоёр чулуун шатаар бууж харанхуйд орлоо.
Шалан дээгvvр явахад Крэбб Гойл хоёрын том гутал ихээхэн цуурайтай чимээ гаргах аж. Санаснаас хавьгvй ээдрээтэй болж байгааг тэд мэдэрч байлаа.
 - Газар доорх дамжих өрөөнvvд хов хоосон. Хөвгvvд ямар хугацаа vлдэж байгааг байнга шалгасаар улам бvр уруудаж байв. Арван таван хормын дараа тэд бvр аргаа барж байтал урд нь ямар нэг юм хөдөлж харагдлаа.
 - Ай даа! Тэдний нэг явж байх шиг! гэж Рон баясан хэлэв.
Хажуугийн хаалгаар нэг хvvхэд гарч ирлээ. Тэд ойртохоор яарах vед зvрх нь түгшиж байв. Гэтэл энэ нь Слизеринийхний хvvхэд биш Перси байжээ.
 - Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? гэж Рон гайхан асуулаа.
Персийн царай уурласан байртай харагдана.
 - Энэ та нарт хамаагvй. Би буруу хэлээгvй биз, Крэбб ээ? гэж тэрбээр хариулав.
 - Зам... тийм дээ гэж Рон хэллээ.

- Ерөө рүүгээ очицгоо. Ийм едер харанхуй хонгилоор тэнэх аюултай шүү гэж Перси эрсхэн өгүүлэв.
- Чи теерсен юм байна гэж Рон эсэргүүцлээ.
- Би ахлагч. Хэн ч над руу дайрч зүрхлэхгүй хэмээн Перси цээжээ цэхлэн хэллээ.

Гэнэтхэн тэдний ард хэн нэгний дуу гарлаа. Тэдний зүг Драко Малфой яаран явах ажээ. Түүнийг хараад Харри амьдралдаа анх удаа баярласан юм.

- Та нар энд байгаа юм уу? Их танхимд унтчихсан юм биш биз дээ? Би та нарт нэг сонин юм үзүүлэх санаатай эрж байлаа гэж Малфой нөгөө хуучнеерөө үгээ сунжруулан хэлэв.

Малфой Персийг тун ч таагвй харцаар ширтэнэ.

- Уизли чи энэ дор юу хийж яваа юм бэ? гэж тэрбээр шоолонгуй инээмсэглэн асуулаа.

Перси дургүй нь хүрсэн бололтой:

- Ахлагчийг аль болохоор хүндэтгэх хэрэгтэй. Таны харьцаа таалагдахгүй байна! гэлээ.

Малфой ахин жуумалзаад Рон Харри хоёрыг араасаа дага гэж зангав. Харри Персигээс уучлал гуйх гэснээ тэр дорхноо ухаарчээ. Рон тэр хоёр дараагийн хонгил руу эргэж амжсан Малфойн араас дагаж явтал:

- Энэ Питер Уизли хэтэрхий биеэ тоожээ гэж Малфой хэлэв.
- Перси гэгч хэмээн Рон санамсаргүй залрууллаа.
- Ямар ялгаа байх вэ дээ. Түүнийг шене делеер ч энд явж байхыг би харсан. Слизериний залгамжлагчийг барина гэж л бодоод байгаа юм гээд Малфой пархийтэл инээв.

Рон Харри хоёр бие биеэ харлаа.

Малфой чийгэнд норсон нүцгэн хананы дэргэд зогсоод:

- Шинэ нууц үг маань юу билээ? гэж Харригаас асуув.
- Ээ... мм... гэж Харри гүнгэнэнэ.
- Ёе, саналаа. <<Цэвэр цус!>>.

Хананы хэсэг хажуу тийш болж зай гаргав. Малфой дотогш итгэлтэй алхахад Харри Рон хоёр түүнийг дагав.

Слизериний их танхим чулуун ханатай урт намхан ерөө агаад ногоондуу дэнлүүнүүд адраас дүүжилжээ. Сайхан хээгээр чимэглэсэн ханан зууханд гал шажигнан асаж эргэн тойронд буй силийбэртэй сандал дээр Слизериний хүүхдүүд суусан харагдана.

- Энд хүлээж бай. Би яваад өнөөдөр аавын явуулсан юмыг аваад ирье гэж Малфой тушаагаад ханан зуухнаас алсхан байгаа хоёр сул сандлыг гараараа заажээ. Андууд Малфой чухам юу үзүүлэхийг сониучирхан сандалд суугаад яг л өөрсдийнхөө өрөөнд байгаа мэт дүр үзүүлнэ.

Хормын дараа Малфой гартаа сонины хайчилбар барьсаар хүрч ирлээ.

- Уншаад инээцгээ! гэж хэлээд тэрбээр сонингоо Роны хамарт тулган барив.

Рон гайхсандаа нүдээ бүлтийлгэжээ. Хайчилбарыг хурдхан уншаад инээсэн дүр үзүүлэн Харрид өглөө.

<<Едер тутмын номлогч>> сонины тэмдэглэлд:

“Ид шидтэний яаманд мөрдөн байцаалт явууллаа. Маглуудын зохион бүтээсэн зүйлийг хууль бусаар ашиглахтай тэмцэх хэлтсийн эрхлэгч Артур Уизлийг өнөөдөр маглуудын машиныг ид шидийн хүчээр өөрчилсний нь төлөө тавин галлеоноор торгожээ. Энэхүү илбэдүүлсэн машины энэ жил эвдэрсэн

газар болох ид шидтэний <<Хогвартс>> сургуулийн ивээн тэтгэх зөвлөлийн дарга ноён Люциус Малфой өнөөдөр ноён Уизлийг огцор гэж шаардсан байна.

- Уизли Яамны нэр хүндийг гутаалаа. Түүнийг ямар нэгэн хууль гаргахад оролцуулж болохгүй нь эргэлзээгүй бөгөөд маглуудыг хамгаалах тухай түүний гаргасан инээдэмтэй журмыг нэн даруй хүчингүй болгох хэрэгтэй гэж ноён Малфой манай сурвалжлагчид ярьсан байна.

Ноён Уизли тайлбар өгөхөөс татгалзсан бөгөөд түүний гэргий сурвалжлагчдыг гарахгүй бол гэрийнхээ ороолонг тавина хэмээн заналхийлжээ” гэсэн байлаа.

- За ямар байна? Инээж үхмээр байгаа биз! гэж Малфой сонинг Харрийн гараас авахдаа хэллээ. Харри:
- Хар-ха-ха гэж доройхон инээв.
- Артур Уизли маглуудыг хүндэтгэдэг тедийгүй тэдний бүх юмыг дуурайх гэж шидэт саваагаа ч хугалахад бэлэн байдаг юм. Уизлийнхныг хараад байхад цэвэр цустай гэж огт хэлмээргүй! хэмээн Малфой хардангуй өгүүлнэ.

Рон, өөрөөр хэлбэл Крэбб галзуурах шахам үрчийжээ.

- Крэбб чи яагаад байнаа? гэж Малфой түүнийг ууртай харан хэллээ.
- Гэдэс мушгираад гэж Рон бувтнана.
- Эмнэлэг рүү очоод тэнд байгаа эрлийзчүүдийг миний өмнөөс балбаарай гэж Малфой хэлснээ:
- <<Сдер тутмын номлогч>> сургуульд болсон дайралтын тухай сурвалжлага нийтлээгүй нь хачирхалтай. Дамблдор энэ явдлыг нуух гэсэн байлгүй. Хэрэв иймэрхүү дайралт ойрын үед зогсохгүй бол түүнийг ус уухаас ч амархан хусна даа. Дамблдор бол хамгийн гайтай амьтан гэж аав дандаа ярьдаг юм. Тэр чинь эрлийзчүүдэд хайртай. Жинхэнэ захирал бол Криви мэтийн амьтдыг сургуульдаа хэзээ ч авахгүй байсандаа гэж үргэлжлүүлэв.

Малфой зураг авч буй дүр үзүүлэхдээ Колиныг тун ч чадмаг дуурайх ажээ. Тэрбээр:

- Поттер би чиний зургийг авч болох уу? Надад гарынхаа үсгийг өгч хайрлаач. Поттер би чиний гутлын улыг долоох уу? хэмээн элэглэснээ:
- Өнөөдөр та хоёр чинь юу болоод байнаа? гэж тэднийг хараад асуулаа.

Хэдийгээр хожимдсон ч гэлээ Харри, Рон хоёр нэг муу инээхчээн аядав.

Гэхдээ Крэбб Гойл хоёр сэтгэхдээ удаа болохоор Малфойн сэтгэл ханажээ.

- Ариун Поттер бол эрлийзчүүдийн анд даа. Саваагүйгээр юу ч хийж чадахгүй шүү дээ. Баярлаж бахархах мэдрэмжгүй амьтан. Жинхэнэ шидтэн байсан бол хий хоосон цээжлэгч, эрлийз Гермионатай хэзээ ч верхэхгүйсэн. Түүнийг Слизериний үе залгамжлагч гэлцээд байгаа шүү! хэмээн урсгалаа.

Рон Харри хоёр одоо л түүнийг нууцаа илчлэх байх гэж амьсгал даран сонсож байв. Гэвч Малфой дууныхаа энгийг өөрчилж:

- Үе залгамжлагч чухам хэн гэдгийг мэдэх сэн. Би түүндт тусламаар байна... гэлээ.

Малфой үүнийг мэдэхгүй гэдэг нь илт байв. Рон доод эрүүгээ унжуулан суусан нь Крэббийг улам маанаг харагдуулна. Малфой сэжигтэй юм юу ч ажиглаагүй болохоор Харри чухам юу хэлэхээ агшин зуур сэтгэжээ.

- Гэхдээ чи үүний ард хэн байгааг тааварласан биз дээ? гэв.
- Би юу ч мэдэхгүй гэж чамд хичнээн удаа хэлэх юм бэ, Гойл минь! Аав юу ч ярьдаггүй юм. Өөрөөр сүүлчийн удаа тавин жилийн тэртээ түүнийг

энд суралцахаас ч өмнө онгойлгосон гэлцдэг. Гэхдээ тэр бүгдийг мэдэж байгаа. Энэ бол маш том нууц. Намайг их юм мэдэх аваас санамсаргүй чалчина гэж аав минь айдаг юм. Гэхдээ би нэг юм мэднэ. Есрөөг сүүлчийн удаа онгойлгоход эрлийзүүдийн хэн нэг нь алагдсан гэдэг юм. Энэ удаа хэн нэгний бодийг хөтлөх бол дэмий чалчигч Грэйнджер таараасай! гэж харгис дүртэй хэллээ.

Рон Крэббийн мундаг том нударгыг зангиджээ. Хэрэв одоо Малфойг өшиглөж орхивол бүх төлөвлөгөө нурах болно. Иймд Харри түүнийг сануулах янзтай харж байв.

- Есрөөг онгойлгосон хувийг барьсан эсэхийг чи мэдэх үү? гэж Харри Малфойгоос асуулаа.
- Тэгэлгүй яахав... Түүнийг хөөчихсэн. Одоо болтол Азкабанд байгаа байлгүй.
- Азкабанд гэнээ? Харри учрыг ойлголгүй лавлав.
- Азкабан бол шидтэнгүүдэд зориулсан шорон. Чи ч мөн мунхаг юм аа. Үнэнийг хэлэхэд үүнээс ч мунхаг байсан байж магадгүй. Гэхдээ чи өнөөдөр бүх дээд амжилтыг эвдлээ.

Малфой суудалдаа тух муутайхан сууна.

- Аав маань намайг үүнтэй бүх орооцолд гэсэн. Үе залгамжлагч нь хийх ажлаа хийвэл барав. Энэ бүх муухай зүйлийг сургуулиас зайлуулах цаг аль хэдийн болжээ. Гэхдээ бид зайгаа барих хэрэгтэй. Аавд ч одоо олигтой юм болохгүй. Ёнгөрсөн долоо хоногт Ид шидтэний яам манай шилтгээнд нэгжлэг хийснийг та хоёр мэдэж байгаа.
- Харри Гойлын маанаг царайд харууссан дүр тодруулахыг хичээнэ.
- Олигтой юм олоогүй л дээ. Аавд маань хар шидийн ёслолын мөргөлд зориулсан маш үнэтэй эдлэлүүд бий. Зочны том өрөөний шалан дор хадгалдаг юм.
- Ёстой сайхан! гэж Рон уулга алдлаа.

Малфой түүнийг эгцлэн ширтэхэд Харри ч бас дуурайв. Роны царай улайж, үс нь хүртэл шаргалтаж, хамар нь аажим аажмаар сунаж байв. Тэдэнд оногдсон хугацаа дуусч байгаа нь тэр. Рон буцаад хуучин төрхөндөө орж байгаагаа Харрийг хараад л мэдэж авлаа.

Тэр хоёр зэрэг ухасхийн бослоо.

- Хурдхан явж гэдэсний эм олж ирье! гэж Рон хашгираад анд хоёр Малфойг анзаараагүй байх гэж итгэн тэрхүү өрөөнөөс гүйн гарлаа.

Харри биеэ жижгэрч байгааг мэдэв. Том шаахай дотор хөл нь холхиндог оргин, жанчныхаа хормойг өргөж явахаас өөр аргагүй байлаа. Тэр хоёр чанга чанга дэвслэн шатаар өгсөж харанхуй хонгил руу очиход Крэбб Гойл хоёрыг түгжиж орхисон өрөөнөөс ямар нэг юм цохих чимээ гарна. Тэдний шаахайг өрөөний үүдэнд чулуудчихаад андууд маань дан оймстойгоо гантиг шатаар уйланхай Миртлийн өрөө рүү гүйлдлээ.

- Өрөөнийдөө бид цагаа дэмий үрсэнгүй шүү. Бид хэн дайралт хийгээд байгааг мэдэж чадсангүй ч маргааш аавд захиа бична. Малфой зочны өрөөнийхөө шалан дор юу нуугаад байгааг шалгуулах биз гэж Рон хаалгаа дөнгөж хаамагцаа амьсгаадан хэлэв.

Харри цав суусан толинд өөрийгөө анхааралтай харлаа. Ахиад л хуучин хэвдээ оржээ. Тэрбээр сэтгэл амарсан янзтай санаа алдаад нүднийхээ шилийг зүүхэд Рон Гермionaгийн байгаа бүхээгний үүдийг тогшиж байв.

- Гермiona, хурдхан гараад ир. Бид чамд баахан юм яримаар байна.
- Та нар явцгаа! гэж Гермiona хаалганы цаанаас хашгирав.

- Харри Рон хоёр бие биеэ харлаа.
- Юу болсон юм бэ? Чи буцаад хэвдээ орчихоо биз дээ? Харри бид хоёрын бүх юм номоороо гэж Рон асуув.
- Тэгтэл уйланхай Миртл гэнэтхэн бүхээгний хаалганы завсраар гараад иржээ. Түүний ийм баяртай байхыг Харри хэзээ ч харсангүй.
- Ай даа! Одоо л та нар харна даа! Аймаар юм! гэж хэлэхдээ түүний тунгалаг дүгэрэг царайд хеер баяр гэрэлтэж байв.
- Үүдний түгжээ дуугараад Гермиона жанчаар нүүрээ бүтээчихсэн уйлсаар гарч ирлээ.
- Юу болсон бэ, Гермиона? Милисентийн муухай хамар хэвээрээ үлдчихсэн үү? гэж Рон түгшин асуув.
- Гермионаг жанчаа авахад Рон ар тийш ухрахдаа суултуурт суучихжээ.
- Түүний нүүрэнд дүүрэн хар үс ургасан байв. Нүдэнд нь шар енгө туяарч, толгойд нь хоёр шовх чих соотойно.
- Энэ чинь муурын үс байжээ! Милисент Булстроуд гэртээ муур тэжээдэг болж таарлаа! Харин уусмал маань амьтныг буцааж хvн болгодоггүй юм.
 - Тийм үү... хэмээн Рон арайхийн дуугарав.
 - Чамд тохирсон аятайхан хоч өгөх байлгүй гэж Миртл баярлана.
 - Санаа зовох хэрэггүй ээ, Гермиона. Одоохон эмнэлэг рvү очицгооё. Хатагтай Помфри хэзээ ч илvв дутуу юм асуудаггүй... гэж Харри яаран ярианд оролцлоо.
- Андууд Гермионаг жорлонгоо орхи гэж удаан ятгажээ. Эцсийн эцэст өөр аргагүй болохоор Гермиона ч зөвшөөрлөө. Уйланхай Миртл тэдний араас цангинатал инээж:
- Байзаарай, ардаа сvvлтэйгээ мэдэгдэх хэрэгтэй шvv! гэж хашгирна.
- Уйланхай Миртл хөөрсөндөө тэнгэрт гарах нь холгүй байлаа.

Бүлэг 13

ШИДЭТ СДРИЙН ТЭМДЭГЛЭЛ

Гермиона эмнэлэгт хэдэн долоо хоног хэвтжээ. Шинэ жилийн амралт дуусах дөхөж хvvхдvvд бөөн бөөнөөрөө ирж байсан болохоор Гермионаг алга болсон тухай элдэв цуурхал дэгдэж байлаа. Түүнийг дайралтанд ертсөн гэж зарим нь бүр итгэжээ. Түүнийг эргэх гэсэн хvvхдvvд тоймгүй байсан болохоор хатагтай Помфри орыг нь тойруулан хөшиг татсан юм. Учир нь түүний нүүр муурын терхтэй хэвээр байлаа. Яаж тийм байдалтай хvvхдvvдэд харагдах билээ! Тэгвэл охин тэсэхгүй шvv дээ.

Рон Харри хоёр түүнийг орой болгон эргэнэ. Харин хичээл эхлэхэд тэд бүх гэрийн даалгавраа тvvнд авчирч өгдөг боллоо.

- Хэрэв надад сахал юм уу, арслангийн зогдор ургасан бол би бүхэл бүтэн амралтын хугацаанд хэвтэх байж дээ гэж Рон тэр үдэш хэлээд Гермионагийн орны ойролцоох ширээн дээр баахан ном тавьжээ.

- Рон минь, бvv тэнэг юм ярь. Чи ангийхнаасаа хоцорно гэж Гермiona хөгжилтэй хэллээ. Тvvний нvvрэнд ургасан хар үс алга болж, нүд нь ахин хар енгее олж, тvvний сэтгэл санаа еедрег болжээ.
- Та нараар сонин юм алга уу? гэж хатагтай Помфрид дуулдахааргvй шивнэн асуув.
- Юу ч алга гэж Харри уруу царайлан хэллээ.
- Би Малфой тэгсэн байх гэж итгэж байсан юм даа хэмээн Рон зуу дахь удаагаа давтжээ.
- Энэ чинь юу вэ? гэж Харри тvvний дэрэн доороос цухуйх алтан хврээтэй зургийг хараад асуулаа.
- Зvгээр л баярын мэндчилгээ гэж Гермiona яаран хариулаад ил захидлыг лавхан шургуулах гэсэн авч Рон илvv шалмаг байжээ.
Тэрбээр ил захидлыг дэрэн доороос суга татаж аваад дэлгэж:
- Хатагтай Грэйнджер танд гvн харамсал илэрхийлж, тvргэн эдгэрэхийг хvсэн ерөөж Мерлиний гуравдугаар зэргийн одонт, хар хvчнээс хамгаалах байгууллагын хvндэт гишvvн, хамгийн сайхан инээмсэглэлтэй хvнийг шалгаруулах <<Шидэт долоо хоног>> сэтгvvлийн уралдааны таван удаагийн ялагч, профессор Алтан хонгиот Туг үс мэндчилэв гэж чангаар уншаад Гермionaг зэмлэнгvй харснаа:
- Чи vvнийг дэрэн доороо хадгалж байдаг хэрэг vv? гэж асуулаа.
Энэхvv таагvй ярианаас Гермionaд оройн эм авчирсан хатагтай Помфри чөлөөлжээ.
- Огт ойлгохгvй юм. Туг үс хамгийн ухаантай нь болж таарч байна уу? гэж Рон Гриффиндорын шилтгээн рvv явах замдаа ярина.
Хичээлээ хийх цаг болжээ. Снегт багш тэдэнд зургадугаар дамжаандаа л барж магадгvй их даалгавар өгсөн аж. Үс арзайллагч уусмалд хархын хэдэн сvvл хийх ёстойг Гермionaгаас асуудаг байжээ гэж Рон чангаар vглэнэ. Гэнэтхэн гуравдугаар давхарт уурсан хашгирах дуу гарлаа.
- Филч байна гэж Харри дууг нь таниад хэлэв.
Андууд чимээ сайтар сонсон шатаар дээш гvйлдлээ.
- Бас хэн нэгнийг довтолсон юм болов уу? гэж Рон замын хагаст зогсоод айсан байдалтай асуув.
Харин Филч:
- ... Ахиад л ажил гарлаа! Шенсжингее цэвэрлэх болох нь ээ! Бvх юманд эцэс тегсгел гэж байдаг сан. Одоохон Дамблдор луу очъё байз! хэмээн хашгичсаар.
- Тvvний алхах чимээ намдаж, хаа нэгтээ хаалга дуугарах сонсдоно.
Андууд булан тойрлоо. Филч денгөж сая ажиглах байраа орхисон бололтой. Ноён Норрис муур луу хэн нэгэн хvн довтолсон тэр газарт тэд ахин зогсож байлаа. Хөөрхий сангасваа чухам яагаад тэгж дуу болсныг андууд шууд ойлгожээ. Хонгилд жинхэнэ вер болж, үс улам нэмэгдсээр байгаа бололтой. Үс уйланхай Миртлийн жорлонгийн хаалган дороос урсах ажээ. Филчийн орилох дуу дарагдахад Миртлийн уйлах дуу чулуун хананд цуурайтана.
- Тэр бас яачихваа? гэж Рон санаа алдав.
- Явж vзье гэж Харри хэллээ.
Тэд жанчныхаа хормойг шагайнаасаа дээш ергээд <<Жорлон ажиллахгvй>> гэсэн бичигтэй vvд чиглэн үс туучсаар очоод урьдын адил бичгийг тоолгvй дотогш орцгоов.
- Уйланхай Миртл урьдынхаасаа ч чангаар цурхиран уйлна. Хана шалаар урсах үс лааг унтраасан болохоор жорлонд хав харанхуй.

- Юу болсон бэ, Миртл ээ?
- Тэнд хэн байна вэ? Намайг бас еер юмаар шидэх гэж ирээ юу? хэмээн золгвй Миртл дуугарав.
Харри нимгэн хэсгийг даган тvvний бvхээгт хүрч очлоо.
- Би яагаад чам руу юм чулуудах ёстой билээ? гэж Харри асуув.
- Би яаж мэдэх юм! гэж Миртл хашгираад усны савнаас шал руу асгарах давалгаанаар гарч ирэв. Тэгснээ:
- Би тэнд суугаад юухан хээхэн хийж хэнд ч саад болдоггвй билээ. Тэгтэл намайг номоор шидээд эхлэх юм! гэлээ.
- Гэхдээ чамайг яах ч vгвй. Ном чамайг нэвтрээд л гарах болно гэж Харри татгалзан егvvлэв.

Ингэж хэлмэгцээ Харри тун ч гэмшжээ. Миртл дээш хеерснее чанга дуугаар:

- Тэгэхээр хеерхий Миртлийг шидээд байж болох нь ээ? Тэр юу ч мэдэхгвй юм чинь гэж vv? Тvvний гэдсийг оновол арван оноо авна! Толгойг нь оновол тавин оноо! Сайхан тоглоом байна даа! Гэхдээ надаар тоглоод байж болохгвй шvv дээ! гэж хашгирав.
- Тэгээд хэн чамайг шидсэн юм бэ? гэж Харри асуулаа.
- Бvv мэд. Би шахуургын залгаасан дээр суугаад vхлийнхээ тухай бодож байтал нэг юм толгойг минь нэвтлэн енгерлээ. Одоо тэр зvйл угаалтуурын дор хэвтэж байна гэж Миртл хэлээд андуудыг ууртай харна.
Рон Харри хоёр тонгойгоод хартал жижигхэн нимгэхэн ном хэвтэж байв.

Yнгэгдсэн хар хавтастай агаад жорлонд байгаа бvх зvйлийн адил нэвт норсон байжээ. Харри тvvнийг авах гэтэл Рон гараас нь шvvрэн авч:

- Чи солиороо юу? Аюултай шvv дээ гэлээ.
- Аюултай гэнээ? Юу нь аюултай байдаг юм? гэж Харри гайхав.
- Асуух л дутаж гэнэ. Тэр ч байтугай яамнаас хураан авдаг ном байдаг гэж аав хэлсэн гэж яриад Рон негее зvйлийг айсан байдалтай харна. Тэгснээ:
- Жишээ нь: нэг ном хvmvvсийн нvдийг tvлдэг байсан юм. Бас <<Шидийн цэцгэн эрхи>> гэдэг ном байжээ. Тvvнийг уншсан хvн vхэн vхтлээ шvlэглэн ярих хэрэг гарна. Батад байдаг хөгшин шулмасынхаас ямар ном гарсан гээч. Нэг л нээх юм бол амьдралынхаа турш уншдаг гэсэн. Явж байсан ч хооллож байсан ч уншаад л байна. Нэг гартаа номоо бариастай негее гараараа юмаа хийнэ гэж ярилаа.
- Yгвй ер гэж Харри хайхрамжгвй хэлжээ.

Шалан дээр хэвтэх нойтон ном еерийн эрхгвй сонирхол татна. Харри Роныг тойрон гараад:

- Энэ номыг сехеед vзвэл бvх нууцыг мэдэж болмоор совин тереед байна гэж хэлээд номыг авлаа.

Хавтсан дээрх хагас жилийн тэртээ бичсэн он сарыг хараад Харри энэ бол едрийн тэмдэглэл гэж шууд мэджээ. Чичирсэн гараар тvvнийг нээв. Эхний хуудсан дээр бэхээр бичсэн Т. Н. Реддл гэдэг нэр уншиж болохуйц ажээ.

- Байзаарай. Би энэ нэрийг мэдэх юм байна.

...Тавин жилийнтэртээ Т. Н. Реддл сургуульд онцгой гавъяа байгуулсны телее шагнуулж байсан гэж Рон Харрийн мeрeн дээгvvр харснаа хэлэв.

- Чи хаанаас мэдсэн юм бэ?
- Филч намайг бvтэн цаг дурсгалын самбар арчуулах вед. Тэгэхэд би нялцгай хорхойгоор беелжсэн шvv дээ. Чи ч гэсэн хэн нэгний нэртэй самбар тийм удаан арчсан бол бас л тогтоох байсан даа.

Харри тэр үед усанд норж пэмбийсэн хуудсуудыг эргүүлж байв. Тэдгээр хуудаснууд цэв цэвэр ажээ. Хаана нь ч <<Мэйбл авгын терсен едер>>, <<Шүдний эмчид 15.30-д>> гэх мэтийн нэг ч тэмдэглэл, нэг ч үг үсэг алга байлаа.

- Тэр хvн хэзээ ч юу ч бичээгvй юм байна гэж Харри гоморхон хэлэв.
- Гэхдээ vүнийг хэн яагаад шидсэн юм бол? гэж Рон шилээ маажина.

Харри хар хавтсыг эргvүлтэл дотор талд нь Лондоны Воксхолл-Роудод байдаг дэлгvүрийн хаяг байлаа.

- Дэвтрийн эзэн магл байсан байхааа. Тэгэхгvй бол энэ дэвтрийг тэндээс худалдан авч чадахгvй байсан гэж Харри бодлогоширон хэлэв.
- Энэ ч чинь ямар ч тус болохгvй. Уйланхай Миртлийн хамрыг онох юм бол чамд тавин оноо eгex байлгvй гэж Рон мepee хавчин дуугаа аяарсан хэллээ.

Харри ямар ч атугай eдрийн тэмдэглэлийг халаасандаа хийв.

Гермиона хоёрдугаар сарын эх гэхэд сахалгvй хар үсгvй сvүлгvй болоод эмнэлгээс гарчээ. Тvүнийг буцаж ирсэн анхны vдэш Харри eдрийн тэмдэглэлээ vзvүлж яаж олсноо ялив.

- Yүнд ямар нэг юм нууцлагдсан байж магадгvй гэж Гермиона eдрийн тэмдэглэлийг анхааралтай хараад хэллээ.
- Хэрэв нууцлагдсан бол тун ч найдвартай байж таарна. Айж ичихээр ч юм байж магадгvй. Харри чи яагаад vүнийг орхиогvй юм бэ? гэж Рон асуув.
- Яагаад тvүнийг хаясан тухай мэдмээр санагдсан юм. Бас Реддл ямар онцгой гавъяа байгуулаад шагнагдсан юм бол гэж Харри хэллээ.
- Шагнуулахад амархаа. Гучин СНТ авсан ч юм уу, эсвэл профессорыг аварга наймаалжнаас аварсан ч юм уу... Миртлийг алсан ч байж блно. Энэ бvхэн алдар хvнд авчирдаг юм чинь... гэж хэлээд Рон дээш харав.

Гермиона анхаарлаа төвлөрvүлсэн байхыг хараад Харри надтай адил зvйл бодож байгаа юм байж хэмээн ойлголоо.

- Чи ямар нэг бодож олов уу? гэж Рон сониучирхав.
Харин Харри тvүнд:
- Нууц epee тавин жилийн тэртээ нээгдсэн гэдэг биз дээ? Малфой ингэж хэлсэн гэлээ.
- Тэгээд... гэж Рон лавлана.
- Энэ eдрийн тэмдэглэл ч тавин жил болсон гэж Гермиона сэтгэл догдлон хэлээд хар хавтсыг тогшлоо.
- Тэгээд юу гэж?
- Рон чи ухаарч vзээч! Бид бас нууц epeeг онгойлгосон хvн тавин жилийн тэртээ сургуулиас хeегдсэн гэдгийг мэднэ. Т. Н. Реддл бас тавин жилийн тэртээ онцгой гавъяа байгуулагаад шагнагдсан байдаг. Хэрэв тэр Слизериний залгамжлагчийг барьсны телеe шагнуулсан байвал яана? Энэ eдрийн тэмдэглэлд нууц epee хаана байдаг тvүнийг хэрхэн нээдэг ямар юм тэнд байдаг тухай бvгдийг бичсэн байж болох л юм. Харин одоо довтлоод байгаа хvн бол энэ бvхнийг мэдэгдэхийг хvсэхгvй байгаа нь тодорхой, тийм vү? гэж Гермиона дуу алдлаа.
- Гайхалтай санаа байна, Гермиона. Гэхдээ нэг учир байна. Eдрийн тэмдэглэлд юу ч бичигдээгvй гэж Рон зевшеерчээ.

Гэтэл Гермиона цvнхнээсээ шидэт саваагаа гаргаж ирээд:

- Yл vзэгдэгч бэх байдаг юм гэж шивнэснээ тэмдэглэлийн дэвтрийг саваагаараа гурван удаа тогшоод:

- *Апарекиум!* гэв.
Юу ч болсонгүй. Бүтэлгүй болсонд гайхаш тасарсан Гермiona дахин цvнхээ ухаж тод улаан енгийн даавуу шиг юм гаргаж ирээ.
- Энэ бол илрvүлэгч. Би Тахир гудамжнаас худалдаж авсан юм гэлээ.
Гермiona <<Нэгдvгээр сарын нэгэн>> гэсэн хуудсыг байдаг чадлаараа врэвч нэмэр болсонгүй.
- Энд эрээд байх юм алгаа гэж би хэлээд байна шvү дээ. Реддл энэ дэвтрийг шинэ жилийн бэлгэнд аваад юм тэмдэглэхээсээ залхуурсан хэрэг гэж Рон егvүлэв.

Харри чухам яагаад Реддлийн едрийн тэмдэглэлийг хаяагvйгээ еерее тайлбарлаж чадахгvй байлаа. Хэрэв едрийн тэмдэглэлийг хоосон гэдгийг мэдсэн ч гэлээ тvүнийг авч, хуудсыг нь эргvүлж vзэх л байсан дээ. Едрийн тэмдэглэл дээр вейнх болохоор тvүний тайлах гэж оролдож буй элдэв явдалтай холбоотой байж болох юм. Хэдийгээр Харри амьдралдаа Т. Н. Реддл гэдэг нэрийг сонсоогvй гэдгээ сайн мэдэж байсан ч тvүнтэй ямар нэг холбоотой юм шиг, энэ Реддл гэгч хvүхэд ахуй цагийн нь мартагдах шахсан анд байсан юм иг санагдах бvүлгээ... Гэхдээ энэ бол дэмий хэрэг. Хогвартст орох хvртэл Дурслийхны ачаар хэзээ ч андтай байж vзээгvй юм.

Тэмдэглэл тэр хэвээрээ хоцорлоо. Харри одоохондоо Т. Н. Реддлийн тухай аль болох их зvйл мэдэж авахаар шийдэв. Маргааш нь тэрбээр едрийн хоолны завсарлагаар Реддлийн шагналын тухай дэлгэрэнгvй зvйл байгаа эсэхийг vзэх санаатай хvндэт танхим руу явлаа. Тvүнтэй хамт итгэл муутай Рон, еерийнхее бодлыг vнэн гэдэгт итгэсэн Гермiona хоёр цуг очсон юм. Рон болохоор хvндэт танхимаас залхаж гvйцсэн гэж андууддаа хэлээд зvгээр л хамт явсан аж.

Реддлийн нэр бvхий алтан жааз булангийн шvүгээнд байв. Тэрхvү жаазанд Реддлийн шагналын тухай юу ч дурдсангvй.

- Энэ чинь сайн хэрэг. Хэрэв шагналын тухай бичсэн бол жааз арав дахин том байх сан. Тэгвэл одоо болтол зvүлгэж суух байсан байлгvй гэж Рон наргиа болгон хэллээ.

Гэхдээ андууд <<Ид шидийн гавъяа>> гэдэг хуучин медаль дээр, бас сvүлийн зуун жил сургуулийн ахлагч байсан хvмvүсийн жагсаалтан дотроос тvүний нэрийг олж vзжээ.

- Перситэй адилхан юм. Тэнхимийн ахлагч. Сургуулийн ахлагч юм чинь... бvүх хичээлдээ бусдаас илvү суралцдаг байсан биз гэж Рон хэлээд хамраа шантайлгав.
- Чи vүнийг муу юм шиг яриад байх юм гэж Гермiona яльгvй гомдсон енгсээр хэлжээ.

Хогвартсынхан ахиад л нараа vзэн баярлах болов. Дахиж дайралт, довтолгоо гарсангvй бvүгд л хеер хөгжөөнтэй болж хуралдан байсан vүлс ашгvй нэг енгерлээ гэх найдлага зvүрх сэтгэлийг баясгаж байлаа. Хатагтай Помфри мандрагорууд сэтгэлийн хөдөлгөөнтэй, тvүгжигдмэл болж байна гэж баяртайгаар мэдэгдсэн бегсээ энэ бол шилжилтийн насандаа орсон хэрэг ажээ.

Хатагтай Филчтэй уулзан сонин сайхныг хэлэлцэн байхдаа:

- Одоо тэдний батга медхен арилахад нь бид шилжvүлэн суулгана. Дараа нь зvсэж хэрчээд ханд бэлтгэнэ. Тэгээд л медхен ноён Норрис муур дахин тантай хамт байх болно... гэж ярихыг Харри санамсаргvй сонсчээ.

Слизериний залгамжлагч хэн ч байлаа гэсэн шийдвэрээсээ няцсан юм байлгвй гэж Харрид бодогдох болов. Сургууль даяараа сэрэмжилж байсан юм чинь нууц ерөөг дахин онгойлгоно гэдэг илvv аюултай болсон байлгвй дээ. Негеэ гайхал амьтан ахиад тавин жил ичээндээ унтахаар шийдсэн байж ч болох юм.

Гагцхан Пуффендуйн Эрни МакМиллан бусадтайгаа адилгвй байлаа. Тэрбээр урьдын адил Харрийг буруутай халз тулааны клубын нээлтийн үеэр өөрөө өөрийгөө илчилсэн гэдэгт итгэлтэй хэвээр байсан юм. Бас Пивз олон хvнтэй хонгилоор нисэж, өөрийнхөө зохиосон:

*Харри Поттер, хоргис амьтан
Хамаг хvmvvсийн хар алуурчин!*

гэдэг дуугаа хоолой мэдэн хашгирна.

Алтан хонгиот Туг үс довтолгоог зогсоох нь өөрийн үүрэг гэж үзсэн бололтой. Харри нэг удаа тvvнийг өөрийн байгуулсан гавъяаныхаа тухай ярьж байхыг сэмхэн сонссон юм. МакГонагалл багш Гриффиндорынхонд хувиргалын хичээл заахаар ирж байхад Туг үс хажууд нь явж байлаа.

- Минерва МакГонагалл минь, хохирол дахин гарахгвй гэж бодож байна. Өрөөг энэ удаа бүрмөсөн хаасан байлгвй. Гэмт хэрэгтэн намайг өөрийгөө илчлэнэ гэдгийг ухаарчээ. Энэ бол цаг хугацааны л ажил юм чинь. Намайг тухтайхан хөөцөлдөөгвй дээр муу вйлээ зогсооно гэдэг тvvний талаас их л ухаалаг хэрэг. Дашрамд хэлэхэд хvvхдvvдийн сэтгэл санааг ергэх ямар нэг баяр сургууль даяараа тэмдэглэвэл хэрэгтэй гэдгийг та бас мэдэж байгаа. Өнгөрсөн улирлын гай зовлонгийн тухай дургдалыг үлдэн хөөх хэрэгтэй! Өөр олон юм ярьж чадахгвй нь. Зөвхөн ямар замаар явах хэрэгтэйг мэднэ гэдгээ л нэмж хэлье... гэж Туг үс нүдээ ирмэн, хуруугаараа хамраа тогшин ярьж явсан юм.

Тэгснээ хамраа дахин нэг тогсоноо цааш оджээ.

Туг үсийн баярын тухай яриа хоёрдугаар сарын арван дөрөвний Валентины өдрөөр биелэлээ олсон юм. Баярын бэлтгэл шенс дел болтол үргэлжилсэн агаад Харри өглөөний цайндаа ялимгвй хожимдон их танхимд орж ирлээ. Эхлээд тvvнд хаалга андуурсан юм шиг санагджээ.

Ханыг бүхэлд нь ягаан сарнай цэцгээр бүрж, цайруу цэнхэр адраас зүрхэн хэлбэртэй унжлага зvvсэн байв. Харрийг ширээ рvvгээ очих үед Гермiona байн байн инээд алдаж байснаас болоод Роны дотор эвгvйрхсэн мэт царайтай сууж байлаа.

- Энд юу болоод байнаа? гэж Харри асуугаад ширээний ард сууж шарсан зүрхэн хэлбэртэй гахайн утсан мах идэж эхлэв.

Рон чимээгvйхэн багш нарын ширээ лvv заалаа. Тэрбээр дургвй нь хvрсэндээ ярьж ч чадахгвй байв. Цэцэг бүхий тод ягаан жанч өмссөн Туг үс чимээгvй болохыг анхааруулан дохино. Тvvний хоёр талын ширээнд багш нар хvрэл царайлан сууцгааж байлаа. Профессор МакГонагаллын хамар татвалзан байхыг Харри суудлаасаа харжээ. Снегт багш бүхэл бүтэн аяга <<Яс бороолуулагч>> уулгахаар тулгуулсан мэт харагдана.

- Гэгээн Валентины өдрийн баярын мэнд хvргэе! Эхлээд энэ өдөр надад баярын мэндчилгээ илгээсэн дечих зургаан хvнд талархал илэрхийлэхийг зөвшөөрсөн vv! Би та бүхэнд энэхvv бяцхан бэлэг бэлтгэхээр зориулсан юм. Гэхдээ дуусаагвй шvv! гэж Туг үс зарлалаа.

Туг үсийг алга ташихад танхимд баргар царайлсан баахан анахай орж ирэв. Тэд үнэндээ ердийн анахайтай адилгүй ажээ. Анахай бүр гартаа босоо ятга барьсан байхаас гадна ар нуруундаа алтан жигүүртэй юм.

- Би та бүхэнд еерийн ехеердем захидал хүргэгчдийг танилцуулъя! Снеедер эд нар сургуулиар явж валентины илгээмжийг тараах юм. Хөгжил цэнгэл денгөж эхлэлээ! Манай баярт хамтран зүтгэгчид маань бас хувь нэмрээ оруулна гэдэгт би итгэлтэй байна! Профессор Снеггийг бидэнд дурлалын ундаа яаж бэлтгэдгийг үзүүлэхийг хүсье! Харин профессор Флитвик зүрх бадамлан бадрах энэ баяраар дурлуулах бодисын талаар зарим зүйл ярьж өгөх байлгүй дээ. Ямар ч шидтэнээс илүү хашир эр энэ тухай мэддэг юм! гэж Туг үс яралзтал инээмсэглэн ярилаа.

Профессор Флитвик нүүрээ алгаараа таглажээ. Харин Снегг багшийг харахад дурлалын ундаа авахаар ирсэн анхны хүнд аяга хор хүчээр өгөхөд бэлэн мэт байлаа.

- Гермiona тэр дечин зургаа дотор чи байхгүй биз дээ? гэж хичээлдээ явах зуур Рон асуужээ. Гэвч Гермiona цүнхнээсээ хичээлийн хуваарь хайгаад юу ч хэлсэнгүй.

Нөгөө анахайнууд бүхэл едрийн турш ангиас анги руу гүйлдэж багш нарыг уурлуулсаар валентины илгээмжийг түгээж байлаа. Үдийн хоолны дараа шившлэгийн танхимын үүдэн дээр тэдний нэг муухай царайтай анахай Харрийг барьж авчээ.

- Хеее, Хайн Поттей! гэж хашгирсаар сурагчдыг түлхэн хүрч ирэв.

Харрийн нүүр халуу шатлаа. Энэ заваан амьтдын дунд валентины илгээмж авах л дутаж гэнэ. Ядахдаа Жиннийг тэнд байхад шүү. Тэрбээр мултархыг оролдсон авч чадсангүй. Анахай замдаа тааралдсан хvvхдvvдийн хөл дээр гишгэлэн түвний араас зүтгэн гүйцэж очоод цүнхнээс нь чанга зуурчээ.

- Хайн Поттей чамд хөгжмөөр мэндчилгээ дэвшүүлье гэж анахай хэлээд босоо ятгаа дон дон хийлгэв.
- Энд болохгүй ээ! гэж хэлээд Харри зүтгэнэ.
- Зүгээл байгаалай! гэж анахай тульгчих хэлээд түвнийг өөр лvvгээ татав.
- Намайг тавь! гэж Харри уурсан хэлээд цүнхээ угз таттал буу тасхийх шиг чимээ гаран цүнх урагдаж ном дэвтэр, шидэт саваа, үзэг цаас гээд бүх зүйл асгарч эцэст нь бэхийн сав унан хагарчээ.

Харри асгаран унасан юмнуудаа татаж авахаар шамдав. Анахайг дуулж эхлэхээс өмнө л амжих юм шүү!

- Энд юу болоод байнаа? гэж Малфой нөгөө л янзаараа үгээ сунжруулан шоолонгуй асуув.

Харри урагдсан цүнхэндээ цуглуулсан зүйлээ яаран чихнэ. Хаанаас ч юм илгээсэн валентины илгээмжийн тухай Малфой бvv мэдээсэй.

- Юунд шуугилдаад байна вэ? гэсэн танил дуу гарахад харвал Перси Уизли ирсэн байлаа.

Ахиад л беен гай! Харри бүх зүйлээ хаяад явахаар шийдсэн авч анахай түвний өвдгөөр тэврэн шалан дээр унагав. Анахай өвдөг дээрээ сөхрөн суугаад:

- За одоо сонсоолой гэв. Тэгээд:

Үнэндээ нүд нь таалуухан халдаг ч
Снгс нь юутай ногоохон билээ
Үс нь болохоол тас хал
Өлгөөтэй самбалаас ч илүү хал

Хал Лолдыг дийлсэн баатал
Хайлаа надад егөөсэй, Булхан минь! гэж тультраадан дууллаа.

Харри газар доогуур орохын тулд <<Гринготтс>> банкинд байгаа бүх юмаа егөхөд ч бэлэн байв. Одоо бусдын адил инээх л хамгийн сайн арга байлаа. Тэрбээр инээхийг хичээн хөл дээрээ босоход хөл нь хүнд анахайд даруулан хөшсөн байж билээ. Нэгдүгээр дамжааны зарим хүүхэд байдгаараа инээлдэн Перси эмх журамтай байлгахаар мэрийнэ.

- Тарцгаа тарцгаа таван хормын өмнө хонх дуугарсан шүү. Малфой чамд ч энэ бас хамаатай! гэж хэлээд Перси сурагчдыг ангийн нь үүд рүү түлхэж байлаа.

Харрийг эргэж харахад Малфой тонгойн ямар нэг юм газраас аван тэрхүү зүйлээ еерийн үнэнч дагуул Крэбб Гойл хоёрт инээмсэглэн үзүүлж байлаа. Энэ бол Реддлийн өдрийн тэмдэглэл ажээ.

- Буцааж өг гэж Харри аятайхан хэлэв.
- Поттер энэхүү дэвтэрт юу бичдэг нь сонирхолтой биз дээ? гэж Малфой даажигнана. Тэрбээр хавтсан дээрх он сарыг хараагүй болохоор Харрийн өдрийн тэмдэглэл гарт нь орсон гэж бодож байлаа.

Тэд чимээгүй болжээ. Жинни охин өдрийн тэмдэглэл, Харри хоёрыг ээлжлэн харах агаад тун ч аягүй царайтай байлаа.

- Малфой, буцааж өг гэж Перси эрс шулуун хэлэв.
- Эхлээд үзээдэхье... гэж Малфой хорсолтой хяхтнаад өдрийн тэмдэглэлийг Харрийн хамрын өмнүүр даллаж байлаа.

Перси: <<Тэнхимийн ахлагчын хувьд...>> гэж нөгөө л үгээ давтсан авч Харри биеэ барьж чадсангүй. Шидэт саваагаа шүүрэн аваад: <<Экспеллиармус!>> гэж хэллээ. Снегт багш клубт хичээл орохдоо өрсөлдөгчөө зэвсэггүй болгох аргыг халз тулалдагч нарт үзүүлсэн болохоор өдрийн тэмдэглэл Малфойн гараас сум шиг сугаран нисчээ. Рон түүнийг овсгоотой шүүрэн авлаа.

- Харри! Хонгилд ид шид хэрэглэж болдоггүйг чи мэднэ! Энэ тухай илтгэхээс өөр аргагүй! гэж Перси чангаар зандарлаа.

Гэхдээ Харри огт тоосонгүй. Малфойгоос салахад Гриффиндор тэнхим таван оноо алдах ч яамай хэрэг. Малфой их уурлажээ. Хичээлдээ яарч яваа Жиннийг хараад Малфой араас нь:

- Поттерт чиний илгээмж таалагдсан гэж бодохгүй байна! хэмээн бах нь ханасан байдалтай хашгирав.

Жинни уйлсаар анги руугаа гүйн оржээ. Уур нь хүрсэн Рон шидэт саваагаа шүүрэн авсан ч Харри түүнийг зогсоолоо. Шившлэгийн хичээл дуустал нялцгай хорхойгоор беелжих хэрэг гарвал яана.

Профессор Флитвикийн хичээл дээр сууж байхдаа л Харри өдрийн тэмдэглэлийн нэг хачирхалтай онцлогийг анзаарсан юм. Бүх ном улаан бэхээр будагдсан байхад өдрийн тэмдэглэл бэх огт хүрээгүй мэт цэв цэвэр ажээ. Харри түүнийгээ Ронд харуулах гэтэл түүний шидэт саваа бас л болж өгөхгүй байв. Нэг үзүүрээс нь ягаан хөөс гарч байсан болохоор Рон өөр юм анхаарахтай мантай харагдана.

...Тэр орой Харри бусдаас түрүүнд унтахаар явжээ. Учир нь Фред Жорж хоёрын дуулах Валентины хөгжмийн мэндчилгээг сонсох дургүйн дээр хэдийгээр Рон цаг дэмий үрэхийн нэмэр гэж үзэж байсан ч Реддлийн өдрийн тэмдэглэл дээр нэг туршилт хийж үзмээр санагдаад болохгүй байв.

Харри орон дээрээ суугаад цэвэр хуудсуудыг эргүүлж үзлээ. Хаана ч улаан бэхний ул мөр байсангүй. Тэгэхээр нь орныхоо толгойн шvvгээнээс шинэ бэхтэй сав аваад үзгээ дүрэн эхний хуудсан дээр дусааж үзлээ.

Бэх цагаан хуудсан дээр хэсэг зуур тогтсоноо цаасанд сорогдох мэт алга боллоо. Харри тоглоом ч үгvй догдлон үзгээ дахин дүрсэнээ: <<Намайг Харри Поттер гэдэг>> гэж бичив. Үгс түр зуур тодхон харагдаж байснаа бас л алга боллоо. Ямар нэг юм болж байгаа нь тодорхой.

Тvvний бичсэн бэх цааснаас урсан гарах мэт болж Харрийн хэзээ ч бичиж байгаагүй үгс болон тодорлоо. Үвнд:

<<Сайн уу, Харри Поттер. Намайг Том Реддл гэдэг. Чи миний едрийн тэмдэглэлийг яаж олсон юм бэ?>> гэжээ.

Энэ бичиг бас алга болсон ч Харри тvvнээс ерсен:

<<Хэн ч юм тvvнийг суултуурт хаясан байсан>> гэж яаран бичиж амжлаа.

Реддлийн шинэ хариу тэр дорхноо гарч иржээ.

<<Би дурсамжаа бэхээр бус илvv найдвартай аргаар бичсэн маань оножээ. Миний тэмдэглэлийг хvvvvс бvv уншаасай гэж хvсэх хvн бий гэдгийг мэдэж байсан юм>>.

<<Энэ чинь юу гэсэн үг вэ?>> гэж бичихдээ Харри сэтгэл догдлон үзгээ чичрүүлэн бэх дусааж орхив.

<<Энэ едрийн тэмдэглэлд нууцын хөшгөөр халхлагдсан аймшигт вйл явдлын тухай мэдээлэл байгаа. Энэ явдал олон жилийн тэртээ ид шидтэний “Хогвартс” сургуульд болсон юм>>.

<<Би яг одоо энд байна. Хогвартст ахиад л аймшигт явдал болж байна. Чи нууц ерөөний талаар ямар нэг юм мэдэх үү?>> гэж Харри яаран бичлээ.

Тvvний зүрх түргэн түргэн булиглана. Реддл түргэн зуур хариулах агаад бодол санаагаа хэлэх гэж яарсан бололтой бичгийн хэв загвар нь хамаагүй боллоо.

<<Мэдэлгүй яахав. Тэр үед энэ бол домог тийм ерөө байхгүй гэж бидэнд хэлдэг байсан ч худал үг байсан юм. Намайг тав дахь жилдээ сурч байхад ерөөг нээж савдгийг сулласан агаад савдаг сурагчид руу довтлон нэгийг нь хөнөөсөн юм. Би ерөө нээсэн хvнийг барьсан бөгөөд тvvнийг хөөсөн билээ. Хогвартст ийм явдал болсны төлөө сургуулийн захирал, профессор Диннет маш их ичиж зовж, намайг энэ тухай vнэнийг бvv ярь гэж хориглосон доо. Охиныг золгүй явдлаар нас барсан мэтээр ойлгуулсан юм. Намайг сийлбэр бvхий гоё самбараар шагнаж амаа хамхиж байхыг тушаасан билээ. Гэхдээ би энэ явдал давтагдаж магадгүй гэж мэдэж байсан юм. Савдаг амьд байгаагаар барахгүй тvvнийг суллаж чадах хvн ч урьдын адил эрх чөлөөтэй яваа шvv дээ>>.

Харри хариу бичих гэж яарсандаа бэхтэй саваа эгээ л унагачихсангүй.

<<Энэ явдал давтагдаж байна. Гурав дахиа довтолсон авч гол буруутанг олоогүй хэвээр. Түрvvнд нь хэн буруутай байсан юм бэ?>>.

<<Хэрэв хvсвэл би чамд тvvнийг үзүүлж болно. Ганихан миний үг хангалтгүй л дээ. Гэхдээ би чамайг тvvнийг барьсан шөнийхөө дурсамж руу оруулж чадна>>.

Харри бүр эргэлзэж хоцров. Едрийн тэмдэглэл дээр үзгээ барьсан хэвээр хөшчихлөө. Реддл юу гэхих вээ? Хэн нэгний дурсамжид яаж орж болдог байна вэ? Тэрбээр унтлагын ерөөний vүд рvv түгшин харлаа. Ерөөнд улам харанхуй болжээ. Дахиад л едрийнхөө тэмдэглэл рvv анхаарав. Тэнд:

<<Чамайг өөрийнхөө дурсамжид оруулахыг зөвшөөрөөч>> гэж бичжээ.

Харри эгшин зуур бодолхийлснээ:

<<3a>> гэдэг хоёрхон үсэг бичлээ.

Едрийн тэмдэглэлийн хуудас хvчтэй салхинд ертсөн мэт дэрвэлзэн хийссэнээ зургадугаар сарын дунд ve хvрээд зогсов. Зургадугаар сарын арван гуравны едрийн хуудас жижигхэн зурагтын дэлгэц болон хувирахыг хараад Харри амаа ангайжээ. Тэрбээр чичирсэн гараараа едрийн тэмдэглэлийг нvдэндээ ойртуултал жижигхэн цонх гэнэт ергесэн тэлж тvvнийг татахуй Харри орноосоо хөндийрч толгойгоо урагш сунгаж будаг сvvдэр болсон нээлттэй хуудсаар нэвтрэн орж байгаагаа мэдэрлээ.

Хел нь хатуу газар хvрэхэд гуйвсан авч уначихалгvй тогтов. Эргэн тойрны байдал тодрон vзэгдэнэ.

Харри хаа байгаагаа шууд л мэдлээ. Ханан дээр vврэглэх хvмvvсийг херэг бvхий дугуй танхим бол Дамблдорынх. Гэхдээ танил ширээний ард Дамблдор байсангvй. Свчтэй байрын туранхай биетэй хэдхэн туг буурал всийг нь эс тооцвоос халзан гэмээр шидтэн лааны гэрэлд захидал уншиж суулаа. Харри энэ хvнийг урьд нь хэзээ ч хараагvй билээ.

- Ершөөгөөрэй. Би ингээд ород ирье гэж бодоогvй юм... хэмээн Харри итгэлгvйхэн дуугарав.

Гэвч шидтэн харцаа дээшлvvлсэнгvй. Тэрбээр хөмсгөө зангидан vргэлжлvvлэн унших аж. Харри ширээ рvv дөхөж очоод тvгдрэн байж:

- Хм... Би явах уу даа? гэлээ.

Шидтэн урьдын адил тvvнийг хайхарсангvй. Юу ч сонсоогvй бололтой. Харри тvvнийг дvлийн юм байна гэж бодоод дуугаа өндөрсгөн:

- Тvвэг удсанд уучлаарай, би явъя даа! гэв.

Шидтэн санаа алдан захидлаа эвхээд босож Харрийн хажуугаар өнгөрөн цонхны хөшиг татлаа.

Цонхны цааны тэнгэр улайран харагдах нь нар жаргах дөхсөний тэмдэг. Шидтэн ширээ рvvгээ буцаж ирээд сууж, хуруугаа салаавчлаад эрхий хуруугаа эргэлдvvлэн vүд рvv харах ажээ.

Харри эргэн тойрноо харав. Хангинан жингэнэх мөнгөлөг зvйлс байхгvйн адил галт шувуу ч алга. Энэ бол Реддлийн мэддэг Хогвартс болохоор энэ танихгvй шидтэн захирал нь байж таарлаа. Харин Харри өөрөө тавин жилийн тэртээ амьдарч байсан хvмvvст vл vзэгдэх хvн болжээ.

Yүд тогшлоо.

- Ор гэж өвгөн сулхан дуугаар хэлэв.

Шовгор оройтой бvрхээ авсаар арван зургаа орчим насны хvv орж ирлээ. Тvvний энгэрт ахлагчийн мөнгөн тэмдэг гялалзана. Тэрбээр Харригаас нилээд өндөр авч үс нь яг л тvvнийх шиг гялалзсан хар юм.

- Аа, Реддл гэж захирал хэлэв.
- Профессор Диппет та надтай уулзах гээ юу? хэмээн асуухдаа Реддлийн сэтгэл уймрах ажээ.
- Суу. Би денгөж сая захидлыг чинь уншлаа гэж Диппет хэлэв.
Реддл санаа алдан суугаад гараа чанга атгалаа.
- Эрхэм хvндэт хvv минь, энэ зун чамайг сургуульд vлдэхийг би зөвшөөрч чадахгvй нь ээ. Чи зуны амралтаараа гэртээ байхсан гэж байгаа биз дээ? гэж Диппет эелдэг хэллээ.
- Yгvй ээ, би тэдэн рvv... тэдэн рvv очсоноос Хогвартст vлдвэл дээр гэж Реддл шуудхан хариулав.
- Миний мэдэж байгаагаар чи амралтаа дандаа маглуудын өнчний асрах газарт өнгөрvvлдэг биз дээ? гэж Диппет vнэн голоосоо сонирхон асуулаа.
- Тийм ээ, ноёнтоон гэж хэлээд Реддл ялимгvй улайжээ.

- Чи терелхийн магл уу?
- Холимог цустай, ноёнтоон. Аав магл ээж шидтэн.
- Тэгээд эх чинь яасан юм бэ?
- Ээж минь намайг терүүлээд нас барсан юм, ноёнтоон. Надад денгеж л нэр өгч амжсан гэцгээдэг юм. Аавын дурсгалыг хүндэтгэн Том, өвөөг хүндэтгэн Нарвало гэдэг нэр өгсөн.
Диппет ерөвдөн санаа алдлаа.
- Онцгой байдлыг анхаарч үзээд чиний хвссэнээр болгоё гэсэн ч сургууль дээр байдал иймэрхүү байхад...
- Та довтолгооныг хэлж байна уу, ноёнтоон? гэж Реддлийг асуухад Харрийн зүрх улам булиглаж, тэрбээр юм сонсолгүй хоцорчих вий гэж айсандаа улам ойртлоо.
- Чухам тийм. Хонгор хүү минь, хичээл дууссаны дараа ялангуяа энэ эмгэнэлт явдал... энэ золгүй охиныг нас барсны дараа чамайг шилтгээнд үлдээхийг зөвшөөрсөн гэдэг тун ч бодлогогүй явдал гэдгийг чи ойлгох ёстой. Чи эндээс хол, тэр асрамжийн газартаа байвал аюулгүй шүү дээ. Ид шидтэний яаманд сургуулийг хаах тухай яригдаж байна. Бид энэ золгүй явдлын шалтгааныг тайлбарлах гээд... ердөө ч чадахгүй байгаа юм...
- Реддлийн нүд том боллоо.
- Ноёнтоон... Хэрэв энэ хүн баригдвал... Хэрэв энэ бүхэн зогсвол...
- Чи юу гэх гээд байнаа? Реддл чи энэхүү довтолгооны тухай ямар нэг юм мэдэх үү? гэж Диппет огцом дуугаар асуугаад суудлаасаа үсрэн босов.
- Үгүй, ноёнтоон гэж Реддл яаран хариуллаа.

Гэхдээ энэ <<үгүй>> гэдэг үг бол түүний Дамблдор хэлсэн үгтэй чанар нэгтэй гэдэг нь Харрид тодорхой байв.

Яльгүй цөхөрсөн Диппед ахин сандалдаа суугаад:

- Том минь, явж болно... гэлээ.

Реддл ендер сандлаас гулсан буугаад өрсөнөөс гарав. Харри араас нь дагалаа. Тэд махирласан шатаар уруудаж бүдэг хонгилд оржээ. Реддл зогсоод уруулаа хазлан, духаа үрчийлгэн байх нь ямар нэг юмны тухай сүрхий бодлогошрон байгаа бололтой.

Тэгээд Реддл ямар нэг юм шийдсэн юм байлгүй өөр тийш явлаа. Харри араас нь чимээгүйхэн дагасаар. Тэдний замд нэг ч хүн таараагүй агаад зөвхөн танхимд орох үед бөөгнөрсөн шаргал үс сахалтай биерхүү шидтэн гантиг шатан дээрээс Реддлийг дуудаад:

- Том, ийм орой болсон хойно чи юунд тэнээд байнаа? гэж асуув.

Харри түүнийг сайтар харлаа. Түүний өмнө өөр хэн ч биш, тавин насаар залуу Дамблдор зогсож байв.

- Ноёнтоон, би захирал дээр байж байгаад ирлээ гэж Реддл хэллээ.
- За яахав, хурдхан явж унт. Одоо хонгилоор зугаалахгүй байвал зүгээр дээ. Тэр явдлаас хойш... гэж хэлээд Дамблдор нөгөө л Харрид танил болсон хурц ширүүн харцаар Реддлийг харжээ.

Дамблдор хүндээр санаа алдаад Реддлд тавтай нойрсохыг өрсөгөөд цааш явлаа. Том түүний далд орохыг хүлээж байснаа байдаг хурдаараа доош яаран чулуун шатаар газар доорх байр луу буув. Харри ч араас нь дагасаар.

Ёе, хөөрхий! Реддл түүнийг ямар нэг овжин далдалсан хонгил буюу нууц өрөө рүү биш харин уусмал бэлтгэх хичээл ордог Снегтийн танхим руу дагуулан авчирчээ. Бамбарууд асаагүй байв. Том жижигхэн завсар үлдээн үүдийг хаасан

болохоор Харри хонгилд болж буй зүйлийг ажиглан хаалганд наалдаж зогссон түүнийг л харж байлаа.

Тиймэрхvv байдлаар араг нэг цаг зогсох шиг Харрид санагджээ. Том Реддл чулуун хөшөө шиг зогсон нарийхан завсраар харсан хэвээр. Тэгээд Харри бvр цехренгөө барж бодит байдал руугаа буцах боломж хайхын даваан дээр хаалганы нөгөө талд хvний хөлийн чимээ гарлаа.

Тэдний зогсож буй хаалганы дэргэдvүр тэр хvн явж өнгөрөхийг Харри тодхон сонсчээ. Реддл сvvдэр мэт чимээгvй гэтэн хонгилд гараад түүний араас явлаа. Харри түүний чимээг сонсохгvй гэдгийг ч мартан өмий дээрээ явсаар түүнийг дагав.

Тэр таван хором хэртэй тэрхvv нууцлаг хvнийг дагаснаа Реддл гэнэтхэн зогсоод бас нэг чимээ гарсан зvг рvv толгойгоо эргvvлжээ. Бараг хажууханд нь булангийн цаана хаа нэгтээ vүд нээгдэх дуулдсанаа хэн нэгэн хvн сөөнгө дуугаар:

- Алив хvрээд ир... Над руу хvрээд ир... Яг тэгээд... Одоо хайрцагт ор гэх сонсогдов.

Тун ч танил дуу байлаа.

Реддл булангийн цаанаас гэнэтхэн гарч ирэв. Харри ч бас хоёр гурав алхаад ард нь зогсов. Нээлттэй хаалганы эсрэг талд хажуудаа том хайрцаг тавьсан биеэрхvv залуугийн дvрс тvvнд харагджээ.

- Үдшийн мэнд, Рубеус гэж Реддл чангаар хэлэв.
Нvсэр биет тагийг хаагаад бослоо.
- Чи энэ дор юу хийж явсан юм бэ, Том оо?
Реддл ойртож очоод:
- Бvх юм дууссаа., Рубеус минь. Би чиний тухай бvгдийг ярьа. Хэрэв довтолгоон зогсохгvй бол сургуулийг хаах юм байна.
- Чи чинь тэгээд...
- Чамайг хэнийг ч алах гээгvй гэж би бодож байна. Гэхдээ аймшигт амьтныг гэрийн номхон амьтан болгохгvй шvv дээ. Чи түүнийг жаахан дураараа яваг гэсэндээ л сулласан юм чинь...
- Тэр ч, хэнийг ч хөнөөгөөгvй! гэж өндөр залуу хашгираад нуруугаараа тагийг налан зогслоо. Тагны цаанаас нэг л хачирхалтай шар шур, шажиг шужиг хийх чимээ гарах ажээ.
- Рубеус минь, сонсооч. Нас барсан охины эцэг, эх маргааш ирнэ. Хогвартсын тэдний төлөө хийж чадах хамгийн гол зvйл бол охиныг хөнөөсөн амьтныг устгасан гэж тэдэнд итгvvлэх явдал...
- Энэ хөнөөгөөгvй юм аа! Энэ... vгvй шvv, энэ хэзээ ч... тэгж чадахгvй! гэж залуу нvргэлvvлэн хэллээ. Түүний дуу харанхуй хонгилоор чанга цуурайтав.
- Хажуу тийшээ зайл гэж Реддл тушаагаад шидэт саваагаа авлаа.

Шившлэг газар доорх хонгилыг хурц гэрлээр гийгvvлэв. Аварга хvний ардах vүд хvчтэй нээгдэхэд тэрбээр нөгөө хана руу шидэгджээ. Тэгтэл Харрийн нүдэнд аймаар амьтан vзэгдэхэд Харри дуу алдсан ч азаар сонсохгvй юм чинь.

Сэгсгэр том биетэй, тоолохын аргагvй олон хар хөлтэй, бас олон гялалзсан нүдтэй, сахлын хутга шиг хурц хоёр зажлууртай хилэнцэт хорхой ч гэмээр, аварга аалз ч гэмээр амьтан харагдлаа. Реддл шидэт саваагаа дахин өргөсөн боловч хожимджээ. Аврагдахаар зугатахдаа нөгөө гайхал түүний дээгvүр гарч, хонгилоор харайлган бараа тасрав. Реддл арайхийн хөл дээрээ босоод товvний араас харснаа ахиад л саваагаа авсан ч гэлээ нөгөө аварга биет

түүний зүг харайн очоод савааг нь булааж аваад Реддлийг шалан дээр чулуудсанаа <<Болохгүй ээ-ээ!>> гэж зэрлэгээр хашгирлаа.

Болсон үйл явдлууд Харрийн нүдэнд эрээлжлэхүй харанхуй болж, Харри хаашаа ч юм ниссэнээ Гриффиндор шилтгээнийхээ унтлагын ерсений орон дээрээ пидхийн унажээ.

Реддлийн едрийн тэмдэглэл дэлгээтэй хэвээр, юу ч болоогүй юм шиг гэдсэн дээр нь хэвтэнэ.

Харрийн амьсгаа авч амжаагүй шахам байтал унтлагын ерсений үүд нээгдэн Рон орж ирлээ.

- Энд байгаа юм уу? гэж Рон хэлэв.

Харри орон дээрээ ендийн суулаа. Тэрбээр дагжин чичирч, бүх бие нь хөлөрчээ.

Рон сэтгэл зовнин ойртож ирсэнээ:

- Чи юу болов оо? гэлээ.

Тэр чинь Хагрид байжээ, Рон оо. Тавин жилийн тэртээ нууц ерсег Хагрид нээсэн юм байна.

Бүлэг 14

КОРНЕЛИУС ФАЖ

Хагридыг элдэв хачин амьтанд дуртайг Рон, Харри, Гермиона гурав эртнээс мэдэх билээ. Тэднийг Хогвартст байсан эхний жил тэрбээр ой дахь еерийнхөө жижиг оромжинд луу тэжээх гэж үзсэн бегсэд харин түүний Пушок гэж нэрлэсэн гурван толгойтой том нохойг тэд тийм ч амар мартаггүй нь мэдээж. Хэрэв Хагрид хүүхэд байхдаа шилтгээнд байдаг гайхалтай амьтны тухай домог сонссон аваас түүнийг халт ч атугай харахын тулд огт айлгүй тийшээ мелхэх байсан гэдэгт Харри итгэлтэй байлаа. Тэгээд цаашдаа... Тэрбээр амьтныг торонд байлгахаасаа еревдсэд тоо тоомшгүй хелс тэнийлгэх боломж олгохоор түүнийг гаргах гэж шийдсэн байж болох юм... Тэр ч байтугай Харри арван гурван настай Хагрид тэрхүү амьтныг хэзүүгээр нь оосорлоод хөтлөж яваагаар төсөөлж үзлээ. Гэхдээ нэг юм түүнд тодорхой байв. Хагрид хэзээ ч ямар ч тохиолдолд хэнийг ч хорлож чадахгүй билээ. Харри едрийн тэмдэглэлийн нууцад нэвтэрсэндээ бараг харамсаж байв. Рон Гермиона хоёр Реддлийн дурсамжаар аялсан тухай дэлгэрэнгүй ярихыг байн байн шаардана. Харри энэхүү үйл явдлуудыг эцэс төгсгөлгүй ярьсаар залхаж гүйцжээ.

- Реддл еер хүнийг барьж болох л байсан. Хүн рүү довтолдог еер савдаг байсан байж магадгүй гэж Гермиона батлана.
- Чинийхээр бол тэнд хэдэн савдаг байсан юм бэ? гэж Рон баргар царйлан асуув.
- Хагридыг аль дээр сургуулиас хөөсөн гэдгийг бид мэднэ. Үүний дараа довтолгоо зогссон. Тэгээгүй бол Реддл онцгой шагнал хүртэхгүй байсан... гэж Харри гунигтайаа өгүүлэв.

Рон энэ хэрэгт еер талаас нь хандаж:

- Реддл тэр вед Перси шиг л байжээ. Тvvнийг хэн нэг нь Хагридыг матаж бичээч гэж шахсан ч юм билvv? гэв.
- Гэхдээ тэр амьтан хэн нэгнийг хенеесэн шvv дээ гэж Гермiona татгалзлаа.
- Сургуулийг хаах гээд байсан юм. Реддл маглууд руу негее аймшигт асрамжийн газар луу явах хэрэг гарах байсан даа. Сургуулийг аврах гэсэн ганцхан шалтгаанаар л тvvнийг зевтгөж болох юм гэж Харри нэмж хэлэв.

Рон уруулаа имрэн байснаа:

- Чи Догшин гудамжинд Хагридтай тааралдсан биз дээ? гэж асуулаа.
- Тэр чинь ургамлын хортонтой тэмцэх хор худалдан авч байсан юм гэж Харри яаран хариулав.

Тэд гурвуулаа дуугvй суулаа. Удаа дуугvй сууцгаав. Эцэст нь Гермiona тvгдчин байж яг одоо бvгдээрээ бодож байгаа зvйлийн тухай:

- Бид Хагридын очиж, еертэй нь яривал яасан юм бэ? гэж асуулаа.
- Сайхан уулзалт болох байх даа. Сайн уу, Хагрид. Чи сvvлийн вед сургууль руу ямар нэг аймшигтай vстэй амьтан тавиагvй биз? гэж асуух юм уу гэж Рон бvвтнана.

Хэрэв ахин дайралт болохгvй бол Хагридад юу ч ярихгvй байхаар шийджээ. Негее учир битvvлэг, бие хаагvй дуу хоолой сонсогдохгvй удах тутам хагридыг яагаад сургуулиас хөөгдсөн тухай асуух хэрэг гарахгvй юм байна гэх итгэл илvv их төрөх бvлгээ.

Жастин, бараг толгойгvй Ник хоёр хөшсөнөөс хойш бараг дөрвөн сар өнгөрөхөд ямар ч байсан негее харгис амьтан бvр алга болж Хогвартст дахин хэзээ ч ирэхгvй гэж бараг бvгдээрээ бодоцгоох болов. Пивз: <<Харри Поттер харгис амьтан>> гэдэг дуугаа дуулахаасаа залхаж, Эрни МакМиллан бvр зөөлөрч тэр ч байтугай бvр ургамал судлалын хичээл дээр Харригаас vсрэгч мөөгтэй сагс авч өгөхийг эелдэгээр гуйсан билээ. Гуравдугаар сард хэд хэдэн мандрагор гуравдугаар хvлэмждээ шуугилдан өр бусын байдлаар vдшийг өнгөрөөхөд професoор Стебль маш их баярлажээ.

- Тэд саванд байхдаа бие бие рvvгээ тэмvvлж байгаа бол бие гvйцсэн хэрэг. Бид медхөн эмнэлэгт хэвтэж буй золгvй хvmvvсийг буцаан амьдруулж чадна гэж тэрбээр Харрид тайлбарлаж өглөө.

Хаврын амралтаар хоёрдугаар дамжааныхан бодох юмтай болжээ. Сургалтын гурав дахь жилд судлах хичээлээ сонгож авах хэрэгтэй байлаа. Yвнд Гермiona тун ч хариуцлагатай хандаж байв.

- Yвнээс л бидний ирээдvй шалтгаална гэж тэрбээр Рон Харри хоёрт хэлээд шинэ хичээлийн жагсаалтыг гурвуулаа vзэн тэмдэгтавьж байлаа.
- Би ч уусмалын хичээлээс татгалзмаар байна гэж Харри хэлэв.
- Болохгvй ээ. Бvх хуучин хичээлvvд хэвээрээ байна. Хэрэв ямар нэг хичээл vлдээж болдогсон бол би хар урлагийн хичээлийг vлдээх сэн гэж Рон баргар царайлан ярина.
- Энэ чинь маш чухал хичээл шvv дээ! гэж Гермiona дургvйцэв.
- Хэрэв Туг vc заадаггvйсэн бол ч чухал л даа. Би тvvнээс юу ч сурсангvй. Yгvй ээ, корнуэлийн шунгинуурыг дураар нь тавибал яадгийг сурсан юм байна гэж Рон зөрvvдлэнэ.

Невилл Долгопупс ид шидэт хамаатан садныхаа ямар хичээл амьдралд хамгийн их хэрэгтэй тухай чухалчлан бичсэн янз бvрийн санал бvхий захианд даруулжээ. Самгардаж гvйцсэн тэрбээр хэлээ бултгануулан байж хичээлийн

жагсаалтыг уншин талхидлага, эртний дайрлага хоёрын аль нь хvнд бол гэж хавь ойрныхоосоо ичингvйрэн асууна. Харритай адил маглуудын дунд ессен Динд Томас асуудлыг маш амархан шийджээ. Тэрбээр нvдээ дараад шидэт саваагаараа жагсаалт руу дохин, саваанд таарсан хичээлvвдийг сонгон тэмдэглэсэн юм. Гермiona хэний ч зевлегеег сонссонгvй, жагсаалтыг авмагцаа бvх л шинэ хичээлийг шууд тэмдэглээд егчихлээ.

Хэрэв нагац Вернон ах, Петунья эгчтэйгээ ид шидтэний ирээдvйн тухай ярилцсан аваас юу гэх байсан бол хэмээн бодоод Харри тоомсоргvй мушийжээ. Гэхдээ хэн ч тvвнд зевлээгvй гэж хэлж болохгvй л дээ. Перси Уизли амьдралынхаа туршлагаас хэнтэй ч хуваалцахад бэлэн байв.

- Харри минь, хамгийн гол нь чи еерее юу хvсэж байгаагаа ойлгох хэрэгтэй. Ирээдvйнхээ тухай аль болохоор эрт бодох нь зvгээр. Тийм болохоор би чамд мэргэ телег сур гэж хэлмээр байна. Маглуудын vздэг хичээл хэтэрхий хенген гэлцдэг ч ид шидтэнгvвд нийгмийн эгэл хэсгийн тухай тодорхой тесеелелтэй байх ёстой гэж би vздэг юм. Ялангуяа маглуудтай нягт хамтран ажиллах вeд тун хэрэг болно. Аавыг бодоод vз л дээ. Аав маань маглуудтай, тэдний вйл ажил, вйлс бvтээмжтэй байнга хамт байдаг юм. Манай ах Чарли цэвэр агаарт ажиллах дуртай болохоор ид шидэт зvйлvвдийг харж хандах ажил сонгож авсан билээ. Ёерийнхее давуу талыг ашиглах хэрэгтэй, Харри. Бас дур сонирголоо дагах хэрэгтэй шvв гэж Перси ярьжээ.

Гэхдээ Харрийн сэтгэлд хоногшсон ганцхан зvйл бол квиддич байлаа. Тэгээд унаж боссон ч хамтдаа гэж бодоод Роны сонгосон хичээлvвдийг сонгон авсан аж.

Ээлжит тэмцээнд Гриффиндорынхон, Пуффендуйхантай тоглолоо. Вуд орой болгон багаа талбай руу хеэн аваачдаг байсан болохоор Харри квиддич тоглох гэрийн даалгавраа хийхээс еер зvйлд цаг зав гаргаж чадахгvй байлаа. Бэлтгэл сургууль сайн байсан уу, цаг агаар сайхан болсон уу, ямар ч атугай бямба гаригын уулзалтын емне Харри унтлагынхаа ереенд ирэхдээ Гриффиндорх багийхан энэ жил сургуулийн цомыг заавал авна гэсэн итгэл дvврэн байлаа.

Гэхдээ баяр хеереер удаан бялхсангvй. Унтлагын ереений vвдний дэргэд Харри царай алдаж гvйцсэн Невилл Долгопупстай тааралджээ.

- Харри, хэн ингэснийг би мэдэхгvй юм... Ороод харсан чинь... Тэрбээр Харрийг цехренгее барсан харцаар харснаа vвд нээлээ.

Харрийн чемоданд байсан бvх юмыг ереегээр нэг тараан хаяжээ. Шалан дээр уранхай жанч, орны цагаан даавуу, бvтээлэг хеглерех агаад шургуулганы нvдийг татаж, дотор нь байсан бvх зvйлийг гудсан дээр гаргаж хаясан байлаа.

Харри юу болсныг огт ойлголгvй <<Савдгийн жимээр>> гэдэг номон дээгvвр гишгэлэн ор луугаа очив. Тэгээд Невиллийн хамт ороо засаж байтал Дин, Симус, Рон гурав орж иржээ.

- Хэн ингэж замбараагvй болгочих воо? гэж Дин уурсан хэллээ.
- Мэдэх юм алга... гэж Харри учраа олохгvй vглэнэ.
- Рон тvвний жанчыг vзтэл бvх халаасыг нь эргvүлсэн байлаа.
- Хэн нэгэн хvн ямар нэгэн юм эржээ... юу алга болсныг vзэхгvй юу?

Харри эд зvйлээ цуглуулан чемодандаа хийж дуусаад хамгийн сvүлд Туг всийн номыг хийхдээ алдагдсан зvйлийг мэдлээ.

- Реддлийн едрийн тэмдэглэл алга болчихжээ гэж Рон руу эргэн хараад дорой дуугаар хэлэв.

- Юу гэнээ?!

Харри үүд рүү дохиж, Рон тэр хоёр гарлаа. Тэд одоо бараг хоосон байгаа Гриффиндорын танхимд очоод цор ганцаараа <<Эртний дайрлагын тайлбар>> номыг уншин суух Гермионаг олж авав.

Энэхүү мэдээ түүнийг цочирдуулжээ.

- Түүнийг чинь зөвхөн Гриффиндорын хүүхэд л хулгайлж чадна. Ёер хэн ч нууц үгийг мэдэхгүй...
- Яг үнэн гэж хэлээд Харри санаа алдлаа.

Маргааш өглөөгүүр тэднийг босоход наран хурцаар гийгүүлж, сэвшээ салхи сэвэлзэж байв.

- Квиддич тоглоход сайхан едер байна! гэж хэлээд Вуд Гриффиндорын ширээний дэргэд зогсон, цог золбоо дүүрэн байх агаад багийнхныхаа тавганд өндөг жаврай нэмж хийн:
- Харри, чи хурдхан хүрээд ир. Чи сайн идэж эрч хүч авах хэрэгтэй! Гэв.

Харри бараг сул суудалгүй ширээг тойруулан харснаа, нөгөө едрийн тэмдэглэлийг авсан хүн энд сууж байгаа болов уу? гэж өөрөө өөрөөсөө асуулаа. Гермиона хулгайн тухай мэдэгдэх хэрэгтэй гэж шаардсан ч Харри зөвшөөрөөгүй юм. Тэгэх аваас едрийн тэмдэглэлийн тухай бүгдийг ярих хэрэг гарна. Тэгтэл тавин жилийн тэртээ Хагридыг яагаад хөөснийг хүн бараг мэдэхгүй шүү дээ. Харин тэрбээр энэ түүхийг дэлгэмээргүй байлаа. Бас хамгийн түрүүнд шүү!

Андууд их танхимаасаа гараад тэмцээнд орон хэрэгслүүдээ авахаар шилтгээн рүү явсан авч өсөн нэмэгдсээр блайгаа нөгөө таагүй зүйлийн жагсаалтад бас нэг нилээн жинтэй түгшүүрийн дохио нэмэгджээ. Харрийг гантиг шалан дээр хөлөө тавьж амжив уу, үгүй юу:

- Энэ удаа ал... Намайг тавь, би хэдэн хэсэг болгоод орхиё... Би өөрөө хэдэн хэсэг болгоё! гэх дуу дуулдлаа.

Харри уулга алдахад Рон, Гермиона хоёр түүний зүг ухасхийв.

- Нөгөө дуу хоолой! Би сая түүнийг дахин сонслоо! Та хоёр сонсов уу? гэж Харри дуу алдаад эргэн тойрноо харлаа.

Рон нүдээ бүлтийлгэн толгой сэгсрэхэд Гермиона гэнэт духаа алгадаж:

- Харри, би мэдчих шиг боллоо! Одоохон номын сан руу очьё! гэлээ. Тэгээд шатаар дээш гүйлээ.
- Тэр юу мэдсэн юм бол? гэж Харри гайхан асуугаад эргэн тойрноо дахин харав. Дуу ахиад сонсогдвол хаанаас гараад буйг нь мэдэж болох юм.
- Ойлгох юм алга гэж Рон хэлээд дээш харлаа.
- Яагаад гэнэтхэн номын сан руу очих хэрэг гардаг байнаа?
- Энэ чинь Гермиона. Хэрэв юм ойлгоогүй бол тийшээ явж түүнээс асуу гэж Рон мөргөс хавчин хэлэв.

Харри шийдэж чадалгүй зогсож байлаа. Тэрбээр нөгөө дууг сонсох гэж хичээсэн авч их танхимаас хүүхдүүд гарч ирэн хоорондоо чанга чанга ярилцсаар цэнгэлдэх хүрээлэн рүү яарцгаах аж. Харри дахин юу ч сонссонгүй.

- Алив яараач. Бараг арван нэг болчихоод байна. Тэмцээнтэй гэдгээ мартчихсан байх шив! гэж хэлээд Ронт үүнийг түлхжээ.

Харри ахин хэсэг зуур азнаснаа гараа зангаад Гриффиндорын шилтгээн рүү гүйлээ. <<Нисдэг лус-2000>>-аа аваад нуга дундуур цэнгэлдэх рүү явцгаах хүүхдүүдийн дунд оржээ. Гэхдээ түүний ухаан санаа шилтгээндээ нөгөө учир битүүлэг дууг сонссон хэвээр байлаа. Тэгээд хувцасны өрөөнд улаан жанчаа өмсөж байх зуураа, шилтгээнд одоо хэн ч байхгүй, бүгд энд тэмцээн үзэхээр ирсэн гэж бодоод тайтгарчээ.

Багууд чангаар алга таших чимээн дор талбайд гарч ирлээ. Оливер Вуд онооны цагаригыг урьдчилан үзэхээр агаарт хеерчээ. Хатагтай Нугарагч бембегийг гаргалаа. Шар хувцас өмссөн Пуффендуй багийнхан беегнэрсэн зогсоод тоглоомын тухай ярилцах аж.

Харри шүүртэйгээ ухасхийтэл профессор МакГонагалл гэнэтхэн гарч ирээд гартаа том яагаан чанга баригч барьсаар талбай дундуур гүйж явлаа.

Харрийн зүрх ёгхийжээ.

- Тэмцээн хойшлогдлоо! гэж чанга яригчаар хашгиарахад үзэгчдийн суудалд дүүрэн суусан хvvхдvvд чангаар хашгирч шvгэлдэн шуугилдаж гарлаа.

Оливер Вуд яаран газардсанаа, гартаа шүүрээ барьсан хэвээр профессор МакГонагаллын зvг мэл гайхан явлаа. Тэрбээр:

- Профессор оо! Бид тоглох хэрэгтэй... Цомыг... Гриффиндорынхон... гэж хашгирав.

Профессор МакГонагалл тvvнийг огт тоолгvй чанга яригчаар:

- Бvх сурагчид ерөөндөө буцаж очицгоо. Тэнд очоод цааш яахаа мэдэх болно. Хурдан бол сайн шvv! гэж хашгирна.

Тэгснээ профессор чанга яригчаа буулгаад Харрийг дохин дуудаж:

- Поттер чи надтай явбал дээр гэлээ.

Өнөөдөр тvvнийг юунд сэжиглэж байгааг огт ойлгоогvй Харри орлилдон байгаа хvvхдvvдээс сондгойрон зогссон Роныг харав.

Рон тэднийг шилтгээн орох замд гvйцэж очлоо. Гэхдээ Роныг ирэхэд профессор МакГонагалл төвөгшөөлгvй:

- Уизли чи ч бидэнтэй хамт яв гэсэн учир Харри их л гайхав.

Алсад яваа сурагчид тэмцээн хойшлогдох болсныг дургvйцэн шуугилдаж зарим нь тvгшсэн харагдана. Рон Харри хоёр профессорыг даган гантиг шатаар өгслөө. Энэ удаа профессор тэднийг танхим руугаа биш эмнэлэг рvv дагуулж иржээ.

- Yvнийг дуулаад та нар цехрех л байх. Ахин нэг дайралт боллоо... Хоёр хvнийг шvv... гэж профессор МакГонагалл ер бусын аядуун өгvvлээд эмнэлгийн vүдэнд дөхөж очлоо.

Харрийн дотор хvйт оргив. Профессор МакГонагалл vүдийг тvлхэн нээж, тэд дотогш оржээ.

Хатагтай Помфри тавдугаар дамжааны нэг охины дээрээс тонгойно. Энэ бол Харри Рон хоёр шинэ жилийн вээр Слизериний ерөөнд очих замаа асуух гээд бvтээгvй Когтевраны нөгөө охин байв.

Харин хажуугийн орон дээр нь...

- Гермiona! гэж Рон уулга алдлаа.

Гермiona огт хөдөлгөөнгvй хэвтэх агаад нээсэн нvд нь шил шиг гөлийжээ.

- Эднийг номын сангийн vүднээс олсон юм. Яагаад гэдгийг та нар бас л мэдэхгvй биз дээ? гэж профессор МакГонагалл хэлээд жижигхэн дугариг толь тэдэнд vзvvлж:
 - Энэ толь тэдний дэргэд шалан дээр байсан юм гэлээ.
- Рон, Харри хоёр Гермionaгаас харц vл салган толгой сэгсрэв.
- Би та нарыг Гриффиндорын шилтгээнд хvргэж өгнө. Би сурагчидтай ярилцах учиртай гэж хэлээд профессор МакГонагалл хvндээр санаа алдлаа.

Бvх хvvхдvvдийг цугласан хойно профессор:

- Бvх сурагчид оройн зургаан цагаас өмнө өөр өөрийнхөө тэнхимийн өрөөнд эргэж очоод тэндээс гарахгvй байх ёстой. Багш нар хичээлд чинь хvргэж өгнө. Дагалдагч хvнгvйгээр хэн ч бие засах газарт очиж болохгvй. Бvх тэмцээн, бэлтгэл тvр зуур хойшлогдлоо. Үдэш орой хаашаа ч явж болохгvй гэж хэллээ.

Гриффиндорын шилтгээнд дvүрэн байгаа хvүхдvүд энэхvү хатуухан сануулгыг нэг ч vг гээлгvй сонсоцгоов. Профессор юм уншсан цаасаа хуйлж аваад:

- Би ингэж цехерч vзсэнгvй удсан гэдгээ хэлмээр байна. Хэрэв гэмт этгээдийг барьж чадахгvй аваас сургууль маань хаагдах байлгvй дээ. Хэн нэгэнд ямар нэг ажиг сэжиг байвал над руу хvрч ирээд мэддэг бvхнээ ярихыг хичээнгvйлэн хvсье гэж нэмж хэллээ.

Профессор МакГонагалл бvдvүн хатагтай бvхий завсраар гарч одохуй, завсар дорхноо хаагджээ.

- Хараач хөсө, хий vзэгдэл, Пуффендуйн нэг сурагч, Когтевраны нэг сурагчийг эс тооцох юм бол Гриффиндорын хоёр хvүхдэд хараал хийжээ хэмээн ихэр Уизлийнхны дотны анд Ли Жордан хуруу даран тоолоод:
- Слизерины сурагчид бvгд эрvүл саруул энх тунх байгааг багш нарын нэг нь ч анзаардаггvй юм байх даа? Энэ бvхэн Слизеринээс гараад байгаа нь тодорхойгvй байна гэж vү? Слизериний vе залгамжлагч бол Слизериний гайхал амьтан... Эндээс Слизериний бvх сурагчдыг барьж аваад явуулчихаж яагаад болдоггvй юм бол? гэж тvүнийг ярихад хvүхдvүд дэмжин толгой дохиж цувран алга ташицгаалаа.

Перси өөрөө Лигийн ард сууж байсан авч энэ дудаа өөрийнхөө vзэл бодлыг зарлах гэж яарсангvй. Харин ч бvр аргаа барсан дорой буурай харагдаж байв.

- Перси бvр гутарч гvйцжээ. Пенелон Кристалл гэдэг Когтевраны тэр охин чинь бас ахлагч юм. Гайхал амьтан ахлагч руу довтолж болно гэж тvүний ухаан санаанд огт ороогvй дээ гэж Жорж Харрид шивнэлээ.

Гэвч Харри тvүний хэлэхийг сонссонгvй. Тvүний нүдэнд эмнэлгийн оронд дээр гантиг хөсөө мэт хөдлөхгvй хэвтэх Гермiona харагдсан хэвээр. Одоо гэмт хэрэгтэнг барьж чадахгvй бол яанаа? Тэгвэл Дурслийхантай амьдрах тухайгаа бодох хэрэг гарна даа. Том Реддл маглуудын асрамжийн газарт очихгvйн тулд Хагридыг барьж өгсөн шvү дээ. Харри одоо тvүнийг сайн ойлгож байлаа.

- Бид одоо яах вэ? Хагридыг сэжиглэж байгаа байх даа? гэж Рон тvүний чихэнд шивнэв.
- Явж тvүнтэй ярилцах хэрэгтэй байна. Тvүнийг тэгсэн гэдэгт би огт итгэхгvй. Гэхдээ тэр вед гайхал амьтныг чухам Хагрид сулласан болохоор тэр нууц өрөөг хаана байдгийг мэдэх учиртэй. Үүнээс л яриагаа эхлэх юм шvү гэж Харри бодлогошрон хэллээ.
- Гэхдээ МакГонагалл багш шилтгээнээс зөвхөн багш нарын хамт хичээлийн vеэр л гарч болно гэсэн.
- Тэгэхээр аавын хуучин нөмрөг дахин хэрэг болох нь ээ.

Харри ааваасаа өвлөн авсан цорын ганц зvйл бол урт, мөнгөлөг өнгийн далдын хар нөмрөг байлаа. Тvүнгvйгээр сургуулиас гарах аргагvй. Учир нь тэд хэнд ч харагдалгvй Хагридтай уулзах ёстой. Андууд хэвтдэг л цагтаа хэвтээд Невилл, Дин, Симус нарыг ярьж дуусаад унтахыг хvлээж байснаа босоод хувцаслан том нөмрөгөө нөмөрлөө.

Шилтгээний харанхуй хонгилоор явна гэдэг тийм ч таатай бус. Шенийн цагаар шилтгээнд тэнэж байсан Харри ийм орой болсон хойно ийм их хөл хөдөлгөөнтэй байхыг урьд өмнө үзээгүй юм. Багш, ахлагч, хий үзэгдлүүд ямар нэг аюултай юм үзэгдэж магадгүй гэсэн бололтой эргэж харан хос хосоороо явцгаана. Харамсалтай нь далдын хар нөмрөг чимээ дарж чадахгүй ажээ. Жиживүрлэхээр гарсан Снеггээс ердөө л алхамын төдий зайтай байтал Рон ямар нэг гишгичихээд чанга хараатал, яг тэр вед Снегг агш найтаалгах таарч бүх юм аятайхан өнгөрчээ. Андууд хаалга руу дөхөж очоод санаа алдан хүнд царсан үүдийг нээлээ.

Одод түгсэн саруулхан шене байлаа. Хориотой ойн моддын дундуур ойн харуулын бяцхан байшингийн цонх гэрэлтэн харагдана. Хүвхдүүд бүр хаалганд тулж очсон хойноо нөгөө авралт нөмрөгөө тайлцгаав.

Үүд тогшсоноо гартаа нум барин онилсон Хагридыг харлаа. Түүний ард чонын ангуучин Соёт чанга хуцна.

- Энэ чинь хэн бэ! Ийм шене ойгоор яах гэж яваа юм? гэж Хагрид зэвсгээ буулган тэднийг гайхан харсаар асуув.

Тэд хамтдаа гэрт орох вед Харри нумыг заагаад:

- Үүгээр яах нь вэ? гэж асуулаа.
- Зүгээр л... Яах ч үгүй... Би... хүн... хүлээж байсан юм... Сууцгаа цай ууцгаая... гэж Хагрид түгдчинэ.

Тэрбээр юу хийж байгаагаа сайн мэдэхгүй байгаа бололтой. Усаа цалгилуулж галаа унтраах шахсанаа ханд хийдэг гүцнийхээ бариулыг хамаагүй татаад мулталчихав.

- Хагрид чи юу болоод байнаа? Гермionaгийн тухай дуулаа биз дээ?
- Тиймээ, дуулалгүй яахав...

Хагридын дуу хоолой хэзээ ч ийм байгаагүй билээ.

Тэрбээр цонх руу түгшингүй харснаа ханд хийхээ мартан цай аягалаад самартай том бялуу зүсэж байтал гэнэт үүд чанга тогшлоо.

Бялуу шалан дээр унажээ. Рон Харри хоёр бие биеэ айсан харцаар харснаа далдын хар нөмрөгөө нөмрөөд алсын буланд очиж зогсов. Хагрид тэднийг харагдахгүй байгааг үзэж итгээд нумаа аван үүдийг нээлээ.

- Үдшийн мэнд, Хагрид аа.

Оромжинд Дамблдор орж ирэв. Тэрбээр хөмсөг зангидан баргар царайлжээ. Түүний араас бас нэг хүн орж ирлээ. Дамблдорын дагуулсан хүн тун ч хачин төрхтэй ажээ.

Үл таних тэр хүн намхан авч бадриун ороолдсон буурал үстэй сэтгэл зовсон ядрангүй царайтай юм. Тэрбээр ер бусын хувцас алаглуулан өмсчээ. Судалтай костюм ягаан зангиа, хар жанч, шөвгөр хоншоортой улаан шаахай өмсөж сугандаа цайвар ногоон тогоо хавчуулсан байв.

- Энэ чинь аавын дарга. Ид шидтэний яамны сайд Корнелиус Фаж байна! гэж Рон сэмхэн шивнэлээ.

Харри Роныг чимээгүй бол гэж дохин тохойгоороо нударав.

Хагридын царай цонхийж, духан дээр нь хөлс бүрзайжээ. Тэрбээр Корнелиус Фаж, Дамблдор хоёрыг гайхан харсаар нэгэн сандалд суулаа.

- Тусгүй ажил боллоо, Хагрид минь! Тун ч тусгүй. Ямар нэг юм бодож олох хэрэгтэй. Холимог цустай дөрвөн хүвхэд дайралтанд ертлөө. Энэ явдал арай дэндэж байна. Яам арга хэмжээ авах ёстой гэж Фаж товчхон ярьж эхлэв.

- Би... үүнийг... хэзээ ч... Намайг биш гэж та бүхэн... мэднэ дээ... Би хэзээ ч... профессор Дамблдор гуай... гэж Хагрид хэлээд Дамблдорыг царайчлангуй харна.
- Корнелиус минь, би зарим зүйлийг тодруулж өгмөөр байна. Хагридад би бүрэн итгэдэг. Түүнийг хардахгүй байгаа гэж Дамблдор хөмсгөө улам зангидан эрс тэс хэллээ.
Фаж тун эвгүй байдалд орсон ч:
- Альбус та сонсож байгаач. Хагридын урьд хийсэн ажил түүнийг буруутгаад байгаа юм. Яам өөр яах ч арга алга. Арга хэмжээ авахагүй бол болохгүй. Ивээн тэтгэх зөвлөл бүх юмыг мэдэж байгаа гэлээ.
- Хагридыг холдуулснаар энэ явдлыг зогсоохгүй гэдгийг би танд дахин хлэмээр байгаа гэж ярихдаа Дамблдорын цэнхэр нүд гялалзаж байлаа. Харри ийм байхыг нь хэзээ ч үзээгүй юм.
Фажын сэтгэл хямран гартаа тогоогоо эргүүлнэ.
- Болсон явдлыг миний байр сууринаас аваад үз дээ, Альбус минь. Намайг бас шахаад байна. Юм хий гэж шаардаад байна. Хэрэв Хагридыг буруугүй гэж нотлох аваас бид буцаагаад л аваад ирнэ. Тэгэхэд муу юм ярих хүн гарахгүй гэдэгт итгээрэй. Харин одоо би Хагридыг авч явах хэрэгтэй. Тэгэх шаардлагатай юм. Энэ бол миний үүрэг.
- Намайг авч явна гэнээ? Хаашаа? гэж Хагрид асуугаад чичирч байв.
- Удахгүй ээ. Энэ бол шийтгэл биш шүү, Хагрид аа. Урьдчилан сэргийлэх арга хэмжээ. Жинхэнэ гэмт хэрэгтнийг барьсан хойноо танаас уучлал гуйгаад явуулах болно... гэж хэлэхдээ Фаж Хагридаас харцаа бууруулж байлаа.
- Азкабан руу аваачих уу? гэж Хагрид сеенгө дуугаар асуув.
Фажыг хариу хэлж амжаагүй байтал үүд ахиад тогшлоо.
Дамблдорыг үүд нээхэд орж ирсэн хүнийг хараад Харри өөрийн эрхгүй дуу алдахад Рон түүний хажуу руу тохойгоороо нударчээ.
Аян замын урт хар жанч немерсен, сэтгэл хангалуун хүйтэн инээмсэглэл нүүрэндээ тодруулсан Люциус Малфой түргэн түргэн алхалсаар орж ирлээ. Соёот уурсан архирна.
- Фаж та хүрээд иржээ. Сайн байна! гэж Малфой хэлэв.
- Та... Танд... юу хэрэгтэй юм бэ? Явж үз! Өөрөөр хэлбэл... миний байшингаас тонил! гэж Хагрид уурсан хашгирлаа.
- Хонгор минь, үүнийг чинь байшин гэж хэлдэг юм бол энд чинь байхад тийм ч сайхан биш байна. Би захирлыг эрж сургууль руу утасдахад түүнийг энд байгаа гэсэн юм хэмээн хэлэхдээ Малфой ойн харуулын тааруухан оромжийг тун ч сэжиглэнгүй харж байв.
- Та надаар яах гэсэн юм бэ, Люциус минь? гэж Дамблдор асуулаа. Хэдийгээр эелдэг асуусан ч нүдэнд нь таагүй оч гялалзана.
- Аймшигтай мэдээ дуулганаа. Ивээн тэтгэгч нар таныг захирлын тушаалаас халахаар шийдсэн юм. Энэ таныг халах тушаал байна. Тушаал дээр арван хоёр хүний гарын үсэг бүгд бий. Та болж байгаа явдлыг зогсоож чадахгүй байгаа болохоор айж байна. Хичнээн ч хохирол гарав даа? Өнөөдөр бас хоёр биз дээ? Хэрэв гэмт хэрэгтнийг зогсоож чадахгүй аваас мөдхөн Хогвартст нэг ч холимог цустан үлдэхгүй нь. Энэ бүхэн ямар муухай уршиг тарихыг бид сайн мэдэж байгаа хэмээн Малфой жүжигчин лугаа үгээ сунжруулан хэлж, гаргасан цаасаа үзүүлэв.
- Дамблдорыг хална гэнээ? Ингэж болохгүй! Энэ чинь эцсийн арга хэмжээ байх ёстой... Люциус минь, сонсооч... гэж Фаж дүрсхийлээ.

- Захирлыг томилох, халах нь ивээн тэтгэх зөвлөлийн бүрэн эрхийн асуудал. Дамблдор гараад байгаа гэмт хэргийг зогсоож чадахгүй болохоор... гэж Малфой нэгэн хэмийн аялгуугаар ярина.
- Дамблдор чадахгүй гэнээ? Тэгвэл хэн чадах юм? гэж Фаж догдлон асуухад дээд уруулд нь хөлс бенжигнэж байв.
- Үүнийг бид мэдхэн мэдэх болно. Арван хоёр хүн бүгд санал нэгтэй байгааг анхаарах хэрэгтэй дээ... гэж Малфой жудаггүй байдалтай ярзайн хэллээ.

Хагрид үсрэн босоход түвний сэгсгэр хар толгой адар шүргэнэ.

- Аа-аа! Та нар хэдийг... хэдийг та нар... шахаж... айлгасан бол доо... Тэгээд л зөвшөөрсөн хэрэг гэж Хагрид орилов.
- Хонгор минь, муухай зангаасаа болоод балрах вий дээ. Азкабаны харгалзагч нарыг ингэж загнаж болохгүй гэж зөвлөмөөр байна. Ингэхэд тэд дургүй байдаг юм... гэж Малфой харууссан дүр эсгэн өгүүлэх ажээ.
- Дамблдорыг хөөнө гэнээ! Хөөгөөд үз л дээ. Холимог цустнуудад тэртээ тэргүй аврал байхгүй! Тийм ээ, аврал байхгүй! Бүгдийг цааш харуулах байлгүй гэж Хагридыг оворлоход Соёт ерөвдөн улыж байлаа.
- Хагрид минь тайвшир. Нэгэнт л ивээн тэтгэх зөвлөл шийдсэн хойно би яахав, Люциус ээ гэж Дамблдор хэлээд Малфойг харав.
- Гэхдээ... хэмээн Фажыг түгдрэхэд:
- Үгүй ээ! гэж Хагрид нүргэлүүлэн хэллээ.

Дамблдорын цэнхэр нүд Малфойн хүйтэн харцтай тулгарчээ.

- Гэхдээ нэг зүйлийг мэдэх хэрэгтэй. Сургуульд намайг итгэн дагах нэг хүн үлдэх хүртэл би сургуулиа орхихгүй ээ. Бас тусламж хүссэн хүн бүр Хогвартсаас ямагт туслалцаа авдаг байсныг санаарай гэж Дамблдор удаан тод хэллээ. Тэрбээр нэг ч үгээ тэдэнд сонсгохгүй үлдээхийг тэвчихгүй байсан юм.

Дамблдор ингэж хэлэхдээ Рон тэр хоёрын нуугдсан буланг нэвт шувт харсан гэж Харри тангараглахад бэлэн байлаа.

- Бахархмаар санаа байна. Таны удирдагчийн үүргийг хэрхэн... ойлгодог чинь... ее-ее... бүхэнд хүртээлгүй байх л даа. Таны дараагийн хүн журамлаж денгене гэж найдахаас өөр арга бидэнд алга. Тэгвэл холимог цустнуудыг... ее-ее... <<цааш харуулахаа>> болих биз хэмээн хэлээ Малфой тонгойн ёслол.

Тэрбээр оромжны үүд рүү очиж нээгээд дахин даажинтай тонголзон Дамблдорыг үдлээ. Фаж гуайн Хагридыг хүлээн гартаа тогоогоо эргүүлсээр байсан ч ой хамгаалагч маань огт яарсангүй гүнзгий амьсгал аваад үг бүрээ цэгнэн байж:

- Ямар нэгэн юм эрж байгаа бол аалзыг л дагах хэрэгтэй. Би аалзыг гэж байна. Тэд л хэрэгтэй газарт аваачдаг юм. Миний хэлэх юм гүйцлээ гэв. Фаж түвнийг гайхан ширтэнэ.
 - Би одоо явъя даа гэж Хагрид түвнийг тайтгаруулаад сохор номингийн арьсан дээлээ хөдөрлөө. Тэгээд Фажын араар гарах зуураа үүдний дэргэд саатаад:
 - Хоолны хувьд бол... Соёотыг хооллох хэрэгтэй дээ. За баяртай... Өөрөөр хэлбэл эргэж иртэл баяртай гэж чангаар хэллээ.
- Үүд чанга хаагдахад Рон далдын хар нөмрөгийг авч чулуудаад:
- Бид ингээд Дамблдоргүй үлдэх шив. Одоо өдөрт гурван удаа довтлох байлгүй дээ. Сургуулийг хэзээ ч хааж болох нь гэж дорой дуугаар хэлэв.

Соёот үүд рүү дөхөж очсоноо гэнэтхэн ульж, тэгснээ том савраараа түвнийг маажин малгаж байлаа.

Бүлэг 15

АРАГОГ ААЛЗ

Шилтгээний эргэн тойрны нугад нэг л мэдэхэд зун болжээ. Тэнгэр, нуур хонин нүдэн цэцэгтэй енгө булаалдан цэнхэрлэж, хүлэмжийн цэцгүүд енгө хоршин алаглана. Гэхдээ Харрийн хувьд байгалийн гайхамшигтай хослох нэг л зүйл дутаад байв. Хавь орчныг аварга алхаагаараа хэмжин явах ойн харуул Хагрид, түвний мөнхийн дагуул чоноч нохой Соёот хоёр алгаа. Шилтгээнүүд ч бас тедийлэн сайхан байсангүй.

Рон, Харри хоёр Гермionaг эргэх гэсэн авч эмнэлэгт эргэлтийн хүн оруулахгүй байлаа.

- Ершөөгөөрэй, бид гадаад ертөнцөөс бүрэн тусгаарлагдсан. Ингэвэл манай евчтөнүүдийг дахин дайрахгүй байлгүй дээ. Гэмт этгээд хэзээ ч гараад ирж болох юм... гэж хатагтай Помфри үүдээ яльгүй онгойж завсраар нь тэдэнд хэлжээ.

Дамблдорыг явсны дараа хүн бүхний сэтгэлд айдас хургажээ. Шилтгээнийг гийгүүлэх наран хүртэл зарим цонхны шилийг нэвтлэхгүй байгаа мэт санагдана. Сургууль даяар амгалан тайван царай нэг ч үл үзэгдэх агаад хонгилд хааяа нэг гарах инээд хөөр хуурамч, зориуд юм шиг санагдан дорхноо дуугүй болох бүлгээ.

Сертнь итгэх цорын ганц хүн үлдэх хүртэл сургуулийг орхихгүй. Хогвартст байдаг хэн ч <<тусламж хүсэх аваас ямагт авдаг байсан>> хэмээх Дамблдорын сүүлчийн үгийг Харри ертөө байнга давтдаг байлаа. Гэхдээ энэ чинь юу гэсэн үг вэ? Одоо хэнээс тусламж хүсэх вэ? Эргэн тойрны бүх хүмүүс яг л еер шиг нь айн ширвээтсэн байгаа юм чинь.

Аалзны талаар Хагридын өгсөн зөвлөгөө ойлгомжтой, тодорхой байсан ч шилтгээнд нэг ч аалз үлдээгүй мэт харагдах болохоор юугаа ч мөрдөх билээ. Аалзнаас үхтлээ айдаг Роныг бодвол Харри аалзнуудыг хянамгай гэгч эрж байлаа. Эрэл хийхэд багш наргүйгээр шилтгээн дотуур ганцаар явахыг хориглосон хорио цээр түвэг учруулна. Харрийн нэг ангийхан хамгаалуулахыг эсэргүүцдэггүй ч Харрид энэ нь бишгүй түвэгтэй аж.

Сургуульд айдас хүйдэс, ажиг сэжиг дүүрэн авч сэтгэл хангалуун явах цорын ганцхан сурагч байлаа. Драко Малфой денгөж саяхан ахлагч болсон мэт бардам түрэмгий дүртэй сургууль дотуур холхино. Малфой чухам юунд баярлаад байгааг Харри ойлгохгүй уджээ. Гэтэл Дамблдор явж, Хагрид баригдсанаас хоёр долоо хоногийн дараа Харри уусмал бэлтгэх хичээл дээр Малфойн ард суух учрал тохиожээ. Тэгээд түвнийг Крэбб Гойл хоёртой ярилцахыг сэмхэн сонссон билээ.

- Дамблдорыг зайлуулж чадах цорын ганц хүн бол аав гэдгийг би үргэлж мэддэг байсан юм аа. Аав түвнийг үнэхээр бүтэхгүй захирал гэж хэлдгийг би та нарт ярьж байсан даа. Одоо л бид жинхэнэ захиралтай

болж магадгүй. Тэгвэл нууц ерөөнөөс айхгүй түүнийг хаахгүй болно. МакГонагалл багш зүгээр л орлож байгаа болохоор удахгүй л дээ... гэж Драко дуугаа аяарсан шивнэжээ.

Снегг багш Гермионагийн хоосон суудал тогоог хальт харсан боловч түүний байхгүй талаар ганц ч үг дуугарсангүй.

- Ноёнтоон та захирал болох саналаа яагаад өгч болдоггүй юм бэ? гэж Драко түүнээс чангаар асуулаа.
- Малфой, энэ чиний ухаан хүрэх асуудал биш. Профессор Дамблдорыг ивээн тэтгэгчид түр зуур л холдуулсан юм. Түүнийг мөдхөн ахиад бидэнтэй хамт байна гэж би зориглон батлаж чадна гэж Снегг багш хэдийгээр жимбэгэр уруулд нь үл ялиг инээмсэглэл тодорсон ч эрс шулуун хэлэв.
- Яалаа гэж дээ! Таныг нэр дэвшүүлбэл манай аав дэмжинэ гэж би бодож байна. Таныг манай сургуулийн хамгийн сайн профессор гэж би түүнд хэлнэ.

Снегг багш хүйтнээр инээмсэглэн ангийг тойруулан харах үедээ аз болоход тогоон дээрээ дотор нь муухайрсан мэт тонгойх Симус Финниганыг олж харсангүй.

- Гайхалтай нь яагаад эрлийзүүд чемодан саваа бэлтгэхгүй байнаа? Мөдхөн нэг нь үхнэ гэж таван галлеоноор мөрийцье. Харамсалтай нь Грэйнджер бус... гэж Драког үргэлжлүүлэл хонх жингэнэлээ.

Рон түүний зүг дайрсан авч үймээн шуугианаас болоод анд нараас нь өөр хэн ч түүнийг анзаарсангүй. Харри Дин хоёр Роны хоёр талаас нь зүүгджээ.

- Намайг тавь! Саваатай саваагүй би түүнийг нүцгэн гараараа денгене! гэж Рон мултрах санаатай хашгирна.

- Алив түргэлээрэй! Би та нарыг ургамал судлалын хичээлд чинь оруулж өгнө гэж Снегг багш хэллээ.

Сурагчид цувран зогсоход адагт нь Харри Дин мултрах гэж зүтгэсээр байгаа Рон нар зогсов. Снегг багш сурагчдыг шилтгээнээс дагуулан гаргаж цэцэрлэг дундуур хүлэмж рүү аваачлаа. Тэгэхэд л Рон арайхийн суларчээ.

Ургамал судлалын хичээл дээр Жастин, Гермиона хоёр байхгүй байсан учраас хүүхдүүд сэтгэл санаагаар унасан харагдана.

Профессор Стебль тэдэнд гандаж муудсан абиссины алтан товчыг зулгаах үүрэг өгчээ. Харри тэвэр дүүрэн хуурай өвс авч яваад Эрни МакМиллантай хаз тулгарав. Тэрбээр Ханнатай хамт өвс зулгааж байсан аж. Эрни гүнзгий санаа алдаад албан ёсны байдлаар:

- Намайг хардаж байсныг уучлаарай, Харри. Чи Гермиона Грэйнджер өөд хэзээ ч дайрахгүй шүү дээ. Урьд ярьж байсан бүгдийнхээ төлөө хүлцэл өгье Одоо бид цөмөөрөө л адилхан. Гэхдээ...

Түүнийг булцгар гараа сунгахад Харри чин сэтгэлээсээ атгажээ.

- Драко Малфой гэдэг энэ хижиг хичнээн додигор явааг хар даа! Би бүр үүнийг Слизериний өв залгамжлагч байх гэж бодох боллоо. Үнэн үү? гэж Эрни хатсан өвс хамах зуураа хэллээ.
- Бодож олсонд чинь баяр хүргэе гэж Эрнийг Харри шиг амархан уучлахааргүй байсан Рон бувтнан хэлэв.
- Харри чинийхээр бол энэ Малфой ингэсэн үү?
- Үгүй ээ! гэж Харри өр бусын ширүүнээр хэлжээ.

Эрни, Ханна хоёр учрыг ололгүй түүнийг гайхан харна.

- Үгвй ер ес! Хараач! гэж Харри хэлээд Роны нурууг цэцэрлэгийн хайчлуураар тvншээд авлаа. Тэднээс нэг метр орчмын зайд гурван том аалз ой чиглэн талбай дундуур гvйж явав.

- За-а. Гэхдээ бид одоо шуудхан мөрдөж чадахгvй нь... гэж Рон баярлаж хөөрсөн царай гаргахыг хичээн хэллээ.

Эрни, Ханна хоёр тэдний яриаг сониучирхан чагнана. Харри маань зугтан яваа аалзнуудыг харсаар.

- Тэд хориотой ой руу явж байгаа бололтой...

Рон бvр урвайж гvйцжээ.

Ургамал судлалын хичээлийн дараа профессор Стебль сурагчдыг хар урлагаас хамгаалах хичээлд оруулахаар хvргэж өглөө. Рон, Харри хоёр ажиллах телевлөгөөгөө бусад мэдэгдэлгvй хэлэлцэхийн тулд ангийхнаасаа хоцорчээ.

- Бидэнд ахиад л далдын хар нөмрөг маань хэрэг болох нь ээ. Хагрид ой руу Соёотыг авч явдаг байсан болохоор бид ч бас дагуулах болно. Нэг амьтан дэргэд байвал дээр гэж Харри хэлэв.

- Тэгье ээ. Гэхдээ... Тэнд чинь... Ойд гэнэтхэн махчин мангас гараад ирвэл яанаа? гэж Рон шидэт саваагаа тэмтрэн ярилаа.

Харри юу ч хэлсэнгvй. Андууд ангийн хамгийн арын суудалд суужээ.

- Тэнд сайн амьтад ч байдаг юм. Хvн морь, ганц эвэрт гээд л... хэмээн Харри андынхаа сэтгэлийг засах санаатай хэлэв.

Рон хэзээ ч Хориотой ойд очиж vзээгvй билээ. Харри нэг удаа явж vзсэн болохоор тиймэрхvв явдал давтагдахгvй байх гэж битvvvхэн найдаж байжээ.

...Алтан хонгиот Туг vс анги дотуур бараг нисэх шахан тvvvний хөөр хөгжөөнтэй төрх хvvхдvvдийн анхаарлыг татах аж. Бусад багш нар улам баргар дуугvй болсон ч Туг vс чалчаа яриа сайхан инээмсэглэлээ огт орхисонгvй.

- Би хvрээд ирлээ! Харуул хамгаалалт юунд хэрэгтэй юм бэ? гэж тэрбээр дуу алдана.

Хvvхдvvд дvнсгэр царайлан бие биеэ харсан ч огт дуугарсангvй. Аюул өнгөрсөн! Гэмт этгээд олдсон! гэж Туг vс сунжруулан хэлэх нь оюун ухааны хомсдолтой хvvхдvvдэд ярих мэт санагдана.

- Танд хэн ингэж хэлсэн юм бэ? гэж Дин Томас дуугаа өндөрсгөн асуув.

- Хонгор хvв минь, Хагридыг буруутай гэж зуун хувь итгээгvй бол ид шидтэний яамны сайд тvvvнийг хэзээ ч баривчлахгvй шvв дээ гэж Туг vс нэг дээр нэмэх нь нэг тэнцvв хоёр гэдгийг тайлбарлах лугаа хэллээ.

- Итгэлтэй байсан нь эргэлзээтэй байвал яана! гэж Рон Динээс чангаар хашгирав.

- Хагридыг баривчилсан тухай ноён Уизли танаас би арай илvv мэдэх байх гэж найднам гэж хэлэх Туг vсийн биеэ тоосон гэдэг нь хязгааргvй.

Рон цаашаа маргах гэсэн боловч ширээн доогуур Харрийг өшиглөхөд ухаарч яриагаа тасласан билээ.

- Бид тэнд байгаагvй бvв март гэж Харри шивнэжээ.

Гэхдээ Туг vсийн хоосон толгойлсон хөөр баясал, Хагридыг буруутай гэж эргэлзэлгvй итгэсэн явдал бvх муу юм дууссан гэдэг бодол нь Харрийн уурыг хvргэж <<Ороолонтой орооцолдсон нь>> гэдэг зузаан номыг аваад хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш руу нvvлгэчихмээр санагджээ. Ингэхийн оронд тэрбээр: <<Снее шене ой руу явцгаа>> гэж бичээд Ронд өглөө.

Рон бичгийг уншаад шvлсээ арайхийн залгаж саяхан хvртэл Гермionaгийн сууж байсан суудал руу харав. Энэ нь тvvvний зоригийг бадраан тэрбээр зөвшөөрөн толгой дохижээ.

Зургаан цагаас хойш шилтгээн дотуур явах, зугаалах хориотой болохоор их танхим ямагт дүүрэн хүнтэй байна. Ярих юм бишгвй болохоор Гриффиндорынхон шене дел болтол унтлагын ерее рүүгээ тарж явалгвй сууцгаана.

Харри оройн хоолны дараа далдын хар нөмрөгөө чемоданаасаа гаргаж аваад хүүхдүүдийг тарахыг хүлээн оройжингоо дээр нь суужээ. Жорж Фред хоёртой алга болдог хөзрөөр удаан тоглох зуур Жинни сонирхон үзэж байв. Тэрбээр Гермионагийн суух дуртай сандалд суугаад тун ч уруу царайтай тэдний тоглохыг ажиглана. Рон, Харри хоёр тоглоомыг хурдхан дуусгахын тулд зориуд хожигдож байв. Тэгээд ч шене дунд өнгөрсөн болохоор Фред, Жорж, Жинни гурав унтахаар явцгаажээ.

Харри Рон хоёр унтлагын ерөөний хаалга дуугарахыг хүлээж байснаа далдын хар нөмрөгөө нөмрөөд бүдүүн хатагтайн манадаг завсраар гулсан гарлаа.

Ахиад л жижүүр багш нар дүүрэн зогсох шилтгээн дотуур явах амаргвй аян эхэлжээ. Эцсийн эцэст тэд ямар ч аюул осолгвй хонгилын танхимд хүрээд царсан хаалганы түгжээг чимээгвйхэн мулталж, юу ч дуугарахгвйг хичээн гадагш гарлаа. Орчин тойрныг сарны туяа гийгүүлнэ. Андууд сэтгэл амран амьсгал аваад нуга дундуур Хориотой ойн зүг явлаа.

Ой ойртох тусам Рон улам түгшиж байлаа.

- Бид ой руу орлоо гэж бодъё. Тэгтэл мөрдөх юм огт байхгвй бол яанаа. Аалзнуудыг яг ой руу явсан гэдгийг бид хаанаас мэдэх билээ дээ. Тэд шилтгээнээс холдож явсан нь гарцаагвй хэдий ч... гэж Рон ярина.

Гэхдээ түвний сэтгэл үймэрч байсан болохоор яриагаа таслажээ.

Хагридын оромжны харанхуй цонх уйтгартай харагдана. Харрийг үүд нээхэд Соёт баярлах гэж сүйд майд. Түвнийг чангаар хуцан шилтгээнд байгаа хүмүүсийг сэрээчих вий гэж айсандаа тэд зуухан дээр байсан цецгийн цавууг нохойд өгч шүдийг нь наалдуулжээ.

Харри далдын хар нөмрөгөө Хагридын ширээн дээр үлдээлээ. Харанхуй ойд түвний хэрэг байсангвй.

- Соёт минь зугаалъя! гэж Харри хэлээд хөлөө алгаджээ.

Чоноч нохой баярлаж хөөрсөндөө цовхчин байшингаас ухасхийн гараад ойн цоорхойгоор хурдлан нэгэн агч мод руу хөлөө өргөн сарив.

Харри шидэт саваагаа гаргаж ирээд <<Люмос>> гэж хэлтэл савааны үзүүрт зэрэг зам аалзны мөрийг ялгаж болохуйц бяцхан гэрэл гарлаа.

- Зүгээр л арга байна. Би өөрийнхийгөө асаа гэвч дэлбэрэх юм уу, эсвэл түвнээс ч муу юм болж магадгвйг чи мэдэх юм чинь... гэж Рон хэлэв.

Харри Роны мөргөө татаад ногоо руу заалаа. Хоёр аалз шидэт савааны гэрлээс яаран зугтаж моддын өтгөн сүүдэрт орчихлоо.

- За яахав. Би явахад бэлэн байна гэж гарцаагвй байдалд орсон Рон санаа алдан хэлэв.

Анд нар эргэн тойрныг шиншлэн үндэс хожуулыг үнэрлэн явах Соёотыг дагуулан ой руу орлоо. Шидэт савааны гэрэлд ойн гүн рүү ар араасаа цувран явах аалзыг мөрдөх нь түвэггвй ажээ. Тэд юу ч ярилгвй хөл дор өвч шажигнах, навчис сэржигнэхээс өөр чимээг анхааран чагнасаар хориод хором явлаа. Төдхөн модод зэрэг замыг улам хаан, моддын орой тэнгэрийг халхлан ганцхан Харрийн шидэт саваа л гүн харанхуйд гялалзах цорын ганц гэрэл болж байв. Тэдний найман хөлтэй хөтөч нар замаас гарч байгааг андууд ажиглажээ.

Харри чиглэлийг тогтоох санаатай алхаагаа удаашруулсан ч өчүүхэн гэрлээс цааш харанхуйд юу ч үл үзэгдэнэ. Тэрбээр ойд ийм гүн орж үзээгвй юм.

Одоо яах вэ? Тэд Хагридтай хамт үүгээр явах үед ямар ч байсан замаас гарч болохгүй хэмээн ойн харуулын хэлж байсныг тэрбээр сайтар санаж байлаа. Гэтэл Хагрид одоо эндээс олон бээрийн тэртээ магадгүй Азкабаны шоронд сууж байгаа. Чухам тэр хүн аалзыг дагавал бүх юмын учир олдоно гэж тэдэнд ойлгогдохоор хэлсэн билээ.

Харрийн гарт ямар нэг нойтон юм хүрэхэд ар тийш үсрэн Роны хелийг гишгэсэн боловч энэ нь ердөө л Соёотын хелстэй хамар байжээ.

- Тэдний араас явах уу? гэж Харри аяархан асуулаа. Шидэт савааны гэрэл Роны нүдэнд тусаж харагдана.
- Явцгаая. Бид ийм хол дэмий яваагүй гэж Рон хэллээ.

Тэд одоо моддын хоорондуур сүлжин явах аалзнуудын сүүдрийг дагав. Явахад хэцүү байлаа. Харанхуйд бараг харагдахгүй хожуул, үндэс хелд байнга тааралдана. Гэхдээ Харрийн гарт нохойн халуун амьсгал мэдрэгдэн түүнийг зоригжуулж байлаа. Шидэт савааныхаа гэрлийн тусламжтайгаар етгөн өвсөн дотуур хаашаа ч юм яаран одох аалзнуудын мөрийг олохын тулд нэг бус удаа зогсох хэрэг гарчээ.

Бараг хагас цаг явсан агаад жанч нь юм л бол модны мөчир, бутны өргөсөнд тээглэн саад болно. Хэсэг хугацааны дараа хэдийгээр ой шугуй етгөн хэвээр авч хэвгий толгодоор явж байгаагаа мэдэхтэй боллоо.

Соёт гэнэтхэн хуцахад чанга цуурайтна. Рон Харри хоёр санамсаргүй байсан тул цочжээ.

- Тэнд юу байна? гэж Рон Харрийн тохойноос чанга атгаж гүн харанхуй руу ширтжээ.
- Тэнд нэг юм хөдлөөд байна. Чимээг нь сонсоход том амьтан бололтой... Харри тун аяархан хэлэв.

Тэр хоёр чимээ чагналаа. Тэдний баруун талд нэвтэршгүй ойд зам гаргаж байгаа бололтой ямар нэгэн том амьтан мөчир хугачиж байв.

- Энэ юу вэ? Хеее, тэнд хэн байна? гэж Рон чичирсэн хоолойгоор хашгирлаа.
- Чимээгүй! Тэр сонсчихно... гэж Харри түүнд шивнэв.
- Сонсоно гэнээ? Соёотын хуцахыг аль хэдийн сонссон байлгүй! гээд Рон таг боллоо.

Харанхуйд юу ч үл үзэгдэнэ. Хүүхдүүд айсаар хүлээн зогсоцгооно. Нүргэлэх чимээ бүр ойрхон сонсогдсоноо нам гүм боллоо.

- Тэр юу хийгээд байна? гэж Харри асуув.
- Довтлох гэж байгаа байлгүй.
- Яваад өгсөн юм болов уу?
- М-мэдэхгүй...

Энэхэн агшинд дэргэд нь хурц гэрэл гялалзлаа. Тэр хоёр алгаараа нүүрээ даржээ. Соёт улин зугтахыг завдсан ч өргөстэй бутанд тээглэх хээд улам чанга улилаа.

- Харри! Харри энэ чинь манай форд байна! гэж Рон баярласан дуугаар гэнэт хэлэв.
- Юу гэнээ?
- Хурдхан явцгаая!

Харри Роны араас итгэл муутайхан дагалаа. Андууд хальтарч бүдэрсээр хэдэн агшны дараа жижигхэн цоорхойд гарч иржээ.

Ноён Уизлийн машин цоорхойн яг голд сүлжилдсэн мөчрийн доохно зогсох агаад гэрэл нь нүд сохлом гялалзана. Гайхсан Роныг яаран дөхөхөд

цэнхэр форд машин ч эзэнтэйгээ уулзаж байгаа том нохой мэт урдаас нь хөдөлжээ.

- Энд яг цагаа олж иржээ! Үүнийг хараач... Ойд бүр зэрлэгшихэж гэж Рон баясан хэлэв.

Машин зурагдаж шавар шавхай болжээ. Нэвтэршгүй ойгоор явахдаа тоймгүй зовлон үзсэн бололтой! Харин Соёт форд машинтай ойр дотно танилцахыг огт хвссэнгүй Харри руу наалдан, чичирсэн биеийг нь дулаан илчээрээ бүлээцүүлнэ. Харри бодлого болсноо шидэт саваагаа далд хийлээ.

- Чамайг бидэн рvv дайрах нь гэж бодлоо шvv! Чи хаана ирэх нь билээ! гэж Рон хэлээд машинаа эелдэгээр алгадна.

Харри нүдээ онийлгон аалзуудыг олоод үзчих санаатай гэрэлд харсан авч тэд бүгдээрээ хурц гэрлээс дайжин зугтсан байлаа.

- Бид тэдний мерийг алдчихлаа. Мерийг хурдхан олох хэрэгтэй! гэж Харри хэлэв.

Гэвч Рон хариу хэлсэнгүй. Тэрбээр хөшсөн мэт зогсох агаад харц нь Харрийн ард ойн дэвсгэрээс гурван метрт овойх нэг зүйл рvv ханджээ. Айсандаа тvvний царай зэвхийрчээ.

Харри эргэж харж ч амжсангүй. Чангаар тас няс хийх чимээ гарснаа ямар нэг урт сахлаг юм тvvнийг шvvрч аваад толгойг нь унжуулан дээш ергэхийг гэнэтхэн мэдэрчээ. Үхэтлээ айсан тэрбээр гар хөлөө савчин тонгочих зуур ахин нөгөө тас няс хийх чимээ гарч Роны хөл дээшээ гозосхийн ергөгдөж байхыг харжээ. Дараа нь Соёт цөхөрсөн байдалтай улиад ахин хэдхэн агшин өнгөрөхөд Харри тэднийг ойн гvн рvv авч явааг ойлголоо.

Толгойгоо доош санжигнуулан явахдаа тvvнийг эзэмдсэн амьтан үсэрхэг зургаан хөлөөрөө алхалж хоёр хөлөөрөө тvvнийг чанга зууран байгааг, дээр нь бас хоёр хазуур ам гялалзаж байхыг харжээ. Араас нь мөн л тийм амьтан Роныг авч явна.

Тэд бүр ойн гvн рvv явж байгаа нь эргэлзээгүй. Сөр нэг аварга амьтанд баригдсан Соёт суллагдах санаатай чангаар улихыг Харри сонссон ч өөрөө хашгирч чадахгүй байлаа. Тvvний дуу хоолой ойн цоорхойд машинтай хамт хоцорсон юм байлгүй.

Энэхvv аймшигт амьтны саварт хэр удахаа Харри төсөөлөхгүй байв. Харанхуй жаахан сарниж аалзны хөл доорх навчис яг л амьд юм шиг бужигнан харагдана. Харри толгойгоо эргүүлэн харахад модгүй нүцгэн ойн цоорхойд байх агаад зvvдэнд ч оромгүй энэ явдлыг саран гэрэлтүүлэхэд тvvэгтүй ажээ.

Аалзнууд! Энэ бол ойн цоорхой руу тасралтгүй цувж байсан тэр жижигхэн амьтад биш ажээ. Бараг морины хэрийн биетэй найман нүд, сагсгар хар үстэй найман хөл бүхий аварга аалзнууд! Харрийг авч явсан аалз шvvдэрт норсон толгод даган уруудсанаа аалзны шүлсээр нэхсэн торны яг голд байгаа бөмбөгөр мөнгөлөг vvp лvv явлаа. Олз хараад хазуур амаа тас нясхийлгэх сахлаг хөлтэй хамсаатнууд нь тvvнийг дагалдана.

Аалз Харрийг тавихад хvv газарт дөрвөн хөллөн уналаа. Рон, Соёт хоёр ч хажууд нь унав. Соёт одоо улихаа болиод байрнаасаа хөдлөлгүй атиралдан байна. Рон ч бас тиймэрхvv харагдах бөгөөд амаа ангайж, нүдээ бүлтийлгэсэн байв.

Тvvнийг авчирч хаясан аалз ямар нэг юм хэлэхийг Харри гэнэтхэн анзаарлаа. Гэхдээ юу гэдгийг хэлэхэд хэцvv. Эрvvгээ дэндvv чанга дуугаргах юм. Харри ямар ч байсан vl ойлгогдох vгийг ялаж сонсчээ.

- Арагор! Арагор! гэж аалз дуудна.

Аалзны бембегер үүрэн дотроос том зааны хэрийн биетэй аалз алгуурхан гарч ирлээ. Түүний бие хелийн хар үсэнд буурал орж нүд нь муухай болсны дээр хазуур бүхий толгой нь сүү шиг цайрна. Тэр сохор аж.

- Юу болоод байнаа? гэж шинэ аалз эрвүгээ тачигнуулан сеенгетев.
- Хүмүүс гэж Харрийг авчирсан аалз хариу хэллээ.
- Хагрид уу? гэж Арагог асуугаад улам ойртоход түүний цагаа буусан нүд тасралтгүй хөдлөх ажээ.
- Танихгүй хүмүүс ээ гэж Роныг авчирсан аалз хариулав.
- Тэднийг албал таарна. Би сайхан унтаж байсан юм сан... гэж Арагог ууртай хэллээ.
- Бид Хагридын андууд гэж Харри хашгирав. Түүний зүрх хэнхдэгээ дэлбэлэх шахам ооволзож хоолойд нь нэг юм тээглэжээ.

Ойн цоорхой даяар хазуур амны тачигнах дуулдана.

Арагог дуугүй байлаа.

- Хагрид хэзээ ч нааш нь хүмүүсийг явуулдаггүй байсан гэж тэрбээр эргэлзэнгүй байртай алгуурхан хэлэв.
- Хагридад гай зовлон тохиолдсон юм. Тэгээд л бид ирлээ гэж Харри хүндээр амьсгаадан ярилаа.
- Гай зовлон гэнээ? Харин яах гэж та нарыг явуулсан юм? гэж хөгшин аалз асуухад Харри түүний эрвүний чимээг сонсоод түгшлээ.

Харри босох гэснээ болив. Хөл дээрээ зогсож чадахгүй байлгүй. Тэгээд тайван байхыг бүх чадлаараа хичээн газарт хэвтсэн хэвээрээ ярьж байв.

- Хагридыг... нэг сурагч руу довтолсон гэж яамныхан бодоод байгаа юм. Тэд түүнийг Азкабаны шорон руу аваачсан.

Арагог хазуур амаа ууртай тачигнуулахад эргэн тойронд байгаа олон аалз түүнийг цуурай мэт давтлаа. Алга ташихтай адил байсан ч иймэрхүү алга таших чимээ Харрийг хэзээ ч ингэтлээ айлгаж байгаагүй юм.

- Гэхдээ энэ чинь олон жилийн өмнө болсон явдал. Түүнээс хойш хичнээн ч хугацаа өнгөрөв дее... Тийм ээ би бүгдийг сайн санаж байна. Хагрид сургуулиа орхих хэрэгтэй болсон юм. Тэд намайг нууц ерөөнд цоожтой байдаг аюумшигт амьтан гэж бодсон билээ. Тэд Хагридыг үүд нээж намайг сулласан гэж бодоцгоодог байсан юм гэж Арагог гомдолтой хэллээ.
- Харин та... та тэр ерөөнд байгаагүй юм уу? гэж асуух үед Харрийн нүүрэнд хүйтэн хөлс бурзайн урсана.
- Би юу? Би шилтгээнд төрөөгүй юм. Би алс холын орноос ирсэн. Намайг өндөг байхад нэг жуулчин Хагридад бэлэглэсэн билээ. Хагрид хариугүй жаахан хүүхэд байсан ч намайг асран халамжилж хонгилын ерөөнд нуугаад өөрийнхөө хоолны үлдэгдлээр тэжээж өсгөсөн юм. Хагрид миний дотны анд сайн хүн. Дараа нь хүмүүс намайг олоод цэл залуухан охины үхэлд буруутгасан билээ... Хагрид тэгэхэд намайг аварсан. Түүнээс хойш би ойд амьдрах болж анд маань намайг эргэх боллоо. Надад бүр Мосаг гэргийг минь хүртэл олж өгсөн юм шүү. Манай гэр бүл хичнээн өнөр өтгөн болсныг харж байгаа биз дээ? Энэ бүхэн Хагридын ач гэж Арагог аалз хэлээд хазуураа тачигнуулна.

Харри эр зоригоо хөвчлөн байж

- Та хэзээ ч... хэзээ ч хэнийг ч довтолж байгаагүй юу? гэв.
- Хэзээ ч үгүй. Би зөн совингоороо тэгж чадах байсан ч Хагридыг хүндэтгэдэг учраас хэзээ ч хүмүүст хор хүргэж байсангүй. Алагдсан охины биеийг жорлонгоос олсон бөгөөд би бол өөрийнхөө амьдардаг

хонгилын ерөөнөөс өөр хаана ч очиж үзээгүй юм. Миний төрөл нам гүм, харанхуйг эрхэмлэдэг билээ гэж өвгөн аалз сөөнгө дуугаар ярина.

- Гэхдээ та охины хэн хөнөөснийг мэднэ биз дээ? Хэн ч байлаа гэсэн тэр чинь дахин эргэж ирээд хүмүүс рүү довтлох боллоо.

Уурсан тачигнах хазуурын чимээ олон хөлний дэвслэх шуугианд Харрийн үг дарагдаж асар том хар биеүд эргэн тойрон хөдлөнө.

- Түүнийг шилтгээнд байдаг муухай амьтан алсан юм. Энэ бол аалз бид үхэтлээ айдаг эртний чөтгөрийн үр удам. Түүнийг шилтгээн дотуур тэнэж явна гэж би мэдээд намайг суллаач хэмээн Хагридыг гуйж залбирснаа сайн санаж байна гэж Арагог өчир.
- Тэр ямархуу амьтан бэ? гэж Харри шаргуу шалгаалаа.

Хазуур амнууд аймшигтай тачигнаж айлган дэвслэх чимээ улам чангарч аварга биет аалзнууд бүр дөхөж ирэв.

- Бид энэ тухай хэзээ ч ярихгүй! Бид түүний нэрийг ч дурсдаггүй юм! Хэдийгээр Хагрид надаас олон удаа гуйсан ч би түүнд энэ аймшигт амьтны нэрийг хэзээ ч хэлээгүй билээ гэж Арагог уурсан байлаа.

Хүрээлсэн аалзууд улам хумигдахуй Харри яриагаа үргэлжлүүлэх сонирхолгүй болов. Арагог ингэж удаан яриад бүр ядарсан бололтой. Тэгээд аалзны гэр лүүгээ алгуурхан ухарч эхлэлээ.

- Бид явдаг юм билүү? гэж Харри Арагог аалзнаас найдлага муутайхан асуув.
- Явна гэнээ? Тэгж бодохгүй л байна шүү... гэж Арагог хяхтнана.
- Гэхдээ... гэхдээ...
- Миний үр хүүхдүүд намайг хэлсний дагуу Хагридыг хөнддөггүй байсан юм. Гэхдээ шинэ зоог өөрөө залраад ирсэн үед би тэднийг хориглож чадахгүй л дээ. Хагридын анд минь үүрд баяртай.

Харри эргэн тойрноо харлаа. Хэдхэн метрийн зайд бүхэл бүтэн аалзны хороо тэднийг тонгойн харж зогсоод эрүү амаа тачигнуулан эв хавгүй толгой дээрх нүд нь эгнээ эгнээгээрээ гэрэлтэнэ. Харри гартаа зэвсэгтэй үхэхийн тулд босохыг завдтал ойд машины дохио хангинан дуугарч хурц гэрэл нүд сохлом гийгүүлээ.

Толгодын доод талд ноён Уизлийн машин дүнгэнэн иржээ. Чийдэн гэрэлтэж дохио чих дүлийрэм хангинаж аалзнууд тал тал тийшээ бут үсэрлээ. Зарим нь арагш ухасхийснээ нуруугаараа савж унаад хэмжээлшгүй урт хөлөө агаарт сарвалзуулна. Форд машин Рон Харри хоёрын өмнө хяхтнан зогсоод үүдээ нээлээ.

- Соёотыг аваарай гэж Харри хашгираад урд суудал руу үсрэв.

Рон чоноч нохойг гэдсээр нь тэврэн арагш чулуудлаа. Нохой өрөвдөлтэй гийнэн хаалга тасхийн хаагдав. Рон хийн хөшүүргийг гишгэж амжаагүй байтал хөдөлгүүр өөрөө дүнгэнэн замаас зайлж амжаагүй аалзнуудыг дайран урагш ухасхийлээ. Бага зэрэг хажуулдан цоорхойгоос гарах үедээ ой шугуйг нэвтлэн зүтгэв. Машин мөчирт цонхоо шавхуурдуулан урагшилсаар нэг танихгүй замаа орлоо.

Харри Роныг харна. Роны ам ангайсан хэвээр авч бүлтийж байсан нүд нь хэвдээ оржээ.

- Бүх юм номоороо юу?

Рон хариу хэлэх ч тэнхэлгүй урдах замаа хөшин ширтэнэ.

Тэд таруу ойн замаар явахад Соёт урьдын адил арын суудалд гийнасан хэвээр. Тэгтэл аварга бүдүүн царс модыг шууд чиглэснээ мөчир зечирийг нь

хажуугийнхаа толиор хутга шиг зүслээ. Арван хором хэртэй чичирч шуугиж байтал модонд завсар гарч ахиад л тэнгэр цэлийн үзэгдэв.

Машин гэнэт зогсоход андууд эгээтэй л урд шилээ хага мөргөчихсөнгүй. Тэд Хориотой ойн цоорхойд ирсэн байлаа. Соёт савраараа урд шилийг маажин гарах гэж тэсч ядан тэмүүлнэ. Харрийг хаалга онгойлгов уу үгүй юу Соёт сум шиг үсрэн гараад Хагридын байшингийн зүг сүүл хавчин хурдаллаа. Харри ч бас машинаас гарахад хормын дараа хэвээр нь хөшчихсөн Рон буугаад хөл гараа хөдөлгөж байв. Харри машины хамрыг талархан илбэхэд машин ой руу буцан нисэж төдхөн бараагүй боллоо.

Харри далдын хар нөмрөгөө авахаар байшинд ороход Соёт еерийнхөө байдаг буланд хучлага дор чичрэн хэвтэж байв. Харри гэрээс гарахдаа хулуу ургасан талбай дээр Роны бүр уруу царайтай зогсож байхыг харжээ.

- Аалзыг дагаарай гэнэ шүү! Хагридыг үүний төлөө хэзээ ч уучлахгүй! Бид амьд үлдсэн маань л аз! гэж Рон ханцуйгаараа амаа арчин гомдолтой үглэнэ.
- Арагог еерийнхөө андуудад муу юм хийхгүй гэж тэр бодсон байлгүй дээ. Үүнд би эргэлзэхгүй байна гэж Харри татгалзан хэлэв.
- Хагрид маань солиорсон байхаа! Тэрбээр элдэв амьтан харахад аймшигтай ч аюулгүй гэж үздэг юм байна! Энэ нь юунд хүргэж байгааг хар л даа! Азкабаны шоронд! Биднийг тийш явуулах ямар хэрэг байв аа? Бид тэнд очоод юу мэдсэн юм бэ? гэж хэлээд Рон оромжны ханыг нударгаараа балбан чичирч байлаа.
- Маш олон юм мэдсэн! Үгүй дээ гэхэд Харри хэзээ ч нууц ерөөг онгойлгоогүй гэдгийг. Хагрид буруугүй гэдгээ бидэнд хэлэх гэсэн юм байна. За яахав одоо хурдхан явахгүй бол үүр цайх нь гэж хэлээд Харри далдын хар нөмрөгөөсөө Роныг хучин зөөлөн түлхэв. Рон хариуд нь чанга тургижээ. Арагог аалзыг шилтгээний хонгилын ерөөнд өсгөнө гэдэг яавч жирийн санаа биш гэж түүнд бодогдсон юм байлгүй.

Шилтгээнд ойртсон хойноо Харри хөлөө харагдуулахгүйн тулд нөмрөгөө доошлуулан хяктнан дуугардаг хаалгыг болгоомжтой онгойлголоо. Шилтгээнд байдаг ерөө рүүгээ явахдаа харуул хамгаалалтад гарсан хүмүүсийн дэргэдүүр амьсгал даран өнгөрнө.

Тэгж тэгж танхимд очиход ханан зуухны гал үнсэн дотроос ерөө аслаа. Тэд далдын хар нөмрөгөө тайлаад дугуйрсан шатаар унтлагынхаа ерөө рүү өгсөө.

Рон хувцасаа ч тайлалгүй орондоо шургав.

Харин Харрийн нойр огт хүрэхгүй байгаа нь сонин. Тэрбээр орон дээрээ Арагогын хэлсэн үгийг цэгнэн сууна.

Тэгэхлээр ямар ч атугай шилтгээнд аймшигт амьтан байдаг л юм байна. Аймшигт амьтдынхаа дунд байхдаа шидтэнгүүдийн дунд Волан-де-Морт ямар байдаг вэ, тийм л гэсэн үг. Аалзнууд түүний нэрийг хэлэхээсээ хүртэл айдаг аж. Рон тэр хоёр чухамхүү ямархүү амьтан байдгийг бас хүмүүсийг яаж чулуун хөшөө болгодгийг мэдэж чадаагүй нь л харамсалтай. Хагрид ч бас энэ тухай мэддэггүй юм байна.

Харри шилтгээний нарийхан цонхоор гийгүүлэх сарыг харсаар дэрээ дэрлэн хөлөө жийн хэвтлээ.

Одоо яавал дээр вэ? Одоохондоо мухардалд оржээ. Реддл еер хүнийг барьсан юм байж. Тэгэхээр Слизериний залгамжлагч гэдэг урьдын адил оньсого хэвээр. Нууц ерөөг хэн онгойлгосон нь ойлгомжгүй юм. Тэр үед нээсэн хүн үү

эсвэл еер хvн юм болов уу? Хэнээсээ ч асуух вэ дээ? Харри Арагог аалзны ярьсныг тухайлан бодсоор хэвтлээ.

Тэгээд vүрэглэж эхэлтэл гэнэтхэн нэгэн бодол гялсхийн орж ирэв. Нойр нь ч хулжжээ. Энэ чинь л тааврын тvлхvүр байж болох юм. Харри ендийн орон дээрээ суулаа.

- Рон! Хеее Рон! гэж тэрбээр харанхуйд шивнэв.

Рон зvүрмэглэн байснаа Соёотоос ч дутахгvй гиншлээ.

- Хеее Рон, Тэр охин нас барахдаа... Арагог аалз тvүнийг жорлонгоос олсон гэж хэлсэн шvү дээ. Тэр чинь одоо болтол тэндээ байсаар байгаа юм биш биз? гэж Харри шивнэн хэлэв.

Рон сар луу уруу царайлан харсаар нvдээ арчиж байна. Yгvй ер ийм ч юм байх гэж!

- Харри чи тvүнийг уйланхай Миртл гэж бодсон юм биш биз дээ?

Бүлэг 16

НУУЦ ЕРЄЄ

- Биднийг хувиргах уусмал бэлтгэж байхад тэр чинь сvүлчийн бvхээгт дандаа бидний хажууд байсан. Бид тvүнээс бvх зvйлийн тухай асуудаг байж л дээ. Харин одоо... гэж маргааш еглєє нь Рон цай ууж суухдаа халаглана.

Аалзнуудыг олох амаргvй байлаа. Одоо болохоор Миртлийн хоргодох байранд хvрэх бvр ч хэцvү. Харуул хамгаалалтыг енгєрч багш нарын соргог хараанаас удаан нуугдахгvй бол яриа хєєрєє болохгvйн дээр уйланхай Миртлийн жорлон Жастин, ноён Норрис муурын хэлмэгдсэн газраас ердєє л хоёрхон алхмын зайтай. Ингээд л андууд энэхvү шийдэж болохгvй юм шиг асуудалд толгойгоо эргvүлж гvйцжээ.

Гэтэл эхний хичээл дээр МакГонагалл багш тун ч таагvй мэдээ сонсголоо. Тэд энэ долоо хоногт анх удаа нєгєє гайтай ерєєний тухай мартсан юм. Ердєє долоо хоногийн дараа зургадугаар сарын нэгнээс шалгалт эхлэх болчихжээ.

- Шалгалт гэнээ? Биднээс шалгалт авах юм уу? гэж Симус Финниган сандрана.

Харрийн ард ямар нэг юм тvр няр хийлээ. Невилл Долгопупс шидэт саваагаа унагахдаа ширээний нэг хелийг алга хийчихжээ. Профессор МакГонагалл саваагаараа дохиж ширээг зvгээр болгоод Симус руу эргэлээ.

- Сургууль одоо болтол хаагдаагvй болохоор та нарыг юм сураасай л гэсэн хэрэг. Шалгалт болдогоороо л болох учраас та нарыг сайн бэлтгэнэ гэж найдаж байна хэмээн тэрбээр ширvүн хэлжээ.

Сайн бэлтгэх! Харри шалгалтын тухай бодож ч чадахгvй байв. Анги даяараа шуугилдахад профессор МакГонагаллын царай терх ширvүн боллоо.

- Профессор Дамблдор чадах чинээгээрээ дvрэм журмыг мєрдєх ёстой гэж хэлснийг би анхааруулмаар байна. Энэ бол жилийн турш мэдэж авсан юмыг чинь шалгана гэсэн vг.

Харри гэрийн шаахай болгон хувиргах ёстой хоёр цагаан молтогчинг гунигтай харна. Тэрбээр жилийн туршид юу сурсан билээ? Шалгалтан дээр юугаа хэлэх вэ? Рон Хориотой ой руу яаралтай очих тушаал авсан юм шиг уруу царйлан сууна.

- Ийм юмтай шалгалт өгнө гээд бодоод үз дээ гэж Рон хэлээд Харрид чичигнэн исгэрэх саваагаа харуулав.

Шалгалт эхлэхээс гурав хоногийн өмнө өглөөний цайны үеэр профессор МакГонагалл бас дахин нэг юм зарлалаа.

- Би сайн мэдээ дуулгая гэж түүнийг хэлэхэд нам гүм байсан их танхимд хөөрөн хашгиралдах дуу хаджээ.
- Дамблдор захирал буцаж ирэх нь! гэж олон хүүхдүүд баярлана.
- Слизериний үе залгамжлагчийг барьчихжээ! гэж Когтевраны ширээний ард суугаа нэг охин хэллээ.
- Квиддичийн тэмцээн болох юм байна! гэж Вуд орилно.
- Одоо мандрагор ургаж гүйцээд хэрэглэж болохоор болсон гэж Стебль надад мэдэгдлээ. Хөших шившлэгэд ертсөн хэлмэгдэгсдийг өнөө орой бид амьдруулж чадах болно. Хэлмэгдэгсдийн нэг нь чухам хэн довтолсныг мэдэж байж болох юм гэдгийг та нарт сануулъя. Энэхүү аймаар жил гэмт этгээдийг барьснаар дуусах байх гэж их итгэж байна хэмээн хүүхдүүдийг чимээгүй болоход МакГонагалл багш үргэлжлүүлэн ярьжээ.

Хүүхдүүд хөгжилдөн шуугилдав. Харри тэсэлгүй Слизеринийхныг харлаа. Драко Малfoy бусдын адил хөөрч баясахгүй ажээ. Харин Роны царай олон өдрийн туршид анх удаа инээмсэглэж харагдана.

- Бид Миртлийг байцаах шаардлагагүй ч байж болох юм! Гермиона бүх асуултанд хариулах байлгүй дээ. Тэр одоо яанаа! Гурван өдрийн дараа шалгалттай атал огт бэлтгээгүй байдаг! Хэрэв би л тэдний оронд байсан бол шалгалт дуустал сэхэхгүй байсан даа! гэж Харри хэллээ.

Жинни ойртож ирээд Ронтой зэрэгцэн суув. Тэрбээр сэтгэл догдолж хямарсан шинжтэй харагдана. Охин хуруугаа цайртал гараа чанга атгасан байхыг Харри анзаарчээ.

- Чи юу болоо вэ? гэж тавгандаа будаа хийх зуураа Рон асуув.

Хариуд нь Жинни тэдний ширээг уйтгартай айсан байртай харах аж. Түүний нүүр царай Харрид хэн нэгнийг санагдуулах авч чухам хэн гэдгийг нь санаж чадсангүй.

- Юу болоод байгаагаа яриач дээ гэж Рон амандаа юм чихэн асуув.

Жинни хэнтэй адилхан харагдаад байгааг Харри гэнэтхэн ухаарлаа. Тэрбээр сандалд суугаад ялыггүй гайхан байгаа нь ганцхан өөрийнхөө мэдэж байгаа нууцыг хэлэх үү, байх уу гэж шийдэж ядах Доббитой яг адилхан байлаа.

- Би та нартай ярих хэрэгтэй байна гэж тэрбээр ичингвйрэн хэлээд Харрийг харахгүйг хичээнэ.
- Тэгээд яриач дээ гэж Харри түүнийг дэмжлээ.
- Гэвч Жинни ярих юмаа олохгүй мэт харагдана.
- Бид сонсож байна! гэж Рон тэсгэл алдан хэллээ.

Жинни амаа нээсэн ч нэг ч үг хэлж чадсангүй. Харри түүний зүг тонгойгоод зөвхөн Рон тэр хоёрт дуулдахаар намуун дуугаар:

- Нууц өрсөний тухай ярих гэсэн юм уу? Ямар нэг юм хараа юу? Хэн нэг хүн хачин зан гаргаад байна уу? гэлээ.

Жинни гүнзгий санаа алдах вед ядарч туйлдсан царайтай Перси Уизли тэдэн рүү дөхөж ирэв.

- Чи юм идэв үү, Жинни? Тэгвэл би чиний оронд сууя. Ёлсөж үхэх нь. Дөнгөж сая жижүүрээс буулаа.

Сууж байгаа сандлаар нь цахилгаан гүйсэн мэт Жинни ухасхийн босоод Персийг айсан маягтай хурдхан харснаа цааш одов. Перси ширээн дээрээс том аяга авлаа.

- Перси! Тэр чинь бидэнд маш чухал зүйл хэлэх байсан юм! гэж Рон уурлажээ.

Цай балгах зуураа энэ үгийг сонссон Перси цацах шахлаа.

- Тэр юу хэлэх гэсэн юм бол? гэж ханиалган хэлэв.
- Би ямар нэг ер бусын юм харсан уу гэж асуухад тэр чинь ам нээх гэж байсан юм.
- Энэ чинь... нууц ерөөтэй холбоотой байлгуй дээ гэж Перси таслан өгүүлэв.

Рон гайхан хөмсөг өргөөд:

- Чи ямар нэг юм мэдэх үү? гэж асуулаа.
- Үгүй ээ, гэхдээ... Гэхдээ нууцын тухай ярьсан юм чинь... Жинни... Би түүнтэй тааралдсан юм... Саяхан... намайг зүгээргүй байх вед тэр намайг харсан байхгүй юу. Чи элдэв юм бүү бодоорой. Би энэ тухай хэнд ч ярихгүй байхыг түүнээс хүссэн юм. Тэрбээр хэлсэн үгэндээ хүрсэн бололтой. Гэхдээ энэ бол дэмий хэрэг үнэн шүү...

Персийг ийм их ичиж байхыг Харри хэзээ ч хараагүй билээ.

- Чи яасан юм бэ, Перси? Бидэнд нууцаа хэлчих, бид огт шоолохгүй... гэж Рон инээмсэглэн хэллээ.

Гэвч Перси урьдын адил төлөв хэвээр байв.

- Харри, надад талх аваад өгөөч. Юм их идмээр санагдаад...

Харри, Рон хоёрын тусламжгүйгээр маргааш гэхэд нууцыг илрүүлж болох юм гэдгийг ойлгоод юутай ч атугай боломж олдвол уйланхай Миртлэй уулзаж ярихаар шийджээ. Аз болоход тийм боломж гарсан аж. Үдээс хойш Алтан хонгиот Туг үс тэднийг ид шидийн түүхийн хичээлд хүргэж өгөв.

Цаашдаа аюул байхгүй гэж едөрт бараг зуун удаа давтан хэлэх Туг үс (энэ нь буруугаар эргэж ч болох талтай) жижүүр, харуул хамгаалалт гээд баахан түвэг удсан байна хэмээн үнэнээсээ итгэж байлаа. Түүний үс даахирч алтан өнгө нь алдагдаад ирэв. Шенсжингөө дөрөвдүгээр давхарт жижүүрлэн зогссон болохоор тэр биз.

- Амилсан баримлуудын эхний хэлэх үг: <<Энэ бол Хагрид байсан>> гэх болно гэдгийг санаарай. Профессор МакГонагалл аюулгүйн энэ арга хэмжээг яагаад өөрчлөхгүй байгааг үнэхээр гайхах юм гэж тэрбээр ангийхныг булан тойроход ярьжээ.
- Тийм ээ, тантай санал нэг байна гэж Харрийг хэлэхэд Рон гайхсандаа номоо унагаачихав.
- Баярлалаа Харри гэж Туг үс талархан хэлээд Пуффендуйхны урт цувааг өнгөрөөхийн тулд тэднийг зогсоожээ.

Тэгснээ:

- Шене болгон сэрэмжилж хичээлийн хоорондуур сурагчидтайгаа ингээд явж байна гэдэг тусгүй юм. Тэртэй тэргүй багш нарын ажил барагдахгүй байхад! Шал дэмий болгоомжлох юм гэж үглэнэ.
- Таны зөвөө, ноёнтон гэж Харрийг зөвшөөрөн толгой дохиод Рон түүний чухам яах гээд байгааг тааварлалаа.

- Энэ дэмий явдлаас яагаад одоо татгалзаж болдоггүй юм бэ? Одоо ердөө ганцхан хонгилоор өнгөрөх л үлдээд байна гэж Рон хэлэв.
- Уизли минь, би яагаад чиний зөвлөгөөг дагаж болохгүй билээ. Би дараагийнхаа хичээлд бэлтгэх хэрэгтэй байж гэж Туг үс хэллээ. Тэгээд Туг үс яаран холдов.
- Хичээлд бэлтгэнэ гэнэ шүү! Үсээ буржийлгах гэж л яваа даа... гэж Рон араас нь дурамжхан дуугарчээ.

Андууд маань халааснаасаа юм эрж байгаа дүр үзүүлэн ангийхнаасаа хоцроод уйланхай Миртлийн жорлон руу эргэн ухасхийлээ. Бүх юм одоохондоо яг номоороо болж байв.

- Поттер! Уизли! Та нар энд юу хийж байгаа юм бэ? гэх профессор МакГонагаллын ширвүн дуу тэднийг зогсоожээ.
- Бид энд... Бид... Бид явах гэж байсан юм... гэж Рон түгдчив.
- Гермionaг эргэхээр гэж Харри анддаа туслалаа. Рон, профессор МакГонагалл хоёр түвнийг тун ч гайхан харжээ.
- Бид түвнтэй уулзалгүй тун их удлаа гэж Харри юу ч болоогүй юм шиг ярих зуураа Роны хөлийг гишгэв. Тэгснээ цааш нь:
- Тэгээд эмнэлэг рүү сэмхэн очих гэсэн юм.... Мандрагор ургаад гүйцсэн... бүх юм тайван боллоо... гэж ярилаа.

Профессор МакГонагалл түвнийг хэсэг зуур анхааралтай харах үед Харри одоо бас л зэмлэх байх даа гэж бодов. Тэгтэл профессор МакГонагалл багш намуун тасалданги дуугаар:

- Тийм ээ, тэгэлгүй яахав... та нарт хэцүү байгааг би мэдэж байна... Поттер минь, хатагтай Грэйнжерийг эргэвэл эргэ л дээ. Би тан нарын ирээгүй учрыг профессор Бинст мэдэгдэмз. Хатагтай Помфрид намайг зөвшөөрсөн гэж хэлээрэй... гээд түвний ширвүн нүдэнд нулимс мэлтрэхэд Харри гайхжээ.

Таагүй явдлаас гарч чадсандаа итгэж ядах Харри Рон хоёр булан тойрохдоо профессор МакГонагалл хамраа хавчин нусаа нийхийг сонсчээ.

- Үгүй ер! Үүнээс илүү сайхан арга бодож олохгүй дээ! гэж Рон догдлон хэллээ.

Андууд хурдан алхсаар эмнэлэгт ирж үүд тогшоод Гермionaг эргэхийг профессор МакГонагалл зөвшөөрсөн гэж үүдний завсраар хатагтай Помфрид хэлэв.

Хатагтай Помфри хэдийгээр дургүй байсан ч тэднийг оруулжээ.

- Хөшсөн хүнийг эргэх гэдэг чинь ямар утга учир байх вэ? дээ гэж тэрбээр үглэнэ.

Түвний үг үнэн гэдгийг андууд Гермionaгийн хажууд суухдаа мэджээ. Гермionaд амьдын тэмдэг огт үгүй бөгөөд тэдний ирснийг яаж мэдэх билээ. Бүх юм сайн сайхан болно гэж түвнд хэлэх түвний шүүгээтэй ярих хоёр ижил бүлгээ.

- Гермiona маань гэмт хэрэгтнийг харсан бол сайн байхсан даа. Хэрэв тэр шилтгээнээс зугтаасан бол хэн ч хэзээ ч мэдэхгүй шүү дээ... гэж Рон хүү Гермionaгийн хөдөлгөөнгүй нүүрийг харан гунигтай хэлэв.

Хари Харри түвний царайг бус бүтээлэг дээрээ тавьсан баруун гарыг нь харж байлаа. Хуруугаа атган зангидсан байх агаад гараас нь нэг юм цухуйна. Харри тонгойгоод хэсэг цаас байгааг харжээ.

Хатагтай Помфри хаа нэгтээ ойр байгаа гэдэгт эргэлзээгүй болохоор цаасыг хар гэж Ронд дуугүйхэн дохилоо.

- Гаргах гээд оролдоод үз гэж Рон тайван хэлээд Харрийг халхлахын тулд сандлаа хеделгэв. Тэгээд гэнэтхэн хvн ороод ирж магадгvй гэж бодсондоо vүд рvүв хяламхийж байлаа.

Энэ нь бас яггvй ажил байжээ. Гермiona хуруугаа чанга атгасан болохоор Харри цаасыг урчихвий гэж айсандаа үзvvрээс нь татлаа. Татаж буцаан түлхэж, ахин татаж янз бүрээр оролдсоор хөшсөн гараас нь цаасыг авч чаджээ.

Энэ бол номын сангийн хуучин номоос урж авсан тасархай хуудас байлаа. Харри тvvнийг яаран тэнийлгэв. Рон бас сониуч зандаа хетлегдөн тvvний мөрөн дээгvvр елийн уншлаа:

<<...манай дэлхий дээр тааралдаж болох олон мангас, махчингуудаас Могойн хаан гэгддэг Василискаас еер нууцлаг, vxлийн аюултай амьтан олдохгvй билээ. Энэхvv муухай амьтан аварга том биетэй байж болохын дээр тvvний нас олон зуун жилээр хэмжигдэнэ. Тэрбээр бахын дарсан тахианы ендөгнөөс энэ хорвоод мэндэлжээ. Аймшигтай хортой соёотойгоос гадна хэрэв харц тулгарвал агишин зуур зовоож vxvүлдэг харцтай болохоор маш харгис хэрцгий аргаар хvmvvсийг хенеедөг юм. Ялангуяа аалзнууд Василискаас тун их айдаг учраас аль блохоор хөндий байхыг боддог юм. Тэрбээр аалзнуудын заналт дайсан билээ. Харин Василиск еерее тахианы дуунаас vxтлээ айдаг юм. Энэ дуу тvvнд vxлийн аюултай...>>.

Эдгээр мөрнvvд дор <<Хоолой>> гэж бичсэн байхыг Харри хараад Гермionaгийн бичиг гэж шууд таньжээ.

Ингэтэл харанхуйд гэрэл асах шиг андуудад санагджээ!

- Рон энэ мөн байна! Хариу нь энэ байна! Нууц ерөөний аймшигт амьтан бол аварга могой Василиск ажээ! Тэгээд л би ганцаархнаа дуу хоолойг сонсдог юм байна. Ганцхан би л могойн хэл ойлгодог шvv дээ гэж Харри амьсгал давхцан хэллээ.

Харри бусад орнуудыг харав.

- Василиск хvmvvсийг харцаараа алдаг юм байна. Гэхдээ одоохондоо хэнийг ч хенеенөөгvй байгаа. Хэн ч тvvний нүд рvүв эгцлэн хараагvй байж болох юм. Колин тvvнийг гэрэл зургийн дурангийн нүхээр харсан болохоор Василиск зөвхөн хальсыг шатаагаад Колиныг хенееж чадалгvй чулуу болгочихсон юм байна. Жастин... Жастин Василискийг бараг толгойгvй Никийн цаанаас нэвт харсан байлгvй! Василискийн бүх цэнэг Никэд оногдсон ч Ник хоёр дахь удаагаа vxэж чадахгvй юм чинь! Харин Гермiona, Когтевраны ахлагч хоёрын дэргэд толь байсан шvv дээ. Нууц ерөөний аймшигт амьтан бол Василиск гэж Гермiona багцаалж байсан хэрэг. Тэрбээр тааралдсан эхний хvнд толины тусламжтайгаар булангийн цаадахыг харъя гэж хэлсэн хэмээн мөрийцөхөд ч бэлэн байна. Ингээд л охин толь гаргаад... юу болсныг чи мэдэж байгаа.

...Харин ноён Норрис муур? гэж сониучирхалдаа шатсан Рон асуув.

Харри тэрхvv Хэллоуиний баярын дурсгалт шенэ чухам юу болсныг эргэн санах гэж хичээн бодлогоширлоо.

- Ус... Уйланхай Миртлийн жорлон усаар дvvрснийг санаж байна уу? Ноён Норрис муур усанд туссан дүрсийг харсан гэдэгт итгэлтэй байна... гэж тэрбээр яаралгvй өгvvлнэ.

Тэгээд нөгөө хуудсыг улам анхааралтай, нарийн уншлаа.

- <<...тахиааны дуунаас үхтлээ айдаг юм. Энэ дуу түүнд үхлийн аюултай...>>

Гэтэл Хагридын бүх тахиаг хөнөөчихсөн байдаг! Энэ бол Слизериний үе залгамжлагчийн ажил байж болох юм. Учир нь тэр л нөгөө амьтныг сулласан байж болох талтай. Бас цааш нь хараач <<Ялангуяа аалзнууд Василискаас тун их айдаг...>>. Бүгд яг тохирч байна!

Рон чихээ имэрснээ ахиад л:

- Гэхдээ энэ Василиск чинь шилтгээн дотуур яаж явдаг байнаа? Тийм том могой... хэн нэг нь түүнийг харах ёстой доо... гэлээ.

Харри хуудасны доод талд Гермionaгийн яаран бичсэн бичгийг үзүүлэв.

- Хоолой, хоолой... Рон минь, Василиск шилтгээний хоолойнуудаар мелхеж явдаг юм байна. Одоо л би ойлголоо. Тэр дуу хоолойг би чухам хана нэвт сонсодог байсан юм...

Рон Харрийн гараас шүүрэн авлаа.

- Нууц ерөөний үүд! Үүд жорлонд байж болох юм биш үү? Тэр нь... гэж Роныг сэтгэл догдлон хэлтэл:
- ...УЙЛАНХАЙ МИРТЛИЙН ЖОРЛОН БАЙЖ БОЛОХ ЮМ! гэж Харри яриаг дуусгав.

Андууд еерсдийнхөө тааварт итгэж ядан гайхаж догдлон сууж байлаа.

Харри сэтгэл амарсан байдалтай духаа арчаад:

- Тэгэхэлээр могойн хэлээр ярьдаг еер хүн энэ сургуульд байгаа юм байна. Энэ л Слизериний үе залгамжлагч байж таарна. Тийм болохоор тэр л Василискийг захирч чадах юм гэлээ.
- Бид яах вэ? Шууд МакГонагалл багш руу очих уу? гэж Рон нүдээ гялалзуулан хэлэв.
- Тийм ээ, хурдхан багш нарын ерөө рүү явъя! Багш тэнд арван хормын дараа ирнэ. Одоохон хонх дуугарна гэж хэлээд Харри үсрэн бослоо.

Андууд доош гүйлээ. Тэд яг хичээлийн цагаар хонгилд хэн нэгэнтэй тааралдахгүй юмсан гэж бодож байв. Тэд айж сандарсан үггүй багш нарын хоосон ерөөнд орлоо. Энэ бол хар модон сандал тойруулж тавьсан тавилга бүхий том ерөө ажээ. Гэхдээ андууд маань хэт их догдолсон болохоороо суусангүй. Хонх дуугарахыг хүлээн ерөөн дотуур холхиж байв. Гэтэл завсарлах хонх дуугарсангүй.

Түүний оронд профессор МакГонагаллын чанга яригчаар хэлэх үг шилтгээн даяар хангиналаа.

- Бүх сурагчид унтлагынхаа ерөө рүү хурдан очих хэрэгтэй. Бүх багш нар багш нарын ерөөнд цугларцгаа. Аль болохоор хурдлаарай.
- Харри Роныг эргэж харав.
- Ахиад л шинэ дайралт болж дээ?
- Одоо яах вэ? Унтлагын ерөө рүү явах уу?
- Үгүй ээ гэж Харри хэлээд эргэн тойрноо харав.

Түүний зүүн талд багш нарын жанч өлгөөтэй өндөр өлгүүр харагдана.

- Энд нуугдацгаая. Юу болсныг сонсоё. Тэд юу болсон тухайгаа ярих болно.

Андууд жанчнуудын дунд орж нуугдлаа. Дээд давхарт олон арван хелийн чимээ гарах ажээ. Тедхэн багш нарын ерөөний үүд нээгдэн багш нар орж ирж байгааг тэд жанчнуудын завсраар харлаа. Зарим нь цехрөнгөө барж, зарим нь илэрхий айсан байв. Хамгийн сүүлд профессор МакГонагалл орж ирлээ.

- Энэ явдал ахин давтагдлаа. Аймшигт амьтан сурагч руу дайрсан байна. Энэ удаа тvvнийг нууц ерөө рvv аваад явжээ гэж тэрбээр нам гvмийг эвдэн хэлэв.

Профессор Флитвик уулга алдлаа. Профессор Стебль алгаараа амаа даржээ. Снегт багш сандлын аравчийг байдгаараа атгасан харагдана. Тэрбээр:

- Яагаад ийм итгэлтэй байгаа юм бэ? гэж асуув.
- Слизериний ve залгамжлагч ханан дээр тvрvvчийнхээ бичгийн доод талд бас дахин бичиг vлдээсэн байна. Бичиг нь: <<ТҮНИЙ АРАГ ЯС ЕРӨӨНД ӨНӨ МӨНХӨД БАЙХ БОЛНО>> гэжээ хэмээн МакГонагалл багш хэлээд царай нь цонхийжээ.

Профессор Флитвикийн нvдэнд нулимс цийлэгнэв.

- Энэ удаа хэн ертөв өө? гэж хатагтай Нугарагч дуу алдлаа. Тvvний хөл гуйвагнан сандалд унажээ.
- Жинни Уизли.

Ард нь байсан Рон юу ч дуугаралгvй налан унахыг Харри мэдлээ.

- Маргааш хvvхдvvдийг гэр лvv нь явуулахаас. Хогвартс хаагдахын даваан дээр байна. Дамблдор ярихдаа...гэж МакГонагалл багш алга хавсран өгvvлтэл багш нарын ерөөний vвд дахин чанга дуугаран нээгдлээ.

Дамблдор орж ирэх байх гэсэн өчvvхэн горьдлого Харрид тержээ. Гэтэл энэ хvн бол нөгөө л хөөр баяр гэрэлтсэн Туг өс байлаа.

- Хоцорсныг минь уучлаарай. Явах зуураа унтах юм! Ямар нэгэн чухал юм болоо юу?

Тэнд байгаа хvmvvc тvvнийг vзэн ядаж дургvйцсэн байдалтай харж байхыг тэрбээр ажиглахгvй байгаа бололтой.

- Бидэнд хэрэгтэй хvн энэ байна! Яг энэ хvн. Туг өс минь сонсож бай. Аймшигт амьтан охиныг хулгайлсан байна. Тvvнийг нууц ерөөндөө аваачжээ. Одоо таны оролцох цаг боллоо гэж Снегт багш урагш гаран хэлэв.

Туг өсийн царай цонхийлоо.

- Алтан Хонгиот минь vнэн хэрэгтээ өчигдөр орой та нууц ерөөний хаалга хаана байдгийг сайн мэднэ гэсэн биз дээ? гэж профессор Стебль ярианд оролцов.
- Би... Тийм ээ... Би гэж Туг өс бувтнана.
- Тэнд юу байдгийг би мэднэ гэж та бас хэлсэн шvv гэж Флитвик догдлон хэллээ.
- Би юу? Мэднэ гэсэн vv? Санахгvй байна...
- Та гэмт хэрэгтэн өөрөөр хэлбэл Хагрид баригдсан болохоор ид шидийнхээ хvч чадлыг бидэнд vзvvлж чадсангvй гэж ярьж байсныг чинь би сайн санаж байна. эхлээд л ажиллах боломж олгосон бол ямар ч явдал сургуульд гарахгvй байсан гэж та бидэнд ярьж байсан даа гэж Снегт багш ярьж байв.
- Би... Би vнэнийг хэлэхэд... Та нар намайг буруу ойлгожээ...
- Нэг vгээр хэлэхэд професoор Туг өс минь, бид энэхvv шударга бус вйлдлийг зогсоох хэрэгтэй байна. Та тэр амьтантай тулалдах хэрэгтэй. Өнөө орой бидний гар хуруу чөлөөтэй болох нь. Та ялалт байгуулж Хогвартсыг аймшигт амьтнаас салгах ёстой гэж профессор МакГонагалл эцэст нь хэллээ.

Туг өс аргаа барсан байдалд оржээ. Хөөрхий зайлуул! Өрөвдсөн хvн нэг ч алга. Тэрбээр агшин зуур хувхай цайн уруул нь чичрээд, нөгөө сайхан инээмсэглэл нь оргvй хийсэн одож өрөвдөлтэй ядруу амьтан болон хувирчээ.

- За сайн байна. Би ч... явъя даа. Ерөөндөө очъё... Бэлтгэх хэрэгтэй байна гэж тэрбээр түгдчин өгүүлэв.
- Ядахдаа ингэвэл зүгээр сэн. Туг үс одоо бидэнтэй орооцолдоод байхаа болино биз. Тэнхимийн эрхлэгчид болсон явдлын тухай хvvхдvvдэд дуулгах хэрэгтэй. Маргааш буухиа галт тэргээр бүгдийг гэрт нь хvргэж өгнө гэдгийг хэлээрэй. Бусад багш нар хvvхдvvдийг байрнаас гаргахгүй байвал зохино гэж профессор МакГонагалл гар занган хэллээ. Багш нар дуугүй босоцгоон ар араасаа тарж одов.

Харрийн амьдралд vннээс илvv муу өдөр тааралдаагүй байлгүй дээ. Тэрбээр Рон ихрvvдийн хамт Гриффиндорын ерөөний буланд юу ярихаа ч мэдэхгүй сууцгаана. Перси байсангүй. Тэрбээр аав ээждээ ууль илгээчихээд ерөөндөө орон түгжээд суучихжээ.

Нэг ч өдөр vн шиг урт үргэлжилсэнгүй. Гриффиндорын ерөө хэзээ ч ийм дvvрэн, нам гvм байсангүй. Тэгээд бүрий болоход Фред Жорж хоёр ингэтлээ гашуудан сууж тэссэнгүй унтахаар явцгаалаа.

- Жинни ямар нэг юм мэдсэн хэрэг. Тэгээд л түвнийг довтолжээ. Персийн мангартах vнд ямар ч хамаагүй. Жинни нууц ерөөний тухай ямар нэг юм мэдэж л дээ. Сер шалтгаан байхгүй... Манай гэр бүлд цэвэр цустай ид шидтэнгүүд байдаг юм чинь гэж Рон багш нарын ерөөнөөс гарснаасаа хойш анх удаа ам нээн хэлээд нүдэндээ мэлтэрсэн нулимсыг арчлээ.

Цусан улаан нар тэнгэрийн хаяанд жаргаж байхыг Харри харж зогсов. Сэтгэл санаа нь тун ч доройхон байлаа. Жаахан ч атугай юм хийж чаддаг болоосой! Жаахан ч атугай юм.

- Харри минь, Жинни... мэдэж байна уу... Жинни минь... гэж Рон аяархан дуугарав.

Харри түвнийг уруу царайлан харлаа. Юу гэж хэлэх вэ? Жиннийг амьд байгаа гэх найдвар бараг алга.

- Туг үс рvv очицгооё. Тэр чинь нууц ерөөнд нэвтрэхийг зевшөөрсөн. Нууц ерөө, Василиск гээд мэддэг бүхнийгээ түвнд ярьж гэж Рон хэллээ.

Харри өөр олигтой юм болож олоогүй ч зүгээр байгаад байж болохгүй учраас татгалзсангүй. Андууд босоод vнд рvv явлаа. Гриффиндорын танхимд байгаа хvvхдvvд сэтгэл зовнин, Роныг ерөвдөж байсан болохоор хэн ч тэднийг зогсоох гэж оролдсонгүй. Рон Харри хоёр хөрөг бүхий завсраар саадгүй гарлаа.

Тэднийг Туг всийн ерөө рvv бууж очиход харанхуй болж байв. Үүдний цаана шажиг шужиг түг түг хийх, яаран алхах чимээ гарах нь их ажил ундарч байгаа бололтой.

Харри vүд тогшиход дотор нь онгойсон байв. Хаалга яльгүй нээгдээд нарийн завсраар нь Туг всийн нүд гялалзаж харагдлаа.

- Аа... ноён Поттер... ноён Уизли... Би тун завгүй байна... Та нар хурдхан юм бол ч яахав... гэж Туг үс vүдээ яльгүй дэлгээд хэлжээ.
- Профессор оо, бидэнд чухал шинэ мэдээ байна. Энэ мэдээ танд тус болно гэж бодож байна... гэж Харри завсраар хэллээ.

-М-м-м-м... За яахав... Энэ бүхэн айгаад байх юм биш... Би бүх юм... ерөнхийдөө... гайгүй... гэх гэсэн юм гэж хэлэхдээ Туг всийн царай хаалганы завсраар тун ч доройхон харагдав.

Тэрбээр vүдээ нээхэд андууд дотогш орлоо.

Ерөө бараг хоосон болжээ. Шалан дээр хоёр том чемодан хэвтэх агаад нэгэнд нь ногоон, цэнхэр, яагаан, хар өнгийн жанчнууд дvvрэн нөгөөд нь Туг

всийн номуудыг эмх замбараагүй чихжээ. Ёсчигдерхен хананаас нүд ирмэн байсан гэрэл зургууд одоо хайрцагт амар жимэр хэвтэнэ.

- Та нэг тийшээ явах гэж байна уу? гэж Рон асуулаа.
- Ээ-э-э... тийм ээ, явах гэж байна. Түргэн дуудлага... шаардлагатай ажил... Явах хэрэгтэй боллоо... гэж Туг үс хэлээд хаалганд байсан бүхэл бүтэн биенийхээ хэмжээтэй зургийг ховх татан аваад хуйлж байв.
- Дүү маань яах билээ? гэж Рон хөмсөг зангидан хэллээ.
- Тийм ээ, тун ч азгүй явдал... Надаас илүү гашуудах хүн байхгүй гэж Туг үс үглэх зуураа эгцлэн харж чадахгүй байлаа. Тэрбээр ширээний нүдийг татан гаргаж доторх зүйлүүдийг нь цүнхэнд хийв.
- Та чинь хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш! Одоо та бүхнийг хаяад эндээс явж болохгүй! Энд одоо хамгийн хүчтэй аймшигтай хар домынхон цуглаад байна! гэж Харри уулга алдлаа.
- Та нар бод л доо... Би та нарт хэлэх ёстой... Намайг энэ ажилд урих үед ийм юм болно гэж хэн ч мэдсэнгүй. Энэ бол миний хувьд үнэхээр санамсаргүй явдал... гэж хэлээд Туг үс жанчнууд дээрээсээ баахан оймс овоолов.
- Та тэгээд зүгээр л явах гэж байна уу? Та номондоо бичсэн тэр олон ялалтын дараа юу? гэж Харри чихэндээ ч итгэхгүй асуужээ.
- Тийм ээ, ном бол ямар нэг байдлаар самууруулж болно шүү дээ гэж Туг үс төв байдлаар хэллээ.
- Гэхдээ та тэр номуудыг бичсэн шүү дээ! гэж Харри хашгирав.
- Залуу анд минь. Эрүүл саруул ухаанаар бодоод үз л дээ. Энэ бүх ялалтыг би бус ёер хүн байгуулсан гэж хүмүүс бодох юм бол ном маань тийм амжилттай борлогдохгүй байсан юм. Бүхэл бүтэн тосгоныг ороолонгуудаас аварсан хөгшин армяны тухай хэн унших юм бэ? Түүний зураг номын хавтсыг гутаах байлгүй! Түүний хувцас хунар гэж авах ч юмгүй! Харин үхэл уригч ирландын хий үзэгдлийг хөөсөн эмгэн чинь туулай шиг сэтэрхий уруултай байсан юм! Миний гадаад төрх бол амжилтын үндэс гэж хэлж болно... гэж Туг үс эгцхэн зогсоод ярьжээ... Энэ бүхэн Харрид тун ч ойлгомжгүй байлаа.
- Энэ чинь юу болж байнаа? Бусад хүмүүсийн хийснийг та ёертөө авсан болж таарч байна уу?
- Харри минь, Харри минь! Энэ бүхэн санасантай адил амаргүй шүү. Энэ чинь тийм ч амар ажил биш. Энэ бүх шидтэнгүүдийг олж бүх юмыг тодорхой шалгах хэрэг гарна. Тэгээд мартуулах шившлэгээр мартуулна. Би ингэж төлөвлөсөн болохоор тэд энэхүү гавъяануудаа мартах хэрэгтэй байлаа. Би ёерийнхөө мартуулах шившлэгээр үнэхээр бахархдаг юм даа! Тийм ээ, Харри минь би маш их ажил хийсэн! Номон дээр зурсан гарын үсэг гэрэл зураг бүгд биш ээ. Алдар хүндтэй больё гэвэл удаан шаргуу хөдөлмөрлөх хэрэгтэй гэж Туг үс толгой сэгсрэн ярив.
- Туг үс чемоданаа тасхийтэл хаагаад түгжлээ.
- За бүгд болох шиг байна. Сүүлчийн шийдвэрлэх ажлаа хийх л үлдлээ гэж хэлээд эргэж харав.
- Тэгээд шидэт саваагаа авч тэдний зүг хандан:
- Хөвгүүд минь их харамсалтай байна. Гэхдээ би мартуулах шившлэгээ хэрэглэхээс ёер арга алга. Тэгэхгүй бол та хоёр миний нууцыг дэлгэж чалчаад ганц ч ном зарагдахаа болино... гэлээ.

Гэхдээ Харри юу болох гээд байгааг цагаа олж мэдсэн болохоор саваагаа бэлэн барьсан байжээ. Туг үсийг үгээ дуусгаж амжаагүй байтал тэрбээр:

- *Экспеллиармус!* гэж хашгирлаа.

Туг үс ар тийш шидэгдэх нь тэр. Чемоданаа алдаад шалан дээр ойчлоо. Шидэт саваа гараас нь мулт үсрэхэд Рон тvvнийг шvvрч аваад нээлттэй цонхоор шидчихэв. Харри чемоданыг уурсан ешиглелее.

- Тэр вед энэ аргыг Снегг профессороор бидэнд дэмий л заалгаж дээ!

Туг үс шалан дээр агийн сууж байхад Харри саваагаа тvvний зvг чиглvvлсэн байдлаар зогсоно.

- Та нар надаар яах гэсэн юм бэ? Нууц ерөө хаа байдгийг би мэдэхгvй. Би юу ч хэлж чадахгvй гэж хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш уйлагнан хэллээ.
- Танд аз таарчээ. Харин бид ерөө хаана байдгийг мэднэ. Тэнд ямар амьтан байгааг ч мэднэ гэж Харри тvvнийг баярлуулан хэлээд саваагаа дохин профессорыг босголоо.

Тэд Туг vсийг ерөөнөөс нь дагуулан гарч ойрын шатаар уруудан ve залгамжлагчын бичиг ханан дээр гэрэлтэн харагдах харахнуй хонгилоор уйланхай Миртлийн оромж руу явжээ.

Туг vсийг тvрvvлж яв гэлээ. Тvvний жанчны хормой чичирч байгааг хараад Харрийн дургvй хvрч байв.

Миртл захын ерөөний усны саван дээр сууж байлаа.

- Энэ чинь чи юу? Яагаад дахин хvрээд ирэв ээ? гэж тэрбээр Харрийг хараад гайхан асуув.
- Чиний яаж vхсэнийг асуух гэсэн юм гэж Харри хэллээ.

Тvvнд энэ асуултыг хэн ч тавьж байгаагvй бололтой агшин зуур еерчлөгдөн зvс царай нь сайхан болжээ.

- Ёе-ёе! Үнэхээр аймшигтай! Би яг энэ бvхээгт нас барсан юм даа. Оливия Хронби миний нvдний шилийг шоолж инээдэг байсан болохоор энд нуугддаг байснаа одоо би санаж байна. Гомдмоор шоолдог байсан юм.

Би vүдээ тvгжээд уйлж байлаа. Тэгсэн чинь жорлонд хvmvvc орж ирээд ярилцахын сонссон юм. Ёер хэлээр ярилцаж байсан болохоор би ойлгосонгvй. Тэдний нэг нь хvvхэд байсан. Би vүдээ нээгээд тvvнийг еерийнхөө жорлонд ор гэж хэлсэн байхгvй юв. Тэгээд л энэ явдал болж би нас барсан юм даа гэж Миртл яриад царай нь туяарч байв.

- Гэхдээ яаж vхсэн юм бэ?
- Би еерөө ч мэдэхгvй. Томоос том хоёр шар нvд байсныг санадаг юм. Миний бvх биеийг баглаад хааш нь ч юм аваачсан байлаа. Тэгээд... тэгээд би дахин наашаа ирсэн билээ. Би Оливия Хронбид байнга vзэгдье гэж шийдсэн юм. Чи ойлгоно биз дээ... Миний нvдний шилийг шоолоход би их харамсдаг байлаа л даа... хэмээн Миртл vг бvрээ цэнэн яриад Харрийг учир битvүлэг харна.

Харри хэсэг зуур бодлогоширлоо.

- Чухам хаана тэр нvдийг харснаа зааж егехгvй юу?
- Тэнд л байхаа гэж Миртл хэлээд бvхээгний емнө байгаа угаалтуурын зvг хайш яйшхан заажээ.

Харри, Рон хоёр угаалтуур руу очлоо. Туг vсийн нvдэнд аймшиг тодрон ард нь vлдлээ.

Эхлээд харахад ердийн л нэг угаалтуур аж. Тэд дотор гадна тал тэр ч байтугай шал руу орсон хоолойг хvртэл сайтар ажиглан vзлээ. Тэгтэл нэг зэс гоожуур дээр жижигхэн могой сараачин зурсан байхыг Харри ажиглажээ.

- Энэ гоожуур хэзээ ч ажиллаж байгаагvй юм гэж Харрийг гоожуур нээхээр оролдох вед Миртл баяртай нь аргагvй хэлэв.

- Харри ямар нэг юм могойн хэлээр хэлээд үзээч гэж Рон сөөнгө дуугаар шивнэн гуйлаа.
- Гэхдээ би... гэж Харри санамсаргүй байсандаа балмагдан хэлэв. Тэрбээр амьд могойтой ердөө л хоёрхон удаа ярьж үзсэн юм байна. Тэгээд өмнөө жинхэнэ могой байгаа гэж хүчлэн бодох зуураа могойн дүрсийг гайхан харж байлаа.
- Нээгээрэй гэж хэлээд Роны зүг асуусан байртай харав. Тэрбээр толгойгоо сэгсрээд:
- Үгүй ээ, энэ чинь могойн хэл биш байна гэлээ.
Харри дахин могойн дүрсийг хараад энэ бол амьд могой гэж бодохуй лааны сүүмэлзэх гэрэлд могой хөдлөх шиг санагджээ.
- Нээгээрэй! гэж Харри ахин хэллээ.
Энэ удаа түүний хэлсэн үгийг хэн ч сонссонгүй. Харрийн амнаас хачин исгэрэх чимээ гарахад гоожуур гэрэлтэн туяарснаа эргэлдэж эхэллээ. Ахиад хэдэн агшин өнгөрөхөд угаагуур доош сууснаа бүр харагдахгүй болж, бүдвүн хоолой тэднийг урих мэт онгойж байлаа. Чухам хаашаа юм бол?
- Роны амьсгал давхцана. Харри бодлого болон нүүрээ алгаараа шувтрав. Ямар нэг юм шийдэх хэрэгтэй байлаа.
- За, би явлаа гэж тэрбээр эрсхэн хэлэв.
Явахгүй байж болохгүй шүү дээ. Энэ бол нууц өрсө рүү орох хаалга байлгүй. Хэрэв Жинни амьд байж магадгүй гэх хамгийн найдваргүй хамгийн дорой итгэл сүүмэлзсэн ч тар явах л байсан юм.
- Би чамтай явна гэж Рон хэллээ.
Нам гүм болов.
- Би та нарт хэрэггүй бололтой. Би яг ингэх... хэмээн Туг үс хулчгардуухан хэлээд хуучных шигээ инээмсэглэх аядав.
Түүнийг хаалганы бариулд хүрэх үед Харри Рон хоёр түүний зүг саваагаа чиглүүлээд:
- Түрүүлж явах эрх танд байгаа гэж Харри эрсхэн хэллээ.
Зэвсэггүй болж хувхай даасан Туг үс өгөө нүх рүүгээ ойртож очив.
- Хүүхдүүд минь. Ингээд сайн юм болох уу даа? гэж үхмэл дуугаар цөхрөн асуужээ.
Харри саваагаараа ууц руу нь түлхлээ. Туг үс хөлөө хоолой руу оруулав.
- Би олигтой юм болно гэж бодохгүй байна... гэж түүнийг ярьж эхэлмэгц Рон түүнийг түлхэж орхилоо. Шүдээ яралзуулдаг ганган эр маань гүн нүх рүү хийсэн оджээ.
Харри ч хүлээсэнгүй. Хоолойд болгоомжтой ороод ирмэгээс нь барьж байсан гараа тавьчихлаа.
- Хоолой дотор ниснэ гэдэг эцэс төгсгөлгүй харанхуй эгц уулнаас гулсан уруудахтай адил аж. Салбарласан хоолойнууд хажуугаар нь жирэлзэн өнгөрч байсан ч мушгиралдсаар доош орох гол суваг шиг өргөн биш юм. Шилтгээн дор тун ч гүнзгий нүхэнд нисэж яваа гэдэгтээ Харри эрэглэсэнгүй. Араас нь Рон шуугин нисэх чимээ дуулдана.
- Нислэг хэзээ нэгэн цагт дуусахад яаж унах бол гэж Харри түгшиж байлаа. Гэтэл хоолой тэгш өнцөгөөр тахирлан эгцэрснээ дуусах нь тэр. Харри шалхийх чимээ гарган хоолойноос суга үсрэн гараад босоо хүний хэртэй өндөр харанхуй чулуун хонгилын нойтон шалан дээр газарджээ. Бас шавар шавхай болж даавуу шиг хувхай цайсан Туг үс тэр хавьд унаад босож байлаа. Харрийг дөнгөж хажуу тийшээ болтол Рон ч хоолойгоос шидэгдэн гарав.

- Бид лав сургууль дор хэдэн бээрийн зайд байх шиг гэж Харри хэлэхэд харанхуй хонгил цуурайтах ажээ.
- Нууран дор ч байж болох юм гэж Рон хэлээд ханан дээр байгаа элс шаврыг тэмтэрч байв. Хонгилд тун ч харанхуй байлаа.
- *Люмос* гэж Харри шидэт саваандаа шивнэхэд үзүүрт нь бүдэг гэрэл гялалзан асав. Харри:
- Явцгаая гэж Рон, Туг үс хоёрыг дуудлаа.

Тэд цаашаа явган явцгаав. Нойтон шалаар алхах чимээ пал палхийн сонсогдоно.

Савааны гэрэл харанхуйг нэвтлэхэд нойтон элс, шавар болсон хана л харагдана. Шидэт савааны гэрэлд тэдний сүүдэр аймаар амьтан шиг сүүдэгнэх ажээ.

- Жаахан л чимээ гарвал нүдээ хурдхан аних хэрэгтэй гэдгийг санаарай хэмээн Харри аяархан анхааруулав.

Гэвч хонгилд нам гүм байлаа. Гэтэл санамсаргүй байтал шажигнах чимээ гарчээ. Рон хархын гавал бололтой нэг юман дээр гишгичихсэн аж. Харри түүн рүү гэрлээ дехүүлтэл шалаар дүүрэн жижиг амьтны яс тарсан байв. Жиннигээс л ийм яс үлдсэн байх вий гэсэн аймшигт бодлоо үлдэн хеегээд Харри цааш чулуун хонгилын харанхуй булан тойрон явлаа.

- Харри урд ямар нэг юм байна гэж Рон айсан дуугаар шивнэн хэлээд түүний мөрнөөс татжээ.

Тэд гэрэлд яльгүй бүүдийх харанхуйн зүг ширтэнэ. Харри өмнөөс байгаа хонгилын дагуу хэвтэх том том цагаригийг ялган харжээ. Тэр цагариг огт хөдлөхгүй аж.

Харри дагалдан яваа хүмүүсээ эргэн харлаа.

- Аймшигт амьтан унтаж байгаа юм болов уу?

Туг үс байдаг чадлаараа нүүрээ дарна. Харри тэр хачин аймаар юмыг ахин харахад зүрх нь булгилан хэнхдэгээс нь гарах дехнэ.

Харри нүдээ бараг аниад саваагаа дээш ергөн алгуурхан урагшлав.

Аварга могойн хорт ногоон өнгө бүхий арьсанд туссан гэрэл ойх аж. Энэхүү арьсыг гуужуулан хаясан амьтан хорин метрийн урттай нь лав.

- Ой-ёо гэж Рон арайхийн дуу алдлаа.

Ард нь нэг юм унав. Андууд эргэн харахад Туг үс шалан дээр хөдөлгөөнгүй хэвтэж байлаа.

- Босоорой! гэж Харри хэлээд шидэт саваагаа түүний зүг чиглүүлэв.

Туг үс ендийн босооноо гэнэтхэн Рон руу довтлон түүнийг унагаалаа.

Харри туслахаар ухасхийсэн авч оройтжээ. Профессор хүндээр амьсгаадан босох үед Роны шидэт саваа түүний гарт байлаа. Тэрбээр урьдынх шигээ яралтал инээмсэглэх аж.

- Адал явдал дууслаа, хүү минь! Энэ сайхан могойн арьснаас хэсгийг аваад дээш явах юм шүү. Охиныг аврах ямар ч бололцоо алга, түүний эрэмдэглэгдсэн биеийг хараад та хоёрыг ухаан алдаж унасан гэж би сургууль даяар ярих болно. Ухаан бодолтойгоо салах ёс гүйцэтгэ! Одоо та нар өнгөрсөн явдлын тухай юу ч санахгүй! гэж тэрбээр уулга алдлаа.

Тэгээд шидэт туузаар ороосон нөгөө золгүй савааг дээш өргөөд:

- Март! гэлээ.

Роны айж байсан зүйл ёсоороо болж шидэт саваа гар бөмбөг шиг хвчтэйгээр тэсрэх нь тэр. Харри гараараа толгойгоо гараараа халхлаад гүйтэл могойн арьсан дээр хальтирчээ. Хонгилын адараас том том чулуу унана. Нүд ирмэх зуур түүний өмнө чулуу овоорч Рон тэр хоёрыг тусгаарлажээ.

- Рон! Рон чи амьд уу? Рон оо! гэж Харри хашгирлаа.
- Би энд байна. Бvх юм зvгээр ээ. Энэ муухай амьтныг чангахан цохисон бололтой! гэх Роны дуу нурангийн нөгөө талаас сонсогдоно.
Беглvvхэн цохих бас чангаар ёолох чимээ гарлаа. Рон Туг vс багшийгаа овоохон ешиглэсэн байлгvй дээ.

- Одоо яах вэ? Бид эндээс гарах хэрэгтэй. Зуун жил ухсан ч хамаагvй! гэж Рон хэлэхэд тvvний цехерсэн дуу нурангийн цаанаас ч мэдрэгдэж байв.

Харри хонгилын адрыг харахад ан цав гарсан байлаа. Хоёрдугаар дамжаанд шидэт савааны тусламжтайгаар бул чулуу хеделгехийг заагаагvй агаад одоо сурах цаг биш ээ. Хонгилыг бvр хаачихгvй л юмсан!

Нурангийн нөгөө талд ахиад цохих чангаар хашгирах чимээ гарчээ. Үнэт цаг хугацаа өнгөрсөөр. Жинни нууц ерөөнд олон цаг болсон байлаа. Одоо ганцхан юм vлдсэн гэдгийг Харри ойлгож байв.

- Намайг тэндээ хvлээгээрэй! Туг vстэй хамт хvлээж бай. Би ганцаараа явна. Хэрэв цагийн дараа ирэхгvй бол... гэж тэрбээр Ронд хашгиран хэлэхдээ бvх зvйлийг дэлгэе гэж бодсонгvй.

- Би хэдэн чулуу авч хаях гээд vзье. Чамайг буцаж ирэхэд... хэрэг болох биз. Чи тун болгоомжтой яваарай... гэж Рон тайван байхыг ихэд хичээн хашгирлаа.

- Мөдхөн уулзацгаая гэж Харри итгэл төрvvлэхийг хичээн хэлээд аварга могойн арьсан дээгvvр гарч ганцаараа цааш явжээ.

Хеделгөж буй чулууны дуу холдон холдсоор сонсогдохоо болилоо. Хонгил байн байн тахирлах агаад Харрийн сэтгэл санаа хөвчирсэн байв. Тэрбээр хонгил хурдхан дуусаасай гэж хvсэх боловч юу хvлээж байгаа бол гэхээс айна. Ахиад нэг булан өнгөртөл Харрийн өмнө толгойгоо цогнойлгон орооцолдсон хоёр могойн сийлбэр бvхий гелгөр хана харагдана. Могойн нvдний оронд том маргад эрдэнэ гялалзана.

Харри улам ойртлоо. Хоолой нь хатаж аргана. Одоо албан хvчээр амилуулах хэрэг алга. Тэртээ тэргvй могойн нvд гялалзаж байвлаа. Одоо юу хийхээ Харри мэдэж байв. Тvvнийг ханиалгахад ширтэн байсан маргад нvд улам ч тод гялалзжээ.

- Нээгээрэй! гэж Харри аяархан шивнэн хэллээ.

Хананд могойг тусгаарласан ангал гарч ханын тал хэсэг хажуу тийш алгуурхан хөдлөв.

Харри хөлөөсөө толгой хvртэл чичирсээр дотогш орлоо.

Бvлэг 17

СЛИЗЕРИННИЙ ҮЕ ЗАЛГАМЖЛАГЧ

Тэрбээр бvдэг гэрэлтэй том ерөөний босгон дээр зогсож байв. Дээш цоройсон баганууд чулуун могойгоор ороогдсон байх агаад бvрэнхийд vл vзэгдэх адарт тулж бvдэг ногоовтор гэрэл бvхий орчинд урт хар сvвдрээ унагана.

Түүний зүрх догдлон булгилах ажээ. Харри нам гүмд чимээ чагнан зогслоо. Василиск баганын арын харанхуй буланд нуугдсан юм биш байгаа? Жинни хаана байна?

Тэрбээр шидэт саваагаа гаргаж аваад багануудын хоорондуур урагш явлаа. Алхах чимээ болгох сүүдэртсэн хананд цуурайтан ойно. Харри яльгуй хөдөлгөөн л ажвал нүдээ анихаар бэлтгэж онийсон аж. Чулуун могойнууд түүнийг хар нүдээрээ ажиглан байх шиг санагдана. Нэг бус удаа өмнө нь ямар нэг юм хөдлөх шиг санагджээ.

Арын ханын дэргэдэх сүүлчийн хос баганын ард таазанд тулсан өндөр баримал харагдана.

Харри елийн харлаа. Шингэн урт сахалтай, сахал нь бараг чулуун жанчны хормойд хүрсэн эртний өвгөний баримал аж. Жанч дороос нь гелгөр шаланд бөх бат гишгэсэн хоёр том саарал тавхай үзэгдэнэ. Тавхайн хооронд гал шаргал үстэй жижигхэн хар дүрс огт хөдөлгөөнгүй хэвтэж байлаа.

- Жинни, Жинни минь! Битгий үхээрэй! Үхэж л болохгүй шүү! гэж Харри шивнээд түүний зүг ухасхийн очиж дэргэд нь өвдөг сөхрөн суув.

Тэгээд шидэт саваагаа хажуу тийш чулуудаад Жиннийн мөрнөөс шүүрэн авч эргүүлээ. Түүний царай яг л гантиг шиг хүйтэн, цонхигор болсон агаад нүдээ анисныг нь харвал бүр хөшчихсөнгүй бололтой. Хэрэв тийм бол...

- Жинни минь сэргээрэй гэж Харри цөхрөнгөө баран шивнэж түүнийг сэгсэрч байлаа. Охины толгой амьгүй юм шиг хоёр тийшээ санжигнана.
- Тэр сэргэхгүй ээ гэх аяархан дуу гарав.

Харри өвдөг дээрээ өндийснөө огцом эргэж харлаа.

Хар үстэй өндөр залуу ойролцоох баганыг налан тэднийг харж зогсоно.

Түүний биеийг харахад бүдэгхэн шилний цаанаас үзэгдэх мэт бүвдгэр балархай авч андуурах аргагүйбайлаа.

Том уу? Том Реддл уу?

Реддл Харрийг ширтсэн хэвээр толгой дохив.

- Түүнийг сэргэхгүй гэдэг чинь юу гэсэн үг вэ? Тэр чинь... Тэр чинь... гэж хэлэхдээ Харри хэмжээлшгүй уй гашууд автаж буйгаа мэдэрчээ.
- Одоохондоо амьд байгаа. Одоохондоо шүү гэж Реддл хэлэв.

Харри түүнийг эгцлэн ширтэнэ. Том Реддл Хогвартст тавин жилийн тэртээ суралцаж байсан боловч одоо энэхүү нууцлаг тайлбарлаж болшгүй ертөнцөд арван зургаан наснаас ах харагдахгүй ажээ.

- Чи хий үзэгдэл юм уу? гэж Харри эргэлзэн асуулаа.
- Би бол дурдатгал. Хагас зуун жил өдрийн тэмдэглэлд байлаа гэж Реддл тайван хариулав.

Тэрбээр тавхайны эрхий хурууг заалаа. Хурууны хажууд уйланхай Миртлийн ерөөнөөс тэдний олсон нөгөө жижигхэн хар тэмдэглэлийн дэвтэр шалан дээр хэвтэж байв. Харри түүнийг хараад агшин зуур гайхсан ч дараагийн ажилдаа шамдахгүй бол болохгүй байлаа.

- Том минь надад туслаач. Охиныг эндээс авч явъя. Василиск энд хаа нэгтээ байгаа. Чухам хаана байгааг мэдэхгүй ч дуртай ведээ гараад ирж болно шүү дээ. Надад туслаач дээ... гэж Харри хэлээд Жиннийн толгойг дахин өргөлөө.

Реддл хөдөлсөнгүй. Харри мэрийн байж Жиннийг арайхийн өргөөд шидэт саваагаа авахаар сарвайв. Гэвч саваа байсангүй.

- Чи миний савааг хараагүй биз?

Тэрбээр дээш харахад Реддл урьдын адил түүнийг ажиглан зогсох агаад түүний цайвар хуруунд шидэт саваа нь эргэлдэн байна.

- Баярлалаа гэж Харри хэлээд саваагаа авахаар сарвайжээ.
Томас Реддл мушийн инээмсэглэнэ. Тэрбээр савааг залхуутайяа эргэлдүүлэн Харрийг харсан хэвээр.
- Чи аан гэж бай. Эндээс хурдхан явах хэрэгтэй байна. Хэрэв Василиск хүрээд ирвэл... гэж Жиннийг ергесээр гар нь чилсэн Харри хэллээ.
- Хэрэв дуудахгүй бол тэр ирэхгүй ээ гэж Реддл хайнга маягаар ярина. Харри Жиннийг ергөж даахаа болиод шалан дээр тавилаа.
- Юу болоод байгааг хэлээч! Бас савааг минь буцааж ег л дее. Тэр чинь надад мөдхөн хэрэг болно.
Реддлийн нүүр царайд басамжилсан инээд тодров.
- Энэ саваа чамд дахин хэрэг болохгүй ээ.
- Яагаад хэрэг болохгүй гэж?
Реддлийн хамар яльгүй сартайжээ.
- Би энэ агшныг удаан хүлээсэн юм даа, Харри Поттер минь. Чамтай уулзах боломжийг хүлээж байлаа. Чамтай ярилцъя гэж бодож байсан юм.
- Том, бидэнд тийм боломж алга. Бид нууц ерсэнд байна. Ёер газарт л ярилцъя гэж Харри тэсвэр алдан хэллээ.
- Бид чухам энд ярилцах болно гэж Реддл нөгөө л инээдгээрээ инээмсэглэн хэлээд шидэт савааг нь халаасандаа шургуулав.
Харри түвнийг аргаа баран харна. Нэг л онцгүй юм болоод байлаа.
- Жиннид юу тохиолдсон юм бэ? гэж тэр алгуурхан асуув.
- Сонирхолтой л асуулт байна. Гэхдээ энэ чинь урт түвх. Одоо иймэрхүү байдалд орсон явдал бол еерийнхөө зүрх сэтгэл, ечүүхэн нууцыг хэнд ч үл үзэгдэх танихгүй хүнд нээсэнтэй холбоотой юм гэж Реддл ууртайяа хариулав.
- Юу ч ойлгосонгүй! Юун тухай яриад байнаа?
- Ёдрийн тэмдэглэл. Миний ёдрийн тэмдэглэл. Бяцхан Жинни надад еерийн ечүүхэн гомдол уйтгар гунигаа итгэн ёдрийн тэмдэглэлд олон сар бичиж байсан юм. Ах нар нь түвнийг шоолдог хуучин жанч ёмсеж хуучин ном үзэх хэрэг гардаг байж л дээ гэж Реддл тайлбарласнаа нүд нь гэнэтхэн гялалзаад:
- Алдарт агуу их Харри Поттерт тоогдох итгэл найдвар тун ч бага байж... гэлээ.
Ярих зуураа Реддл Харригаас нүд огт салгахгүй ширтэх агаад нүдэнд нь хачирхалтай сувдаг шинж тодорно.
- Арван нэгэн настай охины гэнэхэн үгийг сонсоно гэдэг аймаар уйтгартай. Гэхдээ би тэсвэртэй байсаан. Би хариу бичиж харууслаа илэрхийлэн эелдэг зөөлөн байсан юм. Жинни ч надад хайртай байлаа. <<Хэн ч, хэзээ ч намайг чам шиг ойлгож байгаа юм, Том оо... надад энэ ёдрийн тэмдэглэл байгаа, би түвнд итгэж чадаж байгаадаа их баяртай байна...>> гэж бичдэг байсан юм.
Реддл арван зургаан настай хүүхдэд баймааргүй хүйтнээр инээв. Түвнийг инээхэд Харрийн толгойтой үс арзайжээ.
- Хэрэв би шийдсэн л бол хэрэгтэй хүнээ татаж чаддаг юм даа, Харри минь. Жинни надад сэтгэл гаргасан бөгөөд чухамхүү түвний сэтгэл надад хэрэгтэй байлаа. Би түвний айдас хүйдэс, хамгийн чухал нууцыг нь шингээн авч амьдруулагч хүчээр биеэ дүүргэн хүчтэй чийрэг болсон юм. Ингээд л жаахан хатагтай Уизлийг дагуулахааргүй хүч чадалтай болсон билээ. Би маш их эрч хүчтэй болсон болохоороо түвнийгээ буцаан

гаргаж бяцхан найз охиноо еерийнхөө нууцаар тэжээдэг байлаа. Энэ бол миний сэтгэл зүрхний нууц...

- Солиотой юм! гэж хэлээд Харрийн хоолой аргаж байв.
- Чи юу ч ойлгосонгүй юу, Харри Поттер оо? Жинни Уизли л ерөөг нээсэн юм шүү. Охин сургуулийн тахиаг хенсэж, ханан дээр заналхийлсэн үг бичдэг байсан юм. Тэрбээр Слизериний могойд дөрвөн эрлийз, нөгөө сангасваагийн муурыг илгээсэн юм даа гэж Реддл сэмээрхэн хэлэв.
- Худлаа гэж Харри шивнэлээ.
- Үнээн. Эхлээд юу хийж байгаагаа мэддэггүй байсан л даа. Ямар сонирхолтой байсан гээч! Тэмдэглэлийнхээ дэвтэрт сүүлчийн удаа бод гэж бичсэнийг нь сонс л доо гэж Реддл цехрелгүй хэлээд Харрийн айж муруйсан царайг ажиглан харсаар уншиж гарлаа. Тэнд: <<Хүндэт Том минь. Би ухаан алдаж байгаа юм шиг санагдах боллоо. Жанч маань тахианы ед болж гүйцжээ. Яагаад тэгснийг бүү мэд. Хүндэт Том минь, Хэллоуины баярын шене юу хийснээ би санаж чадахгүй юм. Тэр үед хэн нэг хүн муурыг довтлож, би еерөө гэрэлтэгч будгаар будагдсан байлаа. Хүндэт Том минь, намайг цонхигор хачирхалтай болж байна гэж Перси байнга үглэх юм. намайг сэжиглээд байх шиг санагддаг боллоо... Енеедөр дахиад л дайралт болсон ч би хаана байснаа бас л санасангүй. Том оо, би одоо яах вэ? би солиорч байх шиг санагдах юм... Би л бүх хүмүүсийг довтолсон юм шиг санагдаад байна!>> гэж бичжээ.

Харри хумсаа алгандаа шигдэн ортол гараа чанга атгасан байв.

- Тэнэгхэн Жинни аажимдаа еерийн анд нөхөр болсон тэмдэглэлийнхээ дэвтэрт эргэлзэж эхэлсэн юм. Гэхдээ ямар нэг юм сэжиглэж, дэвтрээсээ салахаар мэрийж байлаа. Энэ үед Харри чи тавцан дээр гарч ирсэн юм даа. Чи миний едрийн тэмдэглэлийг олсон. Энэ чинь хувь заяаны бэлэг байлаа. Дэлхийн бүх хүмүүсийн дотроос чухамхүү миний уулзах гэж тэсэн ядан хүлээж байсан тэр хүн олоод авдаг байна шүү.
- Чи яагаад надтай уулзахыг тийм их хүссэн юм бэ? хэмээн Харри уурлан асуув. Тайван ярьж тэвчихгүй болжээ.
- Жинни чиний тухай олон юм надад мэдүүлсэн юм даа. Чиний үүх түвхийг гэж хэлээд Реддлийн харц Харрийн духан дээрх цахилгаан шиг сорви дээр туссанаа улам увайгүй байдалтай болжээ.
- Би чиний тухай улам илүү мэдэж, чамтай танилцах гэсэн юм... Чиний итгэлийг олж авахын тулд Хагридыг илчилсэн <<домогт>> ялалтаа чамд үзүүлбэ гэж шийдсэн юм...
- Хагрид бол миний анд нөхөр. Тэгэхээр чи түвнийг гүтгэсэн байж таарах нь ээ? Би чамайг зүгээр л андуурсан гэж бодсон юм... гэж хэлэхдээ Харрийн хоолой чичирч байлаа.

Реддл ахиад л тачигнатал хөхрөв.

- Зөвхөн чиний үг л Хагридын эсрэг байсан юм. Гэхдээ өвгөн Армандо Диппетийн хувьд энэ чухам ямар байсныг бодоод үз дээ. Нэг талаас Том Реддл. Ядуухан авч авъяаслаг енчин хүү, сургуулийн зоригтой ахлагч, гоц сурагч. Нөгөө талаас бүх юманд оролцож байдаг (долоо хоног бүр шуугиан тарина) бас вурдалахын зулзагыг орон доороо тэжээж, савдагтай тулалдахаар хориотой ой руу явдаг аварга биет Хагрид... Гэхдээ бүх юм ёсоор болсонд би хүртэл гайхаж байснаа хүлээх ёстой. Хагрид бол Слизериний үе залгамжлагч байж болохгүй гэдгийг хэн нэг нь мэдэх л ёстой гэж би бодсон юм. Нууц ерөөний тухай бүгдийг мэдэж нууц хаалгыг олоход би урт удаан таван жилээ үрсэн юм шүү дээ...

Хагридад толгой тархи буюу онцгой ид шидэт хвч байгаа юм шиг л! Хагридыг буруугүй гэж ганцхан хувиргалын багш Дамблдор л бодож байсан байх. Зөвхөн тэр хvн Хагридыг сургуульд нь vлдээж ойн сахиул болгоё гэж Диппетийг ятгаж чадсан юм. Тийм ээ, Дамблдор тааварлаж байсан байх. Би бусад багш нарт таалагддаг шигээ тvvнд таалагдаж байгаагүй билээ...

- Дамблдор чамайг нэвт харж байсан гэдэгт эргэлзэхгүй байнаа гэж Харри хэлээд уурласандаа шvдээ тачигнуулан хавирч байлаа.
- Тийм ээ. Хагридыг хөөгдсөний дараа тэрбээр намайг жинхэнэ мөрдөж гарсан даа. Сургуульд байгаа ведээ нууц ерөөг дахин онгойлгох аюултай гэдгийг би ойлгож байлаа. Гэхдээ зvгээр орхичхоё гэж бодоогүй юм. Тvvнийг эрж олоход зориулсан он жилvvдээ салхинд хийсгэхийг хvссэнгүй. Ингээд би намайг арван зургаан настай хэвээр нь хуудсандаа хадгалсаар байх өдрийн тэмдэглэлээ vлдээхээр шийдсэн юм. Тэгээд байдал азтайгаар эргэх вед би хэн нэгнийг өөрийнхөө замаар оруулж Салазар Слизериний их vйлийг дуусгаж чадах байлаа гэж Реддл ярив.
- Гэхдээ чи тvvнийг дуусгаж чадсангүй. Одоохондоо хэн ч, тэр ч байтугай муур хvртэл vхээгүй байна. Одоо хоёр гурван цагийн дараа гэхэд мандрагорын ханд бэлэн болно. Тэгэхэд чиний хорлосон хvн амьтан дахин амьдрах юм гэж Харри дийлсэн байртай хэллээ. Гэвч Реддл жаахан ч халирсангүй.
- Эрлийзvvдийг хөнөөх нь миний хувьд утгагүй явдал гэдгийг чамд хэлээгүй билvv? Олон сарын туршид миний шинэ бай бол чи л байлаа. Харри тvvнийг гайхан харлаа.
- Жиннийг өдрийн тэмдэглэлд дахин бичиж эхлэхэд намайг яаж уурласныг бодоод vз дээ. Тэрбээр өдрийнхөө тэмдэглэлийг чамд байхыг хараад айн чичирч байсныг ойлгож байгаа биз дээ? Хэрэв би тvvний бvх нууцыг чамд илчилбэл юу болох билээ? Тахиаг хэн хөнөөгөөд байсныг чи мэдвэл бvр ч муу болно тийм vv? Тэгээд тэнэгхэн охин танай унтлагын өрөө эзгүй болохыг хvлээж байгаад тэмдэглэлийг хулгайлсан юм. Гэвч би юу хийхээ мэдэж байсан билээ. Слизериний ve залгамжлагчийн нууцыг тайлахад чи тун ойртсон гэдэг нь тодорхой боллоо. Чиний тухай Жиннийн мэдэгдсэн зvйлийн дотроос, чамайг юуны ч өмнө зогсохгүй гэдгийг би ойлгосон юм. Гэхдээ чиний анд дайралтанд өртсөн болохоор чи нууцыг нээж л таарна. Чамайг могойн хэл мэддэг гэдгийг сургуулийнхан чинь сонсоод хичнээн их шуугисныг Жинни тодорхой бичсэн л дээ. Товчхон хэлэхэд би Жиннийг ханан дээр хагацах vгээ бичээд өөрөө наашаа ирэх ёстойг итгvvлж чадсан юм. Тэгээд чамайг хvлээж байлаа. Охин энд ирээд орилж чарлаж харайн цовхчиж намайг аймшигтай залхаалаа. Гэхдээ тvvнд амьдралын чадвар бага vлджээ. Учир нь охин хэтэрхий их хвч чадлаа өдрийн тэмдэглэлд, өөрөөр хэлбэл надад шингээсэн юм. Vүний ачаар л би тvvний хуудсыг орхиж чадлаа... Би тvvнтэй хамт наашаа орж ирсэн эхний агшинаас л чамайг ирэхийг хvлээж байна. Чамайг ирнэ гэж би мэдэж байсан юм аа. Харри Поттер минь, би чамаас олон юм асуумаар байна...
- Юу асуух юм бэ? гэж Харри урьдын адил нударгаа зангидсан хэвээр асуулаа.
- Эхний асуулт. Онцгой ид шид эзэмшиж амжаагүй хvvхэд дэлхийн агуу их шидтэнг яаж дийлж чадав аа? Сорви тедийхнөөр чи яаж аврагдаж,

лорд Волан-де-Морт бүх хувч тамираа барсан юм бэ? гэж асуугаад Реддл инээмсэглэв.

Түүний шуналтай нүдэнд хачирхалтай улаан гал гэрэлтэнэ.

- Чи үүний юунд нь догдлоод байгаа юм бэ? Волан-де-Морт чамаас нилээд сүүлд... гэж Харри аяархан асуув.
- Волан-де-Морт бол миний өнгөрсөн, одоо, ирээдүй юм гэж Реддл тогтуун хэллээ.

Тэрбээр Харрийн шидэт савааг халааснаасаа гаргаж ирээд агаарт:

Том Нарвало Реддл

гэсэн гялалзсан үсэг бичив.

Тэгээд савааг ахин даллахад түүний нэрийн үсгүүд өөрчлөгдөн байраа сольж:

Лорд Волан-де-Морт гэдэг үг боллоо.

- Одоо бүгд ойлгомжтой болоо биз дээ? Би Хогвартст байхдаа өөрийгөө тэгж нэрлэдэг байсан юм. Мэдээж дотныхоо андуудын дунд шүү дээ. Би өөрийнхөө магл аавынхаа ядуухан нэрээр үүрд дуудуулахыг хүсээгүй юм. Ээжийн талаар бодоход агуу их Салазар Слизериний цус судсаар минь гүйж байхад шүү! Өөрийнхөө эхнэрийг ид шидтэн гэж мэдмэгцээ намайг төрөхөөс минь өмнө намайг хүүгээ биш гэж татгалзсан булай маглын нэрээр дуудуулна гэж үү? Мэдээж үгүй! Харри минь, ингээд л би өөртөө шинэ нэр бодож олсон юм. Би дэлхийн хамгийн агуу шидтэн болох учраас бүх шидтэнгүүд энэ нэрийг хэлэхээсээ ч айх өдөр ирнэ гэдэгт би итгэж байлаа!

Денгеж термөгцөө өнчирч дараа нь Харрийн эцэг эхийг хөнөөхийн тулд өсөж өндийсөн Реддлийг Харри гайхан харна. Өөр бас олон хувийг хорлох байсан байлгүй... Эцсийн эцэст тэрбээр жигшил зэвүүцлээ арайхийн үлдэн хөөгөөд албын хувчээр:

- Тэгээд хамгийн агуу шидтэн болсонгүй шив дээ гэлээ.
- Болсонгүй гэнээ? гэж Реддл хэдэрлэв.
- Агуу их шидтэн болсонгүй ээ. Чамайг гомдоох харамсалтай ч дэлхийн хамгийн агуу шидтэн бол Альбус Дамблдор. Үүнийг бүгд мэднэ. Тийм ээ, чи өөрөө ид шидийн их хувийг олж чадсан ч Хогвартсыг дийлэхэд хүрсэнгүй шүү дээ. Бүр сургуульд байхдаа л Дамблдор чамайг нэвт харж байжээ. Чи одоо болтол түүнээс айдаг. Тийм болохоор чи халз уулзаж чадахгүй гэж хэлэхдээ Харрийн амьсгал давхцажбайлаа.

Реддл инээмсэглэхээ болиод харцанд нь үзэн ядсан байдал тодорлоо.

- Дамблдорыг өрдөө л миний дурсамж шилтгээнээс зайлуулж денгөсөн юм! гэж тэрбээр сөөнгө дуугаар хэлэв.
- Тэр чинь чиний бодсон шиг бүр явчихаагүй л дээ гэж Харри татгалзлаа. Үүнийг үнэн гэж итгэхээсээ илүүтэй Реддлийг давах гэсэндээ ингэж таамгаар хэлжээ.

Реддл амаа ангайсан хэвээр хөшчихлөө.

Хаа нэгтэйгээс хөгжим сонсодоно. Реддл хоосон өрсөг тойруулан харлаа. Хөгжим улам чангарсаар. Хөгжмийн чимээ зэвүүн, хахирган агаад Харри түүнийг сонсоход толгойтой үс нь босч, зүрх нь хэнхдэгэндээ багтахдаа болих шиг санагдана. Хөгжмийн чичирхийлэх дууг Харри бүх биеэрээ мэдрэхээр хувчтэй болох үед ойролцоох багануудын оройгоос тал тал тийш оч цацарч

байлаа. Тэгснээ хаанаас ирсэн нь үл мэдэгдэх хунгийн хэрийн биетэй улаан ягаан енгийн шувуу сайхан дуу гаргасаар адар доогуур нисэж явав. Тэр шувуу тогосынх лугаа гялалзсан алтлаг урт сүүлтэй, ямар нэг хуучин хувцас алтан савартаа атгасан байлаа.

Агшин зуурын дараа шувуу Харри рvv ойртон нисэж ирээд авч явсан юмаа тvvний хелд унагаан, еерее жигvvрээ хумхин хvvгийн мөрөн дээр суув. Харри дээш хараад тvvний хурц алтлаг хошуу, тас хар нvдийг олж үзлээ.

Шувуу дуугvй болов. Огт хеделгеенгvй сууж байхад нь тvvний дулаан илч Харрийн хацарт мэдрэгдэх ажээ. Шувуу Реддлийг тоомсоргvй харна.

- Галт шувуу! гэж Реддл гайхлаа.
- Фоукс уу? хэмээн Харри шивнээд алтан савраараа мөрийг нь хэрхэн зееден атгаж байгааг Харри мэдрэв.
- Энэ юу вэ? Энэ чинь хуучин шидэт бvрх байна шvv дээ! гэж Реддл шалан дээр хэвтэх хэлбэр дvрсээ алдаж vнгэгдсэн хэсэг эсгийг хараад хэллээ.

Тиймээ, хуучин бvрх тэнд хэвтэж байлаа. Бохир далан долоон нөхөөс болсон малгай Харрийн хөл дор хэвтэнэ.

Реддл ахиад л муухай инээхэд олон арван Реддл нэгэн зэрэг инээсэн мэт чимээ гарч том ерөө тэр аяараа цуурайтаж байв.

- Дамблдор хамтран зvтгэгчдээ туслуулахаар ийм л юм илгээнэ дээ! Дууч шувуухай, хуучин бvрх! За Харри минь, зvрх зориг чинь нэмэгдэж байна уу? Аюулгvй гэж мэдрэгдэж байгаа биз?

Харри юм хэлсэнгvй. Үнэндээ ч Фоукс, шидэт бvрх хоёр юугаар туслах билээ дээ? Гэхдээ одоо цорын ганцаараа биш болохоор бас ч гэж зоригжиж байв. Одоо зөвхөн Реддлийн даажигнаж дуусахыг л хvлээх vлджээ.

- Ажил хэрэгтээ орьё доо, Харри. Чиний енгөрсөн, миний ирээдvй вед бид нар хоёр ч удаа тааралдаж би чамайг хоёр удаа алж чадсангvй. Чи яаж амьд vлдээд байнаа? Надад ярьж өгөөч. Аль болохоор тодорхой ярих тутам амьд байх хугацаа чинь тедийчинээ уртсах болно гэж Реддл ярих. Тэр инээмсэглэсэн хэвээр ажээ.

Харри аюул ослын байдлыг хурдхан цэгнэж үзлээ. Шидэт саваа нь Реддлын гарт байдаг. Харин Харрид Фоукс, шидэт бvрх хоёр байна. Энэ хоёр халз тулаанд хэрэг болохгvй. Муу л байна даа. За яахав. Гэхдээ Реддл энд удах тутам Жинний амьдралын хvч улам илvv барагдах юм. Харин Реддлийн бие улам бодитой харагдахуйц болж байлаа. Үнэхээр л Реддл тэр хоёрын хооронд тулаан болох ёстой бол хурдан тутмаа л сайн.

- Надтай тулалдахдаа чи яагаад сулраад байдгийг хэн ч мэдэхгvй. Би өөрөө өөрийгөө ч мэддэггvй юм чинь. Яагаад чи намайг алж чадахгvй байгаа тухай би нэг л юм мэднэ. Ээж маань намайг аврахын тулд амь насаа өгсөн юм. Миний шидэт ээж надаас vхлийг холдуулсан. Ноднин жил би чиний vнэн нvvр царайг харсан юм. Чи бол vнс нурам. Денгеж л амьд байна. Чиний хvч чадал өөрийн чинь эсрэг хандах болсон. Чи зугтааж байна. Чи бол хамгийн балиар амьтан гэж Харри уураа барьж ядсандаа чичрэн хэллээ.

Реддлийн царай байрагдсан ч хvчлэн мушийгаад:

- Эх чинь амь насаа өгсөн болохоор чи аврагдсан юм биз дээ... Энэ бол ид шидийн эсрэг хэрэглэх хvчтэй зэвсэг. Гэхдээ чамд өр бусын зvйл байхгvй гэдгийг би одоо харж байна. Чи бид хоёрын хооронд ижил төстэй зvйл байдаг нь хачирхалтай юм даа. Чи ч гэсэн vннийг анзаарах ёстой байсан юм. Бид хоёулаа холимог цустай, хоёулаа енчин, хоёуланг маань маглууд өсгөсөн. Зөвхөн чи бид хоёр их Слизеринээс хойш могойн хэлээр ярьдаг ч

байж магадгүй. Зөвхөн азтай тохиолдол л чамайг надаас аварсан байж болох юм... Миний мэдэх гэсэн юм энэ гэлээ.

Реддл одоохон шидэт саваагаа гаргана даа гэж Харри хвлэн зогслоо. Гэвч тэрбээр ахин даажинтай инээмсэглээд:

- Харри минь, би одоо жаахан тогломоор байна. Слизериний ве залгамжлагч хар лорд Волан-де-Морт алдарт Харри Поттер, Дамблдорын хангасан сайн зэвсгийн эсрэг зогсож байна! гэлээ.

Тэрбээр Фоукс, шидэт малгай хоёрыг тохуурхан харснаа эргэж чулуун баримал руу очлоо. Реддл багануудын хооронд зогсож толгойгоо ергээд адрын дор бүрэнхийд харлан буй Слизериний чулуун нүүр лvv харахыг ажаад Харри айн ширвээтэж байв. Тэгтэл Реддл амаан нээн исгэрэх мэт дуугарахад Харри:

- Хогвартсын дэрвэлийн хамгийн агуу Слизерин та надтай яриач! хэмээн хэлснийг нь ойлгожээ.

Харри хөшөөг сайтар харахын тулд ар тийш ухрав. Мөрөн дээр нь суусан Фоукс тонголзоно. Слизериний аварга нүүр хөдөлж эхлэлээ. Тvvний чулуун ам хар нvх гарган нээгдэхийг Харри сайтар харсан аж. Аман дотор нь ямар нэг хөдөлснөө гадагш гулсан гарав.

Харри ар тийш ухарсаар хананд тулж мөргөлөө.

Тэрбээр нүдээ аньсан байжээ. Фоукс мөрөн дээрээс нь нисэхдээ хацрыг нь өдөөсөө шүргэхийг Харри мэдэрч байлаа. Харри: <<Намайг бvv орхиоч!>> гэж хашгирмаар байсан ч галт шувуу могойн хааныг яаж дөнгөх билээ дээ.

Ямар нэг хvчтэй юм шал доргиуллаа. Шалны хавтангууд чичрэн хөдлөхийг Харри мэдэрлээ. Юу болоод байгааг Харри мэдэрч байсан бөгөөд Слизериний амнаас гулсан гарах аймшигт могойг бараг харж байлаа. Реддл: <<Тvvнийг ал>> гэж сийгvvлэн шивнэнэ.

Василиск Харрийн зvг хөдөлж байлаа. Хvнд бие нь чулуун шалан дээр шажигнан мурилзах нь тvvнд сонсогдоно. Харри урьдын адил нүдээ аньсан хэвээр замаа сунгасан гараараа тэмтрэн хоёр тийш найган гvйлээ. Реддл хахаж цацан инээнэ.

Иймэрхvv байдлаар удаж болохгvй байлаа. Харри бvдрэн унахдаа чулуу мөргөчихжээ. Аманд нь цус амтагдана. Могой тvvнд бараг метр хэртэй ойртон ирээд амьсгал нь тvvнд мэдрэгдэж байв.

Тэгтэл чанх дээр нь чих дvлийрмээр шуугих чимээ гарснаа ямар нэг хvчтэй юм тvvнийг хийсгэж нөгөө хана руу шидлээ. Хажууханд нь багана хvчтэй ороолгох чимээ гарах аж. Одоохон аймшигтай соёо биеэнд нь шигдэх байлгvй.

Харри шидэт саваа зэвсэггvйгээр эсэргvvцэж чадахгvй байлаа. Тэгээд нүдээ ялимгvй нээв.

Гялалзсан хорт ногоон өнгөтэй бvдvvнээрээ багана шиг биетэй аварга могой гурвалжин толгойгоо ийш тийш савлуулан сvvлэн дээрээ өндийжээ. Харри нүдээ анихад бэлэн хэвээр чичирч байсан ч аймшигт амьтныг чухам юу саатуулаад байгааг харлаа. Василискийн дээгvvр Фоукс эргэлдэх ажээ. Могой уурандаа сэлэм шиг нарийхан нүдээрээ тvvнийг шvvрэн авахыг хичээнэ.

Фоукс дээшилж доошлох зуураа урт алтан хошуугаараа vл мэдэг хэдэн хөдөлгөөн хийхэд шалан дээр хар цус асгаран урслаа. Могой сvvлээрээ цохихдоо Харрийг шахахад нүдээ ч аниж амжаагvй байтал Василиск цааш эргэв. Харри тvvний хоншоорыг эгцлэн харлаа. Могойн хоёр том шар нvдийг галт шувуу сохолсон ажээ. Шалан дээр цус садран урсаж, аймшигтай амьтан өвдсөндөө болоод ууртайяа сийгvvлэн исгэрэх ажээ.

- Чи шувууг орхиоч дээ! Одоохон орхи! Хvv ард чинь байна! Чи мэдэж байгаа шvv дээ! Тvvнийг алаач! гэж Реддл галзуурсан мэт хашгирна.

Мэгдэж сандарсан ч vxлийн аюултай хэвээр байгаа сохорсон могой толгойгоо ганхуулсаар. Фоукс ахиад л аймаар дуу хадаан тvvний дээгvvр эргэлдэх ведээ дайсныхаа сармай хоншоорыг хошуугаараа тоншино. Тvvний тоншуулсан нүднээс цус садарсан хэвээрээ.

- Туслаарай! Туслаарай! Хэн нэг хvн, ямар нэг юм байвал туслаарай! гэж Харри тэсэлгvй шивнэн хэллээ.

Могой сvvлээрээ шалан дээгvvр ахиад л балбаж гарав. Харрийг всэрч амжихад нэг зеелен юм нvvрэнд нь хvрлээ.

Василиск сvvлээрээ шидэт бvрхийг ороож аваад шууд Харрийн гар луу чулууджээ.

Харри бvрх малгайнаас аврал эрэх мэт зууран авлаа. Малгайг толгой дээрээ амжиж тавиад шалан дээр хэвтэхэд Василискийн сvvл ахиад л дээгvvр нь ороолгон енгөрөв.

<<Туслаарай... Надад туслаарай...Туслаж хайрлаач!>> гэж Харри бодож хэвтлээ. Малгай доорх нүдээ тас аньсан байлаа.

Хариу хэлэхийн оронд бvрх малгай vl вээгдэх гарт хавчуулсан мэт агшжээ. Тэгтэл Харрийн толгойг ямар нэг хvнд юм нүднээс нь оч бутартал цохив. Харри бvрхээ тайлахаар шvvрэн автал тvvний хуруунд нэгэн урт хvйтэн юм тэмтрэгджээ.

Малгай дор менгеер енгелж, тагтааны ендегний хэрийн эрдэнийн чулуу бариулд нь шигтгэсэн илд байлаа.

- Хvvг алаач! Шувууг март! Хvv ард чинь байна! Толгойгоо эргvvлбэл олно!

Харри тулалдаанд бэлтгэн хел дээрээ боссон байлаа. Василиск толгойгоо бөхийлгөн их биеэ цагариглуулаад багануудыг шvргэж Харри руу эргэв.

Хvv тvvний онгорхой том ухархай, нарийхан гялалзсан хортой тvvний илд шиг урт соёо цухуйсан том амыг харлаа...

Василиск таамгаар всрэв. Харри бултахад могойн толгой хана мөргөлөө. Ахайд всрэхдээ салаа хэлээ Харрийн хавирганд хvргэх шахав. Харри хоёр гараараа илдээ ергөлөө.

Василиск ахин довтолсон авч ахиад л оновчтой болсонгvй. Харин Харри илдээ могойн тагнайд бариулыг нь хvртэл зоож аваад чадлаараа дарж байлаа.

Халуун цус Харрийн гарыг даган урсахад тохойноосоо дээш янгинан евдехийг мэдэрчээ. Хортой соёонуудын нэг нь тvvний мөрөнд зоогдсон ч Василиск тэр дороо шалан дээр эвхрэлдэн унаж, соёо шvдээ хугалсан байлаа.

Харри хана даган мелхев. Хороо биед нь ювлж байгаа соёог гараараа шvvрэн суга татан авлаа. Гэвч оройтжээ. Гарт нь улайсмал темер хvргэсэн мэт шархны орчинд евчин орлоо. Тэрбээр соёог авч хаяад, жанч нэвтлэн гоожиж байгаа еерийнхөө цусыг харснаа нүд нь харанхуйлав. Бvдэг гэрэлтэй ерөө дайвалзан эргэлдэж эхэллээ...

Тэгтэл нэгэн улаан юм нүдэнд нь вээгдэн, дэргэд буух хелийн чимээ тvvнд сонсогджээ.

- Фоукс. Сайн байна, Фоукс минь гэж хэлээ арайхийн эвлvvлэн талархлаа. Шувуу Харрийн гар дээрх цустай шарханд гоёмсог толгойгоо ойртуулав. Алхах чимээ цуурайтан, тvvний емнө хар сvvдэр гарч ирлээ.
- Харри Поттер vxэж байх шив. Үхсэн гэж хэлэхээр болжээ. Тэр ч байтугай Дамблдорын шувуухай хvртэл мэдчихээд уйлж байна гэж Реддл хэлэв.

Харри нүдээ нээлээ. Фоуксын толгой агшин зуур үзэгдээд алга боллоо. Гэхдээ шувууны том сувдан нулимс гялтганасан едийг нь даган бөмбөрөхийг хvv харж амжсан юм.

- Би чамтай хамт байж яаж vxэхийг чинь харъя. Яарах хэрэггүй. Чи бид хоёр хаашаа яарах билээ.

Харрийн толгой эргээд зvvрмэглэх аятай болжээ.

- Алдарт Харрим Поттерийн газар дээрх зам дуусах нь энэ дээ. Үзэн ядаж бодлогоггүйгээр тулаанд дуудсан хар Лорддоо ялагдаж, анд нехеддее хаягдаж нууц ерөөнд ганцаараа үлдэх шив. Одоохон чи еерийн заваан эрлийз ээжтэйгээ хамт байх болно. Ээж чинь чамд арван хоёр жилийг худалдан авч өгсөн гэж бодсон хэдий ч үнэндээ бол зээлдсэн юм шvv дээ. Лорд Волан-де-Морт ерөө шаардахад чи тvvнийг телж байна. Энэ бол шударга явдал гэдгийг чи ойлгох байлгвй гэж хэлэх Реддлийн дуу алсад сонсогдоно.

Хэрэв энэ үнэхээр үнэн юм бол тийм аймаар эд биш байна гэж Харри боджээ. Свчин алгуурхан намдаж байлаа.

Үхэл биш юм болов уу? Ерөөний байдал тодорхой болж эхэллээ. Харри толгойгоо аяархан сэгсрэв. Гар дээр нь суусан Фоукс шувуу сувдан нулимсаараа шархыг угаана. Шарх хаана байна? Гар дээр ямар ч шарх байхгүй болжээ.

- Галт шувуу чи эндээс тонил! Одоохон зайл! гэж Реддл гэнэтхэн хашгирлаа.

Харри толгойгоо ендийлгөв. Реддл галт шувуу руу шидэт савааг чиглvvлтэл нэг юм гар буу шиг тасхийн дуугараад галт шувуу алтлан улаан шуурганд эргэлдэн нислээ.

- Галт шувууны нулимс. Би тvvний тухай мартсан байжээ. Гэхдээ энэ нь байдлыг еерчлөхгүй л дээ. Би халз тулалдахыг илvvд үздэг юм. Зөвхөн чи бид хоёр. Чи бид хоёр л байх ёстой... гэж Реддл Харрийн гарыг хараад бодлогошон хэллээ.

Реддл шидэт саваагаа өргөв.

Фоукс жигvvрээ хvчтэй дэвэн эсрэг этгээдийн дээгvvр шунгинан нисэхэд Харрийн өвөр дээр нэг юм унасан нь өдрийн тэмдэглэл ажээ!

Реддл, Харри хоёр хэсэг зуур дэвтрийг алмайран харав. Тэгснээ Харри огт эргэлзсэнгүй шалан дээр хэвтэх Василискийн соёог шvvрэн аваад өдрийн тэмдэглэлийн чанх голд шууд зоочихлоо.

Чемгенд хүрсэн чанга аймаар дуу хадаж өдрийн тэмдэглэлийн бэх Харрийн гарыг даган урсаж, шалан дээр асгарна. Реддл атигнан, мурчигнан, тийчлэн гаслаж байснаа... Алга болчихлоо. Харрийн шидэт саваа хvйтэн шалан дээр торхийн унаад нам гvм болов. Тог тог тог гэхээс өөр чимээгүй байлаа. Энэ бол өдрийн тэмдэглэлээс урсан дуслах бэхний чимээ юм.

Василискийн хор дэвтрийг цоортол түлжээ.

Харри хvчлэн байж чичрэхээ болилоо. <<Нисдэг дарь>> хэрэглэж олон бээр туулсан мэт толгой нь эргэжээ. Харри яаралгүй хедлөн бүрх малгай, шидэт саваагаа авч нуун, ихээхэн хvч гаргаж байж Василискийн амнаас гялалзсан илдээ сугалж дөнгөв.

Ерөөний нөгөө үзvvрт сулхан гинших дуулдана. Жинни яльгүй хедлөхөд Харри тvvний зvг ухасхийн очлоо. Жинни ахин өндийн суусан байв. Үхээд хэвтэж буй аварга биет могой, цусанд нэвтэрсэн жанчтай Харри, хар өдрийн тэмдэглэлийг гайхашран харна. Охин гvнзгий санаа алдахад нvvрний дээгvvр нь нулимс асгарлаа.

- Харри... Харри би чамд еглесний цайны вээр бүх юмыг ярих гэсэн авч Перси байгаад чадаагүй юм. Энэ бол би байсан юм, Харри. Гэхдээ би үнэндээ ингэе гэж бодоогүй ээ... Реддл намайг илбэдэн захирч байсан юм... Харин чи... энэ араатныг яаж хенсэсэн юм бэ? Реддл хаана байна? Миний санаж байгаа сүүлчийн юм бол тэр тэмдэглэлийн дэвтрээс гарч ирээд...
- Бүх юм зүгээр, Жинни минь гээд Харри едрийн тэмдэглэлд могойн шүднээс үлдсэн цоорхойг үзүүлснээ:
- Харав уу? Реддл зүйл дууссан. Реддл ч, аварга могой ч зүйл дууссан. Эндээс явцгаая гээд Харри түүнийг босоход нь тусаллаа.
- Намайг одоо хеэх байлгүй. Би Биллийг сургуульд орсноос хойш Хогвартст элсэхийг хичнээн их хүслээ. Гэтэл одоо хеэгдэх болж байдаг. Аав ээж минь юу гэх бол гэж хэлээд Жинни уйлна.

Фоукс ерөөний үүдний дэргэд элин халин тэднийг хүлээж байв. Харри Жиннийг урагш түлхээд тэд үхсэн могойн цагаригласан биен дээгүүр гарч, бүдэгхэн цуурайтах чимээ сонсон явсаар ахин хонгилд гарч ирлээ. Тэдний ард чулуун хаалга зөөлхөн хяхтнан хаагдав.

Хэдэн хормын дараа тэр чулуу хөдлөх чимээ олж сонслоо.

- Рон! Жинни амьд! Энд надтай хамт байна! гэж Харри алхаагаа хурдасган хашгирав.

Рон хариуд нь ямар нэг юм хэлсэн бөгөөд булан тойроход түүний тэсэж ядсан царай харагдлаа. Тэрбээр нурангийг зайчлан овоо том нүх гаргаж амжжээ.

- Жинни! гэж хэлээд Рон дүүгээ түрүүлж авахаар гараа цухуйлгав. Тэгээд:
- Чи минь амьд байна! Нүдэндээ итгэхгүй нь! Юу болсон бэ? гэж хэлээд түүнийг тэврэх гэсэн авч Жинни уйлсаар хөндийрчээ.
- Чи л зүгээр бол болох нь тэр, Жинни минь! Бүх аймшиг ард хоцорлоо гээд Харри баяртай инээлээ.

Жиннийн араас Фоукс нүхээр нисэн гарав.

- Энэ юун шувуу вэ? Хаанаас гараад ирэв ээ?
- Энэ бол Дамблдорын шувуу гэж Харри хэлээд нүхээр шургаж байлаа.
- Чи хаанаас энэ сайхан илдийг авсан юм бэ? гээд Рон андынхаа гарт гялалзах илдийг гайхан харна.
- Бүгдийг яринаа. Одоо эндээс хурдхан гарцгаая! гэж Харри хэлэв.
- Жаахан ч гэсэн ярь л даа...
- Одоо болохгүй ээ. Туг үс хаана байгаа вэ? гэж Харри яриаг таслав.

Нууц ерөөг хэн нээсэн гэдгийг ялангуяа Жиннийг хажууд байхад Ронд дэлгэрэнгүй ярихыг Харри хүссэнгүй.

- Тэнд байгаа. Түүний ажил явдал бүтэл муутай. Очоод үзнээ гэж Рон гарах зүг рүү гар занган хэллээ.

Ергөн жигүүрээ дэвэн харанхуйд алтан туяа цацруулах Фоуксын араас явсаар хоолойн үзүүрт ирэхэд Алтан хонгиот Туг үс тэнд томоотой нь аргагүй суучихсан амандаа ямар нэг юм үглэж байв.

- Түүний ухаан самуурчихсан. Түүнийг мартуулах шившлэг эргэн цохидог мод шиг ерт нь туссан юм. Еерийгөө болон биднийг хэн гэдгийг, хаана байгаагаа огт мэдэхгүй байгаа. Бид зүгээр. Харин тэр еерее еертее аюултай. Би түүнийг явж, үүдний дэргэд биднийг хүлээж бай гэж хэлсэн юм хэмээн Рон тайлбарлав.

Туг үс тэднийг баярласан байдалтай харснаа:

- Сайн уу! Хачирхалтай газар юм, тийм ээ? Та нар энд суудаг юм уу? гэв.

- Үгвй ээ гэж Рон хэлээд Харрийг харан хөмсгөө зангидлаа. Харри дээш одсон хоолойны хар нүхийг тонгойн харав.
- Эндээс яаж явахыг чи бодсон уу? гэж Ронноос асуулаа.

Рон толгой сэгсрэв. Фоукс Харри руу нисэж ирээд жигүүрээ шуугиулан дэвнэ. Түүний нүд харанхуйд очтон гялалзаж, сүүлний нь урт алтан ед сэрчигнэнэ. Харри түүнийг хараад ямар нэг юм бодож олохыг хичээлээ.

Рон учрыг сайтар ололгвй, чихнийхээ ард маажсанаа:

- Шувуу чамайг еереееэ зуур гээд байх шиг байна. Гэхдээ чи хүнддэх байх аа... гэлээ.
- Фоукс бол онцгой шувуу. Бид бие биеэсээ сайтар барих хэрэгтэй. Жинни чи Роны гараас барь. Профессор Туг үс та...
- Профессор гэж та шүү гэж Рон түүнд хэллээ.
- Жиннийн гараас барь.

Харри илд, шидэт бүрхээ бүсэндээ хавчуулахад Рон түүний жанчнаас зуурлаа. Харри гараа дээш сунган Фоуксын гайхмаар халуун сүүлний едийг сайтар атгажээ.

Тэрбээр ер бусын хөнгөн болсноо мэдэрсэн тэр агшинд тэд усны хоолой даган дээш шуугин нисэж байлаа. Дор нь дүүжлэгдэн байгаа Туг үс: <<Гайхалтай! Бахархмаар юм! Жинхэнэ ид шид энэ дээ!>> хэмээн уулга алдахыг Харри сонсчээ. Агаарын хүйтэн урсгал Харрийн үсийг хийсгэн, нүдэнд нь алтлаг туяа үзэгдэнэ. Тэд нисэн байгаадаа баярлан хөөрч амжаагүй шахам байтал нислэг дуусаж дөрвүүлээ уйланхай Миртлийн жорлонгийн чийглэг шалан дээр унажээ. Туг үсийг бүрхээ засаж тавих зуур хоолой руу орох нүхийг нууж байсан угаалтуур хөдлөн байрандаа буцаж ороод бүх юм урьдынхаараа боллоо.

Мирт нүдэндээ ч итгэхгүй байв.

- Чи амьд байх шив... гэж тэрбээр урам хугарсан янзтай бувтнажээ.
- Гомдох хэрэггүй гэж хэлээд Харри нүднийхээ шилэнд наалдсан цус, шороог арчиж байв.
- Мэдээж, гомдохгүй ээ... Би зүгээр л чамайг үхчихвэл жорлонгоо хуваах хэрэг гарах нь гэж бодож байлаа... Тэгвэл би их баярлах байсан даа! гэж Миртл хэлээд, ичингвйрэн туяарч байв.
- Үгвй ер еэ! гэж Рон жорлонгоос хоосон, харанхуй хөнгил руу гарсан хойноо гайхсанаа:
- Миртл чамд дурласан юм шиг байна! Гэхдээ жинлүүрийн таваг чам руу хазайжээ, Жинни минь! гэлээ.

Жиннигийн нүүрэн дээгүүр урьдын адил нулимс асгарна.

Рон түүнийг түвшин харснаа Харри руу эргээд:

- Одоо хаачих вэ? гэлээ.

Харри Фоуксын зүг толгой дохив. Шувуу эргэн тойрноо алтлаг туяагаар гийгүүлэн урагш нисэх аж. Тэд түүний араас явсаар хормын дараа профессор МакГонагаллын ерөөний үүдэнд зогсож бай. Харри үүдийг тогшин түлхлээ.

Бүлэг 18

ДОББИЙН ХҮРТСЭН ШАГНАЛ

Газар доогуур тэнүүчилсэн Харри, Рон, Жинни, Туг үс дөрөв толгойноосоо хөлөө хүртэл норчихсон бас Харри цусан толбо болчихсон ерөөнд ороход тэнд байсан бүх хүмүүс гайхан дуугаа хурааснаа гэнэтхэн нам гүмийг эвдэн:

- Жинни! гэж хашгирах дуу гарлаа.

Задгай зуухны өмнө уйлан сууж байсан хатагтай Уизли охиноо хараад ухасхийхэд араас нь ноён Уизли босож хоёулаа охин руугаа очлоо.

Гэвч Харри тэднийг харсангүй. Ханан зуухны дэргэд профессор Дамблдор инээмсэглэн зогсох агаад дэргэд нь профессор МакГонагалл зүрхээ даран, хүндээр амьсгаадан байгаа харагдана. Галт шувуу Харрийн чихний хажуугаар далавчаа сэржигнүүлэн нисэж өнгөрсөн Дамблдорын мөрөн дээр суухад хатагтай Уизли Рон тэр хоёрыг ээлжлэн чангаар тэвэрлээ.

- Та нар түүнийг аварчээ! Аварсан байна! Яаж ингэж чадав аа?
- Бид бүгдээрээ л үүнийг мэдмээр байна гэж профессор МакГонагалл хэлэхдээ дуу нь урьдынхаасаа зөөлөрсөн байв.

Хатагтай Уизли Харрийг тавихад тэрбээр хэсэг зуур эргэлзсэнээ ширээ рүү очоод шидэт бүрх, эрдэнийн чулуугаар чимэглэсэн илд, Реддлийн едрийн тэмдэглэлийн ерөвдөлтэй хэсгийг гаргаж тавилаа.

Тэгээд болсон явдлыг ярьж өгчээ. Нам гүм ахуйд тэрбээр биегүй дуу хоолой сонссон тухай, үүнийг аварга могойн дуу гэж ганцхан Гермiona мэдсэн тухай, тэр могой шилтгээний зузаан ханан доторх хоолойгоор мелхдөг байсан тухай, Рон тэр хоёр аалзнуудыг мөрдөн ойд очиход Арагог аалз сүүлчийн хохирогч хаана үхсэн талаар ярьсан тухай, энэ хохирогч нь уйланхай Миртл байж болох юм гэж таасан тухай, нууц ерөөнд орох хаалга өөр хаана ч биш түүний жорлонд байгааг мэдсэн тухайгаа арван таван хором хэртэй ярилаа.

Харри бодол санаагаа төвлөрүүлэхээр дуугүй болов.

- Гайхалтай! Та нар чинь сургуулийн олон дүрэм журмыг зөрчин орох үүдийг олсон юм байж. Харин тэндээс яаж амьд гарч ирэв ээ, Поттер? гэж МакГонагалл багш сониуч зангаа дийлэлгүй асуулаа.

Фоукс шувуу цагтаа хэрхэн амжиж ирсэн шидэт бүрх түүнийг хэрхэн илдээр зэвсэглэсэн тухай Харри яльгүй сөөнгө хоолойгоор ярьж байснаа гэнэтхэн түгдрэв. Тэрбээр Реддлийн едрийн тэмдэглэлийн тухай дурсахгүй байхыг хичээнэ. Жиннийг харахад охин ээждээ наалдан хоёр алхамын цаана зогсох агаад нулимс нь тасралтгүй урсаж байв.

<<Хэрэв түүнийг үнэхээр хэсчихвэл яанаа? Реддлийн едрийн тэмдэглэл үүрд дуугүй болсон. Түүнийг ид шидийн аргаар шилтгээнд болсон аймшигт явдлыг охиноор үйлдүүлэхэд хүргэсэн гэж нотлох гээд үз л дээ!>> хэмээн Харри цөхрөн боджээ.

Харри дэмжлэг олох санаатай Дамблдор багшийг харахад тэрбээр үл ажиглагдам инээмсэглэх нүдний шилэнд нь задгай зуухны гал гялалзаж үзэгдэнэ.

- Би нэг юм мэдмээр байна. Лорд Волан-де-Морт Жиннийг чухам яаж илбэдэж чадсан юм бол? Надад байгаа мэдээгээр бол тэр Албанийн ойд нуугдаж байх ёстойсон гэж захирал намуухан асуулаа.
Харрийн сэтгэл баяр хеерээр дүүрч зүрх нь амарчээ.
- Юу гэнээ? Хэцүү нэрт... Жиннийг илбэдсэн юм уу? Гэхдээ Жинни... тэр чинь... тэр чинь... гэж ноён Уизли гайхан дуу алдав.
- Бүх юманд едрийн тэмдэглэл буруутай. Реддл арван зургаан настай байхдаа түвнийг хетелж байжээ гээд Харри едрийн тэмдэглэлийг авч Дамблдор багшид үзүүлээ.
Дамблдор багш Харригаас тэмдэглэлийн дэвтрийг аваад норж гэмтсэн хуудсан дээр нь урт махир хамраа унжуулан сонирхон үзэж байв.
- Гайхмаар юм. Реддл бол Хогвартсын хамгийн авъяаслаг сурагчдын нэг байсан юм гэж тэрбээр аяархан хэллээ.
Дамблдор багш учраа олохоо байсан Уизли авхай, ноён Уизли руу хандан:
- Лорд Волан-де-Мортыг дээр вед Том Реддл гэдэг байсныг цэен хүн мэднэ. Би түвнийг тавин жилийн тэртээ энд сургаж байсан юм. Тэр хүн сургуулиа төгсөөд хамгийн аюултай шидтэн, илбэчингүүдтэй арцалдан алс хязгаарт алга болсон доо. Хар домын нууцад улам гүн нэвтэрсэн юм. Тэрбээр есрийгөө тоо тоомшгүй удаа есчилсэн болохоор Волан-де-Морт нэртэй болоод гарч ирэхэд нь хэн ч танихааргүй байсан билээ. Харгис ширүүн хар Лорд нэгэн цагт сургуулийн ахлагч байсан ухаалаг, сайн хүн хоёрын хооронд адил төстэй юм алга байлаа гэж ярих.
- Гэхдээ манай Жинни түвнтэй яаж холбогдсон байх вэ? гэж ноён Уизли гайхан асуулаа.
- Түвний... түвний едрийн тэмдэглэл. Би едрийн тэмдэглэлд нь юм бичихэд тэр хариулдаг байсан юм... Энэ жилийн туршид гэж Жинни уйлагнан хэлэв.
Ноён Уизли гайхаж гүйцжээ.
- Жинни минь! Чи яаж чадав аа! Би чамд дандаа хэлдэггүйсэн биш билүү? Хэн нэг хүн, ямар нэг юм сайхан ойлгосон мэт дүр үзүүлж болох шүү дээ! Огт танихгүй хүний урхинд орно гэж байх уу даа! Яагаад надад ч юм уу! ээждээ едрийн тэмдэглэлийг үзүүлээгүй юм бэ? Ийм сэжигтэй юм байхад шүү! Энэ маань хар шидэд автаж гүйцжээ!
- Би мэдээгүй юм. Едрийн тэмдэглэл ээжийн худалдан авсан сурах бичгүүдийн нэгэн дотор байсан юм. Хэн нэг хүн түвнийг номон дотор хийгээд мартаж дээ гэж би бодсон юм... гэж Жинни цурхиран уйлна.
- Жинни Уизли авхайг одоохон эмнэлэгт аваачих хэрэгтэй. Түвнд хэтэрхий хүнд сорилт тулгарчээ. Шийтгэх барих тухай ямар ч яриа байж болохгүй. Үүнээс хамаагүй ах шидтэнгүүд Волан-де-Мортод хууртагдсан байдаг юм гэж Дамблдор ярианд оролцон хэлэв.
Тэрбээр үүд рүү том том алхаж очоод онгойлгосноо:
- Жинни нойр авах бас аяга халуун шоколад уух хэрэгтэй. Надад л лав ингэвэл хүч тамир орох нь илүү байдаг юм гээд охины зүг нүдээ нөхөрсөгөөр ирмэснээ:
- Хатагтай Помфри унтаагүй байгаа. Яг одоо мандрагорын шүүс тараана. Василиск могойд хорлогдогсод агшин зуур есчлөгдене гэж итгэлтэй хэлж чадах байна гэлээ.
- Тэгэхлээр Гермiona медхен зүгээр болох нь ээ! хэмээн Рон баясав.

- Бvх муу юм ард хоцорсон гэж Дамблдор багш толгой дохин хэллээ. Хатагтай Уизли Жиннийг тvшсээр ерeнeес гарахад яагаад ч учраа олж чадахгvй байгаа ноён Уизли араас нь гэлдрэв.
- Минерва минь, энэ явдлыг тэмдэглэж сайхан найрлана байгаа. Та яваад тогооч нартай ярилцахгvй юу? гэж Дамблдор багш инээмсэглэн хэллээ.
- Бололгvй яахав гэж профессор МакГонагалл толгой дохиод:
- Намайг байхгvйд та Поттер Уизли хоёртой учраа олохоор шийдээ шив дээ? гэж vүдний дэргэдээс асуулаа.
- Яг vнэн гэж Дамблдор зөвшөөрөв.

Тvүнийг явахад Харри, Рон хоёр Дамблдорыг тvгшин харлаа. Учраа олно гэдэг чинь юу гэсэн vг вэ? Yгvй л баймаар... гэхдээ шийтгэх юм болов уу даа?

- Хэрэв та нарыг дvрэм зөрчих юм бол хоёуланг чинь сургуулиас хeех болно гэж байсан шиг санагдах юм гэж захирал ярьж эхллээ.

Рон айсандаа нvдээ бvлтийлгэв.

- Харин энэ явдал заримдаа хэлсэн vгнээсээ буцах хэрэгтэй болдгийг батлаж байна. Та хоёр сургуульдаа байгуулсан гавъяаныхаа телeс онцгой шагнал хvртэх болно. Тэгээд... за байз... хvн тус бvрт хоёр зуун оноо гээд Дамблдор багш инээмсэглэжээ.

Роны царай Валентины eдpeер Туг vсэд eгceн цэцэг шиг улайв.

- Гэхдээ энд байгаа хvмvвсийн нэг нь яагаад таг дуугvй байгаад байгаа билээ. Тvүнийг энэ аюултай ажилд хэрхэн оролцсон талаар сонсвол сонирхолтой байх сан. Яагаад ийм их даруухан байнаа, Туг vс минь? гэж Дамблдор багш тvүнээс асуулаа.

Туг vсийн тухай таг мартчихсан Харри давхийн цочжээ! Харин Туг vс тэнэгдvү маягтай инээмсэглэсэн хэвээр буланд зогсоно.

Дамблдорын vгийг сонсоод тэрбээр чухам хэнд хэлж байгааг мэдэх санаатай эргэн тойрноо харах аж.

- Профессор Туг vс... гэж Харрийг ярихаар завдахад:
- Би профессор гэж vү? Yгvй еpee! Гэтэл би eерийгee мангуу амьтан гэж л бодоод байдаг... гэж Туг vс яльгvй гайхасхийн хэллээ.
- Бидэн рvү мартуулах шившлэг илгээх гэсэн чинь саваа нь буцаагаад eерийг нь шившчихсэн юм гэж Рон eгvүлэв.
- М-м-м. Eерийнхeе зэвсэгт ертceн юм биз дээ? гээд Дамблдор толгойгоо cэгceрэхэд тvүний урт менген сахал чичирч байлаа.
- Зэвсэг гэнээ? Надад зэвсэг байхгvй. Харин энэ хvүд бий. Маш сайхан илд. Танд тvр хэрэглvүлэх байлгvй гэж Туг vс хэлээд Харрийг заана.
- Рон минь, профессор Туг vсийг эмнэлэгт хvргээд eг дee. Би Харрид бас хэдэн vг хэлэх хэрэгтэй байна гэж Дамблдор багш Ронд хэлэв.

Туг vс vүд рvү итгэл муутай гэлдэрлээ. Рон явах зуураа захирал, Харри хоёрыг сониучирхан хараад Туг vсийн тохойноос дэмжин хонгилд гарчээ.

Дамблдор багш epeeн дундуур явж задгай зуух руу очоод нэгэн сандалд сууснаа:

- Суу, Харри гэлээ. Харри сэтгэл догдлон суув. Дамблдор сахлаа илбээд:
- Юуны емне би чамд талархал илэрхийлэх ёстой. Чи тэр дор жинхэнэ эр зориг гаргажээ. Тэгээгvй бол Фоукс чам руу очихгvй байсан гэж хэлэхдээ нvд нь гялалзажбайлаа.

Тэрбээр eвep дээрээ жигvүрээ хеделген суух галт шувууны eдийг илбээд:

- Тэгэхлээр чи тэнд Том Реддлтэй учирчээ. Чи л тvүний сонирхлыг илvү их татсан юм байж дээ... гэж бодлогошрон хэлэв.

Гэтэл Харрийн санаа cэтгэлийг зовоож байсан зvйл гэнэтхэн зад vcepэн:

- Профессор оо... Реддл намайг еэртэйгээ адилхан гэсэн... Хачин адилхан гэсэн шvv... гэлээ.
- Тэгж хэлсэн vv? Харин чи юу гэж бодож байна? хэмээн хэлэхдээ Дамблдор багш етген буурал хемсген доорх нүдээрээ Харрийг анхааралтай ширтжээ.
- Огт тесгvй гэж бодож байна! Би Гриффиндорт сурдаг шvv дээ... гэж Харри хэтэрхий чанга хэллээ.
Тэрбээр дуугvй болсноо сэтгэлд нь бас л эргэлзээ терж:
- Профессор оо, намайг Слизеринд орвол илvv сайн юм гэж шидэт бvрх хэлсэн юм аа. Намайг могойн хэлээр ярьж чаддаг болохоор ихэнх хvvхдvvд Слизериний ve залгамжлагч гэж vздэг гэлээ.
- Салазар Слизериний vлдсэн цорын ганц удам могойн хэлээр ярьдаг учраас л чи могойн хэлээр ярьдаг юм даа, Харри. Хэрэв би андуураагvй бол чамайг сорвиор шагнасан шенее тэрбээр еерийнхее хvч чадлын нэгээхэн хэсгийг чамд санамсаргvй шингээчихсэн юм. Уул нь ингэе гэж бодоогvй гэдэгт итгэлтэй байна гэж Дамблдор шивнэн хэлэв.
- Волан-де-Морт надад... еерийнхее хэсгийг шингээсэн байх нь ээ? гэж хэлэхдээ Харри аянганд ниргvvлсэн мэт харагдана.
- Тийм л болж таарч байна.
- Тэгэхээр би Слизеринд байх ёстой ажээ. Шидэт бvрх надад шингээсэн хэсгийг мэдээд... гэж Харри аргаа баран хэлээд Дамблдор багшийг харахад:
- ...Гриффиндорт хуваарилсан гэж Дамблдор тайвшруулан хэллээ. Тэгснээ:
- Харри минь ийм байна л даа. Салазар Слизерин еерийн хайртай сурагчиддаа байдаг овсгоотой, шийдвэртэй, нуух юу байхав бас сургуулийн дvрэм журмыг хайхардаг чанаруудыг нь ендер vнэлдэгбайсан юм. Энэ олон чанар чамд бvгд бий. Бас могойн хэл мэддэг ховорхон авъяас байна. Гэхдээ шидэт бvрх чамайг Гриффиндорт хуваарилсан байдаг. Яагаад гэдгийг мэдэх vv? Бодоод vз дээ!... гэлээ.
- Яагаад гэвэл намайг Слизеринд бvv хуваарилаач гэж гуйсан учраас л... гэж Харри сэтгэл зовнин егvvлэв.
- Яг vнэн. Чухам vvнд л чиний Том Реддлээс ялгарах чанар байгаа юм. Хvн гэдэг чинь зан араншингийн чанар биш еерийн нь сонголт байдаг юм шvv дээ гээд Дамблдор дахин инээмсэглэлээ.
Харри сонссон зvйлдээ итгэж ядан хеделгеенгvй суусаар.
- Чи Гриффиндорт тохиолдлоор ороогvй гэдэгт чинь еер баталгаа хэрэгтэй байгаа бол энд юу гэж бичсэнийг унш даа. Дамблдор багш професоор МакГонагаллын ширээ рvv очоод цус болсон мөнгөн сэлмийг авч Харрид сунгав. Харри учрыг нь ололгvй илдийг эргvvлж харав. Илдний эрдэнийн шигтгээ галын гэрэлд гялалзана. Бариул дор Годрих Гриффиндор гэдэг нэр шигтгээстэй байгааг уншлаа.
- Энэхvv илдийг шидэт бvрхнээс зөвхөн жинхэнэ Гриффиндорын хvн л гарган авч чадна гэдгийг мэдэж ав, Харри.
Хоёулаа хэсэг дуугvй суулаа.
- Одоо чамд юу хэрэгтэй вэ гэхээр хоол унд, амралт хоёр. Ереєндее очиж гар нvvрээ угаагаад баярын ширээнд суу. Харин би Азкабан руу захидал бичнэ. Ойн харуулаа гаргах хэрэгтэй. Далимд нь бас <<Едер тутмын номлогч>> сонинд захидал бичье гээд ширээний дээд нvдийг татан бэх гаргаж ирснээ vзгээ хутгаар хурцлаад:

- Одоо бидэнд хар домын урлагаас хамгаалах шинэ багш хэрэгтэй байна. Энэ хичээлийн багш нар манайд удаан тогтохгүй юм даа... гэлээ.

Харри босож үүд рүү очоод хаалгыг нээхээр бариулд хүртэл хаалга гэнэтхэн тасхийн нээгдээд хана цохиж буцаж ойв.

Босгон дээр галзуурсандаа нүүр нь муруйсан Люциус Малфой зогсож байлаа. Ард нь бүх биеэ ороолтоор ороосон Добби атийн хвлээнэ.

- Оройн мэнд, Люциус минь гэж Дамблдор эелдэгээр мэндлэв.

Малфой Харрийг унагах шахан зүтгэсээр ширээнд ойртлоо. Айж сандарсандаа Добби араас нь шурдхийн оров.

- Ингэхэд та буцаад ирсэн юм байна. Ивээн тэтгэх зөвлөл таныг зайлуулсан боловч та зөвлөлийн шийдвэрийг дагасангүй шив дээ. Хогвартст буцаад ирэх боломжтой гэж тооцсон байх нь гэж Малфой хэлээд хүйтэн харцаар Дамблдорыг нэвт шувт сүлбэнэ. Дамблдор урилгагүй зочинг тайван яльгүй инээмсэглэж харснаа:

- Ивээн тэтгэх зөвлөлийн танаас бусад арван нэгэн гишүүд бүгд надад хандсан гэдгийг танд яаран дуулгамаар байна, Люциус минь. Амаргүй ч гэсэн ил тод яриа болсон доо. Ээлжит хохирогч нь Артур Уизлийн охин байсныг мэдмэгцээ зөвлөл намайг яаран буцаахаар шийдсэн юм. Байдал иймэрхүү байхад надаас илүү захирал олдохгүй гэж бүгд бодсон бололтой байсан даа. Бас хачирхалтай зүйл ч бий. Зөвлөлийн зарим гишүүд гэр бүлд нь ч хор учруулж мэдэх шившлэгээс айгаад намайг зайлуулах бичигт зөвшөөрөл өгсөн гэж байгаа гэв.

Тэртээ тэргүй цонхигор царайтай ноён Малфой улам зэвхийрч, нүд нь бүр онийжээ.

- Тэгээд та довтолгооныг зогсоож чадаа юу? Гэмт этгээдийг бариа юу? гэж тохуурхан асуув.
- Тийм ээ гэж Дамблдор бас л инээмсэглэн хэллээ.
- Тэр чинь хэн юм бэ?
- Нөгөө л харгис хар Лорд. Харин энэ удаа өөр хүнээр дамжин довтолж байсан аж. Энэ едрийн тэмдэглэлийн тусламжтайгаар. Дамблдор багш ноён Малфойг сорьсон янзтай харснаа голдоо том нүх бүхий хар дэвтрийг түвнд сарвайлаа.

Энэ үед Харри гэрийн үйлчлэгчийг харж байжээ. Добби едрийн тэмдэглэлийг харснаа гэнэтхэн хачин болчихлоо. Том ногоон нүдээ бүлтийлгэн едрийн тэмдэглэл рүү, дараа нь ноён Малфой руу зааж Харрид харуулаад нударга зангидан толгойгоо балбаж гарав.

- Мэдлээ гэж ноён Малфой аялгуулан хэлэхдээ Доббийг яаж байгааг харсангүй.
- Ухаалаг төлөвлөгөө шүү. Хэрэв Харри... гэж хэлэхдээ Дамблдор багш Малфойн нүдийг анхааралтай харах агаад дуу хоолой нь огт өөрчлөгдсөнгүй.

Малфой хүүг түргэн зуур нэвт шувт ширтлээ. Захирал үргэлжлүүлэн:

- ... Бас түвний анд Рон хоёр энэ дэвтрийг олоогүй бол би бүх юманд Жинни Уизлийг буруутай гэж үзэх байлаа. Серийнхөө хүсэл зоригоос гадуур хийсэн гэж хэн ч, хэзээ ч нотлож чадахгүй шүү... гэлээ.

Ноён Малфой дуугүй зогсоно. Түвний нүүр баг шиг болжээ.

- Одоо ямар үр дагаварт хүргэснийг бодоод үз дээ. Уизлийнх бол шидтэний ертенц дээрх хамгийн нэртэй, цэвэр цустай гэр бүлийн нэг. Артур ыУизли болохоор Маглуудыг хамгаалах хууль зохиосон хүний

нэг. Гэтэл тvvний охин холимог цустай хvvхдvvдийг хенеегээ байдаг. Тvvнд болон тэр хуулинд юу болохыг бодоод vз дээ! Ёдрийн тэмдэглэлийг олж уншаад дараа нь тэмдэглэл байхгvй болсон явдал том амжилт.

- Тийм ээ, том амжилт гэж Малфой хvчлэн хэллээ.

Тvvний ард уяатай юм шиг зогсох Добби ёдрийн тэмдэглэл, эзэн хоёр ээлжлэн харснаа толгойгоо балбаж байв.

Тэгтэл Харрийн санаанд нэг юм гялсхийн орлоо. Тvvнийг ойлгосон янзтай толгой дохиход Добби булан руу ухран, ёерийгее шалгахаар шийдсэн бололтой чихээ мушгиж гарлаа.

- Ноён Малфой, энэ ёдрийн тэмдэглэл Жиннид яаж очсоныг та мэдэхгvй юу? гэж Харри тvvний зvг ойртон асуув.
- Тэр заваан амьтан хаанаас авсныг би яаж мэдэх юм! Гэвч Харрийг енеедер юу ч айлгаж чадахааргvй байв.
- Тийм ээ, энэ дэвтрийг та <<Флориш, Блоттс>> дэлгvvрт байхдаа тvvнд шургуулчихсан юм. Та тэгэхдээ тvvний тогооноос хувиргалын сурах бичиг аваад дараа нь буцааж хийснийг би санаж байна. Тийм учраас л энэ дэвтэр сурах бичиг дотор байсан юм аа.
- Та маргах уу?

Малфой хувхайрсан хуруунуудаа нэг базаж, нэг тавина.

- Нотлох гээд vз л дээ гэж тэрбээр сийгvvлэн хэлэв.
- Yvнийг хэн ч нотлож чадахгvй гэж Дамблдор багш хэлээд Харрийг харан инээмсэглэж:
- Ядахдаа Том Реддл ёдрийн тэмдэглэлийн хуудаснаас алга болчихсон. Гэхдээ л Люциус минь танд урьдчилан анхааруулъя. Волан-де-Мортын эд юмсыг баруун солгойгvй бvv тараагаад бай. Нэг юм нь буруу гараар орох аваас энэ ажил таных гэдгийг Артур Уизли нотлож чадна. Yvнд эргэлзэхгvй байна гэлээ. Люциус Малфой хэсэг зуур хедлелгvй зогссоноо шидэт саваагаа авах гэсэн бололтой баруун гар нь татгасхийхийг Харри харжээ. Гэхдээ байдлыг ойлгоод гэрийн вйлчлэгч рvvгээ хандан:
- Явъя, Добби! гэлээ.

Тэрбээр vvдийг тvlхэж онгойлгоод гэрийн вйлчлэгч араас нь дуулгавартай дагасан авч эзэн нь тvvнийг ереенеес ешиглен гаргав. Добби евдсендее гаслан, хонгилын vзvvр хvртэл гасласаар байлаа. Хеерхийд яаж туслах вэ? гэж Харри хемсег зангидан бодов. Тэгтэл арга олджээ.

- Профессор Дамблдор гуай, ёдрийн тэмдэглэлийг ноён Малфойд буцаан егчболох уу? Тэгье л дээ! гэж яаран гуйлаа.
- Болно, Харри. Харин цайллагатайгаа бvv мартаарай гэж Дамблдор багш хэлжээ.

Харри ёдрийн тэмдэглэлийг шvvрэн аваад ереенеес гvйхээрээ гарлаа. Булангийн цаана Доббийн орилох сонсогдоно. Телевлесен зvйл нь гэнэтхэн бvтэхгvй болбол яанаа гэж айсан Харри хелее яаран шаахайнаасаа сугалаад, норж заваарсан оймсоо тайлж аван ёдрийн тэмдэглэлийн гадуур углаад тэдний араас хvнгvй хонгилоор хурдаллаа.

Тэднийг шатны тавцан дээр байхад гvйцэж очингуутаа амьсгаадан байж:

- Ноён Малфой, vvнийгээ буцааж ав... гэж хэлээд оймсоо Малфойн гарт шургуулчихав.
- Бас юу вэ?...

Малфой ёдрийн тэмдэглэлээс оймсыг мулталж аваад хажуу тийш шидэхдээ Харрийг тун ч ууртай харж байлаа.

- Чи ч эцэг эх шигээ муугаар дуусах юм байна даа. Ойрын вед шvv. Тэд бас л тэнэг байсан болохоороо бусдын хэрэгт хуруу дүрдэг байсан юм. Явъя Добби. Явъя гэж танд хэлж байна шvv! гэж ууртай аядуухан дуугаар заналхийлжээ.

Гэвч Добби хөшсөн юм шиг зогсоно. Тэрбээр шидсэн заваан оймсыг унаагвй байхад нь барьж аваад үнэт эрдэнэс олсон юм шиг шимтэй харж:

- Эзэн Доббид оймс өглөө. Эзэн Доббид үүнийг өгчээ... хэмээн гайхшран хэлэв.
- Юу гэнээ? Чи тэнд юу гэж бувтнаад байнаа? гэж ноён Малфой уурслаа.
- Добби оймсыг хвлээн авлаа. Эзэн шидсэн, Добби барьсан, Добби... Добби чөлөөтэй болсон гэж гэрийн вйлчлэгч аз жаргалдаа итгэж ядан шивнэх ажээ.

Ноён Малфой гэрийн вйлчлэгчээ харснаа Харри руу довтлон:

- Чи л миний зарцыг авчихлаа! гэв.

Гэтэл Добби: Одоо чи Харри Поттерт хор хүргэж чахагвй хэмээн хашгирлаа. Нэг юм түжигнэснээ ноён Малфой ар тийш огло үсэрчээ.

Тэрбээр нэг дор гурав дөрөв бөмбөрөн шатаар доош унаснаа талбай дээр нэг бөөрөнхий юм болон унав. Уурласандаа улаан хүрэн болсон Малфой үсрэн босоод шидэт саваагаа гаргасан авч Добби түвнийг урт нарийхан хуруугаараа зангаад:

- Одоохон яв. Чи Харри Поттерт хүрэх ёсгвй. Чи одоо явах болно гэж тушаалаа.

Люциус Майфой ч үгэнд нь оржээ. Тэрбээр мань хоёрыг ууртай үзэн ядсан харцаар хараад жанчаа нөмрөн талбайгаас гарч хонгил руу одлоо.

- Харри Поттер Доббийг чөлөөллөө! Харри Поттер Доббийг чөлөөллөө хэмээн гэрийн вйлчлэгч Харрийг баясан харах зуураа чанга дуугаар орилно. Түвнийд дүгэрэг нүд ойрын цонхоор тусах сарны гэрэлд гялалзаж байлаа.
- Би үүнээс илvv юм хийж чадсангвй. Гэхдээ Добби чи миний амь насыг хэзээ ч урьдчилан аврахгвй гэдгээ надад амла гэж Харри инээмсэглэн хэлэв.

Гэрийн вйлчлэгчийн муруй нvvр царайд сайхан инээмсэглэл тодорлоо. Тэрбээр чичирсэн гараараа түвний оймсыг өмсөж байхыг Харри харж байснаа гэнэтхэн нэг юм санаад:

- Надад нэг асуулт байна... Надад учрах гээд байгаа аюул хэцvv нэрттэй ямар ч холбоогвй гэж чи тэгэхэд хэлсэн биз дээ? Гэтэл юу болов? гэлээ.
- Энэ чинь түлхvvр байсан юм аа, ноёнтоон. Добби танд сануулсан. Дээр вед хар Лордыг зүгээр л нэрээр нь хэлдэг байсан юм. Харин шинэ нэртэй болсноос нь хойш энэ нэрийг хэлэхээ байсан ойлгов уу? гэж Добби тов тодорхой зүйлийг тайлбарлаж байгаа мэт нүдээ улам том болгож хэлэв.
- Ойлголоо гэж Харри итгэл муутайхан хэлээд:
- За, би явахаас даа. Дор баяр тэмдэглэж байгаа... Бас Гермiona мөдхөн сэрнэ... гэлээ.

Добби нарийхан гараараа Харрийг чанга тэврээд:

- Харри Поттер Доббийн бодож байснаас хавьгвй агуу юм. Баяртай, Харри Поттер гэж асгартал уйлан хэлжээ.

Тэгээд баярын буудлага шиг нүргэлсэн чимээ гарснаа Добби алга боллоо.

Харри Хогвартетт байхдаа олон баярт оролцсон хэдий ч үүнтэй адил байхыг хэзээ ч харсангвй. Бүгд л гоёлын хувцасаа өмсөөд хичнээн их баяр

баясгалан авчирсан гээч! Гермiona тvvнийг: <<Чи ялсаан, Харри!>> гэж баярлан хашгирч угтсан бол Жаcтин ширээний араас үсрэн босоод тvvнийг сэжиглэж байсандаа эцэс тэгсгелгvй уучлал гуйж гарыг нь дугтарч байлаа. Харин дерев хагас гэхэд Хагрид гэнэтхэн хүрч ирсэнээ Харри, Рон хоёрыг хамраараа таваг мepгeтeл шахуу чангаар мepийг нь алгадав. Тvvний дараа профессор МакГонагалл энэхvv баярт вйл явдлыг тохиолдуулан захирлын зөвлөлөөс шалгалтыг хойшлуулах боломжтой гэж үзсэнийг дурьдаад (<<Ямар харамсалтай вэ!>>) гэж Гермiona халаглажээ. Харри Рон хоёрыг авсан деревен зуун оноо энэ жил Гриффиндорынхон сургуулийн цомыг дахин нэг жил хадгалах боломжийг хангалаа хэмээн нэмж хэлжээ. Тэгтэл Дамблдор захирал босоод харамсалтай нь хар хүчнээс хамгаалах хичээлийн багш цаашид багшлахгvй, оюун ухаанаа эмчлvvлэхээр явж байгааг дуулгахад хvvхдvvд хашгиралдан хэд хэдэн профессор ч дэмжиж харагдав.

- Харамсалтай л байна. Надад денгеж таалагдаж эхлэсэн юм сан... гэж жимсний чанамалтай бялуу үмхэх зуураа Рон бувтнана.

Харри амьдралдаа хэзээ ч ийм жаргалтай байж үзсэнгvй. Зуны хичээлийн сvvлийн едрvvдэд халуун нартай байлаа. Хогвартс буцаад хэвийн байдалдаа оржээ. Гэхдээ яльгvй зvйл өөрчлөгдсөн байв. Хамгаалах урлагийн хичээлийг хойшлуулж (<<Хамгаалах хичээлийн дадлагын ажил их юм чинь дээ>> гэж Рон Гермionaг тайтгаруулж байлаа), ивээн тэтгэх зөвлөлөөс Люциус Малфойг хөөжээ. Харин Драко маань Хогвартсыг өөрийн эзэмшил мэт дүртэй явдгаа больсон байна. Тvvний дүр төрх ямагт гомдолтой, баргар харагдах ажгуу. Харин Жинни баяр хөөрөөр гэрэлтэж явдаг байлаа. Явах цаг хурдан, бүр дэндvv хурдан болчихлоо. Манай анд Харри, Рон, Гермiona, Фред, Жорж, Жинни нар Хогвартс Лондонгийн буухиа галт тэргэнд суудлаа эзэлжээ. Амралт эхэлэхд хэдхэн цаг үлдсэн учраас сурагчид ид шид үзvvлж болох боломжоо ашиглан дуртай зvйлээ хийцгээж байлаа. Алга болдог хөзрөөр наадан, ихэр хоёр үлдсэн сvvлчийн цаасан бууг буудуулж, шившлэгийн тусламжтайгаар бие биеэ зэвсэггvй болгоцгооно. Харри үvнийг маш сайн хийж байв.

Кингс-Кросс буудалд бараг хүрсэн хойноо Харри нэг зvйлийг гэнэтхэн саналаа.

- Перси ямар нэг юм хийгээд дараа нь ичиж зовохдоо хэнд ч бvv хэлээрэй гэж чамд хэлснийг санаж байна уу, Жинни? Энэ юу байсан юм бэ?
- Саналгvй яахав. Перси найз охинтой болсон байхгvй юу гээд Жинни хи, хи инээлээ.

Номын ард зогсож байсан Фред баахан юм Жоржын толгой дээрээс унагаад:

- Юу гэнээ? гэв.

Когтевраны ахлагч Пенелопа Кристалл. Тэр чинь зунжингаа тvvнд захидал бичсэн юм. Тэд сургууль дотор нууцаар уулздаг байхгvй юу. Би нэг удаа хоосон ангид гvйгээд орсон чинь тэр хоёр үнсэлцэж байсан юм. Дараа нь тэр охин руу довтлоход... ойлгож байна уу... Перси бүр учраа олохоо больчихсон. Та нар тvvнийг дооглохгvй биз дээ? хэмээн Жинни тvгшин асуулаа.

- Би юу? Тэгэхгvй ээ гэж Фред царай нь туяаран хэлжээ.
- Тэгэлгvй яахав, дооглохгvй гэж Жорж дэмжлээ. Буухиа галт тэрэг хурдаа саан зогслоо.

Харри үзэг, хэсэг цаас гаргаж ирээд Рон, Гермiona хоёрт хандан:

- Энэ Дурслийн утасны дугаар гэж хэлээд хоёр дахин бичсэнээ дундуур нь ижил хуваагаад тэр хоёрт өгч:

- Ёнгөрсөн зун би утас яаж ашигладгийг аавд чинь зааж ёгсөн. Аав чинь чамд хэлээд ёгнө. Над руу утасдаарай. Хоёр сар ганцхан Дадлитай ярина гэдэг байж болшгвй хэрэг! гэж Ронд хэлэв.
- Ямар баатарлаг вйл бүтээснээ нагац ах, эгчдээ яриач. Тэд чамаар бахархах болно гэж шидэт хаалтны ёмнө очих ведээ Гермiona хэлжээ.
- Бахархах гэнээ? Тэд бүр харамсах байлгвй! Зээ нь тэр олон удаа вхлийн ирмэг дээр очсон мөртөө амьд влдсэн байдаг! Тэд бахардаж вхэх байлгвй гэж айж байна! Андууд энэ удаа магл, шидтэн гэдэг хоёр ертөнцийг тусгаарлагч саадыг элдэв саад бэрхшээлгвйгээр нэвтэрч чадлаа.

~~Төгсөв~~